BUTLLETÍ OFICIAL
DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · cinquè període · número 560 · dilluns 27 de juliol de 2026

TAULA DE CONTINGUT

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

2.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre l'establiment d'una formació contínua en el Cos de Mossos d'Esquadra
250-01343/15
Retirada 5

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de regulació de la prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles (ITV) a Catalunya
200-00029/15
Text presentat 6

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres
202-00055/15
Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries 35

Proposició de llei de modificació del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme, per a l'adopció de mesures de contenció de l'especulació en les zones de mercat residencial tensionat
202-00064/15
Sol·licituds de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries 35

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la contribució empresarial
250-01346/15
Presentació: GP Junts 35

Proposta de resolució sobre la planificació de l'oferta educativa, la protecció de l'escola pública i la lluita contra la segregació escolar
250-01347/15
Presentació: GP Comuns 37

Proposta de resolució sobre el procés d'adjudicacions d'estiu i la situació del professorat desplaçat en els sistema educatiu a Catalunya
250-01348/15
Presentació: GP PPC, GP VOX 39

Proposta de resolució sobre la titularitat, el manteniment, la conservació i el punt de facturació de l'artèria d'abastament d'aigua entre Arenys de Munt i Sant Iscle de Vallalta
250-01349/15
Presentació: GP Comuns 41

Proposta de resolució sobre la rehabilitació del teatre del Casino del Masnou
250-01350/15
Presentació: GP Junts 44

Proposta de resolució sobre la millora de la seguretat i de la mobilitat dels motoristes a Catalunya
250-01351/15
Presentació: GP PPC 46

Proposta de resolució sobre la millora de l'atenció primària de salut als Alamús
250-01352/15
Presentació: GP Comuns 47

Proposta de resolució sobre la garantia dels serveis sanitaris als municipis rurals
250-01353/15
Presentació: GP CUP-DT 49

3.15. Mocions subsegüents a interpel·lacions

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política turística
302-00285/15
Esmenes transaccionals presentades 50

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del sector vitivinícola
302-00286/15
Esmenes transaccionals presentades 52

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la indústria al Camp de Tarragona
302-00287/15
Esmenes transaccionals presentades 53

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'educació en el lleure
302-00288/15
Esmenes transaccionals presentades 55

4. Informació

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

4.50.01. Compliment de resolucions

Control del compliment de la Resolució 571/XV, sobre la construcció d'un centre de dia i dues unitats de convivència per a gent gran a Sant Vicenç de Torelló
290-00511/15
Informe relatiu al compliment de la Resolució 56

Control del compliment de la Resolució 577/XV, sobre el reconeixement dels gossos de la Unitat Canina dels Mossos d'Esquadra com a agents del Cos de Mossos d'Esquadra
290-00517/15
Informe relatiu al compliment de la Resolució 57

Control del compliment de la Resolució 578/XV, sobre la seguretat a Osona
290-00518/15
Informe relatiu al compliment de la Resolució 58

Control del compliment de la Resolució 581/XV, sobre el futur de la mobilitat al Maresme
290-00521/15
Informe relatiu al compliment de la Resolució 64

Control del compliment de la Resolució 582/XV, sobre l'execució de les obres de millorament de la carretera B-140 al pas per Santa Perpètua de Mogoda
290-00522/15
Informe relatiu al compliment de la Resolució 65

Control del compliment de la Resolució 584/XV, sobre la mobilitat i el transport públic de passatgers al Garraf
290-00524/15
Informe relatiu al compliment de la Resolució 66

Control del compliment de la Resolució 585/XV, sobre la mobilitat entre Vilanova i la Geltrú i Barcelona
290-00525/15
Informe relatiu al compliment de la Resolució 67

Control del compliment de la Resolució 642/XV, sobre l'agilitació dels ajuts als municipis de les Terres de l'Ebre afectats per temporals
290-00582/15
Informe relatiu al compliment de la Resolució 68

Control del compliment de la Resolució 668/XV, sobre el garantiment del finançament que estableix la Llei 7/2023, de creació de la comarca del Lluçanès
290-00608/15
Informe relatiu al compliment de la Resolució 68

Control del compliment de la Resolució 721/XV, sobre el desplegament d'un programa integral de suport a clubs, federacions i esportistes de Catalunya
290-00659/15
Informe relatiu al compliment de la Resolució 70

Control del compliment de la Resolució 747/XV, sobre la participació del Consell Superior d'Investigacions Científiques en l'organització de la Fundació InnoFAB
290-00683/15
Informe relatiu al compliment de la Resolució 71

Control del compliment de la Resolució 750/XV, sobre la neteja, el manteniment i la conservació de les lleres del riu Anoia a l'altura de Sant Sadurní d'Anoia i Subirats
290-00686/15
Informe relatiu al compliment de la Resolució 72

Control del compliment de la Resolució 752/XV, sobre la recuperació dels protocols i convenis per a la gestió d'infraestructures energètiques estratègiques
290-00688/15
Informe relatiu al compliment de la Resolució 72

4.50.02. Compliment de mocions

Control del compliment de la Moció 162/XV, sobre la situació del sistema universitari i de recerca
390-00162/15
Informe relatiu al compliment de la Moció 73

Control del compliment de la Moció 165/XV, sobre les infraestructures de l'Estat a Catalunya
390-00165/15
Informe relatiu al compliment de la Moció 85

Control del compliment de la Moció 168/XV, sobre la indústria
390-00168/15
Informe relatiu al compliment de la Moció 87

Control del compliment de la Moció 172/XV, sobre l'estratègia digital de Catalunya
390-00172/15
Informe relatiu al compliment de la Moció 98

4.52. Compareixences del president de la Generalitat

4.52.10. Compareixences

Compareixença del president de la Generalitat davant el Ple per a informar sobre les modificacions en la composició del Govern
350-00009/15
Anunci 102

4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries
Presentació: GP Comuns, GP CUP-DT 103

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries
Presentació: Lorena Roldán Suárez, juntament amb tretze altres diputats del GP PPC 111

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries
Presentació: Jeannine Abella i Chica, juntament amb trenta-quatre altres diputats del GP Junts 124

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes

Programa d'activitats del Pla de seguretat viària a Catalunya per al 2026
334-00091/15
Presentació: president de la Generalitat 141

Informe d'orientacions pressupostàries relatiu al 2026
334-00092/15
Presentació: consellera, del Departament d'Economia i Finances 142

Memòria del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts corresponent al 2025
334-00093/15
Presentació: Margarida Troguet i Taull, del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts 142

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798
DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

2.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre l'establiment d'una formació contínua en el Cos de Mossos d'Esquadra

250-01343/15

RETIRADA

Retirada per Alberto Villagrasa Gil, del GP PPC (reg. 99209).
Coneixement: Mesa del Parlament, 21.07.2026.

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de regulació de la prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles (ITV) a Catalunya

200-00029/15

TEXT PRESENTAT

Reg. 99199 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

Javier Villamayor Caamaño, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que, en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 14 de juliol de 2026, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reprodueix a continuació:

«A proposta del conseller d'Empresa i Treball, s'aprova el Projecte de llei de regulació de la prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles (ITV) a Catalunya (SIG26EMT0418), i s'autoritza el conseller perquè el presenti al Parlament.»

I, perquè consti, signo aquest certificat a Barcelona.

Projecte de llei de regulació de la prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles (ITV) a Catalunya

Exposició de motius

I

La inspecció tècnica de vehicles (ITV) forma part d'un sistema que vetlla per garantir que els vehicles que circulen per les vies públiques estiguin en bones condicions des del punt de vista de la seguretat i el medi ambient durant el temps en què aquests vehicles estiguin en ús. Amb aquest objectiu, el Parlament Europeu i el Consell de la Unió Europea van aprovar l'any 2014 la Directiva 2014/45/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'abril de 2014, relativa a les inspeccions tècniques periòdiques dels vehicles de motor i dels seus remolcs.

D'altra banda, en l'àmbit estatal, la ITV està regulada pel Reial decret 920/2017, de 23 d'octubre, pel qual es regula la inspecció tècnica de vehicles, que estableix els requisits mínims del règim d'inspeccions tècniques dels vehicles que es facin servir per circular per la via pública i que, així mateix, determina els requisits i les obligacions mínimes que han de complir les estacions d'ITV.

Per tant, la finalitat del servei d'inspecció tècnica de vehicles és detectar les deficiències tècniques dels vehicles que poden comprometre la seguretat viària i afectar el medi ambient, i comprovar que es mantenen les condicions que exigeix la normativa aplicable en el moment de la seva homologació o adaptació. Aquesta activitat es duu a terme mitjançant dos tipus d'actuacions: les inspeccions tècniques periòdiques dels vehicles i la gestió de diferents tipus de tràmits administratius d'ITV, com és el cas dels canvis de servei o d'ús dels vehicles, a conseqüència de la reforma dels vehicles o bé com a requisit previ per matricular-los en unes circumstàncies determinades.

En general, les inspeccions tècniques periòdiques, així com les tramitacions administratives d'ITV, tenen caràcter obligatori per a les persones titulars dels vehicles. Aquest caràcter obligatori trasllada a les administracions públiques competents la responsabilitat de vetllar perquè el servei es presti adequadament i d'assegurar la qualitat dels serveis que s'ofereixen.

L'existència d'una infraestructura d'inspecció tècnica de vehicles que doni un servei adequat a les necessitats dels diversos tipus d'usuaris, tant particulars com professionals, és essencial perquè no tingui un impacte negatiu en l'economia del teixit productiu. És per això que aquesta Llei preveu mesures adreçades específicament a millorar les condicions del servei als àmbits professionals que utilitzen vehicles per dur a terme la seva activitat econòmica. També es preveuen mesures per augmentar, millorar i estendre l'oferta als usuaris particulars d'aquest servei, que és àmpliament la part més important de la demanda.

El règim de prestació d'aquesta intervenció pública ha anat evolucionant per adaptar-se a les necessitats canviants del servei i del parc de vehicles existent. Així, la Generalitat de Catalunya va optar en els seus inicis, l'any 1982, per l'externalització del servei d'inspecció de vehicles en entitats privades i va escollir, en una primera etapa, el règim jurídic de la concessió administrativa.

Amb la Llei 12/2008, de 31 de juliol, de seguretat industrial, es va substituir la figura de la concessió per l'autorització administrativa d'entitats operadores externes. Aquest règim d'autorització, que es va desenvolupar en el Decret 30/2010, de 2 de març, pel qual es va aprovar el Reglament de desplegament de la Llei 12/2008, de 31 de juliol, de seguretat industrial, es va definir en el marc d'una planificació territorial i d'una sèrie de restriccions i limitacions, amb l'objectiu d'assegurar una cobertura suficient a tot el territori de la xarxa d'inspecció i per promoure la competència.

El Decret 45/2010, de 30 de març, va aprovar el Pla territorial de noves estacions d'ITV de Catalunya per al període 2010-2014, i mitjançant l'Ordre IUE/279/2010, de 7 de maig, es va obrir la convocatòria i es van aprovar les bases que regulen el concurs públic per accedir a l'autorització de noves estacions d'ITV, previstes en el Pla territorial aprovat pel Decret 45/2010, de 30 de març.

L'any 2016, el Tribunal Suprem va anul·lar dos dels requisits previstos en el Decret 30/2010, de 2 de març, per obtenir l'autorització corresponent: en concret, l'article 74, que establia un límit màxim de quota de mercat del 50 %, i l'article 75, que establia l'existència d'una distància mínima entre les estacions d'una mateixa entitat operadora, per entendre que aquestes dues exigències eren contràries a la llibertat d'establiment que recull l'article 49 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea (TFUE), atès que no va quedar demostrada ni la necessitat ni la proporcionalitat d'aquestes dues mesures.

A més, el Tribunal Suprem també va declarar la nul·litat de l'Ordre IUE/279/2010, de 7 de maig, en la mesura que aquesta Ordre aplicava els requisits que preveia el Decret 30/2010, de 2 de març, que havien quedat anul·lats.

Addicionalment, la STS 870/2016, de 29 de març de 2016, també va anul·lar la disposició addicional segona del Decret 30/2010, de 2 de març, que feia una adjudicació de patrimoni públic a les antigues entitats concessionàries en la mesura que se'ls mantenia el gaudi dels béns i els drets derivats de les concessions anteriors. Atès que les entitats operadores provinents de les antigues concessions estaven obligades a pagar a la Generalitat de Catalunya una contraprestació econòmica per l'ús dels béns i els drets de les antigues concessions, el Tribunal Suprem també va anul·lar, mitjançant la STS 983/2016, de 4 de maig de 2016, l'Ordre IUE/468/2010, de 27 de setembre, per la qual es va regular la contraprestació econòmica per l'ús per part de les entitats operadores titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles dels béns i els drets revertits de les antigues concessions administratives.

Finalment, el Pla territorial de noves estacions, a partir del qual es convoquen els concursos de noves estacions d'ITV, ha perdut la seva vigència, ja que el Decret 45/2010, de 30 de març, que el va aprovar, definia la seva temporalitat per al període 2010-2014.

Per tant, el marc normatiu derivat de la Llei 12/2008, de 31 de juliol, de seguretat industrial, no es va acabar implementant a Catalunya i la situació del model que va definir la norma esmentada és d'estancament, atès que ha quedat qüestionada la con-

tinuïtat de la prestació del servei d'ITV a Catalunya, ja que, d'una banda, els agents operadors autoritzats d'acord amb el concurs convocat per l'Ordre IUE/279/2010, de 7 de maig, tenen anul·lada l'autorització i, d'altra banda, els antics agents operadors autoritzats en el nou règim tenen anul·lat el gaudi de l'ús dels béns i els drets de les concessions anteriors per dur a terme les tasques d'inspecció, de manera que, actualment, la seva actuació es fonamenta en la disposició addicional novena de la Llei 2/2021, de 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, la qual va habilitar, amb caràcter excepcional i transitori, els agents operadors que presten actualment el servei d'inspecció tècnica de vehicles i que van ser autoritzats d'acord amb el que disposava el Decret 30/2010, de 2 de març, a fi que continuessin prestant el servei en les mateixes condicions durant tot el període de temps imprescindible i necessari per concloure els procediments de reversió que es regulen a la mateixa disposició i fins que entri en vigor el nou sistema d'habilitació de les estacions d'ITV que resulti de l'aprovació pel Parlament de la llei que reguli amb caràcter general el servei d'inspecció tècnica de vehicles.

Pels motius explicitats més amunt, l'obertura de noves estacions d'ITV està congelada des de fa més de deu anys i aquesta circumstància, juntament amb l'envelliment del parc de vehicles, fa que el nombre de vehicles que han de passar la ITV vagi en augment. Cal, doncs, un canvi normatiu que doni estabilitat al marc regulador d'aquesta activitat de prestació del servei d'ITV i que, alhora, permeti incrementar l'oferta del servei. En aquest sentit, l'objectiu darrer d'aquesta Llei és abordar una nova regulació que desenvolupi un nou marc normatiu del model de prestació del servei d'ITV a Catalunya i que doni seguretat jurídica als agents operadors que actuen o volen actuar en aquest sector, mitjançant l'establiment d'un model coherent que s'adeqüi al marc normatiu europeu.

En aquest sentit, la Directiva 2014/45/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'abril de 2014, relativa a les inspeccions tècniques periòdiques dels vehicles de motor i dels seus remolcs, estableix que la inspecció tècnica de vehicles és una activitat sobirana que necessàriament han de dur a terme els estats o organismes públics o privats sota la supervisió dels estats. En conseqüència, la inspecció tècnica de vehicles es defineix com un servei d'interès general relacionat amb el transport, que té com a objectius assegurar que els vehicles estiguin en bones condicions, des del punt de vista de la seguretat i el medi ambient, durant tota la seva vida útil i, a la vegada, prevenir els riscos associats a les deficiències de seguretat dels vehicles que incideixen negativament en la seguretat viària i poden contribuir a accidents de trànsit amb ferits i víctimes mortals.

Aquest caràcter de funció pública del servei d'inspecció tècnica de vehicles fa que no es pugui deixar del tot a les eventualitats del mercat. És imprescindible tenir en consideració les característiques del mercat i dels serveis d'inspecció. En primer lloc, en general, aquests serveis no es demanen voluntàriament, sinó només perquè són imposats per les disposicions legals vigents en matèria de seguretat industrial. Les conseqüències d'un accident poden desbordar els titulars de les fonts de risc, afectar terceres persones que no han intervingut en la decisió preventiva i, en unes circumstàncies determinades, el nombre de persones afectades pot ser molt elevat: això justifica que siguin serveis de caràcter obligatori. I, en segon lloc, les persones que demanen aquests serveis sovint no tenen la capacitat d'avaluar-ne la qualitat. Tot això obliga l'administració que ha de garantir la seguretat industrial a intervenir-hi molt activament, de manera que la competència entre els operadors no afecti la qualitat de les inspeccions.

Això s'ha tingut present a l'hora de regular, en aquesta Llei, el règim jurídic d'aquestes activitats, atès que és del tot necessari garantir la universalitat de la prestació del servei, precisament pel seu caràcter de servei públic, el qual ha de prestar cobertura a tot el territori de Catalunya i a tots els tipus de vehicles que hi ha. Així, el règim de prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles en estacions fixes és

el d'autorització administrativa, en el marc d'un mercat de lliure accés, i s'han definit els requisits que calen per obtenir l'autorització esmentada, que es consideren imprescindibles per garantir el valor públic de la seguretat i una bona prestació del servei. Un dels requisits és el compliment d'una sèrie de condicions de ponderació territorial que es defineixen a l'annex 1, precisament per assegurar que la prestació d'aquest servei d'ITV es reparteix de manera proporcional per tot el territori català, evitant que es concentri específicament en la zona metropolitana i més poblada i deixi sense cobertura les zones més allunyades del centre, la qual cosa implicaria un desavantatge evident per a la població del territori.

D'altra banda, la cobertura del servei d'ITV per als vehicles que, per les seves característiques especials, no poden accedir normalment a les estacions fixes d'ITV s'assegura mitjançant la prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles en unitats mòbils. Aquesta prestació s'ha de fer en el marc del contracte de serveis que serà convocat a aquest efecte i és assumida pels agents operadors que adquireixin la condició de contractistes d'aquest servei.

D'altra banda, la situació d'emergència climàtica obliga a potenciar l'autoconsum energètic, cosa que no és possible a les actuals estacions d'ITV, per la qual cosa també cal publicar una norma que reguli el règim jurídic de la prestació del servei d'ITV a Catalunya i que el prevegi com a requisit.

En definitiva, es tracta d'establir un model que atorgui llibertat d'elecció als usuaris i usuàries, que cobreixi les necessitats dels sectors econòmics que utilitzen vehicles en la seva activitat productiva, que garanteixi que el servei es presta de manera suficient a tot el territori, que minimitzi l'impacte ambiental amb l'aplicació de mesures de sostenibilitat ambiental a les estacions, que permeti adaptar-se àgilment a les circumstàncies del sector, per minimitzar les càrregues als usuaris i usuàries, i que faci que el servei sigui tan eficaç com sigui possible.

II

Aquesta Llei s'estructura en quatre títols, cinc disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, una disposició derogatòria, quatre disposicions finals i tres annexos.

El títol primer conté les disposicions generals sobre el servei d'inspecció tècnica de vehicles, de manera que en regula l'objecte, l'àmbit d'aplicació, les definicions de terminologia específica en el context de la norma, el règim de prestació del servei d'ITV, les funcions de les entitats operadores de la ITV, el règim d'incompatibilitats del servei d'ITV, les condicions i les característiques de les tarifes aplicables a les actuacions relacionades amb la prestació del servei d'ITV, les condicions tècniques de prestació del servei d'ITV, els requisits i les obligacions que han de complir els agents operadors del servei d'ITV i les condicions d'universalitat del servei.

El títol segon estableix el règim regulador de la inspecció tècnica de vehicles en estacions fixes, concretant el procediment d'autorització de les estacions d'ITV i les seves modificacions, les condicions de l'inici de l'activitat de les estacions fixes d'ITV, el procediment d'esmena d'incompliments dels requisits i les obligacions, el procediment de suspensió cautelar de la prestació de l'activitat, el procediment pel cessament voluntari de prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles i els supòsits de revocació de les autoritzacions de prestació del servei d'ITV en estacions fixes i les conseqüències que se'n deriven.

El títol tercer fixa el règim regulador de la inspecció tècnica de vehicles en unitats mòbils i estableix les condicions de cobertura del servei d'ITV mitjançant la contractació administrativa corresponent.

El títol quart es dedica a la regulació del control i la supervisió de l'Administració de la Generalitat de Catalunya del servei d'ITV i conté un primer capítol sobre la competència inspectora, en el qual es detalla l'abast d'aquest control i supervisió administratius, així com la potestat inspectora, detallant-ne les facultats del perso-

nal inspector. El segon capítol d'aquest títol quart versa sobre la competència sancionadora i en regula els òrgans competents, els subjectes responsables, la classificació de les infraccions, les sancions aplicables, les multes coercitives, la prescripció de les infraccions i les sancions i l'afectació d'aquestes sancions, així com un darrer precepte dedicat al tancament d'estacions fixes o inhabilitació d'unitats mòbils en situació il·legal.

Les cinc disposicions addicionals relacionen quines són les estacions d'ITV que hi ha a la data d'entrada en vigor de la Llei i estableixen un procediment específic per adaptar-se al nou règim de prestació del servei d'ITV, al qual es poden acollir els agents operadors que sol·licitin l'autorització per prestar el servei d'ITV a les estacions fixes ja existents esmentades. D'altra banda, es preveuen les condicions d'exempció del compliment de la ponderació territorial que estableix l'annex 1 per als agents operadors que presten el servei d'ITV en estacions fixes a l'entrada en vigor de la Llei, es recull el dret d'adquisició preferent en el procediment d'alienació onerosa dels béns patrimonials que siguin revertits, de conformitat amb la normativa vigent en matèria de patrimoni de les administracions públiques, i es determina que els procediments que regula aquesta Llei i que se substancien amb l'Administració de la Generalitat de Catalunya s'han de dur a terme mitjançant el tràmit administratiu habilitat a aquest efecte al portal únic per a les activitats econòmiques Canal Empresa.

Les disposicions transitòries estableixen l'obligatorietat de la continuïtat de la prestació del servei per als agents operadors que presten el servei d'ITV a les estacions fixes que hi ha a l'entrada en vigor d'aquesta Llei durant el termini de dos (2) anys, fins que entrin en vigor les autoritzacions d'estacions fixes, i, en el cas de les unitats mòbils, durant el període de divuit (18) mesos, o bé fins als quatre (4) mesos posteriors a la contractació de la prestació del servei en unitats mòbils, si aquesta darrera data és anterior als divuit mesos esmentats.

Mitjançant les quatre disposicions finals, es modifica el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, per adequar l'estructura de les taxes aplicables al servei d'ITV al nou règim de prestació; es modifica l'article 31 de la Llei 9/2014, de 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes, relativa a l'exercici de la potestat sancionadora; s'habilita el conseller competent en matèria de seguretat industrial, d'acord amb el que estableix l'article 39 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat de Catalunya i del Govern per desplegar per ordre certs aspectes continguts en la regulació d'aquesta Llei, i es determina l'entrada en vigor d'aquesta norma.

En els diversos annexos al text articulat es concreten les condicions d'establiment d'estacions d'ITV fixes, les zones de prestació del servei d'ITV en unitats mòbils i els imports i les condicions d'actualització de les fiances vinculades a les responsabilitats derivades de la revocació de les autoritzacions de la prestació del servei d'ITV en estacions fixes o bé l'incompliment de les condicions que s'estableixen al contracte de prestació del servei d'ITV en unitats mòbils.

Aquesta Llei es fonamenta en la competència exclusiva que la Generalitat té en matèria d'indústria, d'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que inclou la seguretat dels vehicles, com a producte industrial que pot tenir impacte en la seguretat o la salut de les persones, i que pretén garantir la inspecció tècnica de vehicles, i respecta, al mateix temps, la competència que l'article 149.1.21 de la Constitució reconeix a l'Estat en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor. D'altra banda, també s'empara en l'article 144 de l'Estatut, relatiu al medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció.

Aquesta disposició ha estat sotmesa al procediment d'informació en matèria de reglamentacions tècniques i de regles relatives als serveis de la societat de la infor-

mació que estableix la Directiva (UE) 2015/1535 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de setembre de 2015.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta Llei és regular, dins l'àmbit de competències de la Generalitat de Catalunya, el règim jurídic aplicable al servei d'inspecció tècnica de vehicles.

Article 2. Àmbit d'aplicació

Aquesta Llei és aplicable a les persones físiques o jurídiques que presten el servei d'inspecció tècnica de vehicles de Catalunya.

Article 3. Definicions

A l'efecte del que estableixen aquesta Llei i la normativa que la desplega, s'entén per:

a) Agent operador de la ITV: agent de la seguretat industrial autoritzat per a la prestació del servei d'ITV.

b) Box d'inspecció de motocicletes i ciclomotors: espai físic delimitat explícitament dins d'una estació fixa d'ITV, amb tots els elements i equips necessaris per dur a terme totes les actuacions i proves previstes per prestar el servei d'ITV per a qualsevol vehicle de les categories que incloguin motocicletes i ciclomotors.

c) Condicions específiques de prestació del servei d'ITV: condicions que han de complir els agents operadors del servei d'ITV en la prestació d'aquest servei.

d) Estació fixa d'ITV: conjunt d'elements i equips necessaris per exercir el servei d'ITV ubicats en un establiment fix.

e) Inspecció tècnica del vehicle: conjunt d'exàmens documentals, visuals i tècnics que tenen per objecte comprovar que el vehicle és apte per ser utilitzat a la via pública, pel fet que s'ajusta a les característiques de seguretat i de protecció del medi ambient exigides i obligatòries.

f) Instruccions tècniques: especificacions elaborades amb la finalitat d'explicitar o facilitar l'aplicació de la normativa en matèria de seguretat industrial i que es publiquen al DOGC. S'aproven per resolució de la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial i s'actualitzen de la mateixa manera. En el procés de redacció o modificació se n'ha de donar publicitat, a fi que els sectors afectats puguin fer propostes de millora.

g) ITV: sigla d'inspecció tècnica de vehicles.

h) Línia d'inspecció: conjunt d'instal·lacions i equips mínims que es defineixen a la normativa tècnica vigent i que s'identifiquen per un fossat i un frenòmetre. Les línies d'inspecció autoritzades poden ser de tipus universal i de tipus lleuger.

i) Línia de tipus lleuger: línia d'inspecció equipada per poder dur a terme inspeccions tècniques a vehicles de fins a 3.500 kg de massa màxima autoritzada.

j) Línia de tipus universal: línia d'inspecció equipada per poder dur a terme inspeccions tècniques a tota mena de vehicles, excepte els vehicles que per les seves dimensions no poden accedir a l'interior de l'establiment.

k) Reglamentació tècnica: conjunt de regles reguladores de l'activitat de seguretat industrial, que s'inclouen dins la normativa reguladora de qualsevol rang i dins de qualsevol disposició o acte administratiu, incloses les instruccions tècniques i les resolucions dels òrgans competents en matèria de seguretat industrial.

l) Servei d'ITV: servei d'interès general que té per objecte la realització de les inspeccions tècniques de vehicles i els tràmits administratius d'ITV, a fi de garantir la seguretat i la protecció del medi ambient, d'acord amb el que preveuen la normativa i la reglamentació tècnica específica.

m) Tarifa del servei d'ITV: import econòmic que l'agent operador d'ITV percep per la prestació dels serveis d'ITV.

n) Tarifa fixa del servei d'ITV: import econòmic que l'agent operador d'ITV ha de percebre per serveis d'ITV, quan així s'estableixi per instrucció tècnica de la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.

o) Tarifa màxima del servei d'ITV: import econòmic màxim que l'agent operador d'ITV pot percebre per la prestació dels serveis d'ITV.

p) Tràmit administratiu d'ITV: és el conjunt d'actuacions administratives o tècniques que es duen a terme a les estacions d'ITV relacionades amb les anotacions a la targeta d'inspecció tècnica de vehicles (targeta ITV), motivades per canvis de classificació de vehicles i reformes tècniques dels vehicles, així com l'expedició de noves targetes ITV de vehicles, en els casos que preveu la normativa vigent.

q) Unitat mòbil d'ITV: equipament per exercir el servei d'ITV de manera itinerant i vinculat a una estació fixa d'ITV.

r) Verificació del taxímetre: conjunt d'exàmens administratius, visuals i tècnics que tenen per objecte comprovar i confirmar que es mantenen les característiques metrològiques aplicables als aparells taxímetres, que s'hi mantenen els errors màxims permesos i que funcionen d'acord amb el seu disseny i reglamentació específica.

Article 4. Règim de prestació del servei d'ITV

1. El règim de prestació del servei d'ITV en estacions fixes és el d'autorització administrativa, en el marc d'un mercat de lliure accés.

2. L'obtenció de l'autorització no eximeix els agents operadors de l'obligació d'obtenir els permisos i les llicències d'altres administracions públiques que calguin per construir o bé posar en funcionament l'estació d'ITV, i s'atorga sense perjudici del compliment d'altres normatives, especialment les relatives a la seguretat laboral, el consum, l'ordenació del territori i el medi ambient.

3. La prestació del servei d'ITV en unitats mòbils la poden dur a terme els agents operadors que formalitzin el contracte de serveis, que es convocarà a aquest efecte.

4. Es poden autoritzar estacions fixes per prestar el servei d'ITV dels vehicles que integren el parc mòbil de la Generalitat de Catalunya.

5. Es poden autoritzar estacions fixes per a la prestació del servei d'inspeccions tècniques periòdiques dels vehicles que integren la flota d'empreses de transports de passatgers de titularitat pública en estacions creades específicament a aquest efecte.

6. Es poden autoritzar estacions fixes per a la prestació del servei d'ITV per fer inspeccions tècniques exclusivament a vehicles de massa màxima autoritzada superior a 3.500 kg

7. Es poden autoritzar estacions fixes per a la prestació del servei d'ITV per fer gestions de tràmits administratius d'ITV per a qualsevol mena de vehicle, i inspeccions tècniques i verificacions de taxímetres exclusivament a vehicles que prestin el servei de taxi.

8. Per resolució de la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial, es pot establir la prestació subsidiària del servei, de manera total o parcial, per a qualsevol forma de gestió directa o indirecta d'acord amb la normativa aplicable, a l'efecte de garantir la universalitat del servei.

Article 5. Funcions dels agents operadors de la ITV

Els agents operadors del servei d'ITV tenen les funcions següents:

a) Dur a terme les inspeccions tècniques dels vehicles, sol·licitades per les persones titulars dels vehicles o requerides per les autoritats públiques i emetre els certificats corresponents, d'acord amb les instruccions tècniques dictades per la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.

b) Resoldre les sol·licituds de tràmits administratius d'ITV que els usuaris i usuàries presentin d'acord amb la normativa aplicable i amb les instruccions tècniques dictades per la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.

Article 6. Règim d'incompatibilitats del servei d'ITV

Les persones físiques operadores, els socis i sòcies de la persona jurídica operadora, així com el personal directiu i la resta del personal que presta el servei d'ITV de l'agent operador, han de complir el règim d'incompatibilitats previst a la normativa bàsica que regula el servei d'ITV.

Tampoc no poden tenir participació directa o indirecta en les activitats següents:

a) Transport per carretera.

b) Comerç de vehicles automòbils.

c) Disseny, construcció, reformes i reparació i manteniment de vehicles automòbils.

d) Gestories administratives relacionades amb l'àmbit de l'automoció.

e) Companyies, mútues i professionals relacionats amb l'àmbit de l'assegurança dels vehicles automòbils.

Article 7. Tarifes del servei d'ITV

1. La persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial ha d'establir, mitjançant una instrucció tècnica, l'estructura de les actuacions del servei d'ITV, així com, si s'escau, les actualitzacions successives.

2. La persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial pot establir, mitjançant una instrucció tècnica, l'import de les tarifes aplicables als diversos tipus d'actuacions del servei d'ITV, d'acord amb l'estructura definida i, quan s'escaigui, les actualitzacions successives.

3. L'import de les tarifes, si escau, es determina en funció, entre d'altres, dels costos del servei i de l'evolució que tinguin. S'han de tenir en compte criteris de sostenibilitat i mediambientals, a fi de fomentar els objectius fixats davant l'emergència climàtica i ambiental declarada pel Govern de Catalunya.

4. Els agents operadors del servei d'ITV han de publicar les tarifes que siguin aplicables a cada estació fixa o unitat mòbil d'ITV, pels mitjans que estableixi la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial mitjançant una instrucció tècnica, a l'efecte de facilitar la llibertat d'elecció dels usuaris i usuàries.

Article 8. Condicions específiques de prestació del servei d'ITV

1. Les condicions específiques de prestació del servei d'ITV es determinen per instrucció tècnica.

2. Aquestes condicions han d'incloure els aspectes següents:

a) Les condicions d'accés dels vehicles a les estacions fixes i les unitats mòbils d'ITV.

b) Les condicions que han de complir les persones que condueixen els vehicles a les estacions fixes i les unitats mòbils d'ITV.

c) Les condicions del sistema de concertació de cita prèvia.

d) Les condicions mínimes d'oferta dels serveis d'ITV que es presten.

e) Les condicions que s'han de complir en la gestió i la resolució dels tràmits administratius d'ITV.

f) Les condicions d'atenció al públic dels serveis que presten els agents operadors d'ITV, que han d'incloure el respecte als drets lingüístics en l'atenció als usuaris i usuàries.

g) Les condicions del sistema d'informació als usuaris i usuàries dels serveis prestats pels agents operadors d'ITV, amb referència als usos lingüístics i el respecte als drets lingüístics.

h) Les condicions del sistema de presentació i atenció de consultes, queixes i suggeriments pels serveis que presten els agents operadors d'ITV.

i) L'abast de l'activitat duta a terme.

j) L'ús de les estacions fixes i les unitats mòbils d'ITV, així com l'acompliment d'activitats diferents de les actuacions autoritzades.

k) L'estructura de la carta de serveis de les estacions fixes i les unitats mòbils d'ITV a la disposició dels usuaris i usuàries.

l) L'estructura de les actuacions del servei d'ITV.

m) La infraestructura del personal tècnic relacionat amb l'activitat inspectora del servei d'ITV.

n) Qualsevol altre aspecte que l'òrgan competent consideri necessari per a la prestació del servei.

Article 9. Requisits que han de complir els agents operadors per a la prestació del servei d'ITV

1. Els requisits generals que han de complir els agents operadors per prestar el servei d'ITV són els següents:

a) Tenir l'acreditació, segons la norma UNE-EN-ISO 17020, com a organisme de tercera part en la ITV, emesa per l'Entitat Nacional d'Acreditació (ENAC), de conformitat amb els requisits i les obligacions per a la prestació del servei d'ITV en estacions fixes que especifica aquesta Llei. L'abast d'aquesta acreditació ha d'incloure tots els tipus d'inspecció i tràmits administratius d'ITV que preveu la normativa específica que regula la ITV.

b) Complir el règim d'incompatibilitats que preveu l'article 6 d'aquesta Llei.

c) Acreditar i justificar l'accés adequat a les estacions fixes i les unitats mòbils, tenint presents els tipus de vehicles que poden ser inspeccionats d'acord amb l'abast de l'acreditació de l'ENAC.

d) Estar al corrent del compliment de les obligacions derivades de la finalització del règim de prestació del servei d'ITV que estava vigent abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, incloent-hi les que impliquen la reversió patrimonial dels béns que eren propietat de les concessionàries del servei i que han de ser inscrits a nom de la Generalitat de Catalunya i les compensacions econòmiques a favor de la Generalitat de Catalunya que es deriven de la reversió dels béns que no eren propietat de les concessionàries.

e) Complir la resta de requisits, obligacions i condicions per a l'activitat del servei d'ITV que estableix la normativa aplicable.

2. Addicionalment, i com a requisits específics, els agents operadors que vulguin obtenir l'autorització per prestar el servei d'ITV en estacions fixes han de complir els requisits següents:

a) Acreditar la disponibilitat dels terrenys o de l'edificació on es pretén dur a terme l'activitat.

b) Complir les condicions de ponderació territorial per a la prestació del servei d'ITV en estacions fixes que es defineixen a l'apartat 1 de l'annex 1 d'aquesta Llei, a excepció de les estacions fixes que es preveuen als apartats 4, 5, 6 i 7 de l'article 4, les quals no requereixen complir prèviament les condicions de ponderació territorial per ser autoritzades.

3. Addicionalment, i també com a requisit específic, els agents operadors que vulguin prestar el servei d'ITV en unitats mòbils han de tenir com a mínim una estació fixa d'ITV autoritzada a Catalunya amb línies d'inspecció de tipus universal.

Article 10. Obligacions dels agents operadors que presten el servei d'ITV

1. Les obligacions que han de complir els agents operadors que han de dur a terme la prestació del servei d'ITV són les següents:

a) Mantenir el compliment dels requisits que exigeixen als agents operadors del servei d'ITV aquesta Llei i la resta de normes sectorials aplicables.

b) Dur a terme els diversos tipus d'inspeccions tècniques de vehicles i altres tipus d'actuacions previstes a la normativa aplicable i a les instruccions tècniques aprovades per resolució de la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial, utilitzant els models i els documents que s'estableixin per

resolució de la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.

c) Constituir i mantenir actualitzada, abans de l'inici de la prestació del servei d'ITV, les fiances necessàries per fer front a possibles responsabilitats derivades de la suspensió temporal o la revocació de les autoritzacions de prestació del servei d'ITV, que es preveuen a l'annex 3.

d) Constituir la pòlissa de responsabilitat civil, aval o una altra garantia equivalent, que cobreixi els riscos de la seva responsabilitat respecte als danys materials i personals a terceres persones per la quantia mínima que estableix la reglamentació tècnica aplicable i, quan s'escaigui, pel contracte de prestació del servei d'ITV en unitats mòbils, abans de l'inici de l'activitat.

e) Complir les condicions de prestació del servei d'ITV que preveu l'article 8.

f) Adequar-se a la imatge i les condicions d'identificació del servei d'ITV que s'estableixin per resolució de la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.

g) Adequar-se a les campanyes de difusió i promoció de la seguretat industrial que s'estableixin per resolució de la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.

h) Complir les condicions de sostenibilitat mediambiental d'acord amb l'apartat 2 de l'annex 1 d'aquesta Llei.

i) Exposar als usuaris i usuàries les tarifes que siguin aplicables en cada moment.

j) Abonar a la Generalitat de Catalunya les taxes que corresponguin pels mitjans que estableixi per resolució la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.

k) Adherir-se al sistema arbitral de consum de Catalunya.

Article 11. Universalitat del servei d'ITV

1. El servei d'ITV està destinat a ser universal i ha de prestar cobertura:

a) A tot el territori.

b) A tots els tipus de vehicles.

c) A tots els tipus d'inspeccions i tràmits administratius d'ITV, d'acord amb les condicions específiques de prestació del servei que preveu l'article 8.

2. Per facilitar i garantir la prestació del servei d'ITV i la seva accessibilitat a la totalitat del territori, les comarques de Catalunya s'assignen a tres possibles zones de prestació del servei en estacions fixes i a dues possibles zones de prestació del servei en unitats mòbils, atenent criteris objectius del cens del parc mòbil de vehicles existents i de dispersió geogràfica.

Títol II. Servei d'ITV en estacions fixes

Article 12. Procediment d'autorització d'estacions fixes d'ITV

1. Les persones físiques o jurídiques que vulguin exercir el servei d'ITV en estacions fixes i que compleixin els requisits exigibles han de sol·licitar a la direcció general competent en matèria de seguretat industrial de la Generalitat de Catalunya l'autorització administrativa per a cadascuna de les estacions fixes en què vulguin operar, mitjançant el tràmit administratiu habilitat a aquest efecte.

2. L'òrgan competent per resoldre les sol·licituds d'autorització és la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.

La resolució d'autorització de les estacions fixes d'ITV ha de contenir:

a) Les dades que identifiquin l'agent operador de la ITV que presta el servei.

b) La ubicació de l'estació.

c) El nombre i el tipus de les línies d'inspecció instal·lades.

3. Aquesta resolució s'ha de dictar en el termini màxim de sis (6) mesos des de la presentació de la sol·licitud. Un cop vençut aquest termini sense que s'hagi emès una resolució, la sol·licitud s'ha d'entendre estimada.

Contra aquesta resolució es pot interposar un recurs d'alçada davant l'òrgan superior jeràrquic.

4. La part dispositiva de la resolució que atorgui l'autorització de l'agent operador per prestar el servei d'ITV en una estació fixa, un cop sigui ferma, s'ha de publicar al web del departament competent en matèria de seguretat industrial.

5. L'efectivitat de la resolució d'autorització resta condicionada a l'emissió de l'acta favorable de posada en funcionament per part del servei competent en matèria de seguretat d'automòbils.

Article 13. Inici de l'activitat de les estacions fixes d'ITV

1. Un cop autoritzat per prestar el servei d'ITV en una estació fixa mitjançant resolució ferma, l'agent operador ha de comunicar al servei competent en matèria de seguretat d'automòbils, com a mínim trenta (30) dies naturals abans, la data d'inici de la prestació del servei a l'estació fixa d'ITV autoritzada. En aquest període, aquest òrgan ha de comprovar que es compleixen els requisits i les obligacions que li són aplicables i emetre una acta de posada en funcionament de l'estació fixa d'ITV. Un cop vençut aquest termini sense que s'hagi emès l'acta de posada en funcionament, l'agent operador pot iniciar l'activitat a l'estació afectada.

2. Si es compleixen tots els requisits i obligacions, el servei competent en matèria de seguretat d'automòbils ha d'emetre una acta de posada en funcionament de l'estació fixa d'ITV amb resultat favorable. En cas contrari, el resultat és desfavorable.

3. Un cop emesa l'acta de posada en funcionament favorable, la part dispositiva de la resolució que atorgui l'autorització de l'agent operador s'ha de publicar al DOGC.

4. Les persones físiques o jurídiques que obtinguin l'autorització per operar en estacions fixes d'ITV s'han d'inscriure d'ofici al Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya (RASIC), anotant-hi les estacions fixes en què operen.

5. Quan l'agent operador disposi d'acta de posada en funcionament d'una estació fixa d'ITV amb resultat favorable, ha d'iniciar la prestació de l'activitat.

Article 14. Modificació de les dades d'inscripció dels agents operadors de la ITV al Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya

1. Qualsevol modificació de les dades d'inscripció dels agents operadors de la ITV al Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya s'ha de comunicar a l'òrgan competent en matèria de seguretat industrial mitjançant el tràmit administratiu habilitat a aquest efecte.

2. Si aquesta modificació implica l'incompliment dels requisits o les obligacions que recull aquesta Llei, s'inicien els procediments administratius que correspongui.

Article 15 . Modificació de les autoritzacions de les estacions fixes d'ITV

1. Cal modificar l'autorització d'estacions fixes d'ITV quan canviïn el nombre o el tipus de les línies d'inspecció instal·lades.

2. L'agent operador d'una estació fixa que vulgui modificar l'autorització de l'estació esmentada ha de sol·licitar prèviament l'aprovació de les modificacions interessades mitjançant el tràmit administratiu habilitat a aquest efecte.

3. L'òrgan competent per resoldre l'aprovació o la denegació de la modificació de l'autorització d'una estació fixa per a la prestació del servei d'ITV sol·licitada és la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.

4. Aquesta resolució s'ha de dictar en el termini màxim de sis mesos des de la presentació de la sol·licitud. Un cop vençut el termini sense que s'hagi emès una resolució, la sol·licitud s'entén estimada.

Contra aquesta resolució es pot interposar un recurs d'alçada davant l'òrgan superior jeràrquic.

5. La part dispositiva de la resolució que aprovi la modificació de l'autorització, un cop sigui ferma, s'ha de publicar al web del departament competent en matèria de seguretat industrial.

6. L'efectivitat de la resolució que aprovi la modificació resta condicionada a l'emissió de l'acta favorable de posada en funcionament per part del servei competent en matèria de seguretat d'automòbils.

7. Un cop aprovada la modificació, l'agent operador ha de comunicar al servei competent en matèria de seguretat d'automòbils, com a mínim trenta (30) dies naturals abans, les modificacions que ha dut a terme. En aquest període, l'òrgan competent ha de comprovar que es compleixen els requisits i les obligacions que li són aplicables i emetre una acta de posada en funcionament de les modificacions de l'autorització de l'estació fixa d'ITV.

Un cop transcorregut aquest termini sense que s'hagi emès l'acta de posada en funcionament, l'agent operador pot posar en funcionament les modificacions aprovades.

8. Si es compleixen tots els requisits i obligacions que li són aplicables, el servei competent en matèria de seguretat d'automòbils ha d'emetre una acta de posada en funcionament de les modificacions de l'estació fixa d'ITV amb resultat favorable. En cas contrari, el resultat és desfavorable.

9. La part dispositiva de la resolució que aprovi la modificació de l'autorització, un cop sigui ferma, s'ha de publicar al DOGC.

10. Les modificacions d'autoritzacions per operar en estacions fixes d'ITV s'anoten d'ofici al Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya (RASIC).

Article 16. Procediment d'esmena d'incompliments dels requisits i les obligacions dels agents operadors d'estacions fixes d'ITV

1. La persona titular del servei competent en matèria de seguretat d'automòbils ha d'acordar l'inici del procediment d'esmena davant la constatació de l'incompliment de qualsevol requisit o obligació en estacions fixes d'ITV.

2. Un cop notificat l'acord d'inici a l'agent operador titular de l'estació, aquest darrer disposa d'un termini màxim d'un (1) mes per esmenar l'incompliment detectat.

3. L'òrgan competent per dictar la resolució del procediment d'esmena és la persona titular de la direcció competent en matèria de seguretat industrial.

Aquesta resolució, que s'ha d'emetre en el termini de tres (3) mesos des de l'inici del procediment, ha de decidir:

a) Si s'han esmenat tots els incompliments constatats, cas en el qual acorda l'arxivament de l'expedient, així com el reinici de l'activitat si aquesta havia estat suspesa cautelarment, d'acord amb el que es disposa a l'article 17.

b) Si no s'han esmenat tots els incompliments constatats, cas en el qual es revoca l'autorització de l'agent operador per prestar el servei d'ITV en l'estació fixa.

Contra aquesta resolució es pot interposar un recurs d'alçada davant l'òrgan superior jeràrquic.

Un cop ferma, si la resolució acorda la revocació de l'autorització de l'agent operador d'ITV, se n'ha de publicar la part dispositiva al DOGC.

4. Aquest procediment és independent i compatible amb el procediment sancionador a què puguin donar lloc els incompliments constatats.

Article 17. Suspensió cautelar de la prestació de l'activitat d'ITV en estacions fixes

1. L'inici de la tramitació del procediment d'esmena que es regula a l'article anterior pot comportar la suspensió cautelar de la prestació de l'activitat de manera immediata si hi ha risc per a les persones, els béns o el medi ambient, si l'activitat està prohibida per l'ordenament jurídic o si no es poden complir els requisits de la normativa. L'òrgan competent per acordar la suspensió cautelar de la prestació del

servei d'ITV en una estació fixa és la persona titular de la subdirecció general competent en matèria de seguretat industrial.

2. No obstant això, quan s'hagi produït un accident o en cas de risc greu per a la seguretat de les persones, la persona inspector actuant pot suspendre la prestació del servei d'ITV d'acord amb el que disposa l'article 23.*h*. En aquest cas, cal que la persona titular de la subdirecció general competent en matèria de seguretat industrial modifiqui, ratifiqui o aixequi la decisió de l'inspector mitjançant l'acord corresponent, en el termini màxim de set (7) dies hàbils, i que el servei competent en matèria de seguretat d'automòbils acordi l'inici del procediment d'esmena. En cas contrari, la interrupció acordada queda sense efecte.

Article 18. Cessament voluntari de prestació del servei d'ITV en estacions fixes

1. L'agent operador titular d'una estació fixa d'ITV que vulgui cessar en la prestació del servei ha de comunicar-ho prèviament a l'òrgan competent en matèria de seguretat industrial com a mínim tres (3) mesos abans, mitjançant el tràmit administratiu habilitat a aquest efecte, i ha d'acreditar que la xarxa d'estacions resultant de l'agent operador, després de l'aturada de l'activitat, compleix les condicions de ponderació territorial que estableix aquesta Llei.

2. Quan s'escaigui, l'adaptació de la xarxa d'estacions de l'agent operador a les condicions de ponderació territorial que es recullen a l'annex I ha de ser prèvia al cessament de l'activitat a les estacions fixes d'ITV afectades. En cas contrari, es poden incoar els procediments administratius corresponents.

3. El cessament voluntari de l'activitat de prestació del servei d'ITV en estacions fixes comporta la revocació d'ofici de la resolució d'autorització mitjançant una resolució de la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial, així com la inscripció d'ofici de la baixa corresponent al Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya.

Article 19. Revocació de les autoritzacions de prestació del servei d'ITV en estacions fixes

1. L'òrgan competent per resoldre la revocació de les autoritzacions de prestació del servei d'ITV en estacions fixes és la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.

2. Aquesta revocació pot acordar-se:

– A la resolució que posi fi al procediment d'esmena que es regula a l'article 16.

– A la resolució que posi fi a un procediment sancionador per una infracció molt greu.

– A la resolució dictada a conseqüència del cessament voluntari en l'activitat per part de l'agent operador.

3. La revocació acordada en la resolució d'un procediment d'esmena o en un procediment sancionador implica la pèrdua del dret de recuperació de les fiances constituïdes.

4. Les condicions de ponderació territorial que es determinen a l'apartat 1 de l'annex 1 d'aquesta Llei, i que es van fixar a la resolució d'autorització de la prestació del servei d'ITV objecte de revocació, continuen sent exigibles en cas de revocació.

Títol III. Servei d'ITV en unitats mòbils

Article 20. Cobertura del servei d'ITV en unitats mòbils

1. El servei d'ITV en unitats mòbils està destinat a prestar cobertura als vehicles que, per les seves característiques especials, no poden accedir de manera normal a les estacions fixes d'ITV.

2. Els vehicles als quals està destinat el servei d'ITV a les unitats mòbils són els següents:

a) Vehicles agrícoles.

b) Ciclomotors.

c) Vehicles especials.

d) Altres tipus de vehicles autoritzats prèviament per resolució de la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.

3. L'annex 2 defineix les dues zones de prestació del servei d'ITV en unitats mòbils.

Article 21. Contractació del servei d'ITV en unitats mòbils

1. La prestació del servei d'ITV en unitats mòbils la duu a terme l'agent operador que formalitzi el contracte de serveis corresponent.

2. Els plecs reguladors d'aquest contracte han d'incloure les condicions específiques de prestació del servei d'ITV en unitats mòbils.

3. La formalització del contracte de prestació del servei d'ITV en unitats mòbils implica l'autorització per exercir l'activitat de prestació del servei d'ITV a la zona definida als plecs.

4. Les unitats mòbils s'han d'anotar al Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya (RASIC), fent constar les estacions fixes a què estan vinculades, així com l'agent operador que n'és titular.

Títol IV. Control i supervisió de l'Administració de la Generalitat de Catalunya del servei d'ITV

Capítol I. Competència inspectora

Article 22. Abast del control i la supervisió de l'Administració

1. El control i la supervisió del servei d'ITV es duen a terme prenent com a base el Pla general d'inspecció, aprovat i publicat per resolució de la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.

2. Els òrgans competents en matèria de seguretat industrial han de garantir que en la prestació del servei d'ITV es compleixen els principis següents:

a) La universalitat en la prestació del servei.

b) La continuïtat i l'exclusivitat en la prestació del servei.

c) La independència, l'objectivitat, la imparcialitat i la integritat en les actuacions.

d) La transparència i la informació a la ciutadania.

e) L'efectivitat en la protecció del medi ambient.

f) La contribució a la reducció dels riscos de les instal·lacions.

3. El compliment de la reglamentació tècnica vigent en matèria de seguretat industrial és objecte de control i supervisió per part dels òrgans competents en matèria de seguretat industrial.

Article 23. Potestat inspectora dels òrgans competents en matèria de seguretat industrial

1. El control i la supervisió del servei d'ITV corresponen als òrgans competents en matèria de seguretat industrial de la Generalitat de Catalunya.

2. El control i la supervisió de l'Administració en matèria de seguretat industrial han de ser efectuats per personal funcionari adscrit als òrgans competents en matèria de seguretat industrial, que tenen la condició d'autoritat pública en les seves actuacions.

3. Les facultats del personal inspector dels òrgans competents en matèria de seguretat industrial són les següents:

a) Accedir lliurement als establiments i les instal·lacions de les estacions fixes i les unitats mòbils d'ITV per complir la funció inspectora i, si escau, dur a terme les inspeccions sense avís previ.

b) Requerir la compareixença dels titulars dels establiments i les instal·lacions subjectes a inspecció o bé de qui els representa, si ho considera necessari, establint-ne el dia i l'hora amb prou temps.

c) Fer les diligències necessàries per comprovar el compliment del que estableix la reglamentació tècnica en matèria de seguretat industrial.

d) Fer-se acompanyar, en les visites d'inspecció, pel personal que consideri necessari per exercir adequadament la funció inspectora.

e) Requerir als titulars o responsables dels establiments, les instal·lacions i els productes subjectes a inspecció, informació sobre el compliment dels reglaments tècnics de seguretat industrial aplicables, o bé l'execució de determinades operacions del seu funcionament que calguin per dur a terme la inspecció, i, també, concertar i mantenir les entrevistes que es considerin pertinents amb els titulars o responsables o amb el personal de les estacions i les unitats corresponents.

f) Inspeccionar els documents, els expedients i els registres que tinguin relació directa amb els assumptes que s'inspeccionen o hi puguin influir de manera determinant, i que consideri que són necessaris per complir la funció inspectora.

g) Fer les avaluacions, prendre les mostres i enregistrar les imatges que consideri necessàries, tenint en compte el que estableix la normativa de propietat industrial.

h) Suspendre la prestació del servei d'ITV quan s'hagi produït un accident o en cas de risc per a la seguretat de les persones. Aquesta mesura ha de ser confirmada, modificada o aixecada mitjançant un acord de la persona titular de la subdirecció general de seguretat industrial, d'acord amb el que disposa l'article 17.2.

i) Interrompre la prestació del servei d'ITV en cas que l'inspector actuant comprovi que l'agent operador no té l'autorització preceptiva per operar en aquella estació fixa, o no és el contractista que ha de prestar el servei d'ITV en una unitat mòbil en la zona definida al contracte. En aquest cas, cal que la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial ordeni el tancament de l'estació fixa o la inhabilitació de la unitat mòbil d'acord amb el que estableix l'article 32.

4. Els actes administratius dictats pel personal adscrit als òrgans competents en matèria de seguretat industrial a conseqüència de l'activitat de control i supervisió de la seguretat industrial tenen presumpció de veracitat, llevat que hi hagi una prova en contra.

Capítol II. Competència sancionadora

Article 24. Òrgans competents

1. L'òrgan competent per acordar la incoació dels expedients sancionadors per infraccions tipificades en aquesta Llei és la persona titular del servei competent en matèria de seguretat d'automòbils.

2. Els òrgans competents per imposar les sancions corresponents a les infraccions tipificades per aquesta Llei són els següents:

a) La persona titular del servei competent en matèria de seguretat d'automòbils per a sancions corresponents a infraccions lleus.

b) La persona titular de la subdirecció general competent en matèria de seguretat industrial per a sancions corresponents a infraccions greus.

c) La persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial per a sancions corresponents a infraccions molt greus.

Article 25. Subjectes responsables

1. Són persones responsables de les infraccions que tipifica aquesta Llei les persones físiques o jurídiques que per acció o per omissió, hagin participat en la seva comissió.

2. Quan hi ha més d'un subjecte responsable de la infracció, o si la infracció és conseqüència de l'acumulació d'activitats dutes a terme per diverses persones, les sancions que se'n derivin són independents les unes de les altres.

3. Si dues persones o més són responsables d'una infracció i no se'n pot determinar el grau de participació, aquestes persones són solidàriament responsables a l'efecte de les sancions que se'n derivin.

4. Si una infracció és imputada a una persona jurídica, les persones que n'integren els òrgans rectors o de direcció poden ser considerades també responsables. A l'efecte d'aquesta Llei, integren els òrgans rectors o de direcció les persones que constin als registres públics com a tals, les que hagin fet ostentació pública d'aquesta condició o les que hagin actuat com si la tinguessin.

5. En cas d'infraccions comeses per persones jurídiques que s'extingeixin abans de ser sancionades, la responsabilitat administrativa s'ha d'exigir a les persones físiques que des dels òrgans rectors o de direcció van determinar, amb una conducta dolosa o negligent, la comissió de la infracció.

6. Les sancions imposades abans de l'extinció de la personalitat jurídica, si no són satisfetes en la liquidació, es transmeten als socis o els partícips en el capital, els quals han de respondre mancomunadament i fins al límit del valor de la quota de liquidació que se'ls hagi adjudicat.

Article 26. Classificació de les infraccions

1. Les infraccions administratives en matèria de prestació del servei d'ITV es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Són infraccions lleus:

a) L'incompliment de les condicions generals, els requisits o les obligacions que estableix aquesta Llei per part dels agents de la seguretat industrial als quals és aplicable, quan aquests fets o conductes no siguin constitutius d'una infracció greu o molt greu.

b) La desatenció o la negligència respecte de les obligacions de conservació o manteniment que preveu la normativa aplicable de seguretat industrial dels titulars dels establiments, les instal·lacions o els productes, quan aquests fets o conductes no siguin constitutius d'una infracció greu o molt greu.

c) La manca de col·laboració amb els òrgans de l'Administració de la Generalitat en matèria de seguretat industrial, quan aquests fets o conductes no siguin constitutius d'una infracció greu o molt greu.

d) L'incompliment en les condicions de transmissió de les dades a què estiguin obligats per la normativa de seguretat industrial els agents de la seguretat industrial, quan aquests fets o conductes no siguin constitutius d'una infracció greu o molt greu.

e) La manca de comunicació de les modificacions de les dades d'inscripció dels agents operadors de la ITV al Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya, quan aquests fets o conductes no siguin constitutius d'una infracció greu o molt greu.

f) L'incompliment en les condicions de liquidació de les obligacions econòmiques derivades de les activitats inspectores en matèria de seguretat industrial, quan aquests fets o conductes no siguin constitutius d'una infracció greu o molt greu.

g) L'aplicació de tarifes superiors a les que estableixi la normativa en matèria de seguretat industrial, quan aquests fets o conductes no siguin constitutius d'una infracció greu o molt greu.

h) La presentació de documentació o comunicació d'informació errònia a l'Administració de la Generalitat en matèria de seguretat industrial, quan aquests fets o conductes es produeixin de manera reiterada.

i) La realització, així com l'encàrrec a tercers, d'actuacions inspectores errònies o negligents respecte al que preveu la normativa aplicable de seguretat industrial, quan aquests fets o conductes afectin defectes qualificats de lleus, o hagin provocat o puguin provocar danys lleus a les persones, els béns o el medi ambient, d'acord amb la normativa tècnica corresponent.

j) L'expedició, així com l'encàrrec a tercers, de projectes o memòries tècniques, amb la presència de defectes respecte al que preveu la normativa aplicable de seguretat industrial, quan aquests fets o conductes afectin defectes qualificats de lleus, o hagin provocat o puguin provocar danys lleus a les persones, els béns o el medi ambient, d'acord amb la normativa tècnica corresponent

2. Són infraccions greus:

a) L'incompliment de les condicions generals, els requisits o les obligacions que estableix aquesta Llei per part dels agents de la seguretat industrial als quals és aplicable, quan aquests fets o conductes es cometin de manera reiterada, continuada o permanent, o hagin provocat o puguin provocar danys greus o molt greus a les persones, els béns o el medi ambient.

b) La desatenció o la negligència respecte de les obligacions de conservació o manteniment que preveu la normativa aplicable de seguretat industrial dels titulars dels establiments, les instal·lacions o els productes, quan aquests fets o conductes es cometin de manera reiterada, continuada o permanent, o hagin provocat o puguin provocar danys greus o molt greus a les persones, els béns o el medi ambient.

c) La manca de col·laboració amb els òrgans de l'Administració de la Generalitat en matèria de seguretat industrial, quan aquests fets o conductes es cometin de manera reiterada, continuada o permanent.

d) L'incompliment en les condicions de transmissió de les dades a què estiguin obligats per la normativa de seguretat industrial els agents de la seguretat industrial, quan aquests fets o conductes es cometin de manera reiterada, continuada o permanent.

e) La manca de comunicació de les modificacions de les dades d'inscripció dels agents operadors de la ITV al Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya, quan aquests fets o conductes es cometin de manera reiterada, continuada o permanent.

f) L'incompliment en les condicions de liquidació de les obligacions econòmiques derivades de les activitats inspectores en matèria de seguretat industrial, quan aquests fets o conductes es cometin de manera reiterada, continuada o permanent.

g) L'aplicació de tarifes superiors a les que estableixi la normativa en matèria de seguretat industrial, quan aquests fets o conductes es cometin de manera reiterada, continuada o permanent.

h) La presentació de documentació o comunicació d'informació errònia a l'Administració de la Generalitat en matèria de seguretat industrial, quan aquests fets o conductes es cometin de manera continuada o permanent.

i) La realització, així com l'encàrrec a tercers, d'actuacions inspectores errònies o negligents respecte al que preveu la normativa aplicable de seguretat industrial, quan aquests fets o conductes afectin defectes qualificats de greus o molt greus, o s'hagin comès de manera reiterada, continuada o permanent, o hagin provocat o puguin provocar danys greus o molt greus a les persones, els béns o el medi ambient, d'acord amb la normativa tècnica corresponent.

j) L'expedició, així com l'encàrrec a tercers, de projectes o memòries tècniques, amb la presència de defectes respecte al que preveu la normativa aplicable de seguretat industrial, quan aquests fets o conductes afectin defectes qualificats de greus o molt greus, o s'hagin comès de manera reiterada, continuada o permanent, o hagin

provocat o puguin provocar danys greus o molt greus a les persones, els béns o el medi ambient, d'acord amb la normativa tècnica corresponent.

k) La realització de l'activitat de prestació del servei d'ITV en estacions fixes, sense tenir l'autorització administrativa ferma de l'òrgan competent en matèria de seguretat industrial, quan aquests fets o conductes no siguin constitutius d'una infracció molt greu.

l) La realització de l'activitat de prestació del servei d'ITV en unitats mòbils, sense haver formalitzat el contracte de prestació del servei d'ITV en unitats mòbils, quan aquests fets o conductes no siguin constitutius d'una infracció molt greu.

m) Emetre certificats, declaracions, informes o actes que no s'ajustin a la realitat o que siguin emesos de manera negligent o fraudulenta, quan aquests fets o conductes no siguin constitutius d'una infracció molt greu.

n) La presentació de documentació o comunicació d'informació falsa a l'Administració de la Generalitat en matèria de seguretat industrial, quan aquests fets o conductes no siguin constitutius d'una infracció molt greu.

o) L'incompliment dels requeriments i de les mesures cautelars que estableixin els òrgans competents en matèria de seguretat industrial, quan aquests fets o conductes no siguin constitutius d'una infracció molt greu.

3. Són infraccions molt greus:

Les infraccions tipificades com a greus per l'apartat 2, quan aquests fets o conductes es produeixin de manera deliberada o reincident.

4. Una infracció es comet de manera reiterada quan es cometen dues infraccions o més en matèria de seguretat industrial en els dos anys anteriors a la comissió de la nova infracció.

5. Una infracció es comet de manera continuada quan es cometen dues infraccions o més de la mateixa naturalesa en execució d'un pla preconcebut o aprofitant idèntica ocasió.

6. Una infracció es comet de manera permanent quan els seus efectes antijurídics són duradors i romanen en el temps fins que el presumpte infractor no decideixi cessar en l'execució de la conducta.

7. Es considera que una infracció es comet de manera deliberada quan queda acreditada la concurrència d'alguna de les circumstàncies següents:

a) Que el presumpte infractor hagi persistit en l'actitud infractora després d'haver estat apercebut per l'Administració competent en matèria de seguretat industrial.

b) Que el presumpte infractor hagi estat sancionat amb anterioritat per la mateixa infracció

c) En qualsevol altra circumstància en què quedi acreditat el coneixement previ que el fet o conducta imputat era constitutiu d'infracció.

8. Es considera que una infracció es comet de manera reincident quan l'agent de la seguretat industrial ja ha estat sancionat mitjançant resolució ferma en la via administrativa per la comissió d'una altra infracció de la mateixa naturalesa durant l'any anterior a la comissió de la nova infracció.

9. Es poden introduir per reglament especificacions o graduacions que contribueixin a identificar de manera més correcta les conductes infractores, sempre que no s'alterin la naturalesa i els límits de les infraccions previstes en aquesta Llei.

Article 27. Sancions

1. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de fins a 60.000 euros.

2. Les infraccions greus són sancionades:

a) Amb una multa de fins a 6.000.000 euros.

b) Amb la suspensió de l'activitat durant un termini màxim de sis (6) mesos.

3. Les infraccions molt greus són sancionades:

a) Amb una multa de fins a 100.000.000 euros.

b) Amb la suspensió de l'activitat durant un termini màxim de cinc (5) anys.

c) Amb la revocació de l'autorització per a una estació fixa d'ITV.

4. Per determinar la quantia de les sancions, s'han de tenir en compte les circumstàncies següents:

a) La importància del risc, el dany o el perjudici ocasionat.

b) El grau de participació.

c) El benefici obtingut.

d) La capacitat econòmica del subjecte infractor o l'entitat infractora, inclòs el grup empresarial al qual pertany.

e) El volum, l'impacte o les dimensions econòmiques o socials de la infracció o les infraccions comeses.

5. Es poden introduir per reglament especificacions i gradacions que contribueixin a determinar amb més precisió les sancions que s'estableixen en aquesta Llei sense alterar-ne la naturalesa i els límits.

6. En l'aplicació de les sancions, cal assegurar-se, en qualsevol cas, que la sanció imposada no resulti més beneficiosa per a les persones infractores que el compliment de les normes infringides.

7. Les sancions molt greus, una vegada esdevinguin fermes, s'han de publicar al web del departament competent en matèria de seguretat industrial.

Article 28. Multes coercitives

1. Amb independència de les sancions que s'estableixen en aquesta Llei, els òrgans sancionadors poden imposar multes coercitives, la quantia de les quals no pot superar l'import de 25.000 euros, en els casos següents:

a) Incompliment del termini de resposta al requeriment efectuat per l'òrgan competent en matèria de seguretat industrial en cas que ja s'hagi incomplert el termini de presentació de la informació a què estiguin obligats.

b) Incompliment del termini de resposta al requeriment efectuat per l'òrgan competent en matèria de seguretat industrial en cas que s'hagin incomplert els terminis i les condicions de liquidació de les obligacions econòmiques derivades de les activitats inspectores en matèria de seguretat industrial.

c) Incompliment del termini de resposta al requeriment efectuat per l'òrgan competent en matèria de seguretat industrial en qualsevol altre supòsit.

2. El requeriment a què fa referència l'apartat 1 ha d'advertir la persona interessada del termini de què disposa per complir-lo i de la quantia de la multa que, en cas d'incompliment, se li pot imposar.

3. L'incompliment del requeriment a què es refereix l'apartat 1 pot donar lloc a la reiteració de les multes coercitives, per períodes de temps que siguin suficients per complir-les i que, en tot cas, no poden ser inferiors al termini que s'indiquin al primer requeriment.

4. Les multes coercitives són independents de les que es puguin imposar en concepte de sanció, i hi són compatibles.

Article 29. Prescripció de les infraccions i les sancions

1. El termini de prescripció de les infraccions que tipifica aquesta Llei és d'un (1) any per a les lleus, de tres (3) anys per a les greus i de cinc (5) anys per a les molt greus, a comptar del dia que s'ha comès la infracció o de la finalització del període de comissió, si es tracta d'infraccions continuades o permanents.

2. El termini de prescripció de les sancions que estableix aquesta Llei és d'un (1) any per a les corresponents a les infraccions lleus, de tres anys (3) per a les corresponents a les infraccions greus i de cinc (5) anys per a les corresponents a les infraccions molt greus, a comptar del dia en què la resolució sancionadora esdevé ferma.

Article 30. Procediment sancionador

El procediment per imposar les sancions que determina aquesta Llei s'ha d'ajustar a les normes i els principis del procediment administratiu sancionador que es-

tableixen la legislació sobre el procediment administratiu comú i la normativa de Catalunya sobre el procediment sancionador.

Article 31. Afectació de les sancions

La recaptació procedent de les sancions i de les multes coercitives imposades pel departament competent en matèria de seguretat industrial es destina a finançar actuacions relacionades amb la gestió i la millora de la seguretat industrial i genera crèdits en les partides corresponents de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.

Article 32. Tancament d'estacions fixes o inhabilitació d'unitats mòbils en situació il·legal

1. En el cas que l'agent operador estigui prestant el servei d'ITV en estacions fixes sense disposar de l'autorització preceptiva, o bé en unitats mòbils sense ser l'adjudicatari del contracte de prestació de serveis corresponent, la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial, amb audiència prèvia de l'agent interessat, ha d'ordenar el tancament de l'estació fixa o la inhabilitació de la unitat mòbil, respectivament.

2. La persona titular de la subdirecció general competent en matèria de seguretat industrial ha d'acordar la suspensió cautelar de la prestació de l'activitat de manera immediata des del moment que es detecti la prestació de l'activitat sense disposar de l'autorització preceptiva o haver formalitzat el contracte de serveis, segons s'escaigui, i fins al moment que es dicti la resolució de tancament o inhabilitació.

3. L'agent operador que presta el servei d'ITV en estacions o unitats respecte dels quals s'hagi dictat acord de tancament o inhabilitació està obligat a complir-lo immediatament. En cas contrari, la direcció general competent en matèria de seguretat industrial, amb subjecció sempre al principi de proporcionalitat, ha d'adoptar qualsevol de les mesures coercitives que preveu la legislació vigent per a l'execució forçosa de l'acord, amb precinte de l'estació fixa o la unitat mòbil corresponent.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Relació d'estacions que presten el servei d'ITV a l'entrada en vigor d'aquesta Llei

1. Les estacions fixes que presten el servei d'ITV a l'entrada en vigor d'aquesta Llei són les següents:

Operadora	Comarca	Estació
TUV SUD	Vallès Oriental	B-26 Sant Celoni
ITEVELESA	Bages	B-25 Sant Fruitós de Bages
TUV SUD	Garrigues	L-11 les Borges Blanques
ITEVELESA	Alta Ribagorça	L-10 el Pont de Suert
ITEVELESA	Baix Penedès	T-07 Bellvei
TUV SUD	Montsià	T-08 Amposta
APPLUS	Barcelonès	B-10 Puig Madrona
APPLUS	Baix Llobregat	B-11 Cornellà de Llobregat
APPLUS	Anoia	B-12 Igualada
APPLUS	Barcelonès	B-14 C. Diputació
APPLUS	Barcelonès	B-15 C. Motors
APPLUS	Garraf	B-17 Vilanova i la Geltrú
APPLUS	Vallès Oriental	B-18 Granollers
APPLUS	Baix Llobregat	B-21 Sant Andreu de la Barca
APPLUS	Vallès Occidental	B-24 Sabadell
TR CERTIO	Berguedà	B-13 Berga

Operadora	Comarca	Estació
TR CERTIO	Vallès Occidental	B-20 CIM Vallès
TR CERTIO	Vallès Occidental	B-22 Sant Cugat del Vallès
TR CERTIO	Barcelonès	B-23 C. Caracas
TR CERTIO	Solsonès	L-06 Solsona
PREVENCONTROL	Garrotxa	GI-04 Olot
PREVENCONTROL	Selva	GI-07 Blanes
PREVENCONTROL	Ripollès	GI-08 Ripoll
PREVENCONTROL	Gironès	GI-09 Girona
APPLUS	Cerdanya	GI-05 Puigcerdà
APPLUS	Noguera	L-07 Artesa de Segre
APPLUS	Vall d'Aran	L-08 Vielha
APPLUS	Ribera d'Ebre	T-04 Móra la Nova
APPLUS	Barcelonès	B-02 Badalona
APPLUS	Baix Llobregat	B-05 Sant Just Desvern
APPLUS	Baix Llobregat	B-07 Sant Joan Despí / Viladecans
APPLUS	Maresme	B-08 Argentona
APPLUS	Alt Penedès	B-09 Olèrdola
TR CERTIO	Vallès Occidental	B-03 Viladecavalls
TR CERTIO	Bages	B-06 Manresa
TR CERTIO	Barcelonès	B-16 C. Còrsega
TR CERTIO	Barcelonès	B-19 C. Àvila
PREVENCONTROL	Osona	B-04 Vic
PREVENCONTROL	Alt Empordà	GI-03 Vilamalla
PREVENCONTROL	Baix Empordà	GI-06 Palamós
APPLUS	Pallars Jussà	L-03 Tremp
APPLUS	Segarra	L-05 Granyanella
APPLUS	Pallars Sobirà	L-09 Sort
TR CERTIO	Alt Urgell	L-04 Montferrer
APPLUS	Conca de Barberà	T-05 Montblanc
APPLUS	Tarragonès	T-06 Tarragona
APPLUS	Baix Ebre	T-03 Tortosa
PREVENCONTROL	Gironès	GI-02 Celrà
APPLUS	Segrià	L-02 Lleida
APPLUS	Baix Camp	T-02 Reus

2. Les unitats mòbils que presten el servei d'ITV tenen la consideració d'equipament propi de l'estació fixa d'ITV a la qual estan associades, respectivament.

Disposició addicional segona. Procediment específic per a l'autorització de les estacions fixes recollides a la disposició addicional primera

1. L'agent operador que vulgui prestar el servei d'ITV en una estació fixa de les relacionades a la disposició addicional primera pot acollir-se a un procediment específic d'adaptació als requisits i les obligacions que preveu aquesta Llei, presentant una sol·licitud d'autorització administrativa a la direcció general competent en matèria de seguretat industrial de la Generalitat de Catalunya mitjançant el tràmit administratiu habilitat a aquest efecte, en el termini màxim d'un mes des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. A la sol·licitud esmentada ha d'indicar les exempcions a què es vol acollir, i que poden ser les següents:

– Equipar boxs independents per a la inspecció de ciclomotors i motocicletes, si no en disposaven abans de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

– Equipar línies de tipus universal, si no en disposaven abans de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. Per admetre a tràmit la sol·licitud, l'agent operador sol·licitant ha d'acreditar el compliment dels requisits que s'indiquen a l'article 9.1, lletres *a*, *b*, *c* i *d*, i l'article 9.2, lletra *a*.

4. L'òrgan competent per resoldre les sol·licituds d'autorització mitjançant el procediment específic és la persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.

La resolució d'autorització de les estacions fixes d'ITV ha de contenir:

a) Les dades que identifiquin l'agent operador de la ITV que presta el servei.

b) La ubicació de l'estació.

c) El nombre i el tipus de les línies d'inspecció instal·lades.

d) Les exempcions que s'autoritzen.

e) L'advertiment que l'efectivitat de la resolució resta condicionada al compliment de les condicions d'adaptació que es preveuen a l'apartat 7 d'aquesta disposició addicional.

5. Aquesta resolució s'ha de dictar en el termini màxim de tres (3) mesos des de la finalització del termini de presentació de les sol·licituds. Un cop vençut aquest termini sense que s'hagi emès una resolució, la sol·licitud s'ha d'entendre desestimada.

Contra aquesta resolució es pot interposar un recurs d'alçada davant l'òrgan superior jeràrquic.

6. La part dispositiva de la resolució que atorgui l'autorització de l'agent operador per prestar el servei d'ITV en una estació fixa, un cop sigui ferma, s'ha de publicar al web del departament competent en matèria de seguretat industrial.

7. L'efectivitat de la resolució d'autorització resta condicionada a l'emissió de l'acta favorable de posada en funcionament per part del servei competent en matèria de seguretat d'automòbils.

8. Un cop autoritzat per prestar el servei d'ITV en una estació fixa mitjançant resolució ferma que posi fi al procediment específic, l'agent operador disposa d'un termini de dotze (12) mesos des de la data de l'autorització per adaptar-se a la resta dels requisits i obligacions que preveuen els articles 9 i 10, excepte aquells que han estat objecte d'exempció d'entre els que s'han relacionat a l'apartat 2 d'aquesta disposició addicional.

9. Abans que venci el termini de l'apartat anterior, el servei competent en matèria de seguretat d'automòbils ha de comprovar el compliment dels requisits i les obligacions que li són aplicables i deixar-ne constància a l'acta corresponent.

10. Si es compleixen tots els requisits i obligacions, el servei competent en matèria de seguretat d'automòbils ha d'emetre una acta de posada en funcionament d'una estació fixa d'ITV amb resultat favorable. En cas contrari, el resultat és desfavorable.

11. Un cop emesa l'acta de posada en funcionament favorable, s'ha de publicar al DOGC la part dispositiva de la resolució que atorgui l'autorització de l'agent operador.

12. L'agent operador que obtingui l'autorització s'inscriu d'ofici al Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya (RASIC), anotant-hi les estacions fixes en què operen.

13. Quan l'agent operador disposi d'una acta de posada en funcionament d'una estació fixa d'ITV amb resultat favorable, ha d'iniciar la prestació de l'activitat.

Disposició addicional tercera. Compliment de les condicions de ponderació territorial que s'estableixen a l'annex 1

Els agents operadors que prestaven el servei d'ITV en una estació fixa de les relacionades a la disposició addicional primera abans de la data d'entrada en vigor

d'aquesta Llei estan exempts del compliment de les condicions de ponderació territorial que s'estableixen a l'annex 1 durant el termini de dos (2) anys.

Disposició addicional quarta. Dret d'adquisició preferent en el procediment d'alienació onerosa dels béns patrimonials que han estat revertits

1. Els antics concessionaris que operen a les estacions que s'han recollit a la disposició addicional primera d'aquesta Llei tenen un dret d'adquisició preferent en relació amb l'alienació onerosa de béns patrimonials afectats al servei que formin part de les estacions en què estan operant, de conformitat amb la normativa vigent en matèria de patrimoni de les administracions públiques.

2. Un cop publicats els plecs corresponents i en el termini de trenta (30) dies des de la seva publicació, en la qual ha de figurar el preu de sortida i les altres condicions essencials de la transmissió, els titulars de les concessions afectades poden comunicar la seva decisió d'exercir el dret d'adquisició preferent d'acord amb el que estableix aquesta Llei i el que estableixin els plecs corresponents. La instrucció dels procediments se subjecta als principis de publicitat, transparència, concurrència i objectivitat, i els titulars de les concessions afectades gaudeixen de prioritat respecte de les ofertes dels altres licitadors, sempre que igualin el preu i les condicions de la millor oferta econòmica presentada.

3. Els ingressos que obtingui la Generalitat de Catalunya procedents de les contraprestacions econòmiques que abonin els titulars de les antigues concessions d'ITV en el cas d'estacions que no siguin propietat dels agents operadors d'ITV, així com dels obtinguts en el procediment d'alienació dels béns procedents de les antigues concessions administratives del servei d'ITV un cop finalitzat el procediment de reversió patrimonial, i els derivats de les eventuals diferències de valor que s'hagin pogut produir en els béns procedents de les esmentades antigues concessions, s'han de destinar a dur a terme actuacions de suport a la indústria.

Disposició addicional cinquena. Tramitació dels procediments previstos en aquesta Llei

Les sol·licituds d'autorització d'estacions fixes d'ITV, les sol·licituds de modificació de l'autorització, les comunicacions d'inici de l'activitat, les comunicacions de modificació de dades, les comunicacions de cessament voluntari i la resta de procediments que regula aquesta Llei i que se substancien amb l'Administració de la Generalitat de Catalunya s'han de presentar mitjançant el tràmit administratiu habilitat a l'efecte al portal únic per a les activitats econòmiques Canal Empresa, d'acord amb la fitxa de tràmit que es publica en el catàleg de tràmits de la finestreta única empresarial, tal com determina la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica, així com el Decret 131/2022, de 5 de juliol, del reglament de la Llei de facilitació de l'activitat econòmica.

Disposicions transitòries

Disposició transitòria primera. Continuïtat de la prestació del servei d'ITV a les estacions fixes recollides a la disposició addicional primera d'aquesta Llei

1. L'agent operador que presta el servei d'ITV en una estació fixa de les relacionades a la disposició addicional primera abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei ha de continuar prestant aquest servei d'ITV sobre la base de l'habilitació derivada de la disposició addicional novena de la Llei 2/2021, de 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, en les mateixes condicions que estaven vigents fins a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, fins que el mateix

agent operador o un altre agent operador obtingui l'autorització per prestar el servei en l'estació de què es tracti per qualsevol dels procediments que preveu aquesta Llei.

2. En qualsevol cas, l'agent operador que prestava el servei d'ITV abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, si no obté l'autorització administrativa per prestar el servei que regula aquesta Llei, ha de deixar de prestar el servei en el termini màxim de dos (2) anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. Un cop vençut el termini de dos (2) anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei sense que algun agent operador hagi obtingut l'autorització per prestar el servei d'ITV en aquella estació, s'ha d'interrompre el funcionament del servei, d'acord amb el que estableix l'article 32 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. Continuïtat de la prestació del servei d'ITV a les unitats mòbils

L'agent operador que presta el servei d'ITV en una unitat mòbil abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei ha de continuar prestant el servei en les mateixes condicions que estaven vigents fins a l'entrada en vigor d'aquesta Llei durant un període de divuit (18) mesos, o bé fins als quatre (4) mesos posteriors a la formalització del contracte de prestació del servei en unitats mòbils, si aquesta darrera data és anterior als divuit mesos esmentats.

Disposició derogatòria

Resten derogades les disposicions següents:

a) La Llei 12/2008, de 31 de juliol, de seguretat industrial.

b) El Reglament de desplegament de la Llei 12/2008, de 31 de juliol, de seguretat industrial, aprovat pel Decret 30/2010, de 2 de març.

c) El Decret 45/2010, de 30 de març, pel qual s'aprova el Pla territorial de noves estacions d'inspecció tècnica de vehicles de Catalunya per al període 2010-2014.

d) La disposició addicional novena de la Llei 2/2021, de 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic.

e) Altres disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei o que la contradiguin.

Disposicions finals

Disposició final primera. Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny

1. Es modifica el capítol III del títol XIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

«Capítol III. Taxa per a la sol·licitud d'autorització i per a la sol·licitud de modificació de l'autorització per prestar el servei d'inspecció tècnica de vehicles en una estació fixa

»14.3.1. Fet imposable

»La taxa per la sol·licitud d'autorització i per la sol·licitud de modificació de l'autorització per prestar el servei d'inspecció tècnica de vehicles en una estació fixa d'ITV és exigible a tots els agents operadors que volen portar a terme aquesta activitat al territori de Catalunya.

»El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera la tramitació de les sol·licituds d'autorització i les sol·licituds de modificació de l'autorització administrativa per a la prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles en estacions fixes d'ITV.

»14.3.2. Subjecte passiu

»El subjecte passiu d'aquesta taxa és l'agent operador que sol·licita l'autorització administrativa o la modificació de l'autorització administrativa per prestar el servei d'ITV en una estació fixa.

»14.3.3. Acreditació

»La taxa s'acredita per mitjà de la resolució que finalitza l'expedient de sol·licitud d'autorització administrativa, de modificació de l'autorització d'una estació fixa d'ITV. S'exigeix l'import de la taxa en el moment en què es presenta la sol·licitud.

»14.3.4. Quota

»La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per a cadascun dels expedients d'autorització o de modificació de l'autorització existent, és de 3.727,70 euros.

»Aquest import pot ser revisat anualment, d'acord amb els criteris que estableix la Llei de pressupostos.

»14.3.5. Afectació

»La recaptació procedent de la taxa per a l'autorització o la modificació de l'autorització d'una estació fixa d'ITV s'ha de destinar a finançar actuacions relacionades amb la gestió i la millora de la seguretat industrial i genera crèdits en les partides corresponents de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.»

2. Es modifica el capítol V del títol XIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

«Capítol V. Taxa per al control i la supervisió de la prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles

»14.5.1. Fet imposable

»Aquesta taxa és exigible a tots els agents operadors que presten el servei d'ITV a les estacions fixes i les unitats mòbils del territori de Catalunya, a l'efecte de portar a terme les actuacions d'inspecció que estableixen la normativa aplicable i les instruccions i els protocols aprovats per l'òrgan competent de la Generalitat en matèria de seguretat industrial.

»El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera el control i la supervisió del servei d'inspecció tècnica de vehicles per part de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.

»14.5.2. Subjecte passiu

»Els subjectes passius d'aquesta taxa són els agents operadors que presten el servei d'inspecció tècnica de vehicles en estacions fixes o unitats mòbils d'ITV a Catalunya. L'import d'aquesta taxa no es pot repercutir sobre els usuaris i usuàries finals.

»14.5.3. Acreditació

»La taxa s'acredita per mitjà de l'expedició de les actes i els informes de supervisió que resulten del control dut a terme per l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial. S'exigeix l'import de la taxa mensualment, en el moment en què el subjecte passiu trameti a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial la relació d'actuacions que donen origen a l'activitat de control i supervisió.

»14.5.4. Quota

»La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per a cadascuna de les actuacions d'inspecció tècnica i cadascun dels tràmits administratius que se sol·licitin, ha de ser la suma dels conceptes que intervinguin en cada actuació, d'acord amb els tipus següents:

»– Tràmit de modificació de la targeta ITV per canvi de classificació del vehicle: 4,55 euros per tràmit.

»– Tràmit de modificació de la targeta ITV per reforma del vehicle: 7,70 euros per tràmit.

»– Tràmit d'expedició d'una nova targeta ITV per a la matriculació de vehicles a l'Estat espanyol: 6,75 euros per tràmit.

»– Tràmit d'expedició de la targeta ITV de vehicles matriculats a l'Estat espanyol: 6,35 euros per tràmit.

»– Inspecció tècnica completa del vehicle: 0,95 euros per inspecció.

»– Inspecció tècnica parcial del vehicle: 0,85 euros per inspecció.

»Aquests imports poden ser revisats anualment, d'acord amb els criteris que estableix la Llei de pressupostos.

»14.5.5. Afectació

»La recaptació procedent de la taxa per al control i la supervisió de la prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles s'ha de dedicar a finançar actuacions relacionades amb la gestió i la millora de la seguretat industrial i genera crèdits en les partides corresponents de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.»

3. S'elimina el capítol VIII del títol XIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny.

Disposició final segona. Modificació de la Llei 9/2014, de 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes

1. Es modifica l'article 31 de la Llei 9/2014, de 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes, que resta redactat de la manera següent:

«Òrgans sancionadors

»1.1 L'exercici de la potestat sancionadora per infraccions tipificades per aquesta Llei correspon a:

»a) La persona titular del servei competent en la matèria per a sancions corresponents a infraccions lleus.

»b) La persona titular de la subdirecció general competent en matèria de seguretat industrial per a sancions corresponents a infraccions greus.

»c) La persona titular de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial per a sancions corresponents a infraccions molt greus.

»1.2 El Govern pot modificar per decret els òrgans sancionadors de les infraccions tipificades a la Llei 9/2014, de 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes.»

Disposició final tercera. Habilitació a la persona titular del departament competent en matèria de seguretat industrial

D'acord amb les previsions de l'article 39 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat de Catalunya i del Govern, s'habilita la persona titular del departament competent en matèria de seguretat industrial a desplegar mitjançant una ordre el procediment d'autorització, modificació i revocació de les estacions d'ITV, així com a concretar les condicions de ponderació territorial que s'estableixen a l'apartat 1 de l'annex 1.

Disposició final quarta. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint (20) dies de l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Annex 1. Condicions d'establiment de les estacions d'ITV fixes

1. Condicions de ponderació territorial per a la prestació del servei d'ITV en estacions fixes.

1.1 Per garantir la universalitat del servei es diferencien tres zones dins el territori de Catalunya:

a) La zona A està integrada per les comarques següents: l'Alt Urgell, l'Alta Ribagorça, el Baix Ebre, el Berguedà, la Cerdanya, la Conca de Barberà, les Garrigues, el Lluçanès, el Montsià, la Noguera, el Pallars Jussà, el Pallars Sobirà, el Pla d'Urgell, el Priorat, la Ribera d'Ebre, el Ripollès, la Segarra, el Solsonès, la Terra Alta, l'Urgell i la Vall d'Aran.

b) La zona B està integrada per les comarques següents: l'Alt Camp, l'Alt Empordà, l'Alt Penedès, l'Anoia, el Bages, el Baix Camp, el Baix Empordà, el Baix Penedès, el Garraf, la Garrotxa, el Gironès, el Moianès, Osona, el Pla de l'Estany, el Segrià, la Selva i el Tarragonès.

c) La zona C està integrada per les comarques següents: el Baix Llobregat, el Barcelonès, el Maresme, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental.

1.2 Les condicions de prestació del servei d'ITV a cadascuna de les tres zones abans diferenciades són les següents:

a) Zona A. En aquestes comarques, l'accés a l'activitat depèn del compliment de les condicions següents:

– Les estacions fixes han d'estar equipades com a mínim amb una línia de tipus universal.

– Les estacions fixes han d'estar equipades per dur a terme verificacions de taxímetres si alguna població de la comarca té més de 10.000 habitants o bé si més de tres poblacions de la comarca tenen cadascuna més de 5.000 habitants.

– La cobertura mínima de l'horari de prestació del servei ha de ser de tres dies setmanals fixos entre les 9:00 h i les 17:00 h, sense perjudici que aquesta franja pugui ser afectada per les disposicions municipals sobre l'activitat.

b) Zona B. En aquestes comarques, l'accés a l'activitat depèn del compliment de les condicions següents:

– Cal un mínim de quatre línies d'inspecció entre les diferents estacions fixes que estiguin autoritzades a la zona.

– Les estacions fixes han d'estar equipades com a mínim amb una línia de tipus universal.

– Les estacions fixes han d'estar equipades per dur a terme verificacions de taxímetres si alguna població de la comarca té més de 10.000 habitants o bé si més de tres poblacions de la comarca tenen cadascuna més de 5.000 habitants.

– La cobertura mínima de l'horari de prestació del servei ha de ser de quatre dies setmanals fixos entre les 9:00 h i les 17:00 h, sense perjudici que aquesta franja pugui ser afectada per les disposicions municipals sobre l'activitat.

– Per cada quatre línies d'inspecció a la zona B, l'agent operador ha de tenir prèviament autoritzada i en funcionament la prestació del servei en una estació fixa a la zona A.

– No es comptabilitzen com a línies d'inspecció de la zona B, a l'efecte de complir les obligacions de ponderació, les que es trobin en estacions fixes a què fan referència els apartats 4, 5, 6 i 7 de l'article 4 d'aquesta Llei.

c) Zona C. En aquestes comarques, l'accés a l'activitat depèn del compliment de les condicions següents:

– Cal tenir autoritzada i en funcionament prèviament una estació fixa a la zona A.

– Cal un mínim de quatre línies d'inspecció entre les diferents estacions fixes que estiguin autoritzades a la zona.

– Les estacions fixes han d'estar equipades com a mínim amb dues línies, una de les quals ha de ser de tipus universal i ha de tenir un box independent per a la inspecció de ciclomotors i motocicletes.

– Les estacions fixes han d'estar equipades per fer verificacions de taxímetres si alguna població de la comarca té més de 10.000 habitants o bé si més de tres poblacions de la comarca tenen cadascuna més de 5.000 habitants.

– La cobertura mínima de l'horari de prestació del servei ha de ser de cinc dies setmanals fixos entre les 9:00 h i les 17:00 h, sense perjudici que aquesta franja pugui ser afectada per les disposicions municipals sobre l'activitat.

– Per cada quatre línies d'inspecció a la zona C, l'agent operador ha de tenir prèviament autoritzada i en funcionament la prestació del servei en una estació fixa a la zona A.

– No es comptabilitzen com a línies d'inspecció de la zona C, a l'efecte de complir les obligacions de ponderació, les que es trobin en estacions fixes a què fan referència els apartats 4, 5, 6 i 7 de l'article 4 d'aquesta Llei.

1.3 A l'efecte del compliment de les condicions anteriors, equival a disposar d'una estació fixa a la zona A les circumstàncies següents:

a) La prestació del servei d'ITV en unitats mòbils en una de les zones de prestació que preveu l'annex 2.

b) La prestació del servei d'ITV en una estació fixa per dur a terme inspeccions tècniques exclusivament a vehicles de massa màxima autoritzada superior a 3.500 kg

c) La prestació del servei d'ITV en una estació fixa d'ITV per dur a terme gestions de tràmits administratius d'ITV a qualsevol tipus de vehicle, així com verificacions de taxímetres i inspeccions tècniques exclusivament a vehicles que prestin el servei de taxi.

2. Condicions de sostenibilitat mediambiental de la prestació del servei d'ITV en estacions fixes

Les condicions de sostenibilitat mediambiental que s'han de complir a les estacions fixes d'ITV són les següents:

2.1 Als espais habilitats a aquest efecte a les estacions fixes d'ITV, disposar d'instal·lacions de producció d'energia renovable dimensionades per assumir la demanda d'energia elèctrica de l'estació.

Quan no sigui possible assumir la demanda d'energia elèctrica amb instal·lacions pròpies de producció d'energia renovable, els agents operadors titulars de les estacions d'ITV han d'adoptar les mesures pertinents a fi que l'energia elèctrica que adquireixin sigui d'origen renovable.

2.2 Tenir les estacions fixes d'ITV registrades d'acord amb la reglamentació europea relativa a la participació voluntària d'organitzacions en un sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals (EMAS).

Annex 2. Condicions de prestació del servei d'ITV en unitats mòbils

1. Zones de prestació del servei d'ITV en unitats mòbils

Es distingeixen dues zones de prestació del servei d'ITV en unitats mòbils:

1.1 La zona Nord està integrada per les comarques següents: l'Alt Empordà, l'Alt Urgell, l'Alta Ribagorça, el Bages, el Baix Empordà, el Berguedà, la Cerdanya, la Garrotxa, el Gironès, el Lluçanès, el Maresme, el Moianès, la Noguera, Osona, el Pallars Jussà, el Pallars Sobirà, el Pla de l'Estany, el Ripollès, la Segarra, la Selva, el Solsonès, la Vall d'Aran, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental.

1.2 La zona Sud està integrada per les comarques següents: l'Alt Camp, l'Alt Penedès, l'Anoia, el Baix Camp, el Baix Ebre, el Baix Llobregat, el Baix Penedès, el Barcelonès, la Conca de Barberà, el Garraf, les Garrigues, el Montsià, el Pla d'Urgell, el Priorat, el Ribera d'Ebre, el Segrià, el Tarragonès, la Terra Alta i l'Urgell.

2. Condició de sostenibilitat mediambiental de la prestació del servei d'ITV en unitats mòbils

Les unitats mòbils d'ITV han de complir la condició d'estar registrades d'acord amb la reglamentació europea relativa a la participació voluntària d'organitzacions en un sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals (EMAS).

Annex 3. Fiances per afrontar les possibles responsabilitats per incompliments

1. Per afrontar les possibles responsabilitats derivades en cas de revocació de l'autorització de prestació del servei en estacions fixes, l'import de la fiança és de 12.000 euros per línia d'inspecció.

2. Per afrontar les possibles responsabilitats derivades en cas d'incompliment de les condicions que s'estableixen al contracte de prestació del servei en unitats mòbils, l'import de la fiança és de 12.000 euros.

3. Els imports de les quanties de les fiances per cada línia d'inspecció en estacions d'ITV fixes o per cada zona de prestació del servei d'ITV en unitats mòbils s'actualitzen anualment, considerant l'índex de preus de consum estatal de l'any natural anterior, publicat per l'Institut Nacional d'Estadística (INE). L'actualització de les fiances s'ha de fer d'acord amb les instruccions que estableixi la direcció general competent en matèria de seguretat industrial per resolució.

4. L'import de la fiança pot ser modificat per resolució de la direcció general competent en matèria de seguretat industrial.

5. Els valors resultants d'imports mínims del càlcul anterior s'han d'arrodonir de la manera següent:

a) La xifra de les unitats de cèntim d'euro compreses entre l'1 i el 5 s'arrodoneix al 5.

b) La xifra de les unitats de cèntim d'euro compreses entre el 6 i el 9 s'arrodoneix al 0 amb l'augment d'una unitat en la xifra de les desenes del cèntim d'euro.

6. La constitució de la fiança per afrontar a les possibles responsabilitats derivades en cas de revocació de l'autorització de prestació del servei d'ITV en estacions fixes o d'incompliment de les condicions que s'estableixen al contracte de prestació del servei d'ITV en unitats mòbils s'ha de dur a terme mitjançant un dipòsit bancari davant la Caixa General de Dipòsits de la Generalitat de Catalunya. Pel que fa al model d'aval bancari que s'ha de fer servir, ha de ser el que determini l'òrgan competent en matèria de seguretat industrial en cada moment, i que es publica al web del departament competent en matèria de seguretat industrial de la Generalitat de Catalunya.

Antecedents del Projecte de llei

Índex de l'expedient del Projecte de llei de regulació de la prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles (ITV) a Catalunya

1. Text del Projecte de llei de regulació de la prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles (ITV) a Catalunya

2. Certificat del secretari del Govern, de 14 de juliol de 2026

3. Certificat del secretari general del Departament d'Empresa i Treball, de 15 de juliol de 2026

4. Memòria general del Projecte de llei de regulació de la prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles (ITV) a Catalunya, de 7 de juliol de 2026

5. Memòria d'avaluació d'impacte del Projecte de llei de regulació de la prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles (ITV) a Catalunya, de 9 de juliol de 2026

6. Memòria final d'observacions i al·legacions, de 7 de juliol de 2026

7. Informes

8. Comunicació per e-Valisa del secretari general del Departament d'Empresa i Treball al secretari del Govern per comunicar-li la tramesa via SIIP del projecte de llei al Parlament, de 15 de juliol de 2026

N. de la r.: Els antecedents del Projecte de llei es poden consultar a l'Arxiu del Parlament.

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres

202-00055/15

SOL·LICITUD DE DICTAMEN AL CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES

Presentació: GP Comuns, GP CUP-DT (reg. 99227).
Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.07.2026.

N. de la r. : La sol·licitud es reprodueix en la secció 4.67.

Proposició de llei de modificació del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme, per a l'adopció de mesures de contenció de l'especulació en les zones de mercat residencial tensionat

202-00064/15

SOL·LICITUDS DE DICTAMEN AL CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES

Presentació: Lorena Roldán Suárez, juntament amb tretze altres diputats del GP PPC (reg. 101114).
Presentació: Jeannine Abella i Chica, juntament amb trenta-quatre altres diputats del GP Junts (reg. 101131).
Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 23.07.2026.

N. de la r. : Les sol·licituds es reprodueixen en la secció 4.67.

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la contribució empresarial

250-01346/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 98633 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenta la Proposta de resolució sobre la contribució empresarial, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Empresa i Treball, amb el text següent:

Exposició de motius

L'empresa és la principal institució creadora de riquesa d'una societat. És en el si de l'empresa on es crea el valor afegit que posteriorment es distribueix entre treballadors, proveïdors, administracions públiques, inversors i accionistes.

Les dades de la Memòria Econòmica de Catalunya 2024 de la Cambra de Comerç de Barcelona posen de manifest que, sobre cada 100 euros d'ingressos, les empreses catalanes destinen aproximadament 26 euros a remunerar els treballadors,

contribueixen de manera significativa al finançament de les administracions públiques mitjançant impostos i cotitzacions socials, i obtenen un benefici net de només 8,4 euros.

Aquestes dades evidencien que el principal impacte social de l'empresa no és el benefici empresarial, sinó la capacitat de distribuir la riquesa que crea. L'empresa constitueix així el primer mecanisme de redistribució de la renda, abans fins i tot de la redistribució que exerceixen les administracions públiques mitjançant els impostos i la despesa social.

Per aquest motiu, la millor política redistributiva és afavorir la creació de noves empreses, facilitar el creixement de les existents i consolidar un teixit empresarial competitiu, innovador i arrelat al país. Com més empreses hi hagi, com més grans siguin i com més valor afegit generin, més i millors salaris es pagaran, més ocupació es crearà i més recursos obtindran les administracions públiques per finançar els serveis públics.

La mateixa Memòria Econòmica constata també que les empreses catalanes són avui més capitalitzades, més solvents i menys dependents de l'endeutament que fa quaranta anys, circumstància que reforça la seva capacitat d'invertir, innovar i afrontar els cicles econòmics adversos.

Alhora, cal posar en valor l'arrelament del teixit empresarial català. Les empreses nascudes a Catalunya i amb els seus centres de decisió al país acostumen a mantenir un compromís més estable amb el territori, l'ocupació, els proveïdors locals i la reinversió dels beneficis. Per contra, les decisions de les grans multinacionals responen sovint a estratègies globals que poden comportar deslocalitzacions o trasllats d'activitat quan així ho aconsellen els seus interessos corporatius.

Per això, una política industrial moderna ha de fomentar no només la competitivitat empresarial, sinó també l'arrelament dels centres de decisió, del capital i de la propietat empresarial a Catalunya, com a garantia d'estabilitat econòmica, cohesió territorial i compromís a llarg termini amb el país.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Junts presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Reconeix la contribució essencial del teixit empresarial català a la creació de riquesa, ocupació, salaris, innovació, cohesió territorial i finançament dels serveis públics.

2. Constata que el principal retorn social de l'activitat empresarial no és únicament el benefici obtingut pels accionistes, sinó la distribució del valor afegit que genera entre els treballadors, les administracions públiques, els proveïdors, els creditors i la reinversió necessària per garantir la continuïtat i el creixement de les empreses.

3. Considera estratègic preservar i reforçar l'arrelament empresarial a Catalunya, entenent per arrelament l'existència al país dels centres de decisió, de la propietat estable, de les activitats de valor afegit i del compromís a llarg termini amb el territori.

4. Insta el Govern a elaborar una Estratègia Nacional d'Arrelament Empresarial amb l'objectiu d'afavorir la permanència a Catalunya dels centres de decisió, dels processos d'inversió, de la recerca i desenvolupament, de la producció i dels serveis corporatius de les empreses.

5. Insta el Govern a promoure instruments financers que facilitin el relleu generacional, la continuïtat de les empreses familiars, la consolidació de grups empresarials catalans i el manteniment de la propietat empresarial vinculada al país.

6. Insta el Govern a impulsar mesures que afavoreixin la reinversió dels beneficis empresarials en nous projectes productius, innovació, digitalització, sostenibilitat, formació dels treballadors i creació d'ocupació de qualitat.

7. Insta el Govern a elaborar anualment un informe sobre l'evolució de l'arrelament empresarial a Catalunya, que inclogui, entre altres indicadors, la localització dels centres de decisió, la composició del capital, el pes de les empreses de capital català, la permanència de les seus socials i fiscals, i l'impacte econòmic i social de les empreses arrelades al territori.

Palau del Parlament, 8 de juliol de 2026
Salvador Vergés i Tejero, portaveu GP Junts

Proposta de resolució sobre la planificació de l'oferta educativa, la protecció de l'escola pública i la lluita contra la segregació escolar

250-01347/15

PRESENTACIÓ: GP COMUNS
Reg. 98642 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

Jéssica Albiach Satorres, presidenta del Grup Parlamentari Comuns, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenta la Proposta de resolució sobre la planificació de l'oferta educativa, la protecció de l'escola pública i la lluita contra la segregació escolar, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Educació i Formació Professional, amb el text següent:

Exposició de motius

La davallada de la natalitat està provocant una reducció sostinguda de la demanda de places escolars, especialment en el segon cicle d'educació infantil. Aquesta realitat demogràfica obliga el Departament d'Educació i Formació Professional a planificar l'oferta educativa amb criteris d'equitat, transparència, cohesió social i garantia del dret a una educació pública de qualitat.

Tanmateix, l'evolució de l'oferta inicial de places d'I3 evidencia que aquesta reducció no s'està distribuint de manera equilibrada entre els centres públics i els centres privats concertats. Entre els cursos 2017-2018 i 2026-2027, l'oferta pública s'hauria reduït proporcionalment més que la concertada en la majoria dels municipis catalans de més de 10.000 habitants que disposen de les dues xarxes.

Una de les causes d'aquest desequilibri és l'aplicació desigual de la reducció de ràtios. Mentre que la gran majoria dels centres públics ofereixen grups d'I3 amb menys de vint alumnes, una part significativa dels centres concertats continua mantenint grups de fins a vint-i-cinc places. Això comporta que l'esforç de reducció de ràtios i d'adaptació a la davallada demogràfica recaigui principalment sobre l'escola pública.

Aquesta situació es veu agreujada per la renovació de gairebé tots els concerts educatius per als pròxims sis anys. La consolidació de l'oferta concertada pot limitar la capacitat del Govern per planificar conjuntament totes les places sostingudes amb fons públics i pot provocar que els tancaments de grups derivats de la davallada de la natalitat es concentrin en els centres de titularitat pública.

L'oferta inicial publicada abans de la preinscripció té, a més, efectes directes sobre les decisions de les famílies. L'anunci preventiu del tancament de grups públics o la reducció de places disponibles pot desviar demanda cap a centres concertats, encara que posteriorment el Departament acabi recuperant alguns dels grups inicialment suprimits.

La planificació diferenciada de les dues xarxes també pot afeblir la lluita contra la segregació escolar. L'escola pública assumeix una proporció més elevada d'alum-

nat vulnerable i amb necessitats específiques de suport educatiu, sovint sense disposar dels recursos humans, econòmics i materials necessaris per garantir una educació inclusiva i de qualitat.

La reducció del nombre d'alumnes hauria de ser aprofitada per disminuir les ràtios de manera homogènia, reforçar les plantilles, millorar l'atenció individualitzada, desplegar plenament l'educació inclusiva i combatre la segregació. No pot convertir-se, en canvi, en una política de tancament sistemàtic de grups i centres públics mentre es blinda l'oferta privada concertada.

L'escola pública ha de constituir l'eix vertebrador del sistema educatiu català. La planificació de totes les places finançades amb recursos públics ha de garantir la prioritat de la xarxa pública, l'escolarització equilibrada de l'alumnat i la corresponsabilitat efectiva dels centres concertats en l'atenció de l'alumnat vulnerable.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Comuns presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Planificar de manera conjunta, transparent i plurianual tota l'oferta educativa sostinguda amb fons públics, aplicant criteris comuns a la xarxa pública i a la concertada, i garantir que les reduccions de grups derivades de la davallada demogràfica es distribueixin de manera equilibrada i no recaiguin prioritàriament sobre l'escola pública.

2. Preservar l'oferta pública existent i prioritzar la continuïtat dels grups públics abans de mantenir o autoritzar unitats concertades en zones amb excés d'oferta, manca de demanda o places públiques suficients, evitant també el tancament preventiu de grups públics en l'oferta inicial quan pugui condicionar les preferències de les famílies o desplaçar artificialment la matrícula cap a la concertada.

3. Aplicar els mateixos criteris de reducció de ràtios a tots els centres sostinguts amb fons públics, igualant progressivament les ràtios màximes de la xarxa pública i la concertada, i aprofitar la reducció de l'alumnat per disminuir el nombre d'alumnes per aula, millorar l'atenció individualitzada i evitar el tancament de grups.

4. Aprovar, en el termini de sis mesos, un nou decret de concerts educatius que adapti la concessió, renovació, durada i supressió dels concerts a les necessitats reals d'escolarització, a l'evolució demogràfica i als objectius de lluita contra la segregació, i revisar les unitats concertades existents en zones amb excés d'oferta o demanda insuficient.

5. Condicionar el manteniment, la renovació i qualsevol increment del finançament dels centres concertats al compliment verificable de la gratuïtat efectiva, l'eliminació de quotes obligatòries o encobertes, la transparència econòmica i la corresponsabilitat en l'escolarització de l'alumnat vulnerable, amb necessitats específiques de suport educatiu i de matrícula viva.

6. Reforçar la inspecció, les auditories i els mecanismes de control dels centres concertats, habilitant canals accessibles de denúncia per a les famílies i un règim sancionador efectiu que pugui comportar la reducció, la no renovació o la revocació del concert davant d'incompliments greus o reiterats.

7. Avançar cap a una xarxa educativa única, pública, gratuïta, inclusiva i de qualitat, reconeixent que l'existència de la doble xarxa respon a una anomalia històrica de manca d'oferta pública que avui cal superar progressivament, i elaborar, en el termini de sis mesos, un pla per facilitar i accelerar la incorporació voluntària de centres privats concertats a la xarxa de titularitat pública, prioritzant aquells situats en zones amb dèficit de places públiques, elevada segregació escolar o especial complexitat social, i garantint la continuïtat educativa, els drets laborals de les plantilles i la participació de les comunitats educatives.

Palau del Parlament, 13 de juliol de 2026
Jéssica Albiach Satorres, presidenta GP Comuns

Proposta de resolució sobre el procés d'adjudicacions d'estiu i la situació del professorat desplaçat en els sistema educatiu a Catalunya

250-01348/15

PRESENTACIÓ: GP PPC, GP VOX

Reg. 98650 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

Lorena Roldán Suárez, portavoz del Grupo Parlamentario del Partit Popular de Catalunya, Joan Garriga Doménech, portavoz del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Manuel Jesús Acosta Elías, diputado del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre el proceso de adjudicaciones de verano y la situación del profesor desplazado en el sistema educativo de Cataluña, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Educació i Formació Professional, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

El proceso de adjudicaciones de verano del Departamento de Educación es un instrumento esencial para la creación de puestos de trabajo provisionales de docentes en los centros educativos públicos de Cataluña y para garantizar el correcto funcionamiento del sistema educativo.

Sin embargo, el actual modelo de gestión de plantillas docentes en Catalunya, amparado por el denominado «Decreto de Plantillas», ha consolidado a lo largo de los últimos años una serie de mecanismos que han alejado la provisión de puestos de trabajo de los principios básicos de la función pública. Una de las consecuencias más graves de este sistema es el desplazamiento de funcionarios de carrera a centros situados a cientos de kilómetros de su lugar de residencia, lo que conlleva importantes dificultades de conciliación personal y familiar.

El proceso de adjudicaciones de verano se ha visto distorsionado por una creciente falta de transparencia, incertidumbre y agravios comparativos entre el profesorado.

Uno de los elementos más críticos es la proliferación de las plazas perfiladas. Según se ha detectado, estas plazas se han convertido en una herramienta que permite la discrecionalidad en la adjudicación, dándose casos de un uso abusivo para asignar puestos a personas determinadas, lo que vulnera directamente los principios de igualdad, mérito y capacidad. Esta configuración de plazas «a medida» no responde a necesidades pedagógicas objetivas, llegando al absurdo de crear perfiles incongruentes con la especialidad docente.

Asimismo, el sistema de entrevistas y las reclamaciones discrecionales por parte de las direcciones introducen una subjetividad incompatible con un sistema público basado en la concurrencia y la imparcialidad. Estos mecanismos permiten que funcionarios con menor antigüedad o puntuación accedan a plazas por delante de otros con mayores méritos, alterando el orden objetivo derivado de los procesos de selección y contradiciendo los principios de igualdad, mérito y capacidad que rigen el acceso y la provisión de las plazas de la función pública, tal como establece la normativa de función pública y el Estatuto Básico del Empleado Público (ebep).

Además, la falta de publicidad íntegra de las plazas disponibles y la insuficiente transparencia de los listados del profesorado participante dificultan la verificación del proceso y generan desconfianza entre el colectivo docente.

Por otro lado, una parte significativa del profesorado funcionario de carrera continúa sin plaza definitiva, hecho que obliga a miles de docentes a participar en el proceso de adjudicaciones de verano e incrementa la complejidad del sistema.

Por último, la elevada provisionalidad de la plantilla –donde una parte significativa de los funcionarios de carrera carece de destino definitivo– se ve agravada por este decreto, ya que bloquea plazas estructurales fuera del circuito ordinario de provisión, como el concurso de traslados. Por todo ello, es necesario ir hacia un modelo que garantice la seguridad jurídica, la transparencia y la estabilidad del sistema educativo.

Por todo ello, el Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta al Gobierno a:

1. Derogar el marco normativo del Decreto de Plantillas que permite la provisión discrecional de puestos de trabajo, yendo hacia un sistema basado estrictamente en el baremo de mérito y capacidad.

2. Garantizar la transparencia y la objetividad del proceso de adjudicaciones de verano, asegurando el respeto estricto de los principios de igualdad, mérito y capacidad establecidos en la normativa de función pública y eliminando, en consecuencia, los mecanismos que introducen discrecionalidad en la asignación de plazas.

3. Eliminar de forma inmediata las plazas perfiladas en los procesos de adjudicación de verano, convirtiéndolas en plazas ordinarias con asignación según el orden establecido por los méritos objetivos.

4. Suprimir los procesos de entrevista como criterio de acceso o priorización, garantizando que ninguna plaza pública sea adjudicada mediante valoraciones subjetivas no objetivables.

5. Adoptar medidas específicas para evitar el desplazamiento forzoso, incluyendo la compactación de vacantes, la posibilidad de vacantes que se generen a lo largo del curso y la habilitación de procedimientos extraordinarios de reubicación para el profesorado desplazado.

6. Facilitar mecanismos de movilidad voluntaria del profesorado, como la regulación de permutas entre docentes y la incorporación de todas las tipologías de centros educativos dentro del sistema de adjudicación.

7. Revisar y limitar el sistema de reclamaciones de las direcciones de los centros, asegurando que ningún mecanismo discrecional pueda vulnerar el derecho de un funcionario con mayor puntuación o antigüedad a acceder a una vacante.

8. Garantizar la transparencia absoluta del proceso mediante la publicación íntegra, previa y actualizada de todas las vacantes existentes antes del inicio del periodo de solicitudes.

9. Impulsar medidas estructurales para reducir la provisionalidad del profesorado, ampliando la plantilla docente e incorporando al concurso general de traslados todas las plazas disponibles, con el objetivo de avanzar hacia una estabilización real de las plantillas docentes.

10. Impulsar la estabilidad real de las plantillas mediante la incorporación de todas las plazas estructurales al concurso general de traslados, reduciendo la provisionalidad crónica y favoreciendo la consolidación de los proyectos educativos en los centros.

Palacio del Parlament, 13 de julio de 2026

Lorena Roldán Suárez, portavoz, GP PPC. Joan Garriga Doménech, portavoz; Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto; Manuel Jesús Acosta Elías, diputado, GP VOX

Proposta de resolució sobre la titularitat, el manteniment, la conservació i el punt de facturació de l'artèria d'abastament d'aigua entre Arenys de Munt i Sant Iscle de Vallalta

250-01349/15

PRESENTACIÓ: GP COMUNS

Reg. 98687 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

Lluís Mijoler Martínez, diputat, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari Comuns, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la titularitat, manteniment, conservació i punt de facturació de l'artèria d'abastament d'aigua entre Arenys de Munt i Sant Iscle de Vallalta, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Transició Ecològica, amb el text següent:

Exposició de motius

L'aigua és un bé comú essencial i un servei públic bàsic que ha de ser gestionat amb criteris de responsabilitat pública, eficiència, transparència, sostenibilitat i garantia d'accés per al conjunt de la ciutadania. En un context de sequera persistent, emergència climàtica i necessitat de reduir les pèrdues a les xarxes d'abastament, resulta imprescindible que les administracions públiques disposin d'un marc clar de responsabilitats sobre la titularitat, el manteniment, la conservació i la reparació de les infraestructures hidràuliques.

El municipi de Sant Iscle de Vallalta rep el subministrament d'aigua potable procedent del sistema d'abastament en alta del Maresme Nord a través d'una artèria o conducció que arrenca de l'estació de sobreelevació número 3, també coneguda com la Creueta, situada al terme municipal d'Arenys de Munt, i arriba fins al dipòsit municipal de Ca l'Aranyó, al terme municipal de Sant Iscle de Vallalta.

Segons la documentació tècnica i administrativa disponible, aquesta conducció es va projectar per garantir el subministrament d'aigua al municipi de Sant Iscle de Vallalta davant la insuficiència dels recursos hídrics propis i la disminució del rendiment de les captacions municipals. L'informe tècnic del Consell Comarcal del Maresme identifica aquesta actuació com una connexió a la xarxa d'abastament d'aigua en alta del Maresme Nord, propietat del Consell Comarcal del Maresme, i assenyala que la solució adoptada va consistir a instal·lar una canonada des del rebombeig d'Arenys de Munt fins al dipòsit municipal de Sant Iscle de Vallalta.

El mateix informe recull que el Ple del Consell Comarcal del Maresme va aprovar, l'1 de juliol de 1997, el «Projecte d'abastament d'aigua potable a la població de Sant Iscle de Vallalta», amb un pressupost de 41.934.878 pessetes, i que l'obra projectada començava en la connexió a la xarxa en alta a Arenys de Munt i acabava al dipòsit regulador de Sant Iscle de Vallalta.

A aquesta documentació s'afegeix un antecedent especialment rellevant del mateix Consell Comarcal del Maresme. El Pla d'Acció Comarcal de l'any 2016, en l'apartat relatiu al «Servei comarcal d'abastament d'aigua potable en alta del Maresme Nord», inclou entre les instal·lacions que formen part d'aquest servei:

«La canonada de transport des de l'ETAP fins al dipòsit de Santa Susanna i d'allà fins a Arenys de Mar, Arenys de Munt i Sant Iscle de Vallalta, amb dues estacions de bombeig intermèdies, passant pels diferents municipis; la derivació a Sant Cebrià de Vallalta; el dipòsit regulador d'Arenys de Munt i de la Creueta; i els sistemes de telecontrol, telecomandament i control sanitari de l'aigua.»

El mateix Pla d'Acció Comarcal assenyala que la xarxa de canonades gestionada pel Consell Comarcal té una longitud de 39,55 quilòmetres. Aquesta descripció oficial integra expressament la conducció fins a Sant Iscle de Vallalta entre les instal·lacions del servei comarcal d'abastament en alta i identifica el Consell Comarcal

com a gestor de la xarxa de canonades. Sense que aquest document acrediti necessàriament per si sol la titularitat patrimonial de cadascun dels seus trams, constitueix un antecedent administratiu especialment significatiu per determinar la naturalesa funcional de la conducció i les responsabilitats sobre la seva gestió, manteniment i conservació.

Aquesta infraestructura ha estat objecte d'una controvèrsia entre l'Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta i el Consell Comarcal del Maresme pel que fa a la seva naturalesa, titularitat, règim de manteniment i punt de facturació. L'Ajuntament ha defensat reiteradament que aquesta conducció no forma part de la xarxa municipal en baixa, sinó que constitueix una artèria d'abastament vinculada funcionalment a la xarxa en alta del Maresme Nord. Entre altres arguments, l'Ajuntament sosté que la canonada connecta directament la xarxa en alta amb el dipòsit municipal, que no presta servei domiciliari directe al llarg del seu traçat, que discorre per més d'un terme municipal i que no consta cap acte formal de cessió patrimonial de la infraestructura a favor de l'Ajuntament ni cap acceptació expressa d'aquesta cessió.

Aquesta qüestió no és menor ni merament administrativa. La determinació de la titularitat i de la naturalesa de la conducció té conseqüències directes sobre qui ha d'assumir-ne el manteniment ordinari, la conservació, la reparació d'avaries, la reposició de trams deteriorats i la responsabilitat per les eventuals pèrdues d'aigua que es produeixin abans de l'entrada al dipòsit municipal.

També té conseqüències sobre el punt de mesura i de facturació de l'aigua subministrada al municipi. L'Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta ha sol·licitat que la facturació de l'aigua en alta de la xarxa del Maresme Nord es faci d'acord amb la lectura del comptador situat a l'entrada del dipòsit municipal de Ca l'Aranyó, i que sigui l'administració responsable de la xarxa en alta qui assumeixi la conservació i manteniment de l'artèria que connecta la sobreelevació de la Creueta amb el dipòsit municipal.

D'altra banda, el conveni de col·laboració de 22 de juliol de 1998 entre l'Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta i el Consell Comarcal del Maresme establia que el manteniment i conservació de les obres resultants aniria a càrrec de «l'administració competent». Aquesta expressió requereix una interpretació tècnica i jurídica rigorosa, atès que en el cicle de l'aigua intervenen administracions amb competències diferenciades: d'una banda, l'administració responsable de l'abastament en alta i, de l'altra, l'Ajuntament com a responsable de l'abastament domiciliari en baixa.

Per tant, no n'hi ha prou amb afirmar que el municipi és competent en l'abastament domiciliari per atribuir-li automàticament el manteniment d'una conducció que connecta una xarxa supramunicipal d'abastament en alta amb un dipòsit municipal. Cal determinar prèviament si aquesta infraestructura forma part de la xarxa en alta o de la xarxa en baixa, si ha existit una cessió patrimonial formal, si aquesta cessió ha estat acceptada per l'Ajuntament i quin és el punt efectiu de lliurament del servei.

En absència d'una cessió patrimonial acreditada i acceptada expressament, no sembla raonable que un ajuntament hagi d'assumir de manera automàtica el manteniment, conservació i eventuals pèrdues d'una infraestructura projectada i executada en el marc d'un sistema comarcal d'abastament en alta. Aquesta situació podria generar una càrrega econòmica injustificada per a un municipi petit, afeblir la capacitat local de gestió del servei i dificultar la correcta identificació de responsabilitats en cas de fuites, avaries o incidències.

En el context actual de sequera, de necessitat d'eficiència hidràulica i de millora de les xarxes d'abastament, és imprescindible que el Govern de la Generalitat, a través del departament competent i de l'Agència Catalana de l'Aigua, contribueixi a aclarir aquesta situació, estableixi criteris homogenis i garanteixi que els costos de manteniment i les pèrdues d'aigua no recaiguin indegudament sobre els ajuntaments

quan es tracti d'infraestructures que no han estat formalment incorporades al seu patrimoni ni a la seva xarxa municipal en baixa.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Comuns presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Analitzar i determinar la situació administrativa, patrimonial, funcional i tècnica de l'artèria d'abastament d'aigua que va des de la sobreelevació de la Creueta, al terme municipal d'Arenys de Munt, fins al dipòsit municipal de Ca l'Aranyó, al terme municipal de Sant Iscle de Vallalta, en coordinació amb l'Agència Catalana de l'Aigua, l'Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta i el Consell Comarcal del Maresme, i mitjançant el corresponent informe tècnic i jurídic, prenent en consideració expressament la descripció i la classificació d'aquesta infraestructura contingudes en el Pla d'Acció Comarcal de l'any 2016.

2. Determinar si aquesta conducció forma part de la xarxa d'abastament en alta del Maresme Nord o de la xarxa municipal en baixa de Sant Iscle de Vallalta, atenent a la seva funció, traçat, punt d'origen, punt de destinació, règim d'explotació, titularitat patrimonial, existència o inexistència de connexions de servei domiciliari directe, la seva inclusió entre les instal·lacions del Servei comarcal d'abastament d'aigua potable en alta del Maresme Nord en el Pla d'Acció Comarcal de 2016, la seva identificació com a part de la xarxa gestionada pel Consell Comarcal i qualsevol altra circumstància tècnica o jurídica rellevant.

3. Requerir i analitzar tota la documentació relativa a l'aprovació, contractació, execució, recepció, finançament, posada en servei, règim de manteniment i eventual cessió patrimonial de la conducció, inclòs el Pla d'Acció Comarcal de l'any 2016 i la documentació tècnica, administrativa i patrimonial que va servir de base per incloure la conducció fins a Sant Iscle de Vallalta dins del Servei comarcal d'abastament d'aigua potable en alta del Maresme Nord i de la xarxa de canonades gestionada pel Consell Comarcal, incloent-hi, si existeixen, actes, acords, resolucions, convenis, inventaris patrimonials o qualsevol altre document que acrediti una cessió formal de la infraestructura a l'Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta i la seva acceptació expressa.

4. Garantir que, mentre no s'acrediti formalment la titularitat municipal de la conducció i la corresponent assumpció de responsabilitats, l'Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta no hagi d'assumir de manera automàtica el manteniment, la conservació, la reparació, la reposició ni les pèrdues d'aigua que s'hi puguin produir, i que aquestes responsabilitats siguin assumides per l'administració titular o competent en cas que es confirmi que la infraestructura forma part funcionalment o patrimonialment de la xarxa d'abastament en alta.

5. Determinar el punt efectiu de lliurament de l'aigua en alta al municipi de Sant Iscle de Vallalta i, en conseqüència, el punt de mesura dels cabals subministrats a efectes de facturació, establint que, mentre no es resolgui definitivament la titularitat i el règim de manteniment de la conducció, la facturació de l'aigua subministrada en alta s'efectuï d'acord amb els cabals efectivament registrats al comptador d'entrada del dipòsit municipal de Ca l'Aranyó.

6. Evitar que s'imputin a l'Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta pèrdues d'aigua, sobrecostos o cabals no lliurats efectivament al municipi quan aquests s'hagin produït abans de l'entrada al dipòsit municipal de Ca l'Aranyó i no s'hagi acreditat que la conducció sigui de titularitat municipal o que el seu manteniment correspongui formalment a l'Ajuntament.

7. Impulsar una taula tècnica de treball, amb participació del Govern, l'Agència Catalana de l'Aigua, el Consell Comarcal del Maresme i l'Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta, per resoldre la controvèrsia sobre titularitat, manteniment, conservació, responsabilitat sobre pèrdues i punt de facturació de l'aigua, així com per donar su-

port tècnic i jurídic a l'Ajuntament en la defensa d'una facturació ajustada als cabals realment lliurats i en l'evitació de costos que no li corresponguin.

8. Establir criteris tècnics i jurídics homogenis per diferenciar, en els sistemes supramunicipals o comarcals d'abastament, les conduccions que formen part de la xarxa en alta de les que formen part de les xarxes municipals en baixa, així com els criteris sobre punt de lliurament, mesura i facturació de l'aigua en alta, i analitzar si existeixen altres municipis del Maresme Nord o d'altres sistemes supramunicipals que es trobin en situacions similars.

9. Presentar al Parlament, en el termini de tres mesos, un informe sobre la titularitat, règim de manteniment, responsabilitat sobre pèrdues i punt de facturació de l'artèria d'abastament entre Arenys de Munt i Sant Iscle de Vallalta, que inclogui una valoració específica de l'abast tècnic, funcional, administratiu i jurídic de la seva inclusió en el Pla d'Acció Comarcal de 2016 com a instal·lació del Servei comarcal d'abastament d'aigua potable en alta del Maresme Nord i com a part de la xarxa gestionada pel Consell Comarcal, així com sobre les mesures adoptades per resoldre la controvèrsia entre administracions, i traslladar aquest informe a l'Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta, al Consell Comarcal del Maresme i als grups parlamentaris.

Palau del Parlament, 13 de juliol de 2026
Lluís Mijoler Martínez, diputat; David Cid Colomer, portaveu, GP Comuns

---

Proposta de resolució sobre la rehabilitació del teatre del Casino del Masnou

250-01350/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 98808 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Jordi Bertran i Luengo, portaveu a la Comissió de Cultura del Grup Parlamentari de Junts, Judith Toronjo i Nofuentes, diputada del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la rehabilitació del Teatre del Casino del Masnou, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

El Casino del Masnou és una de les entitats culturals, recreatives i associatives històriques del municipi. Fundat l'any 1875, està format per diversos edificis catalogats com a patrimoni històric, amb un ampli jardí posterior, i constitueix un conjunt singular dins del centre urbà del Masnou. L'integra l'antiga masia de Can Fontanills, documentada des de l'edat mitjana, i diversos cossos modernistes projectats pel prestigiós arquitecte Bonaventura Bassegoda i Amigó entre 1902 i 1904.

El teatre, inaugurat el 1904, és considerat l'element més rellevant del conjunt. Va ser construït entre el 1900 i el 1904 i la seva sala rebé el nom de Pere Grau, en honor de l'industrial, comerciant i mecenes Pere Guerau Maristany i Oliver, fundador del Casino.

Des del punt de vista arquitectònic, el teatre conserva elements de gran interès, com la platea amb llotges laterals, la balconada semicircular sostinguda per columnes de ferro colat, les motllures i decoracions dels sostres, les baranes de ferro forjat i altres elements ornamentals propis d'un equipament escènic històric.

El Casino del Masnou és, per tant, un exemple destacat del patrimoni cultural associatiu català: una entitat privada sense ànim de lucre, arrelada al municipi i vinculada històricament a la vida social, cultural i recreativa del Masnou. La rehabilitació del seu teatre permetria preservar un bé patrimonial de gran valor i, alhora, recuperar plenament un espai escènic amb vocació pública.

A principis del 2010, el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya va elaborar el Pla d'Equipaments Culturals de Catalunya 2010-2020 (PECCat), que establia els equipaments mínims ideals per a cada tipus de localitat. En aquest sentit, el PECCat preveu que, atenent la tradició i la trajectòria del sector privat sense ànim de lucre –fundacions, associacions i entitats culturals–, els equipaments d'entitats privades puguin ser considerats equipaments de referència municipal quan existeixin acords de cooperació amb les administracions públiques o fórmules de cessió d'ús o de titularitat. Aquest criteri ja ha estat incorporat en altres iniciatives parlamentàries de Junts sobre equipaments culturals associatius.

Aquesta fórmula és especialment adequada per a ateneus, casinos, centres culturals i equipaments similars d'entitats associatives que disposen d'un patrimoni valuós però que sovint no poden afrontar amb recursos propis les actuacions de rehabilitació integral que requereixen. El mateix PECCat preveu que aquests equipaments puguin ser tinguts en compte en les polítiques de suport públic quan es formalitzen acords amb les administracions.

En el cas del Teatre del Casino del Masnou, la seva recuperació permetria reforçar l'oferta cultural del municipi i del Baix Maresme, millorar l'accés de la ciutadania a les arts escèniques i preservar un equipament històric vinculat a una entitat sense ànim de lucre amb una llarga trajectòria de servei al municipi.

Per fer possible aquesta actuació, resulta imprescindible disposar d'un projecte bàsic i executiu que defineixi les intervencions necessàries, concreti els requeriments tècnics, patrimonials, funcionals i normatius, i permeti planificar adequadament les futures inversions. L'import estimat per a la redacció del projecte bàsic i executiu, inclosos els estudis tècnics complementaris necessaris, és d'aproximadament 550.000 €, IVA inclòs, mentre que el cost global estimat de l'actuació és de 4.700.000 €.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Impulsar, en col·laboració amb la Societat Recreativa i Cultural Casino del Masnou i l'Ajuntament del Masnou, els mecanismes de cooperació necessaris per fer possible la rehabilitació del Teatre del Casino del Masnou com a equipament escènic i cultural de referència del municipi.

2. Destinar en el primer projecte de llei de pressupostos disponible una partida pressupostària de 550.000 € al finançament de la redacció del projecte bàsic i executiu i dels estudis tècnics complementaris de rehabilitació del Teatre del Casino del Masnou.

3. Incorporar en el projecte les actuacions necessàries per garantir la seguretat de les instal·lacions, l'accessibilitat universal, l'eficiència energètica, l'adequació normativa, la preservació dels elements patrimonials i la plena funcionalitat escènica de l'equipament.

4. Analitzar en el projecte les necessitats tècniques relatives a la caixa escènica, els sistemes de so, il·luminació i audiovisuals, els camerinos, els accessos, els espais auxiliars i la resta d'elements necessaris per garantir una programació escènica, musical i cultural de qualitat.

5. Presentar, en el termini màxim de dotze mesos des de l'inici de la redacció del projecte, una planificació temporal de les actuacions, una estimació econòmica

definitiva i el calendari previst per a la seva execució, prenent com a referència l'estimació inicial de 4.700.000 € per al conjunt de la rehabilitació.

6. Articular, en el termini de sis mesos, una vegada redactat i aprovat el projecte, les fórmules de cofinançament necessàries entre la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament del Masnou i, si escau, altres administracions, per fer viable l'execució de les obres.

7. Reconèixer el Teatre del Casino del Masnou com un equipament estratègic del patrimoni cultural associatiu català i com una peça clau per reforçar l'accés a la cultura, les arts escèniques i la participació ciutadana al municipi i al conjunt del Maresme, d'acord amb els objectius d'equilibri territorial necessari per a les polítiques culturals de Catalunya.

Palau del Parlament, 15 de juliol de 2026

Salvador Vergés i Tejero, portaveu; Jordi Bertran i Luengo, portaveu a la CC; Judith Toronjo i Nofuentes, diputada, GP Junts

---

Proposta de resolució sobre la millora de la seguretat i de la mobilitat dels motoristes a Catalunya

250-01351/15

PRESENTACIÓ: GP PPC

Reg. 99203 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

Lorena Roldán Suárez, portaveu, Àngels Esteller Ruedas, diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la millora de la seguretat i de la mobilitat dels motoristes a Catalunya, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Territori i Habitatge, amb el text següent:

Exposició de motius

La motocicleta és un mitjà de transport especialment rellevant en entorns urbans i metropolitans, ja que contribueix a reduir l'ocupació de l'espai viari, facilita els desplaçaments i pot ajudar a millorar la fluïdesa del trànsit. Alhora, els seus usuaris formen part dels col·lectius més vulnerables de la mobilitat i requereixen mesures específiques de protecció.

Les situacions de congestió viària generen riscos particulars per als motoristes, especialment quan han de circular entre carrils o entre vehicles que poden efectuar maniobres imprevistes. Per aquest motiu, cal estudiar i aplicar solucions que permetin ordenar aquests desplaçaments, reduir les conductes de risc i compatibilitzar la mobilitat de les motocicletes amb la seguretat del conjunt dels usuaris.

La possibilitat de permetre la circulació de motocicletes pel voral en determinades situacions de congestió, amb una velocitat limitada i sota condicions de seguretat, pot constituir una eina útil per millorar la mobilitat. La seva aplicació, però, requereix una planificació adequada, l'habilitació dels trams corresponents i el manteniment correcte de les infraestructures.

La seguretat dels motoristes també exigeix una actuació més àmplia sobre l'estat de les carreteres, la qualitat del paviment, la senyalització, els sistemes de contenció i la conscienciació de tots els conductors. Les administracions públiques han d'impulsar una política integral que combini la prevenció, la millora de les infraestructures i una ordenació més eficient de la mobilitat.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Aplicar efectivament a Catalunya la possibilitat que les motocicletes circulin pel voral dret en situacions de congestió, a una velocitat màxima de 30 quilòmetres per hora i respectant la prioritat dels vehicles autoritzats a utilitzar-lo.

2. Identificar, habilitar i senyalitzar els trams de la xarxa viària catalana en què aquesta mesura es pugui aplicar amb seguretat, garantint el manteniment, la pavimentació i la neteja adequats dels vorals.

3. Estudiar, conjuntament amb les administracions competents i les entitats especialitzades en mobilitat i seguretat viària, com el RACC, la circulació de motocicletes pels carrils VAO, per determinats carrils reservats i per les rondes i els principals accessos a Barcelona en situacions de congestió, sempre que no es perjudiqui el transport públic ni la seguretat viària. Aquests estudis s'hauran de presentar en el termini màxim d'un any, amb les corresponents propostes d'aplicació o d'habilitació dels trams que es considerin adequats.

4. Impulsar un pla integral de seguretat per als motoristes que inclogui la substitució dels guarda-raïls perillosos, la millora del paviment i de la senyalització i el reforç de la vigilància de les conductes que posen en risc els usuaris de motocicletes.

5. Recomanar als ajuntaments que incorporin en les seves respectives ordenances de circulació la possibilitat que les motocicletes circulin pels carrils bus-taxi, sempre que les condicions de la via ho permetin i que es garanteixi la seguretat viària i la prioritat del transport públic.

Palau del Parlament, 14 de juliol de 2026
Lorena Roldán Suárez, portaveu; Àngels Esteller Ruedas, diputada, GP PPC

Proposta de resolució sobre la millora de l'atenció primària de salut als Alamús

250-01352/15

PRESENTACIÓ: GP COMUNS
Reg. 99221 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari Comuns, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenta la Proposta de resolució sobre la millora de l'atenció primària de salut a Els Alamús, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

Els Alamús (Segrià) és un municipi amb 837 habitants. Les dades demogràfiques mostren una estructura especialment envellida i reforcen la necessitat de disposar d'uns serveis sanitaris de proximitat accessibles, estables i adaptats a les necessitats de la població i que garanteixin la longitudinalitat.

Els Alamús disposa d'un consultori local en el qual es presta atenció mèdica i d'infermeria. Tanmateix, d'acord amb la informació traslladada per l'Ajuntament, els horaris efectius d'atenció poden variar cada setmana, amb l'agreujant que la ciutadania no té coneixement del dia d'atenció setmanal fins el divendres anterior. Aquesta manca de previsibilitat dificulta la programació de les visites i l'organització quotidiana de la ciutadania, afectant, especialment, les persones grans, moltes de les quals necessiten ser acompanyades per familiars, persones cuidadores o serveis de suport, i a les persones treballadores, que han de poder organitzar amb antelació els seus horaris laborals per assistir a una visita mèdica o acompanyar una persona dependent.

L'atenció primària ha de ser la porta d'entrada accessible i de proximitat al sistema sanitari públic. Als municipis petits i en entorns rurals, la disponibilitat d'un consultori local no és suficient si no va acompanyada d'una planificació estable dels professionals, d'uns horaris coneguts amb antelació i de mecanismes adequats per informar la població dels canvis que es puguin produir, és a dir, que garanteixi l'accessibilitat i la longitudinalitat en l'atenció.

D'altra banda, el CAP de referència del municipi és el CAP de Mollerussa, situat aproximadament a catorze quilòmetres dels Alamús. L'Ajuntament considera que aquesta adscripció no respon adequadament als desplaçaments habituals, a les comunicacions en transport públic inexistent, ni a la vinculació territorial i funcional del municipi, més relacionada amb la ciutat de Lleida, amb la que sí disposa d'un servei públic de taxi a demanda.

Per aquest motiu, cal que el Departament de Salut i el Servei Català de la Salut estudiïn, conjuntament amb l'Ajuntament dels Alamús, la possibilitat d'adscriure el municipi a un dels centres d'atenció primària de Lleida ciutat, tenint en compte la proximitat, les possibilitats de transport, els temps de desplaçament, els fluxos habituals de mobilitat de la població, la continuïtat assistencial i la capacitat dels equips d'atenció primària afectats.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Comuns presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Garantir una programació estable, regular i suficient de l'atenció de medicina de família i d'infermeria al consultori local dels Alamús, adequada a les necessitats assistencials i al perfil demogràfic del municipi.

2. Establir, en coordinació amb l'Ajuntament dels Alamús, un calendari d'atenció al consultori local que permeti conèixer amb una antelació mínima anual els dies i els horaris de presència dels diferents professionals sanitaris.

3. Comunicar aquest calendari de manera accessible a la ciutadania mitjançant els canals del sistema públic de salut i de l'Ajuntament, i informar amb la màxima antelació possible de qualsevol modificació, substitució o incidència que afecti els horaris previstos.

4. Garantir els mecanismes de substitució necessaris perquè les vacances, les baixes laborals o altres absències dels professionals no comportin la supressió de l'atenció programada ni una reducció continuada del servei al municipi.

5. Constituir, en el termini màxim de tres mesos, un espai de treball entre el Departament de Salut, el Servei Català de la Salut, la Regió Sanitària Lleida i l'Ajuntament dels Alamús per revisar l'actual adscripció territorial de l'atenció primària del municipi i estudiar l'adscripció a un Centre d'Atenció primària de la ciutat de Lleida.

Palau del Parlament, 16 de juliol de 2026
David Cid Colomer, portaveu GP Comuns

Proposta de resolució sobre la garantia dels serveis sanitaris als municipis rurals

250-01353/15

PRESENTACIÓ: GP CUP-DT

Reg. 99222 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

Dani Cornellà Detrell, portaveu, Xavier Pellicer Pareja, diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per la garantia dels serveis sanitaris als municipis rurals, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

El 16 de juliol del 2025, el ple del Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 8/2025 de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals.

L'Estatut de Municipis Rurals té com a finalitat garantir que els ciutadans que viuen en municipis rurals tinguin els mateixos drets que la resta de la ciutadania, alhora que dota els ajuntaments de les eines necessàries per prestar serveis adequats, reduir la càrrega burocràtica i incrementar l'autonomia financera. També busca afavorir el repoblament i l'equilibri territorial, especialment en zones amb baixa densitat de població,

De fet en el seu articulat hi diu el següent:

Article 1. Objecte Aquesta llei té per objecte:

a) Establir un estatut específic per als municipis rurals per tal d'aconseguir l'equilibri territorial i la igualtat material de llurs habitants.

b) Establir mesures de caràcter transversal amb la finalitat de garantir l'aplicació i el manteniment del règim específic dels municipis rurals.

c) Establir un sistema de finançament propi per a garantir l'adequada prestació dels serveis dels municipis rurals en condicions d'igualtat respecte a la resta de municipis catalans.

d) Establir mesures adreçades a la ciutadania dels municipis rurals i a l'exercici de l'activitat econòmica que s'hi acompleix, per tal d'afavorir-hi l'arrelament i d'evitar-ne el despoblament.

[...]

Capítol IX. Serveis públics bàsics

Article 56. Accés a equipaments, serveis públics bàsics, activitats rellevants i serveis econòmics d'interès general als municipis rurals

1. La Generalitat de Catalunya ha de vetllar perquè els equipaments i els serveis públics bàsics; les activitats rellevants; els serveis sanitaris, educatius i socials, i els altres serveis econòmics d'interès general estiguin situats en municipis rurals i garanteixin el dret a l'hàbitat rural. En tot cas, com a estàndard de bona administració a incloure obligatòriament en la corresponent carta de serveis, d'acord amb la legislació de transparència i bon govern, s'ha de garantir que el temps d'accés, amb desplaçament per carretera, a un servei bàsic des de qualsevol municipi rural no superi els trenta minuts. Si excepcionalment això no fos possible, s'ha d'establir un estàndard superior a trenta minuts, motivant, en tot cas i específicament, la impossibilitat i el temps alternatiu superior d'accés finalment establert.

Tot i la voluntat de la llei, si aquesta no es desplega i s'adopten mesures concretes no s'estan garantint uns bons serveis públics.

A l'Urgell (i d'altres comarques) es viu una constant fuga de personal del sector sanitari que posa en tensió el servei sanitari públic i no garanteix una atenció adequada a la població de la comarca. A les comarques rurals hi ha una clara dificultat

per retenir els professionals per moltes causes: uns transports públics insuficients, problemes per trobar habitatge, l'envelliment de la població entre d'altres.

El sistema sanitari públic ha de garantir que no es generin desigualtats en l'accés a l'atenció sanitària segons el lloc de residència i per això calen mesures compensatòries per garantir l'equitat territorial.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Aplicar les millores necessàries en les condicions laborals i professionals per frenar la fuga de personal del sistema sanitari públic per poder garantir equitat sanitària.

2. Garantir unes dotacions de personal suficients per evitar una elevada càrrega de treball, la saturació entre els professionals i per garantir una atenció adequada als pacients.

3. Desplegar els objectius de la Llei 8/2025 de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals, per garantir que la ciutadania dels municipis rurals rebi uns serveis sanitaris adequats.

4. Garantir un bon finançament per a la sanitat pública ubicada en municipis i comarques rurals.

Palau del Parlament, 17 de juliol de 2026
Dani Cornellà Detrell, portaveu; Xavier Pellicer Pareja, diputat, GP CUP-DT

3.15. Mocions subsegüents a interpel·lacions

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política turística

302-00285/15

ESMENES TRANSACCIONALS PRESENTADES

Reg. 101132; 101147 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 23.07.2026

GRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - DEFENSEM LA TERRA, GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (REG. 101132)

A la Mesa del Parlament

Dani Cornellà Detrell, portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161.5 del Reglament del Parlament, presenten la transacció següent a les esmenes presentades a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política turística (tram. 302-00285/15).

Esmena transaccional 1

GP de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, GP d'Esquerra Republicana de Catalunya

De modificació del punt 2.*c*

2.c) *Estudiar les opcions legals en un termini de sis mesos per regular el preu dels lloguers comercials amb l'objectiu de combatre l'especulació immobiliària, evitar l'expulsió del comerç de proximitat i garantir la diversitat del teixit econòmic dels barris i municipis.*

Esmena transaccional 2
GP de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, GP d'Esquerra Republicana de Catalunya
De modificació del punt 9

9. Elaborar un pla estratègic en un termini de sis mesos per a garantir el dret al lleure de forma universal a través d'un turisme sostenible, de proximitat i popular, que doni resposta a les necessitats de descans, lleure i recreació de la població local com a política pública. Aquest pla ha de tenir en compte sectors econòmics com l'Economia social i solidària i incloure la possibilitat d'incorporar clàusules socials en les ajudes destinades al sector turístic, quan tingui un sentit justificat pel que fa a retorn econòmic o social, en un marc de proximitat geogràfica. Al mateix temps ha de coordinar les diferents iniciatives locals i nacionals de promoció del turisme local per tal de facilitar el seu accés i introduir activitats relacionades amb esports, educació en les arts, etc. als establiments turístics públics o amb participació pública.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2026
Dani Cornellà Detrell, GP CUP-DT; Ester Capella i Farré, GP ERC, portaveus

GRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - DEFENSEM LA TERRA, GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 101147)

A la Mesa del Parlament

Dani Cornellà Detrell, portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161.5 del Reglament del Parlament, presenten la transacció següent a les esmenes presentades a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política turística (tram. 302-00285/15).

Esmena transaccional 1
GP de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, GP Socialistes i Units per Avançar
De modificació del punt 4.*f*

4.f) Fomentar l'establiment de polítiques per a la recuperació d'habitatge destinat a ús turístic per a l'habitatge públic, protegit, cooperatiu o amb preus assequibles a través de mesures reguladores i mecanismes de captació.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2026
Dani Cornellà Detrell, GP CUP-DT; Elena Díaz Torrevejano, GP PSC-Units, portaveus

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del sector vitivinícola

302-00286/15

ESMENES TRANSACCIONALS PRESENTADES

Reg. 101144; 101145 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 23.07.2026

GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS (REG. 101144)

A la Mesa del Parlament

Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Lluïsa Llop Fernàndez, diputada del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161.5 del Reglament del Parlament, presenten la transacció següent a les esmenes presentades a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del sector vitivinícola (tram. 302-00286/15).

Esmena transaccional 1

GP d'Esquerra Republicana de Catalunya, GP de Junts

D'addició a l'encapçalament del punt 6

6. Impulsar l'elaboració i la utilització de most concentrat rectificat procedent de raïm català per a la segona fermentació i per a l'elaboració del *licor de tiratge i* licor d'expedició dels vins escumosos, com a instrument per a:

Esmena transaccional 2

GP d'Esquerra Republicana de Catalunya, GP de Junts

De modificació del punt 14

14. Obrir un procés de treball amb les organitzacions de restauració, hostaleria, distribució, denominacions d'origen i associacions de persones consumidores per promoure una política de preus responsables del vi als establiments de restauració *que promogui el consum del vi català de proximitat*.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2026

Ester Capella i Farré, portaveu, GP ERC. Salvador Vergés i Tejero, portaveu; Lluïsa Llop Fernàndez, diputada, GP ERC

GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 101145)

A la Mesa del Parlament

Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Lluïsa Llop Fernàndez, diputada del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Joaquim Paladella Curto, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161.5 del Reglament del Parlament, presenten la transacció següent a les esmenes presentades a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del sector vitivinícola (tram. 302-00286/15).

Esmena transaccional 1

GP d'Esquerra Republicana de Catalunya, GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt 17

17. Promoure el reg de suport al Penedès o a aquelles zones vitícoles que ho impulsin, fent-ne la planificació del seu desenvolupament juntament amb les comuni-

tats de regants, les organitzacions agràries, l'INCAVI, les denominacions d'origen i les patronals del sector vitivinícola que tingui en compte que la vinya sigui considerada un conreu amb dret a reg de suport per períodes de climatologia extrema així com en episodis de calor continuada. En el cas del reg de suport al Penedès, caldrà presentar l'estudi del volum disponible d'aigua de cadascuna de les estacions depuradores o altres fonts d'aigua disponibles, el calendari d'elaboració d'obres del pas de les EDAR a terciàries per part de l'Agència Catalana de l'Aigua i el del desenvolupament del reg de suport, en el termini màxim de *set* mesos.

Esmena transaccional 2
GP d'Esquerra Republicana de Catalunya, GP d'Esquerra Republicana de Catalunya, GP Socialistes i Units per Avançar
De modificació i ***addició*** en el punt 18

18. Aprovar, en el termini màxim de *set* mesos, el Decret de desplegament de la llei 2/2020, de la vitivinicultura, ***incorporant-hi els canvis normatius europeus i la reforma de la PAC,*** elaborant-lo amb la participació de tot el sector vitivinícola i tenint en compte també els treballs previs en el marc de les consultes i reunions tècniques realitzades durant el 2023 amb els representants a la Taula agrària com a continuació del període de consulta pública prèvia ja realitzat, i amb els agents del sector vitivinícola.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2026
Ester Capella i Farré, GP ERC; Elena Díaz Torrevejano, GP PSC-Units, portaveus. Lluïsa Llop Fernàndez, GP ERC; Joaquim Paladella Curto, GP PSC-Units, diputats

---

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la indústria al Camp de Tarragona

302-00287/15

ESMENES TRANSACCIONALS PRESENTADES
Reg. 101150; 101152 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 23.07.2026

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS, GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (REG. 101150)

A la Mesa del Parlament

Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161.5 del Reglament del Parlament, presenten la transacció següent a les esmenes presentades a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la indústria al Camp de Tarragona (tram. 302-00287/15).

Esmena transaccional 1
GP de Junts, GP d'Esquerra Republicana de Catalunya
D'addició d'un nou punt 11 entre el text original i l'esmena 1 del GP d'Esquerra Republicana de Catalunya

11. Reforçar, en coordinació amb les administracions competents i el sector, les actuacions necessàries per garantir els màxims estàndards de seguretat industrial i de protecció civil al complex químic de Tarragona, mitjançant la millora dels sistemes de detecció i monitoratge, d'informació i d'alerta a la població, així com dels mecanismes de protecció de la ciutadania del seu entorn.

Esmena transaccional 2
GP de Junts, GP d'Esquerra Republicana de Catalunya
D'addició d'una nova lletra *g* al punt 3, entre el text original i l'esmena 2 del GP d'Esquerra Republicana de Catalunya

g) Impulsar, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, la generació distribuïda, l'acceleració de renovables de proximitat, l'autoconsum compartit i, quan sigui adequat, les comunitats energètiques als polígons industrials, per avançar cap a la sobirania energètica.

Esmena transaccional 3
GP de Junts, GP d'Esquerra Republicana de Catalunya
De modificació del punt 6 amb l'esmena 3 del GP d'Esquerra Republicana de Catalunya

6. Promoure, amb la participació del sector, l'aprovació i el desplegament d'un pla específic per reforçar la competitivitat, la descarbonització i la transformació de la indústria química, petroquímica i de refinació del Camp de Tarragona, que proporcioni un marc estable per a la inversió, garanteixi la neutralitat tecnològica, afavoreixi l'accés a matèries primeres circulars i impulsi el desenvolupament de tecnologies com els combustibles renovables, l'hidrogen baix en carboni, aprofitant les capacitats i els projectes impulsats en el marc de la Vall de l'Hidrogen de Catalunya, i les solucions de captura, ús i emmagatzematge de CO_2 (CCUS), reforçant la col·laboració entre les empreses, la Universitat Rovira i Virgili (URV), les altres universitats catalanes, l'Institut Català d'Investigació Química (ICIQ), els centres tecnològics i la xarxa de Formació Professional del territori per afavorir la innovació i la transferència de coneixement.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2026
Salvador Vergés i Tejero, GP Junts; Ester Capella i Farré, GP ERC, portaveus

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS, GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 101152)

A la Mesa del Parlament

Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161.5 del Reglament del Parlament, presenten la transacció següent a les esmenes presentades a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la indústria al Camp de Tarragona (tram. 302-00287/15).

Esmena transaccional 1
GP de Junts, GP Socialistes i Units per Avançar
D'addició al punt 5, amb l'esmena 1 del GP Socialistes i Units per Avançar

5. Aprofitar el procés de transició energètica per assegurar la competitivitat de la indústria catalana, la generació d'ocupació de qualitat i la preservació de les capacitats productives existents, vetllant perquè la descarbonització es dugui a terme sempre d'una manera compatible amb l'activitat industrial i amb la seva competitivitat internacional*, i esdevingui alhora una oportunitat per reforçar-les.*

Esmena transaccional 2
GP de Junts, GP Socialistes i Units per Avançar
D'addició al punt 10 amb l'esmena 3 del GP Socialistes i Units per Avançar

10. Negociar amb la direcció internacional de Dow *un marc estable de col·laboració que es concreti en* un acord que vinculi el suport públic a la realització efectiva de la inversió, al manteniment de l'activitat del cràcker de Tarragona, a la preserva-

ció dels llocs de treball afectats i al compromís de desenvolupar futures inversions industrials al complex tarragoní.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2026

Salvador Vergés i Tejero, GP Junts; Elena Díaz Torrevejano, GP PSC-Units, portaveus

---

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'educació en el lleure

302-00288/15

ESMENES TRANSACCIONALS PRESENTADES

Reg. 101103 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 23.07.2026

GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 101103)

A la Mesa del Parlament

Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Jordi Albert i Caballero, portaveu adjunt del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Guillem Mateo Sellas, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161.5 del Reglament del Parlament, presenten la transacció següent a les esmenes presentades a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'educació en el lleure (tram. 302-00288/15).

Esmena transaccional 1

GP d'Esquerra Republicana de Catalunya, GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició al punt 1

1. Impulsar, d'acord amb el món local i els agents socials, *dins el marc estratègic actual*, una proposta per establir una bonificació universal de quantia fixa per a les inscripcions als casals i activitats de vacances d'estiu de l'any 2027, adreçada a tots els infants i adolescents d'1 a 17 anys. Aquesta bonificació serà complementària i mai substitutiva dels ajuts a activitats d'estiu que actualment siguin vigents.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2026

Ester Capella i Farré, GP ERC; Elena Díaz Torrevejano, GP PSC-Units, portaveus. Jordi Albert i Caballero, portaveu adjunt, GP ERC; Guillem Mateo Sellas, diputat, GP PSC-Units

---

4. Informació

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

4.50.01. Compliment de resolucions

Control del compliment de la Resolució 571/XV, sobre la construcció d'un centre de dia i dues unitats de convivència per a gent gran a Sant Vicenç de Torelló

290-00511/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 99190 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 571/XV, sobre la construcció d'un centre de dia i dues unitats de convivència per a gent gran a Sant Vicenç de Torelló (tram. 290-00511/15), us informo del següent:

El Govern de la Generalitat de Catalunya reconeix la necessitat de reforçar i ampliar el sistema públic d'atenció a les persones grans a la comarca d'Osona. Així mateix, el Departament de Drets Socials i Inclusió té la determinació d'avançar cap a la millora de l'equilibri i de l'equitat territorial en la distribució dels recursos per apropar-los al lloc de residència habitual de les persones que n'han de fer ús.

En aquest sentit, l'Informe preliminar per a la planificació territorial dels serveis socials especialitzats d'atenció residencial i diürna a Catalunya (2030-2040) analitza les necessitats de cada sector i projeccions de places per millorar la cobertura i l'equilibri territorial. L'informe detalla que a Osona s'ha d'augmentar, fins l'any 2030, 97 places d'atenció diürna per a gent gran.

Per altra banda, el Departament de Drets Socials i Inclusió ha destinat 10 milions d'euros al finançament de projectes promoguts pels ens locals en l'àmbit dels equipaments socials. En la convocatòria de subvencions de l'any passat, l'ajuntament de Sant Vicenç de Torelló no va presentar cap sol·licitud. Tanmateix, podrà optar a la convocatòria que es preveu publicar enguany o a principis de l'any vinent.

En qualsevol cas, cal destacar que la llei 10/2026, de 9 de juliol, dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026, aprovada pel Parlament el 2 de juliol de 2026 preveu, en la disposició addicional 32.10, una dotació de 400.000 euros destinada al centre d'atenció diürna i unitat de convivència (centre de dia municipal) de Sant Vicenç de Torelló.

Finalment, el Govern de la Generalitat de Catalunya comparteix l'objectiu de garantir una atenció residencial universal, accessible i de qualitat. No obstant, la titularitat pública de les 17 places de la primera unitat residencial restarà condicionada a la disponibilitat pressupostària i a la viabilitat de la seva gestió.

Barcelona, 16 de juliol de 2026
Mónica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió

Control del compliment de la Resolució 577/XV, sobre el reconeixement dels gossos de la Unitat Canina dels Mossos d'Esquadra com a agents del Cos de Mossos d'Esquadra

290-00517/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 98877 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 577/XV, sobre el reconeixement dels gossos de la Unitat Canina dels Mossos d'Esquadra com a agents del Cos de Mossos d'Esquadra (número de tramitació 290-00517/15), us informo del següent:

Com es va anunciar a través de diverses iniciatives i intervencions parlamentaries, el Departament d'Interior i Seguretat Pública ja es trobava estudiant mesures que buscaven garantir el benestar físic, psicològic i emocional dels gossos al llarg de tota la vida. Unes mesures que suposarien l'assumpció de les despeses de manutenció i assistència veterinària fins al dia de la seva mort i l'assignació d'un número d'identificació professional, permetent que puguin rebre reconeixements honorífics pels serveis prestats.

Actualment s'ha acordat que la Direcció General de la Policia es faci càrrec de les despeses dels gossos jubilats, de la mateixa manera que quan el gos era operatiu, mantenint la titularitat fins la mort del gos, però sense que es modifiquin les condicions actuals quant a custòdia o acolliment. En conseqüència, i en relació als apartats a), b) i c), s'han portat a terme les actuacions següents:

– S'han aturat totes les adopcions que estaven pendents a la Direcció General de Patrimoni envers els gossos jubilats de la Unitat Canina dels Mossos d'Esquadra.

– S'ha contactat amb les persones que tenen en custòdia gossos jubilats de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra i se'ls ha informat del reconeixement del dret a percebre la manutenció, l'assistència veterinària i els medicaments que el gos pogués arribar a necessitar fins al final de la seva vida.

– S'ha contactat amb el servei d'assistència veterinària de l'Hospital Clínic Veterinari de la Universitat Autònoma de Barcelona (empresa adjudicatària del servei d'atenció veterinària dels gossos propietat de la Direcció General de la Policia) i se'ls ha informat que, en tant que els gossos són propietat de la Generalitat de Catalunya, han de percebre l'assistència sanitària que sigui preceptiva, així com l'expedició dels medicaments, a càrrec de l'Administració, fins al final de la vida dels gossos.

– S'ha tramitat un contracte menor urgent per al subministrament de pinso per als gossos jubilats.

– Properament es formalitzarà un document d'autorització de custòdia temporal de gossos de la Unitat Canina entre la persona autoritzada pel Departament d'Interior i Seguretat Pública i les persones que custodien els gossos jubilats, on constaran els drets de les persones curadores envers els gossos i les seves obligacions.

– S'ha informat al Consell de la Policia - Mossos d'Esquadra, com a òrgan de representació paritària de la Generalitat i dels membres del Cos.

Finalment, pel que fa a la possibilitat de que els gossos de la Unitat Canina rebin condecoracions o mencions específiques en actes institucionals, referent al punt d), ja es va informar prèviament en altres iniciatives, que la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra porta anys realitzant reconeixents públics simbòlics als gossos de la Unitat Canina. Uns reconeixements que s'han intensificat a partir de 2025. El mes de març passat, amb motiu de les Esquadres, i també durant l'acte d'homenatge

als gossos difunts del cos de Mossos d'Esquadra, es van iniciar internament aquests reconeixements.

Barcelona, 15 de juliol de 2026
Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública

Control del compliment de la Resolució 578/XV, sobre la seguretat a Osona

290-00518/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 98869 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 578/XV, sobre la seguretat a Osona (número de tramitació 290-00518/15), us informo del següent:

En relació amb l'apartat a), que insta a donar suport a la futura junta de seguretat comarcal a Osona, la Direcció General de la Policia informa que la Junta Comarcal d'Osona i el Lluçanès estaria integrada per 51 municipis, atès que fa poc s'ha incorporat el municipi d'Aiguafreda, representant una població total de 174.238 habitants. La composició d'aquesta futura junta, a la qual el Departament d'Interior i Seguretat donaria suport, hauria d'estar formada pel Consell Comarcal, els representants dels alcaldes comarcals i/o autoritats competents, la Regió Policial Central (RPC), l'Àrea Bàsica Policial d'Osona i, sempre que es valori, les Policies Locals.

Dos exemples del suport de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra (PG-ME) a iniciatives i trobades d'àmbit comarcal són: una, la presentació i comiat de caps de l'ABP Osona, i l'altra, aprofitant la cita de 19 de setembre de 2024 al Consell Comarcal, on es van debatre temes proposats pel mateix consell mitjançant una presentació de dades i del treball policial. Si bé aquests consells d'alcaldes comarcals es realitzen amb regularitat, aquests dos són els més recents en què ha participat l'ABP d'Osona i la Regió Policial Central.

La coordinació regional a nivell policial es efectiva. Actualment, la Regió Policial Central està formada per cinc ABP, comptant Osona/Lluçanès com a única comarca policial, i, segons la llei, disposa d'una Comissió Regional de Seguretat. La Llei 4/2003 abans esmentada estructura els òrgans de seguretat de Catalunya i n'estableix les comissions i juntes de coordinació. En els seus articles 12 i 13 tracta específicament les Comissions Regionals de Seguretat (Juntes Regionals), definides com els òrgans de coordinació territorial en matèria de seguretat entre la Generalitat i els ajuntaments dins de cadascuna de les regions policials de Catalunya.

Les funcions principals que atorga la llei a les juntes d'àmbit regional, i que s'assimilarien a la possible i futura Junta comarcal d'Osona/Lluçanès, són:

– Coordinar l'actuació dels cossos policials dins la regió (el cos de Mossos d'Esquadra, les policies locals, que en el cas d'Osona/Lluçanès es concreten en 4 cossos, i altres serveis de seguretat pública competents, que en aquest territori són els 13 cossos de vigilants municipals existents, quedant pendent concretar si s'hi inclouen serveis com Protecció Civil, Cos de Bombers, etc.)

– Analitzar la situació de seguretat al territori i detectar-ne les necessitats.

– Debatre i proposar protocols regionals d'actuació conjunta.

– Fer el seguiment de les Juntes Locals de Seguretat de la regió.

– Elevar propostes a la Comissió de Policia de Catalunya i al Consell de Seguretat de Catalunya.

En síntesi, donar suport a la futura Junta de Seguretat Comarcal d'Osona/Lluçanès es traduiria en una sèrie d'avantatges: impulsar un òrgan comarcal estable de coordinació en seguretat i convivència, assegurar el seguiment i aplicació real dels protocols que s'hi acordin, garantir la coordinació entre Regió Policial Central, ABP, policies locals i alcaldies, unificar i reforçar les polítiques de seguretat en un territori complex i amb dèficits evidents d'efectius i resoldre problemàtiques comarcals que superen l'àmbit estrictament municipal, com ocupacions, multireincidència, patrullatge preventiu o manca de presència policial.

Pel que fa a l'apartat b), sobre el dimensionament dels efectius del Cos de Mossos d'Esquadra a les comarques d'Osona i del Lluçanès, la Direcció General informa que l'ABP d'Osona és la comissaria policial de referència comarcal, treballant de forma conjunta amb les 4 seus de les 4 policies locals existents (Vic, Manlleu, Torelló i Tona). Actualment, l'ABP d'Osona disposa de 162 efectius policials propis, als quals cal sumar els efectius dels quatre cossos de policies locals que, segons dades recents, sumen 148 efectius totals. Cal afegir els efectius dels serveis centrals especialitzats i els serveis regionals del Cos de Mossos d'Esquadra, que regularment presten servei a la comarca d'Osona/Lluçanès i el reforç administratiu de 9 funcionaris en règim d'administratiu.

El desenvolupament i creixement d'aquestes 5 plantilles ve marcat per dues prioritats clares: el creixement poblacional de la comarca d'Osona/Lluçanès i l'augment de fets penals i/o administratius dins els diversos àmbits policials, per tal de poder-ne assumir la càrrega de treball i garantir una correcta atenció.

En els propers/imminents dimensionaments a la regió policial es tindrà en compte:

– Si es manté el model d'una única comissaria, si es valora obrir una comissaria de districte i si es preveu que hi pugui haver un augment de plantilles (efectius i creació de nous cossos) de les policies locals.

– Si es posa el focus en les necessitats pròpies de la PG-ME, es considera que l'ABP d'Osona hauria de disposar d'una dotació adequada d'efectius policials i de personal administratiu propi per donar resposta a l'augment demogràfic i empresarial de les dues comarques. Aquest dimensionament permetria garantir i reforçar serveis que ja han esdevingut imprescindibles per a la ciutadania. Els efectius es podran continuar enfortint amb les incorporacions derivades de les noves promocions que han d'elevar el sostre de plantilla fins als 25.000 efectius amb l'horitzó 2030.

– Els serveis que es veurien convenientment reforçats i dimensionats per als nous reptes comarcals inclouen el torn d'OAC fix de recollida de denúncies de violència de gènere, violència domèstica i agressions sexuals; els grups d'atenció i seguiment a la víctima, una unitat d'investigació amb efectius adaptats a les noves delinqüències (delinqüència internacional, ciberestafes, delinqüència especialitzada comarcal/extracomarcal, etc.) i el grup de proximitat, altament demanat i apreciat pels alcaldes de municipis de pocs habitants i sense policia local.

Actualment, en el context de dimensionament, en les properes setmanes les unitats de seguretat ciutadana de Vic es veuran incrementades amb la redistribució de la 32a promoció, la incorporació de nous caporals i el repartiment de la 33a promoció en pràctiques. El nombre d'agents destinats a seguretat ciutadana creixerà prop d'un 20%, de 126 fins 150 agents.

Quant a l'apartat c i d), en què s'insta a desenvolupar un pla d'infraestructures que doni resposta a l'increment d'efectius a les comissaries que no poden assumir aquest increment i a estudiar les necessitats policials de la comarca d'Osona i la viabilitat de crear una oficina policial dels Mossos d'Esquadra a les dependències de la policia local de Manlleu, cal desenvolupar el Pla d'Infraestructures establint criteris tècnics de planificació molt clars. Per a l'elaboració d'aquest pla d'infraestructures en l'àmbit policial de la comarca d'Osona/Lluçanès és important valorar les següents conclusions i variables derivades de la pràctica policial:

– L'experiència operativa mostra que la divisió dels efectius en diversos edificis de forma desorganitzada no sempre es tradueix en una millor eficàcia policial, atès que en doblar els edificis es dupliquen de forma immediata els serveis estàtics de vigilància de les instal·lacions.

– Una comissaria de districte permet una major presència al territori i facilita l'accés d'aquell ciutadà que resideix lluny de la comissaria principal. Per tant, és una opció a valorar si es contempla un edifici nou que estigui allunyat de l'ABP central.

– Per contra, obrir una comissaria de districte que s'hagi de nodrir exclusivament de la redistribució dels efectius ja existents a la mateixa ABP és tècnicament negatiu, ja que dividiria la força disponible i no donaria la resposta global que espera la ciutadania.

– També s'ha de valorar, sota criteris d'eficiència, si és millor opció construir un nou edifici allà on ja n'hi ha un altre (sigui de Mossos d'Esquadra i/o de la policia local) per aprofitar sinergies, o ubicar-lo on no n'hi hagi cap, per guanyar proximitat.

– Per últim, s'ha de prioritzar la construcció de qualsevol edifici nou sota una perspectiva polièdrica i criteris estrictament vinculats a la necessitat policial objectiva, com ara la implantació en barris amb altes taxes de delictes, zones amb accés directe a vies ràpides de comunicació, o espais amb àmplies zones d'estacionament per facilitar el desplaçament dels ciutadans.

La creació d'una oficina policial al municipi de Manlleu no es considera una mesura inviable en si mateixa, no obstant, s'ha determinat com a necessari i prioritari l'adequació i modernització d'una comissaria amb uns 30 anys d'antiguitat com la de Vic davant l'imminent dimensionament d'efectius.

Segons els pressupostos aprovats i la informació de planificació de què es disposa actualment, al mes de setembre hi ha previst l'inici de les obres d'ampliació i reforma de la comissaria de Vic. Un cop finalitzades, les obres han de permetre una millora estructural immediata en els espais següents:

– Oficina d'Atenció al Ciutadà: disposarà d'un locutori més per recollir denúncies generals i d'un locutori especialitzat i aïllat per a fets vinculats a delictes contra la dona, persones menors o col·lectius vulnerables (violència de gènere, domèstica, agressions sexuals, etc.).

– Grup d'Atenció a la Víctima: comptarà amb un despatx individualitzat, augmentant de forma notable la intimitat i protecció de la víctima.

– Grup de Delinqüència Urbana: disposarà d'un despatx propi optimitzat per al seu treball.

– Sala d'alletament: de nova creació per a l'ús que es requereixi.

– Sala de judicis telemàtics: espai fix que permetrà realitzar aquestes actuacions judicials sense haver de compartir dependències amb cap altre servei, evitant pertorbacions en els judicis.

– Vestidors: s'habilitaran uns espais més grans i amb unes condicions laborals i d'higiene molt millorades per a la plantilla.

– Arxiu: s'incrementarà la capacitat d'arxiu general, tant per a fons documental com per a la custòdia segura de les proves vinculades a investigacions i judicis.

– Espais comuns: genèricament es guanyaran espais més amplis que permetran una millora ostensible de la intimitat a l'hora d'exposar informació personal i privada de caràcter sensible.

Aquest augment de capacitat a l'edifici de l'ABP ha de permetre mantenir el model d'un únic edifici centralitzat però millorat i dotat amb més efectius, obrint el camí a estudiar quines modernitzacions tecnològiques addicionals es poden implementar en el futur per millorar el servei.

Pel que fa a l'apartat e), d'impulsar el desenvolupament d'oficines mòbils al territori comarcal d'Osona, cal indicar que aquesta comarca presenta una realitat territorial molt específica que la diferencia substancialment de la resta de comarques o àrees bàsiques policials de Catalunya. Es tracta de l'ABP que cobreix un major nombre de

municipis de tot el territori català, associat a una gran extensió geogràfica i dispersió de la població. En tenir una extensió tan gran, qualsevol gestió presencial o denúncia davant del Cos de Mossos d'Esquadra pot suposar un greu problema logístic i una inversió de temps per a molta gent, especialment per a la població d'edat avançada.

Actualment, s'està executant un projecte pilot d'oficines mòbils en dues poblacions de la comarca: Prats de Lluçanès i Sant Quirze de Besora. A cada municipi s'ubica una oficina mòbil de denúncies a les instal·lacions de l'Ajuntament, operant els dimarts de cada dues setmanes durant una franja de dues a tres hores.

La proposta formal per al desplegament definitiu d'oficines mòbils passa per consolidar-ne cinc en cinc poblacions estratègiques, garantint una cobertura total de proximitat:

1. Prats de Lluçanès: oficina que donaria cobertura a tot el territori del Lluçanès.

2. Sant Quirze de Besora: oficina que donaria cobertura a les poblacions del nord de la comarca (Sant Quirze de Besora, Montesquiu, Santa Maria de Besora, Vidrà i Sora).

3. L'Esquirol: oficina que donaria cobertura a la zona de l'est (part de Masies de Roda, Sant Martí Sescorts, l'Esquirol, Tavertet, Cantonigròs i Rupit).

4. Viladrau: oficina que donaria cobertura a les poblacions de Viladrau, Sant Sadurní d'Osormort i Espinelves.

5. Centelles: oficina que donaria cobertura a les poblacions del sud de la comarca (Centelles, Aiguafreda, Hostalets de Balenyà, Seva o el Brull).

El cronograma i funcionament d'aquestes oficines mòbils s'organitzaria de la manera següent:

– Es garantiria presència policial a cada una de les oficines un dia fix a la setmana.

– Seguint el model aplicat a Prats i Sant Quirze, els respectius ajuntaments de les cinc poblacions s'encarregarien de gestionar la cita prèvia per a les persones interessades.

– A partir de l'hora de finalització de la darrera cita prèvia, i en cas de no tenir més denúncies planificades, els efectius policials assignats realitzarien tasques de patrullatge preventiu pels pobles de l'àrea d'influència. Si sorgís una necessitat urgent d'atenció ciutadana durant aquest temps, l'ajuntament es posaria en contacte telefònic amb la dotació, la qual s'adreçaria immediatament a l'edifici municipal per atendre el ciutadà.

– S'establiria un temps total de permanència fixat per a la dotació i l'oficina mòbil al territori, combinant l'atenció a les dependències amb el patrullatge de l'entorn. D'aquesta manera s'incrementa la presència policial en nuclis on, per l'augment d'incidents, es requereix major vigilància.

Pel que fa a l'apartat f), sobre la col·laboració, en matèria d'informació i operatius, dels cossos dels Mossos d'Esquadra i de les policies locals per mitjà de les meses de coordinació operativa, l'Àrea Bàsica Policial manté de manera regular, diària i fluida relacions amb les quatre policies locals presents al territori d'Osona. Els canals de comunicació i coordinació operen des d'un àmbit formal a un de més informal a través dels mecanismes de treball següents:

– Meses de Coordinació Operativa: Derivades directament de les Juntes Locals de Seguretat. Per evitar que l'agenda diària d'incidents allargui o posposi les reunions en el temps, s'ha establert el criteri fix de convocar-les de forma sistemàtica a partir del dia 15 de cada mes, ja sigui a la seu de l'ABP o de la policia local corresponent. El motiu de triar aquesta quinzena respon a la necessitat de disposar de l'extracció automatitzada de dades mensuals de delinqüència que realitza el cos de Mossos d'Esquadra per poder treballar sobre dades reals.

– Trobades puntuals i monogràfiques: Sessions específiques motivades pel disseny d'un dispositiu concret, la recepció de noves directives normatives que afectin les policies locals o per abordar una problemàtica delinqüencial imprevista. Aques-

tes reunions es generen a requeriment de qualsevol de les parts, ja sigui per iniciativa de les policies locals o de l'ABP d'Osona.

– Canals telemàtics de transmissió urgent: S'ha establert un grup de missatgeria instantània i un canal de correu electrònic operatiu permanent entre les policies locals i els comandaments de l'ABP d'Osona. Aquest canal permet transmetre informació crítica de fets rellevants de manera immediata i coordinar accions urgents en temps real, com ara tancaments d'ABP o controls policials específics davant fets greus. La seva regularitat no és fixa, sinó que ve determinada per les incidències de l'ordre públic. A més, es rep i transmet informació diària sobre novetats rellevants de cada municipi via correu electrònic corporatiu.

– Reunions de coordinació d'alta direcció: Un parell de vegades l'any s'organitza, de forma pautada, una trobada de treball entre els comandaments de l'ABP d'Osona, els quatre caps de les policies locals de la comarca, el cap de la Policia Nacional i el cap de la Guàrdia Civil, per a actualitzar normatives i coordinar línies d'actuació estratègica de futur.

– Taula del Comerç i l'Establiment de Vic: Es participa de manera coordinada amb la Policia Local i diversos actors socioeconòmics en aquest espai per fiscalitzar i regular els establiments públics d'interès municipal, adaptant la normativa a les noves realitats. Per part del cos de Mossos d'Esquadra hi participen de manera fixa el cap de la Unitat de Seguretat Ciutadana i el cap de la policia administrativa d'àmbit regional.

– Taula de l'Habitatge de Torelló: Espai de treball coordinat amb la Policia Local i actors socials per monitorar l'estat dels edificis i de les famílies vulnerables del municipi. L'objectiu és abordar les problemàtiques habitacionals des d'una vessant social, aportant els casos des de l'interès municipal per desencallar conflictes de convivència o comportaments d'incivisme abans que esdevinguin fets penals. Hi participa el cap de la Unitat de Seguretat ciutadana de l'ABP d'Osona.

– Dispositius operatius conjunts: Tots els dispositius policials de gran abast on participen de forma conjunta un o tots els cossos de policia local (tals com dispositius electorals, dispositius Kanpai o controls coordinats de trànsit) es planifiquen de forma obligatòria mitjançant una reunió prèvia de coordinació i clouen amb una sessió de *debriefing* per avaluar-ne els resultats reals.

En relació a l'apartat g), en què s'insta a promoure la definició d'un espai estable de treball en matèria de seguretat i convivència a la comarca d'Osona, la Direcció General de la Policia assenyala que ha de conceptualitzar-se com un fòrum de recepció i participació transversal des de diferents vessants socials. Un espai d'aquestes característiques no s'ha de centrar exclusivament en l'aspecte purament tècnico-policial (tasca que ja executa la Mesa comarcal operant en el seu propi àmbit), sinó que ha d'enfocar-se cap a una gestió més política, institucional i comunitària. Es tracta de promoure un entorn que analitzi les arrels de les qüestions més problemàtiques de l'ordre públic considerant els factors demogràfics i socials més rellevants del territori.

Com a proposta organitzativa concreta, es planteja l'impuls d'un *Consell Tècnic Intermunicipal de Seguretat*, dissenyat per incorporar de manera coherent les organitzacions, taules i associacions ja existents a la comarca vinculades amb la joventut, la problemàtica de l'habitatge o la desocupació, buscant establir trobades d'apropament i complicitat institucional.

Els criteris de disseny d'aquest nou espai estable inclou un perfil marcadament tècnic, format per caps policials, regidors de seguretat ciutadana, secretaries municipals, tècnics de convivència i juristes locals. Els objectius fixats per a aquest espai de treball serien els següents:

– Realització d'una anàlisi trimestral de dades delictives d'interès comarcal.

– Detecció precoç de problemes i tipologies delictives emergents a la comarca.

– Debat i aprovació de protocols de gestió comuns per a les administracions locals.

– Avaluació i seguiment de dispositius de caràcter supramunicipal.

– Ponderació i avaluació de situacions de vulnerabilitat social o urbana per dissenyar polítiques de reducció de riscos.

– Establiment d'estratègies preventives d'actuació comunitària orientades cap als joves, la gestió d'ocupacions i la multireincidència.

– Definició d'un marc operatiu basat en models d'actuació unificats, la millora dels procediments administratius i la simplificació de les comunicacions interinstitucionals.

Aquest espai ha d'impulsar accions preventives, programes de mediació i estratègies amb una visió clarament comunitària per rebaixar de forma objectiva la sensació d'inseguretat a la comarca, basant-se sempre en dades policials. Cal recordar que la comarca ja compta actualment amb molts plans comarcals sectorials actius –tutelats en la seva majoria pels serveis tècnics del mateix Consell Comarcal– tals como el pla contra el sensellarisme o el pla d'Habitatge, els quals s'han d'integrar en aquesta estratègia global.

En relació a l'apartat h), sobre estendre de manera efectiva al territori comarcal d'Osona els plans estratègics de seguretat vigents que incideixen positivament en la percepció ciutadana, a l'ABP d'Osona s'està realitzant una aplicació directa dels plans de xoc emanats de la Prefectura de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra. En l'àmbit de la lluita contra la multireincidència, s'han executat darrerament tres dispositius operatius Kanpai d'alt impacte regional: el 13 de juny de 2025 de forma focalitzada al municipi de Vic i el 12 de desembre de 2025 un dispositiu doble i simultani que es va desplegar paral·lelament als municipis de Vic i Manlleu.

D'altra banda, el Pla DAGA (orientat específicament al control i retirada d'armes blanques en espais públics) s'està executant a l'ABP d'Osona amb una periodicitat constant i regular des de la data d'entrada en vigor del pla a nivell de Catalunya.

Adaptant els recursos actuals a les necessitats del servei, s'està duent a terme de forma planificada un servei de patrullatge operatiu en format de trinomis pel barri del Remei de Vic. Aquest patrullatge preventiu de saturació és realitzat de forma específica per efectius de l'Àrea Regional de Recursos Operatius de la Regió Policial Central, combinant-se de forma coordinada amb la presència de dotacions policials de paisà i patrulles uniformades de l'ABP d'Osona per generar un efecte de màxima presència i dissuasió en aquelles franges horàries detectades com a crítiques per l'anàlisi delictiva. Aquesta activitat es complementa, atesa la conurbació de l'àrea de Vic, amb la realització de controls de pas a les vies de comunicació principals executats per dotacions de la Brigada Mòbil i agents de l'ABP.

Actualment s'està treballant a nivell de disseny tècnic per establir la metodologia que permeti realitzar «Kanpais locals», de menor extensió operativa que els grans dispositius ordenats de forma global per la Prefectura de la Policia, per acoblar-los de forma fixa a aquest nou model de patrullatge i estendre'ls progressivament per la comarca. Tots els plans estratègics incorporen de forma preceptiva un procediment posterior d'anàlisi de dades, fets i resultats objectius, els quals s'exposen de forma transparent davant la Junta Local de Seguretat que pertoqui.

Finalment, quant a l'apartat j), d'acord amb els calendaris administratius i comptables del sector públic, no es preveu disposar del pressupost anual aprovat pel Parlament de Catalunya bolcat formalment de manera efectiva en el pressupost de la Direcció General de la Policia aproximadament fins a la segona setmana de juliol. A partir de l'obertura d'aquest crèdit pressupostari, es procedirà a l'assignació material dels fons que han de permetre donar compliment de forma progressiva a les millores d'efectius, infraestructures, equipaments informàtics i vehicles reflectides en l'informe.

Barcelona, 15 de juliol de 2026

Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública

Control del compliment de la Resolució 581/XV, sobre el futur de la mobilitat al Maresme

290-00521/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 98759 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 581/XV, sobre el futur de la mobilitat al Maresme (tram. 290-00521/15), us informo del següent:

El desembre de 2025 es va signar el conveni entre la Generalitat de Catalunya i el Ministeri corresponent per al desenvolupament d'actuacions de millora de la mobilitat de l'N-II i la C-32 al Maresme. Aquest conveni desplega en gran mesura les actuacions en matèria d'infraestructures de mobilitat que van quedar recollides en el Pacte per la mobilitat sostenible del Maresme. A més, el 30 de juny el Govern va aprovar la modificació del Programa d'Encàrrec d'Actuacions (PEA) de l'empresa pública Infraestructures.cat per desenvolupar les actuacions derivades dels convenis subscrits entre la Generalitat i l'Estat en matèria d'infraestructures de mobilitat, en les que es recullen les del Maresme. Entre les actuacions de mobilitat sostenible que s'estan impulsant trobem la pacificació de l'N-II, que incorpora una continuïtat ciclable i de vianants al llarg de tot el corredor, i el desplegament del corredor BRCAT entre Blanes i Lloret, que incorpora també continuïtat ciclable, per a la millora de la connexió en mobilitat sostenible amb el corredor de mobilitat Maresme-Selva Marítima.

Aquest conjunt d'actuacions contribueix a avançar cap a un model de mobilitat més sostenible al Maresme, mitjançant la millora del transport públic, la integració dels diferents modes de transport i la recuperació d'espais per a la mobilitat activa i segura.

El conveni del Maresme incorpora mesures orientades a fomentar una mobilitat més sostenible, eficient i integrada. Entre aquestes, destaquen les actuacions de pacificació de l'N-II, millora de la intermodalitat amb el transport ferroviari, el desplegament de la xarxa pedalable i el desplegament del BRCAT entre Blanes i Lloret de Mar.

La millora de la connectivitat de la C-32 constitueix una actuació complementària necessària per facilitar el transvasament efectiu de vehicles cap a aquest corredor i afavorir la pacificació de l'N-II al Maresme.

En conseqüència, les actuacions impulsades contribueixen a la transformació del model de mobilitat de la comarca, potenciant el transport públic, la intermodalitat i els desplaçaments sostenibles, alhora que fan possible la reducció del trànsit de pas per l'N-II.

En el marc del pla de xoc aprovat pel 2026 per a la millora dels serveis de transport interurbà de viatgers per carretera es contempla la millora de la oferta de transport en les comunicacions entre el Maresme i Barcelona, on s'inclou la línia 603 pel que a la millora de la oferta per a resoldre els problemes de capacitat existents. En el marc d'aquesta actuació que es preveu pel tercer trimestre del 2026 es valorarà la viabilitat de perllongar el servei fins a Canet de Mar, per on entraria a l'autopista, en lloc de l'actual connexió des de Sant Pol de Mar, i ampliar així la freqüència de pas en aquest municipi, tenint en compte les implicacions i afectacions que es poden produir en el servei especialment pel que fa a la seva velocitat comercial i a la capacitat pe a absorbir tota la demanda que es genera en els municipis pels quals es presta actualment el servei.

Les poblacions de l'Alt Maresme han expressat la necessitat de recuperar serveis semidirectes i de millorar les freqüències. Tanmateix, aquesta mesura no es pot implementar a curt termini sense comprometre el servei a la resta de municipis del Maresme, atesa la limitació que suposa la via única en aquest tram i el grau de saturació del tram de línia desdoblada.

Actualment s'està treballant amb l'operadora tant en la millora operativa que permeti millorar la fiabilitat, com en la identificació d'intervencions en la infraestructura que permetin ampliar i millorar l'oferta en el futur.

Els diferents projectes que integren la pacificació de l'N-II al Maresme avancen adequadament, d'acord amb els consensos assolits amb els ajuntaments i amb el grau de complexitat de cadascun dels trams objecte d'actuació.

Barcelona, 14 de juliol de 2026

Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

---

Control del compliment de la Resolució 582/XV, sobre l'execució de les obres de millorament de la carretera B-140 al pas per Santa Perpètua de Mogoda

290-00522/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 98769 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 582/XV, sobre l'execució de les obres de millorament de la carretera B-140 al pas per Santa Perpètua de Mogoda (tram. 290-00522/15), us informo del següent:

En primer lloc, el Govern va licitar i executar l'any passat (estiu de 2025) una millora de l'accés a la rotonda de Can Sirera, en base a una solució consensuada amb l'Ajuntament. Amb aquesta solució, la intensitat diària de trànsit a la rotonda ha baixat al voltant del 30%. No obstant això, s'està estudiant, amb la col·laboració de l'Ajuntament, altres mesures per garantir la fluïdesa del trànsit en aquest punt.

En segon lloc, el Govern va aprovar tècnicament el 29 de gener de 2026 el projecte de traçat «Reestudi de la secció transversal de la B-140 del PK 2,220 al 5,440 i millora del nus existent entre la B-140, la B-142 i l'AP-7, al PK 4+750 de la B-140. Sabadell-Santa Perpètua de la Mogoda».

Posteriorment, el projecte de traçat es va sotmetre a un tràmit d'audiència a les administracions, organismes i particulars directament afectats per aquesta actuació. Actualment s'està analitzant les al·legacions rebudes per poder donar-hi resposta i aprovar definitivament el projecte de traçat.

Per últim, respecte del punt c) de la resolució, el seu contingut coincideix amb una al·legació al tràmit d'audiència esmentat al punt anterior, presentat per l'Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda.

El Govern està analitzant la seva viabilitat, en el marc de l'anàlisi de les al·legacions. Està previst que durant la redacció del projecte constructiu es redacti un document ambiental per establir totes les mesures correctores en aquest àmbit en el cas que es generi qualsevol tipus d'afectació.

Barcelona, 14 de juliol de 2026

Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

---

Control del compliment de la Resolució 584/XV, sobre la mobilitat i el transport públic de passatgers al Garraf

290-00524/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 98764 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 584/XV, sobre la mobilitat i el transport públic de passatgers al Garraf (tram. 290-00524/15), us informo del següent:

Per les obres i afectacions en el servei produïdes per les obres de manteniment ferroviari als túnels del Garraf, des del Govern s'ha elaborat un pla alternatiu de transport (PAT) coordinat entre ADIF, Renfe i el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica. Abans de la seva entrada en funcionament, aquest PAT es va presentar als ens territorials afectats i a les plataformes d'usuaris, amb l'objectiu de recollir impressions i incorporar propostes de millora i el consens territorial. L'acollida i el funcionament del pla han estat valorats positivament.

Després d'analitzar-ho, no s'ha considerat viable incorporar compensacions addicionals per als usuaris més enllà de les que ja preveuen les Condicions d'ús del servei de Rodalies de Catalunya.

Amb motiu de les obres als túnels del Garraf es van establir un conjunt de serveis de reforç en les línies de bus següents:

– e16 Barcelona - Sitges
– e15.1 Barcelona (Gran Via) - Vilanova
– e15.2 Barcelona (Diagonal) - Vilanova
– e15.3 Barcelona - Vilanova - Cubelles
– Barcelona - Cunit - Calafell
– Sitges - Vilanova
– Vilanova - el Vendrell
– Vilanova - Tarragona.
– Altafulla/Torredembarra - Barcelona
– Terres de l'Ebre-Barcelona
– Tarragona-Barcelona

Respecte a la possibilitat d'habilitar una nova línia d'autobús exprés que connectés Sant Pere de Ribes amb Barcelona, des de fa anys ja es disposa d'aquest servei.

Aquests reforços posats en marxa en aquestes circumstàncies excepcionals, un cop recuperada la fiabilitat en els serveis ferroviaris, s'analitzaran per a ajustar l'oferta de serveis a les necessitats de mobilitat de cada corredor, tenint en compte que per part del Departament ha estat aprovat un pla de xoc de millora dels serveis interurbans per carretera durant el 2026.

Per últim, respecte al funcionament dels ascensors de les andanes de l'estació de Vilanova i a Geltrú, el Govern continua mantenint l'exigència a Renfe per tal d'agilitar els tràmits necessaris per a la posada en servei dels mateixos.

D'acord amb la informació facilitada en el marc de les reunions de seguiment del Pla de Mesures Urgents (PMU), aquesta actuació s'emmarca en una intervenció de reparació de gran abast prevista per a l'any 2026, atesa la complexitat tècnica dels treballs a executar.

Així mateix, es manté un seguiment periòdic de l'estat dels elements d'elevació mitjançant reunions de coordinació amb Renfe, amb l'objectiu de supervisar l'evolució de les actuacions i vetllar per la seva tramitació amb la màxima celeritat possible.

En aquest context, el Govern reitera el seu compromís de continuar impulsant i monitorant aquesta actuació fins a la seva resolució efectiva, amb l'objectiu de restablir el servei d'accessibilitat a l'estació en les millors condicions possibles.

Barcelona, 14 de juliol de 2026
Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

---

Control del compliment de la Resolució 585/XV, sobre la mobilitat entre Vilanova i la Geltrú i Barcelona

290-00525/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 98753 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment als punts c) i f) de la Resolució 585/XV, sobre la mobilitat entre Vilanova i la Geltrú i Barcelona (tram. 290-00525/15), us informo del següent:

Per analitzar la situació actual de la línia de l'autobús interurbà Exprés.cat e15, cal tenir present que en aquests moment el servei de transport per carretera entre Vilanova i la Geltrú i Barcelona es troba en una situació especial pel que fa a les afectacions a la mobilitat en aquest corredor, a conseqüència de les obres dels túnels del Garraf del servei ferroviari de Rodalies de Catalunya, que ha limitat el nombre de serveis ferroviaris entre els dos municipis durant un termini estimat de tres mesos.

Davant aquesta situació, el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica ha posat en servei una oferta molt reforçada tant en els serveis exprés e15.1 per Gran Via, en el serveis e15.2 per Diagonal i en els serveis e15.3, que també cobreix la comunicació amb Cubelles; de forma que s'han dut a terme els increments següents:

– e15.1) Vilanova i la Geltrú - Barcelona (Gran Via):
20 expedicions d'anada i tornada de dilluns a divendres feiners.
16 expedicions d'anada i tornada els dissabtes feiners i festius.
– (e15.2) Vilanova i la Geltrú - Barcelona (Diagonal):
14 expedicions d'anada i tornada de dilluns a divendres feiners.
– (e15.3) Cubelles - Vilanova i la Geltrú - Barcelona (Gran Via):
2 expedicions d'anada i tornada de dilluns a divendres feiners.

A l'hora de poder fer valoracions i balanç sobre la situació d'aquests serveis, que havien incrementat ja de forma substancial tant la demanda com l'oferta en els darrers anys, caldrà esperar a veure com evolucionen aquests serveis de reforç i a poder valorar el servei de forma real un cop hagin finalitzat les obres i recuperat la normalitat en el servei ferroviari.

Així mateix, cal tenir present que el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica manté un contacte permanent amb les administracions del territori i les plataformes d'usuaris, a qui es va informar en reunions específiques a l'efecte del pla alternatiu de transport dissenyat per a pal·liar els efectes de les dites obres en els serveis de Rodalies de Catalunya.

Barcelona, 29 de març de 2026
Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

---

Control del compliment de la Resolució 642/XV, sobre l'agilitació dels ajuts als municipis de les Terres de l'Ebre afectats per temporals

290-00582/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 99211 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 642/XV, sobre l'agilitació dels ajuts als municipis de les Terres de l'Ebre afectats per temporals (tram. 290-00582/15), us informo del següent:

El dia 13 de gener de 2026 va finalitzar el termini de tres mesos per a la presentació de sol·licituds dels ajuts destinats a la recuperació dels danys provocats per la DANA Alice als ens locals de les Terres de l'Ebre, inclosos els consells comarcals i les entitats municipals descentralitzades. D'acord amb l'Acord de Govern 252/2025, de 4 de novembre, per presentar les sol·licituds era suficient l'ús del formulari disponible a l'extranet de les administracions catalanes (EACAT). Aquests ajuts donen cobertura a actuacions de recuperació d'infraestructures, equipaments de serveis i edificis municipals afectats pel temporal.

Així mateix, amb la finalitat de facilitar una resposta ràpida als ens locals afectats, la línia de subvencions incorpora mecanismes orientats a agilitzar la tramitació dels ajuts, l'execució de les actuacions de recuperació i el pagament de les bestretes. En aquest sentit, una vegada concedida la subvenció, es tramita el pagament del 100% de l'import d'aquesta en concepte de bestreta, sense exigència de garanties, per tal que els ens locals disposin dels recursos necessaris amb la màxima celeritat. Igualment, l'Acord de Govern 234/2025, de 14 d'octubre, ja preveia que els contractes de reparació o manteniment d'infraestructures, equipaments i serveis, les obres de reposició de béns perjudicats i les actuacions de valoració de danys puguin tramitar-se com a obres, serveis o subministraments d'emergència, la qual cosa contribueix a agilitar els tràmits administratius i les actuacions de recuperació dels danys ocasionats per la DANA Alice.

Barcelona, 16 de juliol de 2026
Albert Dalmau Miranda, conseller de la Presidència

Control del compliment de la Resolució 668/XV, sobre el garantiment del finançament que estableix la Llei 7/2023, de creació de la comarca del Lluçanès

290-00608/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 98810 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 668/XV, sobre el garantiment del finançament que estableix la Llei 7/2023, de creació de la comarca del Lluçanès (tram. 290-00608/15), us informo del següent:

La Llei 7/2023, del 10 de maig, de creació de la comarca del Lluçanès estableix un règim jurídic transitori amb l'objectiu de garantir el funcionament institucional

del nou àmbit comarcal fins a la constitució del futur Consell Comarcal del Lluçanès, prevista després de la celebració de les eleccions municipals de 2027, tal com indica la disposició addicional primera de la llei.

En aquest marc, la disposició transitòria segona determina que els municipis que integren la nova comarca que ho acordin voluntàriament han de constituir, abans del 31 de desembre de 2023, la Mancomunitat de Municipis de la Comarca del Lluçanès, a la qual s'atribueix, amb caràcter temporal, la representació i la gestió dels interessos comarcals fins a la constitució del Consell Comarcal. Aquesta previsió configura la Mancomunitat com a instrument imprescindible per a l'aplicació efectiva del règim transitori dissenyat per la llei.

Així mateix, la disposició transitòria tercera estableix que les lleis de pressupostos de la Generalitat, corresponents als exercicis 2024 al 2027, han d'incorporar una assignació econòmica anual a favor d'aquesta Mancomunitat, amb l'objectiu de garantir que disposi dels recursos necessaris per exercir les funcions que li són atribuïdes durant aquest període transitori. Aquesta assignació, però, té caràcter condicionat, atès que pressuposa l'existència efectiva de l'ens destinatari i l'exercici real de les seves competències.

En aquest sentit, la Mancomunitat de Municipis del Lluçanès no es va constituir dins del termini previst legalment, sinó que es va crear el 12 de novembre de 2024, és a dir, quan l'exercici pressupostari ja es trobava pràcticament finalitzat. Per tant, durant l'any 2024 aquest ens no va exercir les funcions de representació i gestió dels interessos comarcals que la llei li atribueix en la disposició transitòria segona, ni va disposar d'un pressupost aprovat, D'acord amb els principis de legalitat pressupostària, eficiència en la gestió dels recursos públics i control de la despesa, no és possible efectuar transferències corrents a un ens que no existia o que no desenvolupava activitat efectiva durant l'exercici corresponent. La dotació prevista en la disposició transitòria tercera de la Llei 7/2023 no constitueix un dret econòmic automàtic ni estructural, sinó que està vinculat a la realitat institucional i funcional de l'ens transitori creat per la mateixa norma. En conseqüència, la manca de constitució de la Mancomunitat dins del termini establert i la inexistència d'activitat efectiva durant l'any 2024 impossibiliten jurídicament procedir a l'abonament íntegre de l'anualitat corresponent a aquell exercici o establir mecanismes compensatoris posteriors

Pel que fa a l'anualitat 2026, el Govern va adoptar les mesures necessàries per garantir la disponibilitat dels recursos previstos a la disposició transitòria tercera de la Llei 7/2023 sense haver d'esperar a l'aprovació de la Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026. Amb aquesta finalitat, el Govern va aprovar el Decret llei 2/2026, de 19 de març, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2026, que va permetre habilitar els recursos necessaris i efectuar les modificacions pressupostàries corresponents. Posteriorment, el Decret llei 3/2026, de 24 de març, de mesures urgents en matèria fiscal, de simplificació i agilització en la gestió, en l'àmbit de l'urbanisme i l'habitatge, en l'àmbit de personal i altres mesures urgents en pròrroga pressupostària, va establir expressament, en la seva disposició addicional segona, que els 300.000 euros corresponents a l'anualitat 2026 s'havien de destinar a la Mancomunitat de Municipis de la Comarca del Lluçanès, d'acord amb la disposició transitòria tercera de la Llei 7/2023. Finalment, el 22 de juny de 2026 es va dictar la Resolució per la qual es fa efectiva la transferència a la Mancomunitat de Municipis de la Comarca del Lluçanès d'un import de lliure disposició per garantir que disposi dels recursos necessaris per a l'exercici de les seves competències durant l'anualitat 2026, fent efectiva la distribució dels recursos corresponents.

El dia 2 de juliol de 2026, el Ple del Parlament va aprovar la Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026. Els articles 45, relatiu a la participació dels ens locals en els ingressos de la Generalitat, i 48, relatiu al Fons de Cooperació Local de Catalunya. Aran i comarques, estableixen que els 300.000 euros,

consignats en la partida PR 15 D/460.0002/711 del Departament de la Presidència («Fons de cooperació local de Catalunya. Consells Comarcals»), s'han de destinar a la Mancomunitat de Municipis de la Comarca del Lluçanès, d'acord amb la disposició transitòria tercera de la Llei 7/2023, de 10 de maig, de creació de la comarca del Lluçanès.

Barcelona, 14 de juliol de 2026
Albert Dalmau Miranda, conseller de la Presidència

Control del compliment de la Resolució 721/XV, sobre el desplegament d'un programa integral de suport a clubs, federacions i esportistes de Catalunya

290-00659/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 98809 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 721/XV del Parlament de Catalunya, sobre el desplegament d'un programa integral de suport a clubs, federacions i esportistes de Catalunya, adoptada per la Comissió d'Esports del Parlament de Catalunya el 5 de maig de 2026, us informo del següent:

El Departament d'Esports comparteix l'objectiu de fons de la Resolució 721/XV: reforçar el suport públic al sistema esportiu català i donar resposta a les necessitats de clubs, federacions, esportistes i entitats. Aquest és, de fet, un dels eixos de treball del Departament, que ja impulsa línies de suport a l'activitat federativa, als clubs, a l'esport escolar, a l'esport femení, a la tecnificació, a l'alt rendiment, a la projecció internacional, a l'esport adaptat i a la promoció de la pràctica esportiva al llarg de la vida.

Ara bé, cal assenyalar que el mandat aprovat planteja la creació d'un nou sistema de subvencions estructurat en múltiples programes específics, amb un calendari concret de desplegament, però sense una dotació pressupostària específica associada ni una estimació de l'impacte econòmic, jurídic i administratiu que comportaria la seva implementació, que el fa difícilment executable en els seus termes literals. A més, aquest plantejament s'ha de compatibilitzar amb la planificació de treball, els objectius estratègics, els compromisos pressupostaris i les convocatòries que el Departament ja té en marxa.

En resum, bona part dels objectius que recull la resolució ja formen part de l'acció del Departament, encara que no s'articulin necessàriament sota les mateixes denominacions o en forma de nous programes independents.

Barcelona, 15 de juliol de 2026
Bernardo Álvarez Merino, conseller d'Esports

Control del compliment de la Resolució 747/XV, sobre la participació del Consell Superior d'Investigacions Científiques en l'organització de la Fundació InnoFAB

290-00683/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 99212 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 747/XV, sobre la participació del Consell Superior d'Investigacions Científiques en l'organització de la Fundació InnoFAB (tram. 290-00683/15), us informo del següent:

En compliment de la Resolució 747/XV del Parlament de Catalunya, el Govern comparteix la conveniència que la Fundació InnoFAB compti amb l'assessorament científic i tecnològic especialitzat necessari per al desenvolupament de les seves activitats en l'àmbit de la recerca, el desenvolupament, la innovació, la tecnologia de semiconductors i la preproducció de xips.

La Fundació InnoFAB es configura com una entitat orientada a impulsar capacitats estratègiques en l'àmbit dels semiconductors i, en aquest marc, resulta especialment rellevant que pugui comptar amb el coneixement i l'expertesa dels principals agents científics i tecnològics del sistema de recerca i innovació.

Els estatuts de la Fundació InnoFAB preveuen un Consell Assessor integrat per persones investigadores de prestigi i competència reconeguda en els àmbits de recerca de la Fundació. Aquest òrgan constitueix el mecanisme estatutari idoni per canalitzar l'assessorament científic especialitzat que requereix la Fundació en matèria de microelectrònica, tecnologia de semiconductors, recerca, desenvolupament, innovació i preproducció de xips.

En aquest sentit, i atès que la Resolució 747/XV posa l'accent en la funció d'assessorament científic, el Govern considera que la participació del Consell Superior d'Investigacions Científiques, per mitjà de l'Institut de Microelectrònica de Barcelona, s'ha de vehicular preferentment a través del Consell Assessor de la Fundació InnoFAB.

D'acord amb això, el Govern impulsarà, a través dels òrgans corresponents de la Fundació InnoFAB i d'acord amb el que estableixen els seus estatuts, les actuacions necessàries perquè la participació del Consell Superior d'Investigacions Científiques, mitjançant l'Institut de Microelectrònica de Barcelona, es pugui canalitzar mitjançant el Consell Assessor de la Fundació, com a òrgan idoni per vehicular l'assessorament científic especialitzat.

Aquesta participació permetrà reforçar l'assessorament científic de la Fundació InnoFAB amb les capacitats i l'expertesa del Consell Superior d'Investigacions Científiques i, específicament, de l'Institut de Microelectrònica de Barcelona, en els àmbits de la microelectrònica, la tecnologia de semiconductors, la recerca, el desenvolupament, la innovació i la preproducció de xips.

Aquesta via dona compliment a la Resolució 747/XV del Parlament de Catalunya, en la mesura que permet garantir la participació del CSIC, per mitjà de l'Institut de Microelectrònica de Barcelona, en l'organització de la Fundació InnoFAB amb una funció d'assessorament científic, tot respectant el marc estatutari de la Fundació i el règim de designació dels seus òrgans.

Barcelona, 17 de juliol de 2026

Núria Montserrat Pulido, consellera de Recerca i Universitats

Control del compliment de la Resolució 750/XV, sobre la neteja, el manteniment i la conservació de les lleres del riu Anoia a l'altura de Sant Sadurní d'Anoia i Subirats

290-00686/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 98756 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment al punt a) de la Resolució 750/XV, sobre la neteja, el manteniment i la conservació de les lleres del riu Anoia a l'altura de Sant Sadurní d'Anoia i Subirats (tram. 290-00686/15), us informo que l'Agència Catalana de l'Aigua està coordinant una visita al territori per poder valorar l'actuació en trams no urbans i, si escau, identificar els treballs a fer i confirmar la disponibilitat pressupostària.

Barcelona, 14 de juliol de 2026
Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Control del compliment de la Resolució 752/XV, sobre la recuperació dels protocols i convenis per a la gestió d'infraestructures energètiques estratègiques

290-00688/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 98775 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 752/XV, sobre la recuperació dels protocols i convenis per a la gestió d'infraestructures energètiques estratègiques (tram. 290-00688/15), us informo que la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Madrid ha comunicat el contingut d'aquesta moció al Govern de l'Estat per tal que es prenguin en consideració i s'impulsin les mesures adients.

Barcelona, 14 de juliol de 2026
Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Control del compliment de la Moció 162/XV, sobre la situació del sistema universitari i de recerca

390-00162/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 99213 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 162/XV, sobre la situació del sistema universitari i de recerca (tram. 390-00162/15), us informo del següent:

Quant al punt 4.a), el Govern reconeix la importància estratègica de donar compliment a la Declaració de Calonge 2024 i manifesta la seva plena coincidència amb els objectius i línies d'actuació que s'hi defineixen, especialment pel que fa a la necessitat d'impulsar un model de finançament universitari estable, suficient i alineat amb els estàndards establerts per la LOSU. En aquest sentit, el Govern reafirma el seu compromís de treballar per un increment progressiu dels recursos destinats al sistema universitari públic, en coherència amb les polítiques de país orientades al reforç de l'educació superior, la recerca i la transferència de coneixement.

Tanmateix, és necessari deixar constància que, fins el dia 2 de juliol, el pressupost de la Generalitat per al 2026 no ha estat aprovat, fet que ha condicionat la capacitat d'execució immediata dels objectius de finançament previstos. Les regles d'estabilitat pressupostària han limitat la possibilitat d'assolir de manera instantània el nivell de despesa recomanat. Per aquest motiu, el compromís del Govern se sotmet al desenvolupament del procés pressupostari en curs, que haurà de determinar l'abast real de l'increment de recursos destinats al sistema universitari.

Malgrat aquesta situació, cal remarcar que els acords polítics assolits en el marc de la negociació dels pressupostos entre el Govern i Comuns per una banda, i entre el Govern i ERC per una altra, inclouen mesures significatives orientades a reforçar el finançament universitari, entre les quals destaquen:

– Complir amb la Declaració de Calonge de les rectores i els rectors catalans i assolir un finançament de 1.500 milions d'euros per a les universitats públiques catalanes durant aquesta legislatura. Aquest compromís polític reforça la voluntat del Govern de situar el sistema universitari públic en un nivell de finançament adequat i equiparable als estàndards europeus.

– Increment del finançament ordinari de les universitats públiques catalanes amb una dotació de 60 milions d'euros fins al 2028 (20 M€/any), destinats a cobrir el creixement vegetatiu i l'augment de costos de la Seguretat Social del Personal Docent i Investigador (PDI) i del Personal Tècnic, de Gestió, d'Administració i Serveis (PTGAS).

– Dotació del Pla de xoc de PTGAS (2026-2028) amb 5 milions d'euros anuals addicionals.

– Assignació de 3 milions d'euros a la Universitat Oberta de Catalunya –Universitat Oberta de Catalunya (UOC)– per compensar l'increment de l'IPC del 2026.

– Dotació de 60 milions d'euros per al Pla d'Inversions Universitàries, amb caràcter plurianual.

Aquestes mesures evidencien el compromís del Govern d'avançar cap al model de finançament proposat per l'ACUP i d'enfortir el sistema universitari públic català com a motor de desenvolupament científic, econòmic i social del país.

En conclusió, el Govern manté la seva voluntat política i estratègica de desplegar un finançament suficient, estable i alineat amb la LOSU, treballant conjuntament

amb tots els actors implicats per fer possible l'assoliment dels objectius de la legislatura tan aviat com les condicions pressupostàries ho permetin.

Addicionalment, el Departament de Recerca i Universitats està treballant, des de l'agost del 2024, en la distribució detallada i ja al mes de setembre del 2025 es va anunciar un ambiciós pla territorial d'inversions en recerca, coneixement i innovació de Catalunya, que ja s'ha començat a desplegar arreu del territori. Es tracta d'una estratègia que combina el disseny de nous programes per al talent en l'àmbit universitari i de recerca així com inversions en infraestructures, i és el resultat d'una anàlisi exhaustiva del DREU sobre les necessitats de l'actual sistema de recerca i coneixement de Catalunya, amb la finalitat d'actualitzar-lo, garantir-ne la sostenibilitat a llarg termini i assegurar un desenvolupament equilibrat a tot el territori.

Amb aquestes inversions, corresponents a les transferències de les anualitats 2024 i 2025, el desplegament del full de ruta, recollit en el Pla de Govern d'aquesta legislatura, el Pla Catalunya Lidera i el Pla Departamental, té la missió de consolidar el posicionament de Catalunya davant els grans reptes científics, econòmics i socials de la pròxima dècada i, en definitiva, fer créixer el sistema català d'R+D+I amb una mirada de país per situar Catalunya entre les 50 regions més innovadores d'Europa l'any 2030.

En referència amb el punt 4.b), el Govern manté el seu compromís de reforçar l'estratègia d'internacionalització acadèmica amb l'objectiu de situar Catalunya com un pol d'atracció de talent investigador i docent d'alt nivell, en coherència amb les polítiques públiques orientades a la qualitat, la projecció internacional i la competitivitat del sistema universitari i de recerca i treballa per posicionar Catalunya entre les 50 regions més innovadores i capdavanteres de la societat del coneixement de la UE en l'horitzó 2030, fent compatible la internacionalització amb el foment del català com a llengua pròpia. Aquest va ser el compromís expressat per la consellera en la compareixença de presentació de les línies d'actuació del Departament de Recerca i Universitats davant la Comissió de Recerca i Universitats del Parlament de Catalunya.

En aquest marc, s'han continuat desplegant de manera prioritària els principals instruments de captació i consolidació de talent:

Programa Serra Húnter: es manté com una peça central en l'atracció de personal docent i investigador altament qualificat, gràcies a processos de selecció basats en l'excel·lència i alineats amb els estàndards internacionals. La seva implementació continuada ha permès reforçar el nivell de competitivitat de les universitats catalanes en la captació de talent global. Cal dir que en el format actual, cal que les persones seleccionades acreditin una trajectòria en un centra de recerca o universitat estrangera com a mínim d'un any,

Programa Serra Húnter Sènior: orientat a incorporar perfils d'alta experiència i prestigi internacional, amb capacitat acreditada de lideratge científic. L'impuls d'aquest programa contribueix a consolidar grups de recerca d'alt rendiment i a potenciar l'impacte internacional del sistema català de coneixement.

Programa Talent Bridge: s'ha consolidat com un instrument clau per facilitar la incorporació i estabilització de talent investigador júnior i postdoctoral procedent dels Estats Units. El programa afavoreix itineraris d'estabilització i contribueix a reforçar el potencial de creixement del sistema a curt i mitjà termini. En l'àmbit del programa Serra-Húnter Sènior s'han incorporat dues persones amb el reconeixement Talent Bridge.

El conjunt d'aquestes actuacions forma part d'una política integral que combina atracció, retenció i promoció del talent, i que consolida Catalunya com a entorn estable, competitiu i altament atractiu per al desenvolupament de recerca d'excel·lència. El Departament de Recerca i Universitats continuarà treballant en aquesta direcció amb la voluntat d'enfortir la internacionalització i el prestigi global del sistema universitari i de recerca català.

Pel que fa al punt 4.c), el Departament de Recerca i Universitats manté el seu compromís de reforçar el programa d'inversions universitàries com a instrument essencial per garantir la modernització, l'adequació tecnològica i la competitivitat del sistema universitari públic català. Aquestes actuacions s'alineen amb l'objectiu de situar Catalunya com un entorn avançat en docència, recerca i transferència del coneixement, i contribueixen decisivament a la cohesió territorial i al desenvolupament d'infraestructures estratègiques arreu del país.

En aquesta legislatura s'ha iniciat el desplegament d'inversions universitàries derivades de l'acord de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat - Generalitat, en el marc del pacte d'investidura entre el Partit dels Socialistes de Catalunya (PSOE) i Esquerra Republicana de Catalunya (ERC). El Departament està desplegant el Pla territorial d'inversions en recerca, coneixement i innovació de Catalunya, presentat el novembre del 2025, que impulsa noves actuacions i propostes de millora en infraestructures universitàries repartides arreu del territori, finançades també amb els recursos derivats dels acords pressupostaris amb ERC.

Cal remarcar que l'aprovació i execució d'un pla d'inversions d'aquesta magnitud ha d'emmarcar-se necessàriament en el cicle pressupostari anual, i que qualsevol compromís ferm de finançament resta condicionat als pressupostos aprovats pel Parlament. Tanmateix, el Departament comparteix plenament l'objectiu d'avançar progressivament cap a una dotació propera als 100 M€ anuals al llarg de la legislatura, amb una planificació sòlida i realista.

Addicionalment, el Departament de Recerca i Universitats està treballant, des de l'agost del 2024, en la distribució detallada i ja al mes de setembre del 2025 es va anunciar un ambiciós pla territorial d'inversions en recerca, coneixement i innovació de Catalunya, que ja s'ha començat a desplegar arreu del territori. Es tracta d'una estratègia que combina el disseny de nous programes per al talent en l'àmbit universitari i de recerca així com inversions en infraestructures, i és el resultat d'una anàlisi exhaustiva del DREU sobre les necessitats de l'actual sistema de recerca i coneixement de Catalunya, amb la finalitat d'actualitzar-lo, garantir-ne la sostenibilitat a llarg termini i assegurar un desenvolupament equilibrat a tot el territori.

Amb aquestes inversions, corresponents a les transferències de les anualitats 2024 i 2025, el desplegament del full de ruta, recollit en el Pla de Govern d'aquesta legislatura, el Pla Catalunya Lidera i el Pla Departamental, té la missió de consolidar el posicionament de Catalunya davant els grans reptes científics, econòmics i socials de la pròxima dècada i, en definitiva, fer créixer el sistema català d'R+D+I amb una mirada de país per situar Catalunya entre les 50 regions més innovadores d'Europa l'any 2030.

Tal com la consellera va indicar en la seva compareixença al Parlament, el pla estratègic del DREU elaborat en aquesta XV legislatura, té com a visió i missió:

– Potenciar i millorar el paper del sistema universitari com a motor de transformació, progrés i benestar al servei del país i la ciutadania, fent efectiva la igualtat d'oportunitats entre dones i homes.

– Garantir el foment de la recerca per generar solucions concretes als grans reptes socials, mitjançant actuacions que permetin assolir l'autonomia estratègica i fomentar el talent en totes les etapes de la vida.

– Posicionar Catalunya entre les 50 regions més innovadores i capdavanteres de la societat del coneixement de la UE en l'horitzó 2030, fent compatible la internacionalització amb el foment del català com a llengua pròpia.

El mandat és clar en equilibrar i garantir la forta desinversió i manca de planificació amb mirada llarga.

El Pla territorial d'inversions en recerca, coneixement i innovació de Catalunya respon a la planificació estratègica definida pel Govern en el marc de la present legislatura i contempla actuacions recollides en el Pla de Govern, el Pla Catalunya Lidera i el Pla departamental en matèria de recerca i universitats. Les actuacions as-

seguren l'equilibri territorial, excel·lència científica, impacte socioeconòmic i alineació amb les prioritats estratègiques del sistema de recerca i innovació de Catalunya.

El Pla preveu actuacions que abasten el conjunt dels agents del sistema, incloent-hi els centres de recerca del sistema CERCA, les universitats públiques, les grans infraestructures científiques i tecnològiques i altres institucions de recerca i innovació, amb l'objectiu de reforçar de manera estructural les seves capacitats.

El Pla, que actualment es troba en desplegament, preveu almenys una actuació per universitat pública i que actualment ja es troba en desplegament. Aquestes actuacions s'emmarquen en el procés d'anàlisi i definició de les necessitats d'infraestructures.

A continuació es detallen aquests projectes singulars en recerca científica i l'import estimat, tal com va presentar la consellera de Recerca i Universitats a la Comissió de Recerca i Universitats del Parlament el passat 27 de maig, en la compareixença per *informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen:*

Concepte	Import M€ 2025	Import M€ 2026
• Increment del PIU I la declaració de Calonge	4,0	12,5
• Fàbrica Nova a Manresa (UPC)		4,0
• CSUC. Millora anella científica	0	5,0
• CSUC. Noves instal·lacions del magatzem cooperatiu per a la garantia d'espai per a la preservació de l'accés (GEPA)	0	1,0
• Parc de Tecnologia Marítima (UPC)	0	14,0

Concepte	Import M€ 2025	Import M€ 2026
UPC	2,0	5,0
UB	3,0	8,0
UAB	0	11,5
UPF	1,5	3,5
UdG	0	4,0
UDL	0	2,6
URV	0	3,0

El conjunt d'aquestes actuacions confirma l'impuls sostingut del Departament de Recerca i Universitats per modernitzar les infraestructures universitàries, avançar en la transformació digital i reforçar els equipaments científics i tecnològics arreu del territori. Aquest esforç inversor contribueix a enfortir la competitivitat internacional del sistema universitari i a garantir que Catalunya disposi d'un entorn capaç de donar resposta als reptes de la recerca i la innovació del segle XXI.

El Departament continuarà treballant per ampliar i consolidar el volum d'inversions universitàries durant la legislatura, amb l'objectiu d'apropar-se progressivament als 100 milions d'euros anuals, sempre d'acord amb el marc pressupostari aprovat pel Parlament.

Quant al 4.d), el Departament de Recerca i Universitats ha mantingut, al llarg de la legislatura, el compromís de donar suport als plans de desenvolupament de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) i de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC), reconeixent la seva contribució estratègica al sistema universitari català i la seva singularitat. Aquest reconeixement, compartit en els diversos espais de planificació universitària, s'ha traduït en la voluntat d'avançar cap a un model de finançament estable, suficient i alineat amb els objectius acadèmics, socials i territorials que ambdues universitats desenvolupen.

Durant aquest període, el Departament de Recerca i Universitats ha dut a terme:

– Un procés de treball sostingut amb la UOC i la UVic-UCC, orientat a definir les necessitats de finançament estructural que garanteixin la continuïtat i l'expansió dels seus projectes educatius i de recerca.

– L'anàlisi de les fórmules jurídiques i financeres més adequades per donar resposta a la seva singularitat institucional, preservant tant el seu caràcter privat com la seva funció de servei públic.

– La definició d'un model pluriennal de finançament, alineat amb les pràctiques existents en altres sistemes universitaris europeus per a institucions de naturalesa similar.

Aquest treball tècnic i institucional ha permès establir una base sòlida per avançar cap a un instrument estable que ordeni la relació entre el Departament de Recerca i Universitats i aquestes universitats.

A data d'avui es continua treballant amb els representants de la UVic-UCC en la definició d'un conveni programa pluriennal per al període 2027-2030, que haurà de:

– Establir un marc estable de finançament, coherent i previsible al llarg dels quatre anys de vigència.

– Definir objectius acadèmics, socials i territorials clars i verificables, d'acord amb la funció de servei públic que desenvolupen.

– Garantir l'alineament amb les prioritats del sistema universitari català, incloent-hi aspectes com la qualitat docent, el compromís amb el territori, la contribució a la recerca i la transformació digital.

Aquest conveni programa –actualment en fase de definició tècnica i negociació institucional– representa l'eina que ha de permetre la consolidació d'un finançament adequat, estable i suficient, tal com estableix el compromís parlamentari.

Amb referència al punt 4.e), s'han iniciat els treballs tècnics per a la definició d'un nou model de finançament de les universitats públiques de Catalunya, que preveu un finançament estructural basal, un finançament estructural per a necessitats singulars i un finançament per objectius, amb caràcter pluriennal.

No obstant això, la culminació d'aquests treballs i la presentació d'una proposta definitiva restaven condicionades a la disponibilitat d'un nou marc pressupostari que permetrà determinar els recursos necessaris per implantar el model i garantir-ne la viabilitat.

En aquest sentit, amb els pressupostos aprovats, es completarà la definició del nou model de finançament i s'establirà un calendari ferm per a la seva aplicació

Pel que fa als punts 4.f) i 4.m), el DREU treballa i impulsa mesures per incrementar el relleu generacional en la docència, la recerca i la gestió, promovent l'estabilitat laboral i la captació de talent.

El Departament manté com a prioritat estratègica l'enfortiment de les condicions laborals del personal docent i investigador (PDI) del sistema universitari públic, mitjançant un conjunt coordinat d'instruments orientats a la reducció de la temporalitat, la millora de l'estabilitat laboral, la captació de talent i la garantia del relleu generacional. Aquestes actuacions es desenvolupen en coherència amb la Llei orgànica 2/2023, del sistema universitari (LOSU), i amb els objectius de qualitat i sostenibilitat del sistema universitari català.

Programa Maria Goyri

Durant l'any 2025 s'ha desplegat de manera efectiva el Programa Maria Goyri, instrument clau d'incorporació de talent docent i investigador al sistema universitari públic.

En el marc d'aquest programa, s'han incorporat 705 places de professor/a ajudant doctor a les universitats públiques catalanes durant l'any 2025, contribuint de manera decisiva a:

– El rejoveniment de les plantilles.

– La reducció de la temporalitat estructural del sistema.

– El reforç de la qualitat docent i investigadora.

– L'adaptació a les necessitats derivades del desplegament de la LOSU.

Pla de xoc (pla de competitivitat), per al foment del relleu generacional i la reducció de la precarietat del PDI

El Pla de xoc ha permès avançar de manera significativa en la transformació estructural de les plantilles del PDI, mitjançant la creació de noves places i la substitució progressiva de figures temporals per contractes més estables.

En aquest sentit, es fa constar que:

– Les places corresponents a l'anualitat 2024 s'han desplegat pràcticament en la seva totalitat, amb un impacte directe en la reducció de la precarietat i el reforç de les plantilles docents i investigadores.

– Pel que fa a l'anualitat 2025, la major part de les universitats han sol·licitat l'endarreriment de la convocatòria de les places previstes, amb la finalitat d'evitar la coincidència temporal amb el desplegament del Programa Maria Goyri i optimitzar així la gestió global de les incorporacions de personal.

Aquest ajust ha permès una millor planificació de recursos humans i una implementació més ordenada dels diferents programes d'incorporació de talent.

Pla Serra Húnter i Pla Serra Húnter Sènior

El Pla Serra Húnter (PSH) es manté com un instrument estructural fonamental per a la captació i consolidació de talent docent i investigador d'excel·lència internacional.

En aquest exercici es constata que:

– El Pla Serra Húnter s'ha desplegat correctament, mantenint el seu funcionament ordinari i el ritme de convocatòries previst.

– El Pla Serra Húnter Sènior s'ha executat de manera adequada, reforçant la incorporació de perfils acadèmics de prestigi internacional amb capacitat de lideratge científic.

Aquests programes continuen contribuint de manera significativa a la internacionalització i a la millora qualitativa del sistema universitari català.

El conjunt d'actuacions desplegades permet constatar un avenç sostingut en els objectius de:

– Reducció de la precarietat laboral del PDI.

– Estabilització progressiva de les plantilles.

– Reforç del relleu generacional.

– Captació i retenció de talent docent i investigador.

En particular, la combinació del Pla de xoc (amb execució pràcticament completa de la seva anualitat 2024 i reprogramació de la 2025), el Programa Maria Goyri (amb 705 incorporacions el 2025) i el desplegament del Pla Serra Húnter i el seu vessant Sènior, configura una política coherent i eficient orientada a la transformació estructural del sistema universitari públic català.

El Departament reafirma el seu compromís de continuar avançant en aquesta línia, amb l'objectiu de consolidar un sistema universitari més estable, menys precari i plenament alineat amb els estàndards europeus de qualitat i ocupació acadèmica.

En referència al punt 4.g) el Govern de la Generalitat, en coordinació amb les universitats catalanes, fomenta des de fa anys el coneixement i l'ús de les terceres llengües, i l'oferta d'estudis en aquestes llengües a la universitat, a fi de promoure la internacionalització del sistema universitari català i la disponibilitat multilingüe de l'oferta universitària. Per assolir aquest objectiu s'han utilitzat diferents vies i mitjans, entre els quals destaquen les convocatòries d'ajuts per promoure la formació i l'acreditació de les terceres llengües de l'estudiantat universitari, dins el Programa Parla3, les convocatòries d'ajuts Interlingua, per a actuacions de foment i ús de les llengües en l'àmbit universitari, i el finançament variable per objectius de les universitats públiques, que inclou incentius en matèria de millora de les competències lingüístiques. Tots els objectius i les mesures per al foment de les terceres llengües a la universitat s'han recollit en el Pla per a la millora de les competències en terce-

res llengües en el sistema universitari de Catalunya, aprovat per la Junta del Consell Interuniversitari de Catalunya el 25 de març de 2022.

Així mateix, les universitats catalanes tenen des de fa temps programes específics per incentivar el coneixement i l'ús de les terceres llengües per part de la comunitat universitària, i la docència en terceres llengües. D'acord amb el principi d'autonomia universitària, cada universitat decideix les mesures concretes més adequades per incrementar la docència en terceres llengües, que tenen el suport del Departament de Recerca i Universitats, mitjançant les vies ja esmentades, com la convocatòria d'ajuts Interlingua.

Les convocatòries d'ajuts de l'AGAUR per promoure la formació i l'acreditació de les terceres llengües de l'estudiantat universitari són un dels recursos fonamentals. Formen part del Programa de diagnòstic, promoció i incentivació de terceres llengües per aconseguir uns nivells més alts de coneixement d'una tercera llengua, Parla3, aprovat per la Junta del CIC l'any 2014, i s'han convocat anualment des del curs 2014-2015. El model d'ajuts per a la formació i l'acreditació lingüístiques es va modificar i ampliar de manera significativa l'any 2022, en aplicació del Pla per a la millora de les competències en terceres llengües en el sistema universitari de Catalunya, a fi de millorar-ne l'efectivitat i facilitar al màxim l'accés a la formació i l'acreditació lingüístiques, garantint especialment l'equitat i la igualtat d'oportunitats. Així, per facilitar l'accés als estudiants amb condicions socioeconòmiques desfavorables es va crear una nova convocatòria d'ajuts per a la formació en terceres llengües adreçada a estudiants becaris, amb un increment de l'import dels ajuts (fins a 600 euros), i unes condicions especialment favorables. També es va mantenir la convocatòria anterior, en les modalitats A (ajuts per a proves d'acreditació) i B (ajuts a estudiants no becaris per a cursos de terceres llengües). Durant el curs 2024-2025, s'han concedit, entre aquestes dues convocatòries, 1.417 ajuts per a la formació i l'acreditació de les terceres llengües de l'estudiantat universitari, amb un import global de 482.431,24 euros.

La convocatòria d'ajuts a les universitats de Catalunya per a actuacions de foment i ús de les llengües en l'àmbit universitari (Interlingua) es porta a terme cada any des del 2012. El seu objectiu és garantir la presència i l'ús de les llengües catalana i occitana a les universitats, atès el seu caràcter de llengües pròpies i per responsabilitat social, i, a la vegada, impulsar la presència i l'ús de terceres llengües, preferentment l'anglès, utilitzades també per la comunitat universitària com a resultat de la internacionalització derivada de l'espai europeu d'educació superior. Així mateix, es pretén promoure la difusió i l'ús de la llengua de signes catalana en l'àmbit universitari.

En els pressupostos dels darrers anys la convocatòria Interlingua ha tingut un increment destacat, com es pot veure en el quadre següent. Així es vol augmentar de forma significativa l'ajut de la Generalitat als projectes i actuacions per al foment de les llengües a la universitat, i donar compliment al Pla d'enfortiment de la llengua catalana en el sistema universitari i de recerca de Catalunya i al Pla per a la millora de les competències en terceres llengües en el sistema universitari de Catalunya. Precisament els programes d'incentivació de la docència en terceres llengües són considerats com un tipus de projectes prioritaris en les bases reguladores de la convocatòria Interlingua dels darrers anys, en aplicació del Pla esmentat.

Pressupost de la convocatòria Interlingua, 2020-2025

Any convocatòria	Import
Interlingua 2020	611.779,00 €
Interlingua 2021	623.779,00 €
Interlingua 2022	773.779,00 €
Interlingua 2023	1.083.000,00 €
Interlingua 2024	1.462.000,00 €
Interlingua 2025	1.462.000,00 €

La convocatòria Interlingua impulsa l'ús de la llengua anglesa i altres llengües estrangeres, en tant que són llengües de comunicació i de treball en un context acadèmic progressivament de major internacionalització. Una part important dels projectes i actuacions subvencionats mitjançant la convocatòria Interlingua fomenten la docència en terceres llengües: recursos lingüístics per promoure i facilitar l'increment de la docència en anglès i altres terceres llengües, cursos específics adreçats al PDI la finalitat dels quals és l'augment o la millora de la docència en terceres llengües, correcció de materials docents en anglès i altres terceres llengües, etc. Són actuacions adreçades al personal acadèmic que ja imparteix assignatures en anglès o altres terceres llengües, o per encoratjar-lo a impartir aquesta docència, proporcionant-li el suport lingüístic i metodològic adequat.

Entre els projectes subvencionats per Interlingua durant els darrers anys és especialment rellevant en aquest àmbit la creació i el desenvolupament del Certificat de capacitació per a la docència en anglès per al personal docent i investigador (CLUC-EMI). És un projecte interuniversitari que consisteix a elaborar un examen que permet acreditar la capacitació per fer docència en anglès, un examen fet a mida de les necessitats de les universitats catalanes. L'examen està disponible des de l'any 2017 i se'n fan convocatòries anuals. Tant l'elaboració com les convocatòries de l'examen han rebut ajuts mitjançant Interlingua.

Finalment, el model de finançament variable per objectius de les universitats públiques catalanes inclou, entre els objectius vinculats a la millora de la docència, el de millorar les competències lingüístiques: augmentar l'ús del català en la docència i millorar el coneixement d'una tercera llengua, preferentment l'anglès. Per al seguiment del grau d'assoliment d'aquest objectiu principal s'analitzen els resultats obtinguts en uns subobjectius específics, amb un conjunt d'indicadors que les universitats públiques estan obligades a subministrar anualment i que permeten fer la valoració i la distribució dels corresponents fons econòmics. Aquest objectiu de millora de les competències lingüístiques és vigent des de l'any 2008. En el quadre següent es mostren els imports associats a l'objectiu de millora de les competències lingüístiques en terceres llengües del finançament variable per objectius de les universitats públiques catalanes corresponents als anys 2021 a 2024.

Transferències a les universitats públiques catalanes, en el marc del finançament per objectius, d'acord amb el grau d'assoliment de l'objectiu B.3, relatiu a la millora de les competències lingüístiques en terceres llengües, anys 2021-2024

2021	2022	2023	2024
555.732 €	564.171 €	564.683 €	536.935 €

El Departament de Recerca i Universitats també impulsa la presència i l'ús de les terceres llengües a les universitats per altres vies i mitjans, que poden tenir incidència en el foment de la docència en terceres llengües. En aquest sentit, és destacable el portal web de recursos lingüístics en terceres llengües, Aprenc idiomes (https://www.aprencidiomes.cat/ca). Aquest portal conté un conjunt de serveis i recursos electrònics en un entorn web per a l'aprenentatge de les terceres llengües, amb eines i recursos elaborats per les universitats catalanes que ajuden a aprendre idiomes de manera autònoma, i també informació i documentació sobre les diverses opcions que els estudiants tenen a l'abast per formar-se en idiomes a la universitat. Està adreçat especialment als estudiants universitaris de Catalunya, però també inclou un apartat amb materials específics per a la docència en anglès, adreçat al PDI. El portal és una iniciativa conjunta de les universitats catalanes i el Departament de Recerca i Universitats, i està disponible en català, castellà, occità aranès i anglès.

Pel que fa al punt 4.h.), el Pla de Microcredencials universitàries s'emmarca en el Component 21, Inversió 6 del *Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència* (PRTR), amb una dotació estatal de 50 milions d'euros destinada a impulsar una oferta de formació reglada, flexible i orientada a la requalificació de la població adulta.

Segons l'Acord del Consell de Ministres de 19/12/2023 i l'Ordre Ministerial de 27/12/2023, els fons es distribueixen principalment a les comunitats autònomes, que els executen a través de les universitats públiques, úniques institucions amb competències per acreditar crèdits ECTS. Només s'hi preveuen dues excepcions d'àmbit estatal, 500.000 € per al CSIC, i 1,5 M€ per a la UNED.

En aquest marc normatiu, Catalunya ha rebut 7.890.462 €, destinats íntegrament a les set universitats públiques catalanes per al desenvolupament de l'oferta formativa i les beques associades. La inclusió directa de centres de recerca no universitaris com a beneficiaris no és possible amb la normativa vigent, ja que requeriria una modificació estatal dels criteris de finançament. Tot i això, el Departament ha promogut la col·laboració entre universitats i centres de recerca per generar continguts d'alt valor estratègic, sempre dins del marc legal del PRTR.

Des del 2024, la Direcció General de Transferència i Societat del Coneixement del Departament de Recerca i Universitats (DREU) coordina el programa i acompanya les universitats en l'assoliment dels objectius assignats. Estructures de treball creades.

Grup de treball DREU - universitats públiques (2024). Creat per coordinar actuacions, millorar el disseny i la implementació de les microcredencials, garantir-ne la qualitat i elaborar informes periòdics d'avenç. → Grup de treball DREU - universitats.

Xarxa Tècnica del Pla Microcreds.cat (2025). Integrada pels responsables dels mitjans propis i equips tècnics de les universitats. Reunions mensuals i sessions monogràfiques amb l'Àrea de Planificació i Gestió de Fons Europeus per resoldre dubtes de gestió i justificació. → Xarxa Tècnica Microcreds.

Grup de treball de comunicació (juny 2025). Per coordinar les actuacions de difusió del Pla. → Grup de comunicació Microcreds.

Per garantir coherència amb la resta de comunitats autònomes, el DREU ha participat en les jornades tècniques de la *Red Universitaria de Estudios de Postgrado y Educación Permanente* (RUEPEP) específiques del Pla Microcreds.

El gener de 2026, el MCIU va comunicar la rebaixa de l'objectiu CID, deixant com a únic indicador el nombre de microcredencials emeses:

Objectiu assignat a Catalunya: 3.156 microcredencials

Execució a 27 de maig de 2026: objectiu assolit

Previsió final: 4.000 certificats. → Seguiment de l'objectiu CID

A data 15 de maig de 2026, les universitats públiques catalanes han desenvolupat:

Més de 500 microcredencials dissenyades en àmbits com: educació, salut, TIC i dades, transició digital, comunicació i xarxes digitals, desenvolupament personal i professional, enginyeria i sostenibilitat.

292 accions formatives impartides; 4.197 alumnes matriculats

El seguiment del progrés s'ha realitzat mitjançant dues vies:

Informes mensuals (el dia 15 de cada mes) segons el model establert pel MCIU

Enregistrament del progrés a l'eina CoFFEE, on s'introdueixen les dades de fites, objectius i documentació justificativa

Actualment, els set subprojectes universitaris estan donats d'alta i validats pel DREU i el MCIU, i les universitats estan incorporant tota la documentació de despesa executada. La previsió és tancar la justificació el 30 de juny de 2026.

A Catalunya ha desplegat el Pla de Microcredencials d'acord amb el marc normatiu estatal i europeu, ha establert una governança robusta i ha assolit l'objectiu

CID assignat. El sistema universitari públic ha desenvolupat una oferta formativa extensa i alineada amb les necessitats de requalificació de la població adulta, i es troba en fase final de justificació del projecte dins el termini establert.

En relació amb els punts 4 i) i 4 j), el Departament de Recerca i Universitats manté com a prioritat estratègica l'impuls d'un sistema de beques i ajuts que garanteixi l'equitat, la igualtat d'oportunitats i la cohesió social dins el sistema universitari català. L'accés universal a l'educació superior, amb independència dels recursos econòmics de l'estudiantat, constitueix un pilar fonamental de les polítiques públiques en matèria d'universitats.

En aquest sentit, el curs 2026-2027 és el primer en què es fa efectiu el traspàs de la gestió de les beques universitàries de l'Administració de l'Estat a la Generalitat de Catalunya, després d'un procés complex de coordinació institucional i adequació normativa.

En aquest context, l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR) ja ha publicat la convocatòria de beques per al curs 2026-2027, d'acord amb el nou marc competencial. Aquesta convocatòria s'està desenvolupant amb total normalitat, i l'AGAUR està gestionant tot el procés de valoració i resolució amb plena rigorositat administrativa. Aquest primer exercici de gestió integral de les beques representa un pas decisiu en la descentralització efectiva i en l'adaptació de les polítiques de suport a l'estudiantat a les necessitats específiques del context català.

Amb el traspàs ja materialitzat, el Departament reafirma la seva voluntat de treballar en la definició d'un nou sistema de beques i ajuts que s'adapti millor a la realitat socioeconòmica del país, incorporant criteris més flexibles i pròxims a les necessitats reals de les famílies, que permeti millorar les oportunitats de l'estudiantat en situació econòmica desfavorida, reforçant el principi d'equitat com a eix central de la política universitària.

Així doncs, l'exercici 2026-2027 marca un punt d'inflexió en les polítiques de beques i ajuts universitaris a Catalunya, gràcies al traspàs complet de la seva gestió. El Departament reitera el seu compromís amb la igualtat d'oportunitats i amb la construcció d'un sistema universitari que garanteixi que les circumstàncies econòmiques no siguin un obstacle per accedir, progressar i graduar-se en estudis superiors.

De la mateixa manera, les beques salari constitueixen un compromís ferm d'aquest Govern per ajudar a reforçar el paper de la universitat com a vector social, ascensor social i de cohesió social. Es tracta d'una línia estratègica que es preveu desplegar al llarg de la legislatura amb l'objectiu de facilitar tant l'accés com la continuïtat dels estudis superiors de l'estudiantat en situacions de vulnerabilitat. És un dels objectius del departament que la consellera ha defensat des de la seva primera compareixença al Parlament. Així mateix, aquesta fita han quedat recollida en les línies d'actuació del Pla d'acció departamental del DREU, en l'objectiu 1 mesura 1.12: Desenvolupar un programa de beques salari per afavorir la igualtat d'oportunitats.

Pel que fa al punt 4 k) les universitats catalanes compten, des de fa uns anys, amb protocols específics d'actuació davant les violències masclistes, els assetjaments sexuals i els assetjaments per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere.

La Comissió Dones i Ciència del Consell Interuniversitari de Catalunya va prendre en consideració en data 22 de febrer de 2023 el Protocol guia d'àmbit universitari per prevenir i reparar amb diligència deguda les situacions de violència masclista, assetjament sexual i assetjament per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere, i del qual va ser informat la Junta del CIC en data 21 de març de 2023.

El protocol recull, en el capítol 9, els mecanismes de seguiment i avaluació de la seva aplicació, així com la necessitat d'establir amb aquesta finalitat un sistema d'indicadors comuns per a totes les universitats de Catalunya, en els termes següents:

– 9.1 Seguiment i avaluació de l'aplicació del protocol de la universitat:

«Les universitats, mitjançant les unitats d'igualtat, hauran d'elaborar, amb caràcter anual, un informe de seguiment i d'avaluació del seu protocol (art. 4.bis de la Llei 17/2022 i art. 17.3 de la Llei 5/2008). Aquest document ha de servir per generar coneixement i per fer propostes de millora en les intervencions i en les normatives de la universitat, així com per detectar les necessitats de les víctimes o dels i de les professionals que caldria cobrir. Aquest informe contindrà indicadors quantitatius i qualitatius que recullin, anonimitzadament i complint estrictament la normativa de protecció de dades de caràcter personal, totes les sol·licituds d'informació, denúncies, actuacions i resolucions realitzades. Tanmateix, s'identificaran els col·lectius de la persona afectada i de la persona agressora, així com el tipus de conducta que ha motivat la intervenció. Aquests informes han de permetre valorar l'efectivitat en l'aplicació del protocol i identificar debilitats, com ara falles, omissions, males pràctiques, febleses, precarietat o insuficiència de recursos, així com les fortaleses, incloent-hi les bones pràctiques o l'eficàcia de les mesures de prevenció i de reparació adoptades. Els informes elaborats seran públics, poden estar disponibles a la web de la unitat d'igualtat, i s'han de presentar als òrgans de govern de la universitat. L'anàlisi de l'avaluació s'haurà de fer amb perspectiva de gènere. Aquests informes seran també sotmesos a les administracions competents de la Generalitat de Catalunya en política universitària i en polítiques d'igualtat de gènere, tal com preveu l'article 17.3 de la Llei 5/2008, és a dir, al Departament de Recerca i Universitats i al Departament d'Igualtat i Feminisme.»

– 9.2 «*Atès que el marc normatiu i orientador en matèria de polítiques d'abordatge de les situacions de violència i d'assetjament comprèn totes les universitats de Catalunya, l'establiment d'indicadors comuns permet, d'una banda, la sistematització de la recollida d'indicadors, tant quantitatius com qualitatius i, d'altra banda, comptar amb dades comparables i agregables en l'àmbit del sistema universitari de Catalunya. La Comissió Dones i Ciència establirà la llista d'indicadors per redactar els informes anuals d'avaluació.»*

– Finalment, a l'annex (Pautes per a la redacció de l'informe anual amb els indicadors de seguiment i d'avaluació del protocol de la universitat) de l'esmentat protocol guia, s'hi recull que:

«Cada universitat farà arribar al Departament d'Igualtat i Feminisme i al Departament de Recerca i Universitats l'informe d'avaluació del protocol anualment, per tal d'elaborar un informe conjunt per al Sistema Universitari de Catalunya. Les unitats d'igualtat elaboraran l'informe i la resta d'òrgans amb competències i responsabilitats en l'aplicació del protocol col·laboraran en la recollida de la informació quan els ho sol·liciti la unitat d'igualtat. En el marc de la Comissió Dones i Ciència s'establirà el model d'informe anual amb els preceptius indicadors de seguiment i d'avaluació.»

En funció del que s'ha exposat, el Consell Interuniversitari de Catalunya, per mitjà de la Comissió Dones i Ciència, ha establert els criteris per a la recollida de dades per a aquest informe anual, a partir dels quals les universitats han informat.

La sistematització de la recollida de dades ja s'està desenvolupant d'acord amb uns criteris consensuats en el marc de la Comissió Dones i Ciència, que recullen la informació de les 12 universitats del sistema. Tanmateix, es considera necessari efectuar les consideracions següents en relació amb el redactat de la moció:

– El CIC no està en disposició de recollir les dades de denúncies per agressió, assetjament o abús de poder a les universitats públiques en els termes previstos a la moció per la inexactitud dels conceptes, atès que els conceptes emprats són genèrics i es presten a ambigüitat sobre si es tracta de fets relacionats amb violència masclista.

– La referència genèrica a aquests tres supòsits comporta el risc de generar d'incongruències en la recollida de dades, atesa la dificultat de definir els conceptes, que no estan prou acotats.

– El CIC va impulsar, a través de la Comissió Dones i Ciència (CDC), la recollida de les dades relatives a situacions d'assetjament psicològic o sexual, per raó de sexe, d'orientació sexual o d'identitat o expressió de gènere, en funció de la normativa vigent. Aquesta concreció de situacions i els aspectes jurídics estan recollits al Protocol guia, i fonamentalment es refereix a la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, modificada per la Llei 17(2020; la Llei orgànica 3/2022, de 24 de febrer, de convivència universitària; i la Llei 19/2020, de 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació.

– A més, la recollida inclou les dades de les dotze universitats, tant públiques com privades (aquestes últimes no estan recollides a la moció) i totes elles han col·laborat en l'elaboració de l'informe. El CIC ha anat més enllà i en els criteris de recollida ha inclòs també, a més de les denúncies, les queixes i les consultes relacionades amb situacions d'assetjament psicològic o sexual, per raó de sexe, d'orientació sexual o d'identitat o expressió de gènere. Aquestes dades són considerades rellevants per copsar si s'estan donant situacions que, per diferents raons, no es denuncien.

– El compromís del CIC, mitjançant la CDC, és ferm, ja que, de manera acordada entre totes les universitats, s'han establert els criteris esmentats i el CIC realitza i està en disposició de continuar realitzant aquesta recollida anual de forma sistematitzada.

– Pel que fa a la publicitat dels informes, el Protocol guia defineix clarament quines són les dades a recollir i estableix que són les universitats les que han de publicar els seus informes i s'han de presentar als òrgans de govern de la universitat. Respecte a l'informe de sistema, no estableix la seva publicació per part del Departament de Recerca i Universitats i el Departament d'Igualtat i Feminisme. Si es fa públic, en tot cas, serà amb dades agregades.

– En qualsevol cas, el CIC ha començat a fer la recollida de les dades a partir de l'any 2024, motiu pel qual no es disposa de dades del període 2020-2023.

En relació al punt 4 l), segons les darreres dades que consten a la Comissió de Seguiment del Pacte Nacional per la Societat del Coneixement la despesa pública en R+D sobre el PIB ha passat del 0,58% l'any 2018 al 0,72% l'any 2023. D'igual manera la despesa en R+D sobre el PIB a Catalunya ha passat d'1,52% l'any 2018 a 1,81% l'any 2023, per tant, s'estan fent passes importants per arribar a aquest 1% i 2% respectivament l'any 2030.

D'altra banda, el Govern ja incentiva la col·laboració publicoprivada a aquesta legislatura per tal d'assolir estar entre les 50 regions més innovadores d'Europa a l'horitzó 2030. Un clar exemple d'aquest incentiu és la convocatòria de xarxes de transferència, on les empreses han passat de ser meres col·laboradores de les xarxes a formar part de ple dret.

Un altre exemple de col·laboració publicoprivada d'èxit és la convocatòria de Doctorats industrials, que supera els 1180 projectes i els 155 M€.

D'altra banda, els fons Fita ja ha realitzat 9 inversions amb una inversió total de 4,95 M€. A més, s'ha impulsat el Programa Fraunhofer CAT amb 8 M€ pel període 25-28 i l'acceleradora ATMP Catalyst per a donar suport a startups i projectes científics, amb un finançament de 365k€ pel període 2025-2027.

Finalment, s'ha llançat la Crida de Regions del Coneixement en la qual s'han rebut 29 sol·licituds i 49,6 M€ import total sol·licitat i s'està treballant en una nova convocatòria de Transferència del Coneixement en la qual participaran consorcis formats per entitats públiques i privades amb l'objectiu principal d'augmentar el TRL de les tecnologies, de 4 a 6 i de 6 a 8, en modalitats orientada i no orientada.

Pel que fa al punt 4 n), ja existeix un programa actiu anomenat CERCA-GINYS que serveix per optimitzar i usar correctament el maquinari i materials dels centres de recerca adscrits al sector públic de la Generalitat.

El procés administratiu de compra de maquinària i material per part dels centres de recerca respon a les obligacions establertes per la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014.

Tanmateix, amb la voluntat de garantir l'agilitat i, sobretot, la col·laboració i compartició de la maquinària entre els centres de recerca, des de la Institució Fundació Centres de Recerca de Catalunya (I-CERCA), l'any 2022 s'inicià el programa CERCAGinys, amb la signatura d'un conveni anual amb els centres.

L'ús de les infraestructures científiques i tècniques d'avantguarda és una prioritat per al sistema CERCA. Amb aquesta finalitat, s'estableix aquest programa amb la voluntat de fomentar l'ús cooperatiu dels equips, plataformes i infraestructures científiques, mitjançant un portal que serveix de cercador. L'existència d'aquest portal permet avançar en la col·laboració entre els centres, la investigació interdisciplinària, i l'optimització de l'ús d'aquest equipament.

El programa CERCAGinys ha establert dues línies d'accions: d'una banda, poder ampliar i optimitzar la infraestructura tecnològica del sistema CERCA mitjançant l'adquisició de nous equips d'ús cooperatiu en projectes entre més d'un centre CERCA i, d'altra banda, aconseguir posar en funcionament equips i infraestructures científiques rellevants que no es poden fer servir per haver-se deteriorat o haver-se malmès.

El pressupost de la darrera edició, de l'any 2024-2025, ha comptat amb un pressupost de 1.330.000 € (1 M€ provinents del Ministeri i 330.000 € de la I-CERCA), dels quals 1.000.000 d'euros provenen del Ministeri i 330.000 euros d'I-CERCA.

Quant al compliment dels apartats o) i p) de la moció, s'annexa l'escrit que la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Madrid ha fet arribar al Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats.

Barcelona, 17 de juliol de 2026
Núria Montserrat Pulido, consellera de Recerca i Universitats

N. de la r.: La documentació esmentada es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.

Control del compliment de la Moció 165/XV, sobre les infraestructures de l'Estat a Catalunya

390-00165/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 98765 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 165/XV, sobre les infraestructures de l'Estat a Catalunya (tram. 390-00165/15), us informo del següent:

El consorci paritari Estat-Generalitat per a la gestió i l'execució de les inversions de l'Estat a Catalunya es va presentar formalment a l'abril la proposta al Cercle d'Economia, definint dos òrgans paritaris: el Consorci d'Inversions de Catalunya (governança i supervisió, adscrit al Ministeri de Transports) i la Societat Mercantil d'Inversions de Catalunya (redacció d'estudis i execució d'obres). La Comissió Bila-

teral va tancar l'acord per crear-los al maig, però la proposta va topar amb el veto al Congrés, de forma que finalment la fórmula emprada és la constitució d'una societat mercantil amb funció similar. Mentre no estigui constituït, el seguiment es fa des de la Comissió Bilateral d'Infraestructures.

El traspàs i les inversions es vehicularan, en cas que sigui possible jurídica i tècnicament, a través del consorci d'inversions un cop aquest estigui efectivament constituït. D'altra banda, s'ha de tenir present que de la mateixa manera que ocorre amb el traspàs de rodalies, en relació amb la xarxa viària únicament és susceptible de poder ser traspassades aquelles vies que no formin part de la Xarxa de Carreteres d'Interès General.

El Govern ha traslladat al Ministeri la necessitat de realitzar les actuacions de manteniment i millora de la seguretat a l'AP-7. Pel que fa al tercer carril en la totalitat del tram Vila-seca-Ulldecona, el Govern continua instant al Ministeri la necessitat d'aprovar-lo i executar-lo de manera immediata. També li ha traslladat la necessitat de complir aquesta exigència de transparència i seguiment tècnic, atès el seu valor per a la planificació de les actuacions de manteniment i seguretat viària.

Al tram sud (Maçanet-Tordera), l'Estat va descartar el desdoblament complet i hi ha fet només millores de condicionament (tercer carril, rotondes). En canvi, al nord, sí que avancen trams concrets (variant de Figueres, Figueres - Pont de Molins).

El termini fixat per a finals del 3r trimestre de 2026 encara no ha vençut. Actualment, no consta la publicació per part del Govern de l'Estat del pla integral esmentat. Per la seva banda, les obres d'emergència de rehabilitació del ferm de l'A-2, aquestes van començar a principis de març de 2026.

En l'àmbit dels convenis, el Govern ha modificat el Programa d'encàrrec d'Actuacions (PEA) assumeix rehabilitació de ferm i millores de seguretat a l'Eix Pirinenc (N-260) via PEA; tanmateix, aquest no substitueix el pla integral que ha de publicar l'Estat.

La Generalitat està treballant conjuntament amb el Ministeri per materialitzar amb la màxima celeritat el conjunt d'actuacions previstes als convenis de millora de l'Eix Pirinenc (N-260), de pacificació de l'N-II i dels nous accessos a la C-32 a l'àmbit del Maresme, i de millora de la connectivitat a l'AP-2 i a l'AP-7. En aquest sentit, s'han creat els corresponents grups de treball tècnics i de seguiment previstos i s'estan realitzant els treballs corresponents en cada cas (redacció d'estudis i projectes i, un cop aprovats, impuls de les obres).

El 30 de juny, el Govern va aprovar la modificació del Programa d'encàrrec d'Actuacions (PEA) d'Infraestructures.cat, que desplega els cinc convenis Generalitat-Estat fins al 2034.

El Govern continua reforçant les polítiques de reducció del volum de transport pesant per carretera, principalment amb L'Estratègia Ferroviària de Catalunya, la qual fixa com a objectiu del Govern, alineat amb l'europeu, que el 30% del transport de mercaderies es faci per ferrocarril.

Finalment, us informo que la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Madrid ha comunicat el contingut d'aquesta moció al Govern de l'Estat per tal que es prenguin en consideració i s'impulsin les mesures adients.

Barcelona, 14 de juliol de 2026
Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Control del compliment de la Moció 168/XV, sobre la indústria

390-00168/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 98626 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 168/XV, sobre la indústria (tram. 390-00168/15), us informo del següent:

Pel que fa als punts declaratius de la Moció, cal assenyalar que recullen orientacions que el Govern comparteix i que ja formen part de la seva acció en matèria de política industrial. La indústria és una prioritat per a aquest Govern i un eix vertebrador del model econòmic català.

Així es recull en el Pla Catalunya Lidera, que aposta per desenvolupar una política industrial moderna, alineada amb el full de ruta de les institucions europees cap a l'autonomia estratègica, el foment de la difusió tecnològica i la transició energètica, i orientada a reforçar la competitivitat de les empreses, recuperar pes industrial, millorar la productivitat i impulsar sectors estratègics d'alt valor afegit.

En aquest mateix sentit, el Govern considera prioritaris el reforç de les cadenes de valor industrials, la reducció de dependències crítiques, l'impuls de la recerca, el desenvolupament i la innovació, la digitalització, la descarbonització, la formació i el talent, així com la disponibilitat d'infraestructures i recursos suficients per transformar el model industrial cap a més valor afegit, més competitivitat i més arrelament territorial.

En relació amb el punt 4.b), la política industrial a Catalunya s'ha caracteritzat històricament per una forta vocació de concertació amb els agents econòmics i socials, i ha consolidat un model de governança col·laborativa que ha esdevingut un tret distintiu. Aquesta tradició de diàleg estructurat entre l'Administració, les organitzacions empresarials i els sindicats ha permès definir estratègies industrials amb una base sòlida de consens, i ha facilitat l'adaptació del teixit productiu als canvis tecnològics, econòmics i ambientals.

En aquest marc, la concertació no només ha contribuït a una major legitimitat de les polítiques públiques sinó que també n'ha afavorit l'eficàcia, en integrar les necessitats i perspectives dels principals actors de l'ecosistema productiu.

Un exemple d'aquest esperit és el Pacte Nacional per a la Indústria 2026-2030, signat el 15 de juny de 2026.

Pel que fa als centres tecnològics de referència, des d'ACCIÓ s'ha donat històricament un suport continuat a Eurecat i a Leitat. En continuïtat amb aquesta política, el 2026 ACCIÓ ha publicat una nova convocatòria de la línia d'ajuts a centres tecnològics de Catalunya. Aquesta línia d'ajuts, amb un pressupost de 23 milions d'euros, s'adreça a fomentar la generació de nou coneixement mitjançant línies de recerca industrial i desenvolupament experimental. Així, es finança l'activitat no econòmica dels centres mitjançant la compensació del dèficit d'explotació corresponent.

D'altra banda, la Secretaria d'Hisenda està duent a terme una anàlisi detallada, en el marc de les competències normatives de què disposa en relació amb els tributs cedits –com són l'IRPF, l'impost sobre successions i donacions, l'impost sobre el patrimoni i l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats–, amb l'objectiu d'identificar i avaluar aquelles mesures fiscals que poden resultar viables, eficients i alineades amb l'interès general per incentivar la inversió empresarial.

Així mateix, es té en compte la necessitat de garantir l'equilibri entre l'estímul fiscal i la sostenibilitat de les finances públiques, assegurant que les mesures adop-

tades siguin eficaces a mitjà i llarg termini i que no generin distorsions no desitjades. En aquest procés, també es consideren les particularitats del teixit econòmic i empresarial, amb especial atenció a les petites i mitjanes empreses, així com als sectors estratègics.

En definitiva, aquesta anàlisi pretén establir un marc d'actuació que permeti aprofitar al màxim les competències normatives disponibles per fomentar un entorn fiscal favorable a la inversió, la innovació i el creixement econòmic sostingut.

Altres consensos amplis que exemplifiquen i posen de manifest la voluntat de les institucions públiques i privades per impulsar la competitivitat, la innovació, la transferència tecnològica, la sostenibilitat i, en definitiva, el benestar dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya (alguns en procés d'elaboració, altres en procés de revisió i actualització) són, per exemple, el Pacte Nacional per la Societat del Coneixement (PN@SC), el PNI 2022-2025 (i que ja s'està treballant en el nou PNI 2026-20230), el Pacte Nacional per al Talent Digital (PNTD), etc. Aquests consensos són una mostra de la posada en comú d'aquestes institucions públiques i privades: Administració Pública, món empresarial, món acadèmic, societat civil, sindicats, entre d'altres.

També pren rellevància, en el context actual de l'economia del coneixement i de la potenciació de les sinergies entre diversos actors, l'interès creixent per Catalunya per ubicar Hubs d'Innovació, com a mostra de la capacitat productiva, de generació i transferència de coneixement, de connectivitat, de presència internacional i de creació de valor afegit.

En aquest context de grans acords, o pactes nacionals, i de la potenciació de la regió de Catalunya com una de les més innovadores d'Europa, un exemple d'instrument o política pública que exemplifica l'increment de la competitivitat, l'aposta per la innovació i posiciona la recerca com a element diferencial és el Pla de Doctorats Industrials de la Generalitat de Catalunya (DI, en endavant). Un Pla que neix i existeix gràcies a la col·laboració estratègica i estreta entre les universitats, centres de recerca, empreses i institucions.

Des del punt de vista de l'Administració Pública i del seu compromís per enfortir la relació entre els sectors productius i l'ecosistema de recerca i universitats, un exemple de consens i Pla Estratègic és el Pla estratègic d'Innovació i Transferència de Coneixement (PEITC), de finals de 2023, que entre d'altres objectius, «*vol incidir també a incrementar la demanda d'R+D de les empreses, tot propiciant la col·laboració publicoprivada per augmentar el flux de coneixement cap al sistema productiu, i facilitant la incorporació de perfils científics a les empreses.* [...] *L'objectiu últim del PEITC és un canvi cultural de llarg abast, tant en l'entorn acadèmic com empresarial i social,* [...]» *(Generalitat de Catalunya, 2023).* Aquests objectius generals es traslladen en pilars, objectius estratègics i objectius operatius, entre els quals trobem el pilar 4, relatiu al talent, i l'objectiu 4.1.3 «*Intensificar els programes de doctorat industrial, amb una participació més gran d'empreses i orientació internacional*.»

El Pla de Doctorats Industrials de la Generalitat de Catalunya va néixer a finals de 2012, ara fa 13 anys, i a partir dels resultats obtinguts, tant quantitatius (les principals xifres globals) com qualitatius (evidències de l'impacte a partir de l'avaluació de política pública realitzada), es constata el consens sobre la utilitat, importància i rellevància dels Doctorats Industrials com a política pública de transferència de coneixement entre l'entorn empresarial, l'entorn acadèmic i la societat en general.

De manera molt resumida, fins a l'actualitat, el Pla de Doctorats Industrials ha impulsat un total de 1.182 projectes –dels quals 541 ja han defensat la tesi doctoral–, que han comptat amb la participació de 739 empreses i institucions, 12 universitats del sistema català, 27 centres de recerca CERCA, així com centres del CSIC, del Barcelona Supercomputing Center (BSC-CNS), entre d'altres, sent un instrument clau per a la promoció de la recerca col·laborativa i la innovació, així com de transferència de coneixement, a Catalunya.

Aquesta col·laboració ha permès la mobilització de 841 investigadors i investigadores de 519 grups de recerca (SGR), que han contribuït a la generació de coneixement, la transferència tecnològica i la creació d'ocupació qualificada.

En termes econòmics, el Pla de Doctorats Industrials ha tingut un impacte significatiu, amb una inversió total en R+D+I de 157 milions d'euros, dels quals dos terços provenen de l'entorn empresarial.

Pel que fa a l'impacte dels Doctorats Industrials, és una política pública que manté els doctors i doctores industrials en les empreses i institucions on han desenvolupat el projecte de recerca i la seva tesi doctoral, amb els mateixos estàndards de qualitat i producció científica i d'internacionalització que els doctorats no industrials.

En definitiva, doncs, el Pla de Doctorats Industrials és una política pública de transferència de coneixement, basada en la col·laboració sostinguda en el temps entre entorns empresarials i acadèmics i en la participació activa de totes les parts en la seva millora contínua.

El Pla ha recorregut ja un camí, amb èxits i recollint evidències dels beneficis d'aquesta col·laboració, especialment en termes de posar en valor el doctor o doctora industrial com a actiu per a la innovació, però encara amb recorregut per endavant per continuar creixent i demostrant la seva utilitat per al sistema de recerca i universitats, el teixit socioeconòmic i la societat en general

Les xarxes d'R+D+I de transferència del coneixement són un instrument impulsat pel Departament de Recerca i Universitats (DREU), i gestionat per la Direcció General de Transferència i Societat del Coneixement (DGTSC) per valoritzar i transferir projectes de recerca de l'ecosistema de recerca i innovació de Catalunya. Aquestes xarxes, categoritzades per àmbits temàtics, aglutinen tots els agents de la cadena de valor de la transferència de coneixement en el seu sector, dinamitzant i apropant la recerca acadèmica al sector productiu.

Les xarxes participen en fires promovent el catàleg tecnològic i de serveis, fan missions internacionals establint col·laboracions estratègiques, fan convocatòries internes de valorització (estudis de mercat, de patentabilitat, etc.), fan sessions formatives adaptades a les necessitats detectades, fan jornades amb inversors i empreses per exposar les tecnologies, donen suport a la creació d'empreses derivades (spin-offs), entre d'altres.

Els centres tecnològics Leitat i Eurecat es beneficien mitjançant la participació dels seus grups de recerca en les xarxes d'R+D+I. Per exemple:

– Leitat és membre de la xarxa Xartec Salut, H2CAT i XaRFA.

– Eurecat és membre de la Xartec Salut, H2CAT, XaRFA, X_AgriTech, Neuroage, RDI·IA, i4KIDS, XarSMART, BlueNetCat.

Finalment, el Departament d'Educació i Formació Professional, en coordinació amb la resta de departaments competents, contribueix específicament a aquest model mitjançant el desplegament i impuls d'un sistema integrat de formació professional, orientat a donar resposta a les necessitats presents i futures de la indústria, amb una aposta pel desplegament, reforçament i implantació de la formació professional dual, en el marc d'una vinculació, des de la corresponsabilitat, entre centres i empreses.

En relació amb el punt 4.c), el Pacte Nacional per a la Indústria, aprovat pel Plenari del Consell Català de l'Empresa el dia 19 de febrer de 2026, conté 190 actuacions, que s'organitzen al voltant d'onze eixos temàtics, i que tenen un pressupost previst inicialment que s'acosta als 4.500 milions d'euros per a les cinc anualitats.

El propi Pacte recull que, partint d'aquest pressupost, els agents econòmics i socials signants, conjuntament amb el Govern de Catalunya, van expressar el compromís de treballar de manera coordinada per tal que la dotació global del Pacte pugui assolir, com a mínim, els 5.000 milions d'euros al llarg del període de vigència 2026-2030, en funció de l'evolució dels recursos pressupostaris disponibles.

En aquest sentit, els agents signants consideren necessari que els pressupostos de la Generalitat dels propers exercicis incorporin, de manera progressiva, les partides necessàries per assolir el conjunt d'objectius del Pacte.

Així mateix, el Pacte especifica per a cadascuna de les 190 actuacions el calendari previst per dur-les a terme. Pel què fa als indicadors, el Pacte s'avaluarà sobre la base d'un o dos indicadors d'impacte per a cadascuna de les 190 actuacions, a banda d'avaluar l'execució pressupostària i l'evolució dels indicadors macroeconòmics. Els resultats de tots aquests indicadors es faran públics anualment a la pàgina web de la Generalitat, tal com especifica el propi Pacte per tal de garantir la transparència.

Així mateix, el Pacte preveu la possibilitat d'avaluar algunes de les mesures que es considerin especialment rellevants, d'acord amb les unitats responsables d'aquestes mesures i per mitjà d'Ivàlua, Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques.

En relació amb el punt 4.d), el Govern va aprovar el 2025 el Pla Catalunya Lidera, una estratègia ambiciosa i transversal que aspira a reforçar el posicionament econòmic de Catalunya i situar-la entre les regions capdavanteres d'Europa.

En aquest sentit, per recuperar el lideratge econòmic de Catalunya a escala estatal i europea, es treballa per desenvolupar una política industrial moderna que prioritzi sectors estratègics d'alt valor afegit. Es busca reorientar el patró de creixement, reforçar la competitivitat de les empreses, recuperar pes industrial i millorar la productivitat. També es vol alinear aquesta política amb el full de ruta marcat per les institucions europees cap a l'autonomia estratègica, el foment de la difusió tecnològica i la transició energètica.

Els sectors prioritaris són, entre d'altres, l'agroalimentari, l'automoció, la mobilitat i el transport, el sector digital, les energies renovables, les indústries intensives en energia, com la química, i la salut i la biomedicina.

Totes les accions dutes a terme pel Govern en l'àmbit del reforç i el suport a l'economia catalana i al teixit empresarial aniran dirigides a aquests sectors prioritaris.

Pel que fa a impulsar la digitalització, la intel·ligència artificial, la innovació tecnològica i facilitar l'accés a finançament, al talent qualificat i a la tecnologia, ja s'estan portant a terme accions per impulsar tots aquests conceptes, i se'n realitzaran més de cara al futur mitjançant iniciatives com l'Estratègia Catalunya IA 2030, l'Estratègia Catalunya Espai 2030, la Digital Catalonia Alliance o el Pacte Nacional per al Talent Digital, entre d'altres.

En relació amb el punt 4.e), des de fa anys, ACCIÓ treballa per acostar les noves tecnologies a les petites i mitjanes empreses catalanes i té disponible una cartera de serveis i ajuts a l'abast del teixit empresarial català, altament adaptable a les seves necessitats.

En aquest context, ofereix un servei d'assessorament, destinat a orientar i estructurar projectes d'innovació tecnològica.

També, a través del Digital Innovation Hub de Catalunya, impulsat per la Generalitat, liderat per ACCIÓ i coordinat amb els principals agents de suport a la digitalització, s'ofereixen serveis de capacitació, mentoratge i ajuts per al testatge de tecnologies digitals avançades, orientats a accelerar la incorporació d'aquestes tecnologies a les empreses.

A més, hi ha les línies d'ajuts a projectes d'innovació empresarial, R+D+I, que té entre els seus objectius donar suport al testatge de tecnologies avançades a les empreses, per tal de reduir les incerteses tècniques, funcionals, econòmiques o de mercat associades a l'adopció de tecnologies avançades que impliquin l'exploració de noves aplicacions tecnològiques abans de prendre la decisió d'invertir-hi.

D'altra banda, cal destacar actuacions en relació amb una tecnologia clau com és la intel·ligència artificial (IA). El 2026 s'ha publicat per primera vegada un tipus de cupó a la competitivitat enfocat a la realització de diagnosis en IA per part d'una persona assessora acreditada per ACCIÓ, amb l'objectiu d'elaborar un full de ruta

per a la implantació d'aquesta tecnologia. També s'han capacitat empreses industrials en IA, amb la realització de diagnosis que permetin elaborar un full de ruta per incorporar la IA als seus processos productius.

Finalment, s'acompanyen empreses catalanes a ecosistemes de referència internacional, que serveixen d'inspiració, i s'impulsa la participació d'empreses catalanes en fires de referència internacional com la Hannover Messe.

Així mateix, destacar la nova convocatòria de la línia d'inversió productiva: Inversió industrial

Actualment, hi ha en marxa mecanismes de finançament com les subvencions per a projectes de transferència i innovació, generació de coneixement, comunitats d'empreses emergents, ètica i societat i espai de dades en el marc de la Xarxa territorial de hubs en intel·ligència artificial del programa Xarxes territorials d'especialització tecnològica (RETECH) del Pla de recuperació, transformació i resiliència (PRTR) finançat pel fons Next Generation EU.

En relació amb el punt 4.f), el Pla Catalunya Lidera, l'estratègia del Govern de la Generalitat per consolidar Catalunya com un motor econòmic capdavanter a Europa, dona suport de manera explícita a la col·laboració publicoprivada com a condició clau per aconseguir l'èxit del seu propòsit. Aquesta col·laboració es presenta com a necessària per impulsar projectes estratègics, generar consensos amplis i garantir el lideratge econòmic.

També queda reflectida de manera clara i àmplia en el Pacte Nacional per a la Indústria 2026-2030, en què la participació publicoprivada queda institucionalitzada, ja que ha format part tant del disseny del pacte com de la seva execució.

En aquest sentit, i de la mateixa manera, ACCIÓ treballa amb una perspectiva de col·laboració publicoprivada, incidint en la transformació del teixit productiu des del vessant de la innovació i també en el marc de l'estratègia d'inversió estrangera, en què es fomenta la captació de projectes tractors en l'àmbit de la indústria, la innovació i la tecnologia.

En concret, aquest és l'esperit sobre el qual s'han dissenyat l'Estratègia d'atracció, captació i retenció d'inversions de Catalunya 2026-2030 i l'Estratègia d'internacionalització de l'economia catalana 2026-2030, i és també el principi sobre el qual s'està dissenyant l'Estratègia d'innovació empresarial de Catalunya 2026-2030.

Pel que fa al punt 5, cal assenyalar que el Govern ja està treballant en mesures adreçades a aprofundir en la simplificació administrativa i la millora de la regulació que afecta l'activitat econòmica i industrial. Aquestes mesures tenen per objectiu reduir càrregues administratives, reforçar la seguretat jurídica, afavorir una major coordinació entre departaments i facilitar uns procediments més àgils, proporcionats i previsibles per al teixit empresarial. Aquest treball es concreta en les actuacions que s'exposen a continuació en relació amb cadascun dels subapartats del punt 5.

En relació amb el punt 5.a), la normativa reguladora del procediment d'elaboració de normes vigent estableix una única memòria d'avaluació, d'acord amb els estàndards internacionals, com ara les previsions sobre el Regulatory Impact Assessment de l'agenda Better Regulation de la Comissió Europea.

El marc actual d'aquesta memòria el constitueixen l'article 64.3 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, i l'article 36.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

Aquesta memòria d'avaluació és un document únic en què s'ha de fer l'anàlisi interrelacionada dels impactes més significatius que pugui generar la iniciativa que es proposa, de manera que es puguin valorar conjuntament els avantatges i els inconvenients de les opcions que s'estiguin considerant. Això és especialment rellevant quan es produeixen situacions de pèrdua-guany entre objectius diferents, com ara els objectius ambientals i els de competitivitat econòmica que es poden generar en regular la política industrial. Per afavorir aquest tipus d'anàlisis complexes que generen les

diferents polítiques públiques, és contraproduent que existeixin memòries o informes diferents que analitzin les iniciatives només des de determinades perspectives.

Les recomanacions de la Secretaria del Govern sobre els continguts de la memòria d'avaluació i sobre la identificació dels impactes esmenten expressament la necessitat de valorar les iniciatives des de la perspectiva de la dimensió de les empreses, la competència, la competitivitat de les empreses, la simplificació normativa, la simplificació procedimental i l'impacte o la sostenibilitat ambientals, entre d'altres. Tots aquests aspectes estan estretament vinculats a la política industrial. Alhora, per garantir que les memòries compleixin uns estàndards mínims d'anàlisi, es formulen observacions durant el procediment d'elaboració de normes i es faciliten eines metodològiques. Per tant, ja es garanteix la funció de la memòria d'impacte normatiu industrial, atès que permet identificar les barreres regulatòries i valorar-ne els efectes de manera interrelacionada amb la resta d'impactes.

Pel que fa a l'eliminació de normes obsoletes o contradictòries, els darrers anys s'han dut a terme diverses actuacions per depurar l'ordenament jurídic català, que han permès passar de les més de 23.000 normes identificades al Portal Jurídic a les 8.500 que aproximadament hi figuren en l'actualitat. La darrera d'aquestes actuacions ha estat l'adopció del Decret 224/2025, de 21 d'octubre, de simplificació de disposicions reglamentàries i d'una instrucció de la Secretaria del Govern per facilitar la depuració d'actes administratius d'aquest Portal que permeti configurar un autèntic inventari del dret català vigent.

En el marc de la CETRA i la CIMTA, s'ha acordat elaborar un pla de simplificació normativa per culminar la derogació de les normes i els preceptes obsolets. A més, s'està impulsant l'Avantprojecte de llei d'elaboració de disposicions normatives, que, entre altres qüestions, regula un procediment de consolidació i una habilitació per fer derogacions expresses, aspectes que haurien d'accelerar la darrera anàlisi sobre la vigència i la coherència de les normes de l'ordenament jurídic català.

En relació amb el punt 5.b), actualment, és obligatori quantificar les càrregues administratives que s'imposen a les empreses en les noves iniciatives normatives, i aquesta quantificació es du a terme de manera sistemàtica a l'Administració de la Generalitat.

La finalitat d'aquesta quantificació és constatar si les càrregues administratives es redueixen o s'incrementen i, alhora, garantir que, si és necessari imposar-ne de noves, siguin estrictament necessàries i proporcionals a les finalitats perseguides. Igualment, s'han publicat diverses eines metodològiques al web de Millora de la Regulació per facilitar la simplificació i impulsar una valoració adequada dels impactes segons la dimensió de les empreses (Test de pimes) i des del punt de vista de la competència.

Pel que fa a l'ordenament jurídic vigent, tant els plans de la Finestreta Única Empresarial com els diferents pactes per a la indústria han impulsat mesures per millorar l'entorn per fer negocis i, específicament, per afavorir la implantació industrial. A tall d'exemple, es pot consultar la tramitació del Decret 192/2023, de 7 de novembre, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes.

Així mateix, el Pla normatiu 2026 recull diverses iniciatives que tenen com a objectiu la simplificació de procediments i tràmits, com ara l'Avantprojecte de llei de simplificació de tràmits en l'àmbit urbanístic i ambiental i el Projecte de decret pel qual s'estableixen els requisits comuns dels centres i serveis sanitaris i es regula el procediment per a la seva autorització i registre.

En relació amb el punt 5.c), el procediment d'elaboració de disposicions normatives vigent ja vetlla per la coordinació entre els departaments del Govern i la detecció de possibles contradiccions de la normativa abans de l'aprovació de les iniciatives. Alhora, la memòria d'avaluació constitueix en si mateixa un instrument per garantir la coherència regulatòria, atès que obliga a integrar en un únic document l'anàlisi dels diversos impactes sectorials i a ponderar-los conjuntament.

Tanmateix, com s'ha assenyalat, s'està impulsant actualment l'Avantprojecte de llei d'elaboració de disposicions normatives, que té entre els seus objectius millorar l'agilitat del procediment i reforçar la coordinació entre els departaments en el circuit d'elaboració de normes, mitjançant la clarificació dels tràmits i de les funcions de les unitats que hi intervenen. També es pretén que la memòria d'avaluació només s'elabori en els supòsits en què la nova norma hagi de produir impactes significatius, a fi de focalitzar els recursos de què es disposa en relació amb l'avaluació d'impacte normatiu en allò que realment és més important, com ara els projectes que tenen una incidència en el desenvolupament de l'activitat econòmica a Catalunya.

Finalment, cal destacar que el Govern de la Generalitat va subscriure l'any 2025 un conveni amb l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) per a la millora de la seva regulació. Aquesta organització ja ha començat el treball de camp de diagnosi i s'ha entrevistat també amb els agents socials i econòmics (entre els quals, les principals patronals); al llarg del 2026 s'haurien de rebre les recomanacions que formuli, les quals han de permetre impulsar i reforçar els instruments de millora de la regulació i, en particular, la coordinació i la coherència de l'activitat normativa de l'Administració de la Generalitat.

En relació amb el punt 5.d), el Govern està treballant en un avantprojecte de llei de simplificació de tràmits en l'àmbit urbanístic i ambiental per tal d'evitar la situació actual caracteritzada per una complexitat i durada excessives de certs tràmits, que frenen iniciatives econòmiques i que es veuen agreujades per una manca d'adaptació de la normativa a les possibilitats que genera un entorn digital.

Els objectius que es pretenen són:

a) Garantir la proporcionalitat de la intervenció pública. Adequar les càrregues administratives i la intensitat del control als riscos reals de cada activitat, per reduir tràmits innecessaris i agilitzar els terminis de resolució.

b) Fomentar la corresponsabilitat i la col·laboració publicoprivada. Impulsar mecanismes que permetin una participació més activa dels promotors i tècnics en l'acreditació del compliment normatiu, sota un marc clar de responsabilitat i supervisió pública.

c) Assegurar l'adequació de la normativa a la diversitat territorial. Tenir en compte les particularitats dels diferents municipis, especialment els de caràcter rural, per tal que els instruments d'ordenació siguin flexibles i s'adaptin a la seva realitat.

d) Reforçar la confiança ciutadana i la transparència. Establir procediments més clars, predictibles i accessibles que millorin la percepció sobre l'eficàcia de les institucions i ofereixin més seguretat jurídica.

L'assoliment d'aquests objectius connecta directament amb l'estratègia de transformació i millora dels serveis públics, posant èmfasi en la simplificació de processos i la racionalització de tràmits per afrontar amb eficàcia i eficiència els nous reptes.

L'Acord GOV/217/2024, de 8 d'octubre, adoptat a proposta del Departament de la Presidència, per tal d'impulsar l'estratègia de reforma de l'Administració, ja recull la necessitat de revisar models, estructures i procediments per fer-los més àgils i eficients, dins de la voluntat del Govern d'actualitzar la gestió pública i respondre a les necessitats socials i econòmiques actuals.

En aquesta línia, una de les mesures identificades per la Comissió d'Experts per a la Reforma de l'Administració (CETRA) és precisament simplificar els procediments urbanístics i ambientals, impulsant modificacions legals per agilitzar la tramitació del planejament, les llicències urbanístiques i les avaluacions ambientals, i reforçant, alhora, la figura de les declaracions responsables.

En relació amb el punt 5.e), cal assenyalar que el Govern manté una interlocució ordinària i continuada amb els ens locals i les entitats municipalistes en l'àmbit de les seves competències, especialment en aquelles matèries que poden incidir en el desenvolupament de l'activitat econòmica i industrial.

En aquest sentit, més enllà de la formalització d'un acord específic, el Govern treballa per reforçar la coordinació entre administracions i per identificar i reduir les barreres administratives, urbanístiques o procedimentals que poden afectar la implantació o ampliació de projectes industrials. Aquest treball es canalitza a través dels instruments ja existents de simplificació administrativa, millora normativa, finestreta única empresarial i coordinació interdepartamental, així com mitjançant la interlocució directa dels departaments competents amb els ens locals i les entitats representatives del món local.

En relació amb el punt 6, la delegada del Govern de la Generalitat de Catalunya a Madrid va traslladar formalment el contingut d'aquest punt al Ministre d'Indústria i Turisme el 24 de març de 2026, en compliment de l'acord adoptat pel Parlament de Catalunya.

En relació amb el punt 7.b), cal assenyalar que el Pacte Nacional per a la Indústria 2026-2030 incorpora aquesta orientació estratègica i preveu actuacions destinades a reforçar l'autonomia estratègica, industrial i tecnològica de Catalunya, a enfortir les cadenes de valor industrials i a reduir dependències crítiques del teixit productiu.

El Pacte situa la competitivitat, la innovació, la sostenibilitat i la resiliència industrial com a elements centrals del nou full de ruta industrial del país. En aquest marc, el Govern treballa per consolidar Catalunya com una plataforma industrial, logística i tecnològica de referència a la Mediterrània, aprofitant la seva posició geoestratègica, el paper dels ports i corredors logístics, la fortalesa del teixit productiu, la xarxa de centres tecnològics i de recerca, i la capacitat d'atracció d'inversió industrial i tecnològica.

Aquesta orientació també es vincula amb la necessitat de reforçar sectors estratègics, impulsar processos industrials més sostenibles, promoure la transferència tecnològica i facilitar que les empreses catalanes participin en cadenes de valor europees i globals. Pel que fa a les primeres matèries crítiques, els materials avançats i els processos industrials sostenibles, el Govern aborda aquests reptes des d'una perspectiva de competitivitat, innovació, economia circular i reducció de dependències externes.

Així mateix, les aliances amb altres regions europees i internacionals constitueixen un instrument rellevant per reforçar el posicionament de Catalunya en cadenes de valor estratègiques, especialment en àmbits vinculats a l'hidrogen, la intel·ligència artificial, la salut, la biotecnologia, el New Space, l'agrotech, l'economia blava i la transformació industrial.

Pel que fa a la promoció d'aliances amb regions europees per participar en cadenes de valor estratègiques, el Departament de Recerca i Universitats, a través de la seva unitat d'internacionalització, desenvolupa actuacions orientades a reforçar la cooperació interregional en recerca i innovació i a facilitar la participació de Catalunya en ecosistemes i iniciatives europees d'interès estratègic.

Projectes europeus i participació en ecosistemes internacionals:

El Departament de Recerca i Universitats impulsa i participa en projectes europeus competitius com a instrument per reforçar la cooperació interregional, establir aliances estables amb altres territoris i facilitar la participació de Catalunya en ecosistemes i cadenes de valor estratègiques europees. En aquest marc, el Departament coordina el projecte TALENT H2 CAT-BW (2026_2031), finançat pel programa Horizon Europe - MSCA COFUND, desenvolupat conjuntament entre Catalunya i Baden-Württemberg (Alemanya), amb la participació de més de cinquanta entitats acadèmiques, institucionals i empresarials, orientat a reforçar la recerca i la formació avançada en hidrogen i tecnologies vinculades a la transició energètica i la descarbonització. Així mateix, participa en el projecte BREATH (2025-2028), en l'àmbit del programa Horizon Europe - WIDERA, liderat des de Catalunya i desenvolupat conjuntament amb Flandes (Bèlgica) i Lituània, orientat a la creació

d'ecosistemes regionals de talent investigador en salut i innovació biomèdica. En l'àmbit de la professionalització i governança del sistema europeu de recerca, el Departament participa també en el projecte RM Framework (2025-2027), liderat per EARMA i desenvolupat amb socis de diversos països europeus per consolidar la formació i les xarxes europees de gestió de la recerca. Igualment, participa en el projecte Space SUITE (2023_2026), iniciativa Erasmus+ que agrupa més de vint regions europees per impulsar talent i noves competències en el sector espacial i New Space, amb participació catalana a través de la UPC, l'IEEC i el Departament. Paral·lelament, el Departament impulsa el projecte TERRA-MED (2026_2031), en el marc de l'Euroregió Pirineus-Mediterrània, conjuntament amb Occitània i les Illes Balears, orientat a reforçar la cooperació científica i doctoral en àmbits vinculats al canvi climàtic, la sostenibilitat i la resiliència territorial.

A aquestes iniciatives s'hi afegeix el desplegament del programa europeu International Urban and Regional Cooperation (IURC) (2025-2027), impulsat per la Comissió Europea per promoure la cooperació entre regions d'Europa, Àsia, Austràlàsia i altres territoris socis. En aquest marc, Catalunya participa activament en diverses Communities of Practice orientades a impulsar aliances internacionals, promoure projectes conjunts i facilitar la participació en programes europeus com Horizon Europe en sectors estratègics. Entre aquestes destaquen la Community of Practice on Agriculture and Innovation, coordinada per Catalunya i desenvolupada amb regions europees com Île-de-France, Val d'Oise i Ljubljana, i amb Kyoto com a soci asiàtic; la Community of Practice on Hydrogen Market and Industry, coordinada per Île-de-France, amb participació de Catalunya, Osaka (Japó), Chungcheongnam-do i Jeju-do (Corea del Sud), així com Christchurch i Taranaki (Nova Zelanda); la Community of Practice on Industrial Transformation with Artificial Intelligence, coordinada per Alvèrnia-Roine-Alps i integrada per Catalunya, Emília-Romanya i diverses regions japoneses; i la Community of Practice on Sustainable Coast and Blue Economy, coordinada per Catalunya, centrada en economia blava i sostenibilitat costanera. Aquestes iniciatives contribueixen a posicionar Catalunya en xarxes internacionals vinculades a àmbits estratègics com la intel·ligència artificial, l'hidrogen, l'agrotech, la transformació industrial i l'economia blava, i afavoreixen la generació de projectes i col·laboracions de llarg recorregut.

Aliances institucionals i cooperació interregional:

El Departament promou també acords, fulls de ruta i mecanismes estables de cooperació amb altres governs i regions per facilitar la col·laboració en recerca i innovació i identificar oportunitats conjuntes vinculades a sectors estratègics. Aquesta acció es desenvolupa mitjançant missions institucionals i tècniques, reunions bilaterals, seminaris i activitats de connexió entre ecosistemes de recerca i innovació.

En aquest marc, el Departament impulsa actuacions amb diversos territoris i regions per afavorir la cooperació científica i tecnològica i promoure la participació conjunta en iniciatives internacionals i programes europeus, especialment Horizon Europe. Destaquen les actuacions desenvolupades amb Quebec en intel·ligència artificial, salut i computació quàntica; amb Califòrnia en tecnologies disruptives i innovació universitària; i amb diverses regions europees i internacionals en àmbits estratègics, entre les quals Osaka (hidrogen i salut), Flandes (semiconductors), Paraná (economia blava), Baden-Württemberg (intel·ligència artificial i hidrogen), Jeju-do (hidrogen), Kyoto (agrotech i indústries culturals i creatives), Île-de-France (hidrogen) i Val d'Oise (agrotech). Aquestes actuacions es desenvolupen mitjançant la connexió entre universitats, centres de recerca, administracions i altres agents dels ecosistemes d'innovació, amb l'objectiu d'identificar interessos compartits i impulsar col·laboracions i projectes conjunts.

Igualment, el Departament participa en espais de cooperació territorial com l'Euroregió Pirineus - Mediterrània i impulsa aliances interregionals en el marc

dels 4 Motors per Europa, amb l'objectiu de facilitar projectes conjunts i reforçar la participació catalana en sectors i cadenes de valor estratègiques.

En aquest sentit, durant l'any 2026 el Departament ha impulsat una jornada Catalunya-Quebec sobre oportunitats de cooperació en Horizon Europe (22 de juny; octubre 2026 i novembre 2026) i té previstes missions institucionals i tècniques al Japó, centrades en biotecnologia, salut i innovació biomèdica, així com a Califòrnia, orientades a reforçar la cooperació en els àmbits del New Space, les tecnologies vinculades a la gestió de l'aigua i altres tecnologies emergents d'interès estratègic per a Catalunya.

En relació amb el punt 8.a), en el marc de desenvolupament de la transició energètica i plans de descarbonització de la indústria de Catalunya, s'ha aproximat que les tecnologies de captura i emmagatzematge geològic de diòxid de carboni podrien ser una potencial estratègia per la descarbonització de la indústria però, degut a les incerteses a nivell tècnic i econòmic que aquestes tecnologies presenten avui dia, caldrà desenvolupar una estratègia coordinada d'estudi i anàlisi al seu voltant que permeti establir-ne el seu potencial i viabilitat real.

En paral·lel, el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica treballa en l'estudi sobre el context i les potencialitats de l'emmagatzematge geològic.

En relació amb el punt 8.b), en el marc de desenvolupament dels «Fulls de ruta per a la transició energètica i plans de descarbonització de la indústria de Catalunya», s'ha treballat sota l'escenari en el que l'activitat petroquímica de Tarragona s'encamina cap a una reconversió on, a través de l'aprofitament de residus orgànics i d'altre material d'origen biològic, es desenvolupin tant productes com subproductes renovables que, juntament amb la integració de nous vectors energètics com l'hidrogen verd, ajudin a l'acceleració de la descarbonització del sector químic.

Les estratègies a curt termini (Horitzó 2030) d'aquests plans de descarbonització preveu incloure-les com a accions a desenvolupar en el marc del Pla Integrat d'Energia i Clima de Catalunya 2030 (PINECCAT), que actualment s'està elaborant.

En relació amb el punt 8.c), per la mitigació del canvi climàtic es prioritari desenvolupar i implantar tecnologies que contribueixin a la reducció de les emissions de GEH.

Totes les tecnologies que vagin en aquest sentit son idònies per substituir altres tecnologies que no contribueixin a la descarbonització.

L'hidrogen baix en carboni i la captura i emmagatzematge de CO_2 tenen una especial rellevància en el Pacte Nacional per a la Indústria 2026-2030, recentment aprovat, en el marc de l'objectiu de descarbonització i sostenibilitat.

El document estableix que les estratègies de descarbonització industrial han de combinar la millora de l'eficiència energètica, l'electrificació, l'ús de combustibles circulars, renovables i sintètics, així com la captura de CO_2. Així mateix, incorpora un eix específic dedicat a energia i descarbonització, on es desenvolupen les mesures corresponents.

En relació amb el punt 8.d), la Generalitat de Catalunya participa institucionalment en la Vall de l'Hidrogen de Catalunya i impulsa estratègies de desplegament d'infraestructures vinculades a l'hidrogen renovable.

El desembre de 2025 es va aprovar l'Acord de Govern per a la governança de la descarbonització industrial i l'impuls del Pla d'Acompanyament per a la Descarbonització de la Indústria Catalana.

D'altra banda, dins de l'instrument de les Xarxes d'R+D+I impulsat pel Departament de Recerca i Universitats hi ha la Xarxa Catalana d'Innovació en Hidrogen Renovable i Carboni Circular (H2CAT), coordinada per el centre tecnològic Eurecat. Aquesta xarxa agrupa els principals grups de recerca catalans que treballen en l'impuls tecnològic de l'hidrogen renovable i el carboni circular.

Amb 80 grups de recerca de 17 entitats catalanes i més 350 investigadors, H2CAT dinamitza i valoritzar amb l'objectiu de transferir projectes amb potencial d'implantació al mercat i buscant les millores industrials.

Dins de les entitats que conformen H2CAT hi ha el centre tecnològic Leitat, així com empreses i associacions destacades del sector, com són el Port de Tarragona, Repsol, Vall de l'hidrogen de Catalunya, Associació Empresarial Química de Tarragona, Clúster de l'Energia Eficient de Catalunya, Clúster de la Indústria d'Automoció de Catalunya, entre d'altres.

La xarxa H2CAT és un agent dinamitzador que dona suport a les tecnologies de l'hidrogen i el carboni circular que desenvolupen els membres de la xarxa per accelerar-ne la seva introducció al mercat. Ho fa amb visió d'expansió internacional i amb la incorporació d'empreses i associacions claus com a membres de la xarxa, reunint a tots els agents en un sol espai.

En relació amb el punt 8.e), l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC) ja col·labora amb el Instituto Geológico y Minero de España (IGME), de manera regular i consolidada en diverses disciplines.

En l'àmbit de la geoenergia, l'ICGC i l'IGME col·laboren des de fa anys en el marc d'EuroGeoSurveys (EGS), especialment a través del Grup d'Experts de Geoenergia i del projecte europeu Geological Service for Europe (GSEU, 2023-2027). En aquest projecte, ambdós organismes coordinen a escala europea l'elaboració del nou Atles Paneuropeu de Capacitats Geoenergètiques Sostenibles, que harmonitza el potencial geoenergètic del continent, incloent-hi el potencial geotèrmic i les possibilitats d'emmagatzematge geològic, tant estacional (H_2O aire comprimit) com permanent (CO_2). Aquest treball és el precedent del futur European Investment Atlas of Potential CO_2 Storage Sites.

Pel que fa al potencial d'emmagatzematge geològic de CO_2 a Espanya, les dades incorporades al GSEU provenen principalment del projecte ALGECO_2 (IGME, 2010), basat en informació històrica reprocessada de campanyes d'exploració d'hidrocarburs i en dades complementàries d'estructures situades al fons marí. El projecte GSEU ha permès revisar i harmonitzar aquestes dades en el conjunt europeu, generant una base comuna coherent per identificar estructures favorables a l'emmagatzematge, dins els límits de la informació disponible.

En conclusió, l'ICGC reafirma el seu compromís de continuar impulsant la col·laboració existent amb l'IGME i amb la comunitat geològica europea, i posa de manifest que l'ampliació del coneixement sobre el potencial d'emmagatzematge geològic dependrà de la progressiva actualització de les dades mitjançant noves campanyes d'exploració.

En relació amb el punt 8.f), l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic no ha encetat cap actuació concreta relacionada amb aquest apartat, però treballa en diverses línies per assolir els objectius de descarbonització marcats pel Govern i identificats en els Pressupostos de Carboni Vigents.

No obstant, en el marc de l'estratègia d'acompanyament a la descarbonització de la indústria catalana, es preveu analitzar aquells projectes i infraestructures que puguin donar resposta a les necessitats territorials i sectorials identificades. Entre aquests, es valorarà la viabilitat d'una xarxa de transport de CO_2 que, conjuntament amb altres infraestructures energètiques estratègiques (hidrogen, oxigen, aigua o combustibles renovables), pugui donar servei a diversos sectors industrials de difícil descarbonització.

En relació amb el punt 8.g), la Generalitat i diversos agents industrials impulsen actuacions per afavorir la descarbonització del clúster petroquímic de Tarragona i facilitar l'accés a finançament europeu i a instruments com els IPCEI. L'Energètica, com a empresa pública orientada al desplegament renovable i a l'electrificació, pot contribuir indirectament a generar les condicions energètiques necessàries.

D'altra banda, l'Acord de Govern per a la governança de la descarbonització industrial i el Pla d'Acompanyament per a la Descarbonització de la Indústria Catalana, preveu que incorpori, entre d'altres, els pilars econòmic i financer, l'alineació amb les polítiques sectorials europees, així com un focus específic en el sector petroquímic de Tarragona. En aquest sentit, des de la Generalitat s'estan analitzant els diferents instruments de suport i finançament que poden donar resposta a les necessitats de transformació i descarbonització del sector, amb una atenció especial als mecanismes europeus, atesa la magnitud de les inversions requerides.

Paral·lelament, i especialment en aquells instruments en què els estats membres tenen capacitat d'influència en la definició de prioritats o en els processos de selecció, es manté una interlocució permanent amb el Govern d'Espanya per traslladar les necessitats de la indústria catalana i afavorir el posicionament dels projectes estratègics de descarbonització del clúster petroquímic de Tarragona en les oportunitats de finançament disponibles.

Barcelona, 13 de juliol de 2026
Miquel Sàmper i Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball

Control del compliment de la Moció 172/XV, sobre l'estratègia digital de Catalunya

390-00172/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 98779 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 172/XV, sobre l'estratègia digital de Catalunya (tram. 390-00172/15), us informo del següent:

El protocol TelcoCat és una iniciativa pionera que té com a objectiu principal millorar la gestió de les incidències de les telecomunicacions a Catalunya i impulsar la connectivitat arreu del territori, per això promou una col·laboració publicoprivada estable entre la Generalitat, els ajuntaments i les operadores. En aquest marc, s'ha traslladat a les operadores la necessitat d'incrementar les accions de manteniment i inspecció de les seves xarxes, la importància de cercar solucions per aquells problemes o incidències més habituals, així com la disponibilitat de la xarxa de titularitat pública de fibra i la infraestructura de canalització que la suporta, per tal de poder protegir els seus actius (cablejat aeri i pals) d'accidents, robatoris o afectacions meteorològiques. Aconseguir que la part més important d'aquestes xarxes aèries de transport es canalitzin seria una de les maneres possibles de garantir la continuïtat, tant dels serveis mòbils com dels fixos, especialment en les zones rurals i espais interurbans a l'exterior.

La pretensió del Govern és la de seguir treballant per garantir l'extensió, la qualitat i la continuïtat dels serveis de telecomunicacions. D'aquesta manera i, atès que el Govern de l'Estat també treballa en aquest mateix sentit, la Secretaria de Telecomunicacions i Transformació Digital del Departament de la Presidència està en contacte amb el Ministeri per a la Transformació Digital i de la Funció Pública per tal d'aportar coneixement, tant pel que fa a les diferents tipologies del problema, com a les possibles solucions.

Més enllà d'aquestes mesures, un dels aspectes de la continuïtat del servei es basa en l'existència de bateries, o altres sistemes alternatius al subministrament elèctric convencional, que puguin garantir una certa continuïtat durant unes hores,

en cas d'un tall en el subministrament. D'aquest manera, i d'acord amb la competència exclusiva del Govern de l'Estat i amb el projecte de Reial Decret sobre Seguretat i Resiliència de les Xarxes de Serveis de Comunicacions Electròniques, els operadors hauran d'elaborar plans de resiliència i complir amb un calendari d'implantació dels sistemes que assegurin la continuïtat del servei i l'adequació de les seves instal·lacions a aquesta necessitat.

Quant als mecanismes de coordinació amb les operadores de telecomunicacions per a assegurar la continuïtat del servei en situacions d'emergència, el propi protocol TelcoCat estableix uns mecanismes de coordinació en tres nivells. Així, el primer nivell és el d'atenció als ajuntaments i ens locals registrats com a usuaris del sistema. El segon nivell, suposa un escalat a la capa tècnica d'operadors i Generalitat, a través de la Secretaria de Telecomunicacions i Transformació Digital, de manera que s'estableix el contacte a tres bandes entre les institucions i els operadors, per tal de fer front a la incidència. Aquest procés facilita, per exemple, l'ús de recursos per a donar suport a les feines de resolució, tals com la utilització de maquinària, senyalització, acompanyament, etc, i estableix els mecanismes d'informació entre l'operador i l'ajuntament, i facilita, al seu temps, la informació a la ciutadania. En aquest sentit, aquest nivell és el més utilitzat en cas d'incidències de caràcter massiu o amb gran afectació. Finalment, s'estableix un darrer nivell de coordinació entre operadors i Generalitat.

D'altra banda, la Generalitat disposa de la Xarxa RESCAT, que garanteix la comunicació amb els municipis a través dels terminals de què disposa la xarxa, que s'estructura en un sistema de grups, garantint tant la comunicació entre els cossos d'emergència, com dels ens locals amb el sistema d'emergències i el Govern, si escau. Tanmateix, no es disposa d'un sistema d'informació periòdica sobre l'estat de les xarxes privades, atès que el marc jurídic no permet obligar els operadors a emetre aquesta informació.

El servei 112, suposa una via unidireccional entre la ciutadania i el sistema d'emergències, en què intervenen les telecomunicacions. Des d'aquest servei, en el marc del protocol TelcoCat, es treballa amb els operadors per tal de garantir-ne l'extensió i la continuïtat. El servei 112, al no dependre d'un sol operador, té una cobertura molt àmplia al territori. No passa així amb el sistema ES-Alert, un sistema d'avisos a la població de caràcter unidireccional. Aquest sistema, que depèn del Govern de l'Estat i s'estructura a partir de directiva europea, opera, hores d'ara, d'acord amb la cobertura de dades de cadascun dels operadors. Tanmateix, a partir de la plataforma de l'ES-Alert s'està treballant en perfeccionar el sistema i fer que el missatge passi a través de qualsevol operador, la qual cosa garantiria la recepció dels avisos a tots els mòbils de la zona seleccionada.

Quant a la integració del pensament computacional i de les competències digitals avançades en el sistema educatiu, la Llei orgànica 3/2022, de 31 de març, d'ordenació i integració de la Formació Professional, regula el nou marc de la Formació Professional, desplegat pel Reial decret 659/2023, de 18 de juliol, pel qual es desenvolupa l'ordenació del sistema de Formació Professional. Aquest marc normatiu estableix que totes les ofertes de Formació Professional de grau D (cicles formatius) incorporin mòduls professionals transversals vinculats als grans vectors de transformació del sistema productiu, entre els quals destaca de manera explícita la digitalització.

En concret, el Reial decret 659/2023 regula amb caràcter obligatori el mòdul professional de «Digitalització aplicada als sectors productius» en tots els cicles formatius de grau mitjà i superior, orientat al desenvolupament de competències en:

– digitalització dels processos productius
– ús de tecnologies digitals avançades
– seguretat i impacte de la digitalització en el sector
– comprensió del paper de la tecnologia en la transformació econòmica i social

Aquesta regulació garanteix que la competència digital avançada, incloent-hi aspectes relacionats amb l'automatització, la seguretat digital i l'ús responsable de tecnologies emergents, estigui integrada curricularment i vinculada a cada sector professional.

El nou escenari normatiu reforça, també, la necessitat que la formació del professorat de Formació Professional en competències digitals avançades es vinculi directament al desplegament dels nous mòduls professionals de digitalització, prioritzant la formació contextualitzada per famílies professionals; l'actualització tecnològica sectorial, i l'acompanyament als equips docents responsables d'aquests mòduls.

Pel que fa a l'ús de les noves tecnologies en el sector empresarial, el Departament d'Empresa i Treball, a través de l'Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ), treballa per acostar les noves tecnologies a les petites i mitjanes empreses catalanes i té disponible una cartera de serveis i ajuts a l'abast del teixit empresarial català, altament adaptable a les seves necessitats. En aquest context, ofereix un servei d'assessorament, destinat a orientar i estructurar projectes d'innovació tecnològica. Aquest servei inclou una primera fase d'identificació de necessitats de l'empresa per orientar-la en la realització d'un projecte d'implantació de tecnologies avançades.

També, a través del Digital Innovation Hub de Catalunya, impulsat per la Generalitat i coordinat amb els principals agents de suport a la digitalització, s'ofereixen serveis de capacitació, mentoratge i ajuts per al testatge de tecnologies digitals avançades, orientats a accelerar la incorporació d'aquestes tecnologies a les empreses.

A més, enguany es publicarà la línia d'ajuts a projectes d'innovació empresarial, R+D+I, que té, entre els seus objectius, donar suport al testatge de tecnologies avançades a les empreses, per tal de reduir les incerteses tècniques, funcionals, econòmiques o de mercat associades a l'adopció de tecnologies avançades que impliquin l'exploració de noves aplicacions tecnològiques abans de prendre la decisió d'invertir-hi.

Així mateix, cal destacar actuacions en relació amb una tecnologia clau com és la intel·ligència artificial (IA). El 2026 s'ha publicat per primera vegada un tipus de cupó a la competitivitat enfocat a la realització de diagnosis en IA per part d'una persona assessora acreditada per ACCIÓ, amb l'objectiu d'elaborar un full de ruta per a la implantació d'aquesta tecnologia. També s'han capacitat empreses industrials en IA, amb la realització de diagnosis que permetin elaborar un full de ruta per incorporar la IA als seus processos productius.

Així mateix, s'acompanyen empreses catalanes a ecosistemes de referència internacional, els quals els serveixen d'inspiració, i s'impulsa la participació d'empreses catalanes en fires de referència internacional com la Hannover Messe.

Cal assenyalar que el Govern està treballant activament en l'aplicació del nou marc europeu derivat del Reglament de la infraestructura del gigabit i del futur Reglament de xarxes digitals, amb l'objectiu de facilitar el desplegament d'infraestructures digitals i reforçar la capacitat de Catalunya per disposar de xarxes de comunicacions electròniques més resilients, eficients i alineades amb els objectius europeus de connectivitat. En aquest àmbit, s'ha analitzat l'impacte dels nous terminis relatius als permisos i als drets de pas previstos en la normativa europea, especialment pel que fa als procediments administratius que afecten els desplegaments de xarxes de telecomunicacions. En aquest sentit, el Departament de la Presidència i el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica treballen per a la coordinació i harmonització de criteris i facilitar l'adaptació dels procediments administratius als nous requeriments europeus. Així mateix, el Departament de la Presidència col·labora amb l'Administració General de l'Estat en el desenvolupament del Punt d'Informació Únic previst a la normativa europea, aportant la informació relativa a infraestructures, obres, permisos i regulació aplicable dins l'àmbit competencial de Catalunya. El desenvolupament d'aquest sistema es troba actualment

en fase de proves i la Generalitat participa de forma activa en els grups de treball tècnic convocats.

En relació amb la qüestió de la bretxa digital territorial, cal dir que des del Govern això no s'aborda com una actuació aïllada, sinó mitjançant una estratègia integral basada en infraestructures, col·laboració amb operadors, suport al món local i impuls de noves línies d'actuació específiques. D'aquesta manera, el Govern està desplegant un conjunt coordinat d'actuacions orientades a reduir la bretxa digital territorial i garantir l'accés equitatiu a la connectivitat, especialment als municipis rurals, de muntanya i a les zones amb majors dificultats de cobertura.

Entre les actuacions impulsades destaca la posada en marxa del protocol TelcoCat a què s'ha fet referència. També s'ha constituït la comissió de treball per a la millora de la connectivitat als municipis rurals, prevista per la Llei 8/2025, de l'Estatut dels Municipis Rurals. Aquesta comissió està elaborant propostes específiques per garantir la cobertura de telefonia mòbil i el desplegament de xarxes de fibra òptica als municipis rurals, amb la previsió de presentar un informe amb mesures concretes abans de finalitzar l'any 2026.

Paral·lelament, el Govern continua desplegant la xarxa pública de fibra òptica de la Generalitat, que ja supera els 8.000 quilòmetres de longitud i connecta prop del 80% dels municipis de Catalunya, amb l'objectiu d'assolir la connexió del conjunt dels municipis catalans al llarg de la legislatura. Aquesta actuació es complementa amb el desplegament del projecte XCAT Connecta, destinat a reforçar la xarxa pública de telecomunicacions i la connectivitat dels serveis públics, amb les actuacions de suport als programes estatals de desplegament de xarxes mòbils i banda ampla en zones rurals, i amb les mesures impulsades per agilitzar els desplegaments d'infraestructures de telecomunicacions. Així mateix, el Departament de la Presidència ha creat l'Observatori d'Infraestructures Digitals, amb la finalitat d'analitzar les necessitats del territori, efectuar el seguiment dels desplegaments i donar suport tècnic als ens locals.

Finalment, el Govern està treballant en el programa ConnectaCat Territori 2026-2030, que preveu actuacions específiques per fomentar el desplegament de fibra i 5G a zones blanques, impulsar noves infraestructures de telecomunicacions en municipis rurals, facilitar la connectivitat d'habitatges i edificacions aïllades, millorar la cobertura en túnels i reforçar les capacitats de resposta davant situacions d'emergència.

Pel que fa a l'apartat de la moció referent a la simplificació normativa, cal assenyalar que en els informes adoptats per la Comissió d'Experts per a la Reforma de l'Administració (CETRA) que va posar en marxa el Govern, es va analitzar l'excés de regulació i la complexitat normativa existent a Catalunya, i es van adquirir compromisos en relació amb la simplificació i reducció de terminis relatius als tràmits de la normativa ambiental i urbanística, així com de la d'energia. En aquest sentit, cal destacar que s'han establert compromisos per simplificar tràmits, alguns dels quals són crítics per al desplegament d'infraestructures digitals i projectes tecnològics.

D'aquesta manera, el Govern està impulsant diverses mesures orientades a simplificar la tramitació administrativa associada al desplegament d'infraestructures digitals estratègiques i a facilitar la captació d'inversions en l'àmbit tecnològic. Així, en el marc de l'Avantprojecte de llei de simplificació de tràmits en l'àmbit urbanístic i ambiental, s'han proposat modificacions normatives destinades a facilitar el desplegament de xarxes de telecomunicacions en sòl no urbanitzable. Entre les mesures previstes, destaca l'exempció, en determinats supòsits, de l'obligació d'aprovar un projecte d'actuació específica per a instal·lacions soterrades de xarxes de telecomunicacions i fibra òptica que discorrin íntegrament per camins de domini públic, fet que ha de contribuir a reduir càrregues administratives i agilitzar els desplegaments.

Així mateix, l'Acord del Govern 64/2025, de 18 de març, pel qual s'aprova el Marc estratègic d'impuls de la implantació i el desenvolupament de centres de dades a Catalunya, incorpora mecanismes específics per facilitar la implantació d'aquest tipus d'infraestructures. En particular, preveu que els projectes que compleixin els requisits establerts puguin obtenir la consideració de projecte empresarial estratègic, beneficiant-se de mecanismes de tramitació preferent o urgent i de la reducció de determinats terminis administratius.

Addicionalment, el Marc estratègic preveu la possibilitat d'emprar els instruments urbanístics i administratius previstos a la normativa vigent per facilitar la implantació d'infraestructures digitals considerades d'interès estratègic per al país, reforçant així la col·laboració entre administracions i el sector privat per accelerar el desenvolupament de projectes tecnològics d'alt impacte.

Finalment, per tal de traslladar el mandat parlamentari establert al punt 2 de la moció, la delegada del Govern de la Generalitat a Madrid va trametre, en data 23 de març de 2026, la Moció 172/XV al Ministeri per a la Transformació Digital i de la Funció Pública mitjançant un escrit en què es transcrivia aquest mandat. Així mateix, en la mateixa data i amb la mateixa finalitat, es va comunicar el contingut del punt *2a*) al Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació.

Barcelona, 14 de juliol de 2026
Albert Dalmau Miranda, conseller de la Presidència

4.52. Compareixences del president de la Generalitat

4.52.10. Compareixences

Compareixença del president de la Generalitat davant el Ple per a informar sobre les modificacions en la composició del Govern
350-00009/15

ANUNCI

Anunci: president de la Generalitat (reg. 99463).
Coneixement: Mesa del Parlament, 21.07.2026.

Al president del Parlament de Catalunya

Salvador Illa i Roca, president de la Generalitat de Catalunya, a l'empara del que disposa l'article 172 del Reglament del Parlament,

Sol·licito:

Comparèixer davant del Ple del Parlament per donar compte al Ple de les modificacions en la composició del Govern dutes a terme, en compliment del que disposa l'article 23.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

Barcelona, 20 de juliol de 2026
Salvador Illa i Roca, president de la Generalitat de Catalunya

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: GP COMUNS, GP CUP-DT
Reg. 99227

A la Mesa del Parlament

Els diputats sotasignats, integrants, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.*b* i 23.*b* de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució de la Proposició de llei de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres (tram. 202-00055/15), i d'una manera especial dels preceptes següents:

Fonaments jurídics

Primer. Publicació del text objecte de dictamen

El *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* núm. 550, de 16 de juliol de 2026, ha publicat el Dictamen de la Comissió d'Empresa i Treball sobre la Proposició de llei de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació de Catalunya, juntament amb els vots particulars i les esmenes reservades corresponents. La iniciativa es tramita amb el número d'expedient 202-00055/15.

Segon. Legitimació i termini

Els dos grups parlamentaris sotasignats estan legitimats conjuntament per sol·licitar dictamen al Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a la Constitució i a l'Estatut dels projectes i les proposicions de llei sotmesos a l'aprovació del Parlament. La sol·licitud es comunica a la Mesa dins el termini de tres dies establert per l'article 26.1 de la Llei 2/2009, perquè, un cop admesa a tràmit, sigui tramesa al Consell.

Tercer. Preceptes objecte de la sol·licitud

Aquesta sol·licitud comprèn tres blocs de preceptes i de dubtes jurídics:

a) Pel que fa a la composició dels òrgans de govern i al principi d'igualtat, l'article 25 *bis.c*, inclosos els seus números 1r a 5è, i l'article 30.2.*c*; i, per connexió o conseqüència, els articles 25 ter.4 *bis*, 25 *quater.c*, 27.1 i 29.1, en la mesura que permeten que els vocals que accedeixen al ple en representació de les empreses de més aportació voluntària participin en l'elecció de la presidència i del comitè executiu i puguin ésser elegits per ocupar aquests càrrecs.

b) Pel que fa a la representació institucional, la participació en l'acció de govern i la preservació dels espais propis del diàleg social, els articles 3.3 *bis*, 4.1.*a* i 4.2.*j*, i la disposició addicional tercera, en la mesura que atribueixen o promouen una participació activa de les cambres en òrgans administratius, organismes públics o publicoprivats de composició plural i òrgans de govern d'infraestructures i sistemes generals.

c) Pel que fa específicament a la formació professional, els articles 4.2.*l*, 4.2.*m* i 4.2.*n*, relatius, respectivament, a l'organització de la formació pràctica i dual; a la informació, orientació i col·laboració en procediments d'avaluació i acreditació de competències; i a la col·laboració en programes de formació.

I. Contingut i abast de la regulació qüestionada

Quart. Naturalesa pública de les cambres i exigència de funcionament democràtic

L'article 2.1 del text configura les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació com a corporacions de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, que actuen com a òrgans consultius i de col·laboració amb les administracions públiques i que han de tenir una estructura i un funcionament intern democràtics. Aquesta naturalesa pública es projecta en les funcions publicoadministratives de representació, proposta, consulta, assessorament i col·laboració que la llei els atribueix.

Cinquè. Dret electoral de les persones adscrites a la cambra

L'article 19.5 reconeix a les persones electores el dret d'elegir els òrgans de govern de les cambres i d'ésser-hi elegides, en els termes establerts per la llei. L'article 24 identifica com a òrgans de govern el ple, el comitè executiu i la presidència, i l'article 25 qualifica el ple com a òrgan suprem de govern i representació.

Sisè. Composició mixta del ple i reserva de vocalies per aportació econòmica

L'article 25 *bis* divideix les vocalies del ple en tres grups: un mínim de dos terços elegits per sufragi lliure, igual, directe i secret; fins a un deu per cent elegit indirectament entre persones de reconegut prestigi; i la resta atribuïda a persones en representació de les empreses de més aportació voluntària a la cambra. Per tant, una part de les vocalies de l'òrgan suprem de govern queda reservada a empreses seleccionades per la quantia de llur contribució econòmica voluntària i no pel sufragi general del cens cameral.

Setè. L'aportació econòmica com a requisit d'accés i de permanència

L'article 25 *bis.c.*1r obliga les empreses de més aportació voluntària a comprometre's a mantenir-la durant tot el mandat i estableix que l'incompliment comporta la pèrdua de la condició de vocal. L'article 30.2.*c* reitera aquesta conseqüència. Així, l'aportació econòmica opera simultàniament com a títol d'accés a unes vocalies reservades, com a obligació continuada durant el mandat i com a causa de pèrdua del càrrec.

Vuitè. Projecció sobre la presidència i el comitè executiu

Els articles 25 *ter.*4 *bis*, 25 *quater.c*, 27.1 i 29.1 no diferencien entre les vocalies elegides per sufragi i les atribuïdes a les empreses de més aportació voluntària. En conseqüència, aquestes darreres poden participar amb plenitud de drets en l'elecció de la presidència i del comitè executiu i poden accedir a aquests càrrecs. La diferència de tracte no queda, doncs, circumscrita a una presència consultiva o honorífica, sinó que es projecta sobre la direcció i la gestió de la corporació.

Novè. Amplitud de les funcions de representació i participació institucional

L'article 3.3 *bis* imposa al departament competent que vetlli perquè les iniciatives del Govern facilitin l'assoliment de les finalitats camerals i, sempre que sigui possible, tinguin en compte el concurs de les cambres en l'acció de govern quan aquesta incideixi en els interessos generals del comerç, la indústria, els serveis o la navegació. L'article 4.1.*a* permet que les cambres exerceixin funcions de representació, promoció i defensa en òrgans administratius i organismes públics i publicoprivats de composició plural. L'article 4.2.*j* els permet participar en els òrgans de govern d'infraestructures i sistemes generals de comunicacions. Finalment, la disposició addicional tercera ordena al Govern adoptar i promoure les disposicions necessàries perquè les cambres representin els interessos generals que els són propis en aquests òrgans i organismes.

Desè. Funcions atribuïdes en matèria de formació professional

L'article 4.2.*l* permet a les cambres participar amb les administracions competents en l'organització de la formació pràctica inclosa en els ensenyaments de formació professional i en les accions i iniciatives de formació professional dual, especialment en la selecció i validació de centres de treball i empreses, en la designació i formació de tutors d'alumnes i en el control i l'avaluació del compliment de la programació. L'article 4.2.*m* els atribueix funcions d'informació i orientació sobre els procediments d'avaluació i acreditació de competències professionals, i permet que aportin instal·lacions i serveis per a algunes fases quan ho determini l'Administració. L'article 4.2.*n* els permet col·laborar en programes de formació establerts per centres docents públics o privats i, si escau, per les administracions competents.

Onzè. Dictamen 16/2025 del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya

El Dictamen 16/2025 del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya va advertir que la regulació havia de preservar el diàleg social i el paper singular de les organitzacions sindicals i empresarials més representatives. En concret, va proposar: limitar a caràcter consultiu la presència cameral en òrgans administratius i organismes de composició plural; limitar també a caràcter consultiu la participació en òrgans de govern d'infraestructures; substituir les atribucions detallades en formació professional per una clàusula general de col·laboració respectuosa amb les funcions dels agents socials; eliminar les funcions relatives a acreditació de competències i programes de formació; i reformular la disposició addicional tercera perquè la intervenció de les cambres fos consultiva. El pre-dictamen ha incorporat algunes salvaguardes, especialment l'article 3.2, però no ha assumit el nucli d'aquestes recomanacions.

El Dictamen del CTESC no constitueix per si mateix un paràmetre de constitucionalitat o d'estatutarietat. Tanmateix, és un antecedent institucional rellevant, perquè identifica el possible solapament entre les funcions d'una corporació de dret públic tutelada per l'Administració i els espais de participació, representació i concertació que l'ordenament reserva o atribueix de manera singular als agents socials.

II. Preceptes constitucionals i estatutaris que poden resultar vulnerats

Dotzè. Paràmetres constitucionals i estatutaris

Els preceptes qüestionats poden ésser contraris als articles 14 i 9.3 de la Constitució, en relació, respectivament, amb el principi d'igualtat davant la llei i amb la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics i la seguretat jurídica. Com a criteris interpretatius i mandats de promoció de la igualtat i la participació, també són rellevants els articles 1.1 i 9.2 de la Constitució i els articles 4.2 i 4.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

En relació amb la representació institucional i la formació professional, són especialment rellevants l'article 7 de la Constitució, que reconeix la funció constitucional dels sindicats de treballadors i de les associacions empresarials en la defensa i promoció dels interessos econòmics i socials que els són propis; i els apartats 4, 6 i 7 de l'article 45 de l'Estatut. L'article 45.4 situa les organitzacions sindicals i empresarials i l'Administració de la Generalitat en l'espai català de relacions laborals i hi vincula el diàleg social i la concertació; l'article 45.6 disposa que les organitzacions sindicals i empresarials han de participar en la definició de les polítiques públiques que les afecten; i l'article 45.7 estableix que les corporacions de dret públic representatives d'interessos econòmics i professionals han d'ésser consultades en la definició de les polítiques públiques que les afecten.

L'article 125 de l'Estatut atribueix a la Generalitat competència sobre l'organització interna, el funcionament, l'atribució de funcions, la tutela i el sistema electoral de les cambres. Aquesta competència permet atribuir-los funcions rellevants, però

s'ha d'exercir respectant la posició institucional que la Constitució i l'Estatut reconeixen als agents socials i la delimitació establerta per la legislació sectorial aplicable.

III. Fonaments dels dubtes relatius al principi d'igualtat i a la composició dels òrgans de govern

Tretzè. Existència d'una diferència de tracte entre empreses en situació comparable

Totes les empreses adscrites a una cambra formen part de la mateixa corporació de dret públic, integren el cens electoral i són titulars dels drets electorals que reconeix la llei. No obstant això, només les empreses que fan les aportacions voluntàries més elevades poden optar a una categoria específica de vocalies reservades. El criteri determinant d'aquesta via singular d'accés no és el resultat del sufragi, ni la representativitat sectorial o territorial, ni la generació d'ocupació, ni una qualificació especial per exercir funcions de govern, sinó la quantia aportada a la corporació.

Catorzè. Aplicació del judici d'igualtat

El principi d'igualtat no exclou qualsevol diferència de tracte, però exigeix que la distinció respongui a una finalitat legítima, disposi d'una justificació objectiva i raonable i mantingui una relació de proporcionalitat amb les conseqüències que produeix. La sostenibilitat financera de les cambres pot constituir una finalitat legítima; tanmateix, no resulta evident que aquesta finalitat justifiqui atribuir drets de govern addicionals als principals aportants. Finançar una corporació i representar l'interès general que aquesta té legalment encomanat són realitats diferents, i una aportació més elevada no acredita necessàriament una major representativitat ni una aptitud superior per governar-la.

Quinzè. Risc d'un sistema de representació de caràcter censitari

La regulació pot introduir un element de representació censitària en una corporació pública: qui disposa de major capacitat o voluntat de contribuir econòmicament obté una via reservada d'accés al ple, amb els mateixos drets de vot que les vocalies elegides per sufragi. La intensitat del tracte diferenciat augmenta perquè aquestes vocalies poden intervenir en totes les decisions del ple i accedir a la presidència i al comitè executiu. Aquesta conseqüència exigeix una justificació especialment sòlida, atesa la naturalesa pública de la corporació, l'adscripció d'ofici de les empreses i les funcions publicoadministratives que exerceix.

Setzè. Manca de connexió suficient amb la representació dels interessos generals

Les cambres tenen per finalitat representar, promoure i defensar els interessos generals del comerç, la indústria, els serveis i la navegació. La major aportació voluntària expressa un vincle financer amb la institució, però no és necessàriament un indicador de pluralitat, representativitat, implantació territorial o contribució a l'interès econòmic general. La regulació no incorpora factors correctors que evitin que la capacitat econòmica es tradueixi directament en poder institucional, ni garanties específiques de representació de les petites i mitjanes empreses.

Dissetè. Condicionament del mandat al manteniment del pagament

El dubte s'intensifica perquè el pagament no és només una condició inicial, sinó una obligació que s'ha de mantenir durant tot el mandat. La pèrdua del càrrec per deixar de satisfer l'aportació vincula de manera directa i continuada la permanència en l'òrgan suprem de govern amb una prestació econòmica. Cal determinar si aquesta conseqüència és necessària i proporcionada per garantir la sostenibilitat financera o si converteix, materialment, el pagament en condició de conservació d'una posició institucional de govern.

Divuitè. Insuficient determinació legal dels elements essencials

L'article 25 *bis.c* remet al reglament de règim interior de cada cambra els requisits i el sistema d'elecció de les empreses de més aportació voluntària. El text no fixa de manera suficient la quantia o el període de referència, els criteris de desempat, les regles per evitar la concentració de vocalies en empreses vinculades, les garanties de publicitat i concurrència o les condicions comunes aplicables a totes les cambres. Atès que es tracta de la composició de l'òrgan suprem d'una corporació de dret públic, aquesta remissió suscita dubtes addicionals de seguretat jurídica i d'interdicció de l'arbitrarietat.

Dinovè. Relació amb la legislació bàsica estatal

L'article 10.2.*c* de la Llei 4/2014, d'1 d'abril, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació, preveu representants de les empreses de major aportació voluntària i remet la forma d'elecció a l'administració tutelant. L'article 10.5 exigeix que, com a mínim, dues terceres parts de les vocalies siguin elegides per sufragi. Aquesta previsió bàsica condiciona el legislador català, però no exclou l'examen de la constitucionalitat de la concreta configuració autonòmica ni elimina el marge de regulació que la mateixa norma estatal reconeix a l'administració tutelant. En particular, cal determinar si la llei catalana ha establert garanties suficients quant al nombre de vocalies, el sistema de selecció, la permanència en el càrrec i l'accés a la presidència i al comitè executiu. Tampoc consta un pronunciament del Tribunal Constitucional que hagi examinat específicament aquesta modalitat de representació des de la perspectiva de l'article 14 de la Constitució.

Vintè. Coherència amb l'exigència de funcionament democràtic

La regulació s'ha d'interpretar sistemàticament amb l'article 2.1, que exigeix una estructura i un funcionament intern democràtics, i amb l'article 19.5, que reconeix els drets d'elegir i d'ésser elegit. D'aquesta lectura conjunta sorgeix el dubte de si és compatible amb aquests principis que una part de l'òrgan suprem de govern s'atribueixi en funció de l'aportació econòmica i que la continuïtat en el càrrec depengui del manteniment del pagament.

IV. Fonaments dels dubtes sobre representació institucional, participació i diàleg social

Vint-i-unè. Diferent intensitat institucional dels articles 45.6 i 45.7 de l'Estatut

L'article 45 de l'Estatut estableix una distinció expressa entre la participació de les organitzacions sindicals i empresarials en la definició de les polítiques públiques que les afecten i la consulta a les corporacions de dret públic representatives d'interessos econòmics i professionals. Aquesta distinció no comporta necessàriament que tota presència cameral en qualsevol organisme hagi d'ésser merament consultiva; l'article 125 de l'Estatut permet atribuir funcions a les cambres. Tanmateix, impedeix equiparar sense delimitació la posició de les cambres a la dels agents socials en els espais de diàleg social, concertació, negociació col·lectiva i participació institucional sociolaboral.

Vint-i-dosè. Abast excessivament obert de la participació prevista

Els articles 3.3 *bis* i 4.1.*a* i la disposició addicional tercera utilitzen expressions àmplies com ara «concurs en l'acció de govern», «representar» en organismes de composició plural i obligació del Govern de promoure aquesta representació. L'article 4.2.*j* permet, a més, la participació en òrgans de govern d'infraestructures i sistemes generals. Aquestes previsions poden ésser conformes a l'Estatut quan s'apliquen a organismes sectorials de promoció econòmica, internacionalització, innovació o gestió d'infraestructures, sempre que la norma reguladora de l'organisme ho prevegi. El dubte apareix perquè el text no exclou expressament els espais de diàleg

social o de concertació ni delimita si la participació comporta veu, vot o capacitat decisòria.

Vint-i-tresè. Insuficiència eventual de la clàusula de salvaguarda de l'article 3.2

L'article 3.2 preserva les funcions i facultats legalment atribuïdes a les organitzacions sindicals i empresarials més representatives en negociació col·lectiva, representació, participació institucional, diàleg social i concertació. Aquesta clàusula és rellevant i pot permetre una interpretació conforme. No obstant això, la coexistència amb mandats legals amplis de promoció de la representació cameral pot generar incertesa sobre el límit material entre la consulta a una corporació de dret públic i la participació institucional reservada als agents socials. Per això es demana al Consell que determini si la clàusula és suficient o si els preceptes qüestionats requereixen una interpretació conforme explícita o una delimitació normativa addicional.

Vint-i-quatrè. Participació en òrgans de govern i necessitat d'habilitació sectorial expressa

La participació de les cambres amb veu i vot en òrgans de govern no és necessàriament contrària a l'Estatut quan l'òrgan té naturalesa sectorial o de gestió econòmica i la normativa específica en justifica la presència. Tanmateix, una habilitació legal general i indiferenciada pot resultar problemàtica si permet que la mera condició de cambra generi un dret de participació decisòria en qualsevol organisme plural. La naturalesa de corporació tutelada per l'Administració i la representació legal d'interessos generals, i no d'interessos empresarials de part, exigeixen que la participació executiva o decisòria es justifiqui per la naturalesa i les funcions de cada organisme i no alteri els espais reservats als interlocutors socials.

V. Fonaments específics dels dubtes en matèria de formació professional

Vint-i-cinquè. Posició singular dels agents socials en la governança de la formació professional

L'article 117 de la Llei orgànica 3/2022, de 31 de març, d'ordenació i integració de la formació professional, estableix que la governança executiva i estratègica del sistema ha de tenir com a interlocutors principals les organitzacions empresarials i sindicals més representatives i que aquesta participació comprèn les polítiques i estratègies del sistema, la detecció de necessitats, el disseny d'actuacions i programes, l'acreditació de competències, l'orientació professional i l'avaluació de l'estratègia. La Llei catalana 10/2015, de 19 de juny, configura igualment la Comissió Rectora del sistema com a òrgan de planificació estratègica i avaluació integrat per la Generalitat i les organitzacions empresarials i sindicals més representatives.

Aquesta posició singular no implica una exclusió absoluta de les cambres. La legislació sectorial reconeix que poden actuar com a organismes o entitats intermèdies, facilitar la participació de les empreses, donar suport a les pimes, col·laborar en la formació dual i prestar suport en determinades fases dels procediments d'acreditació. El dubte jurídic no rau, per tant, en l'existència de funcions camerals de col·laboració, sinó en la possible confusió entre aquesta col·laboració operativa i la governança estratègica o decisòria del sistema.

Vint-i-sisè. Abast de l'article 4.2.*l*: organització, validació, control i avaluació

L'article 4.2.*l* reprodueix en gran mesura una funció prevista per l'article 5.1.*e* de la Llei estatal 4/2014 i troba també suport en l'article 37 de la Llei catalana 10/2015, que promou la col·laboració de les cambres en la difusió de la formació dual, la detecció de necessitats, la participació de les empreses, la idoneïtat dels centres de treball, la formació de tutories i el seguiment de les accions formatives. Això difi-

culta sostenir que la mera participació operativa de les cambres sigui contrària a la Constitució o a l'Estatut.

Tanmateix, els conceptes «organització», «selecció i validació», «control» i «avaluació del compliment de la programació» poden rebre una interpretació expansiva. Cal determinar si aquests termes són conformes només en la mesura que designen funcions materials, auxiliars i d'intermediació sota la direcció de l'Administració i dels centres competents, sense atribuir a les cambres la planificació estratègica, l'avaluació acadèmica de l'alumnat, la decisió sobre l'oferta o la substitució dels agents socials en els òrgans de governança.

Vint-i-setè. Avaluació i acreditació de competències professionals

L'article 4.2.*m* és més restrictiu que la redacció inicial i limita les cambres a facilitar informació i orientació i a aportar instal·lacions i serveis per a algunes fases quan ho determinin les administracions competents. Aquesta col·laboració és prevista per la legislació estatal de cambres i per l'article 43.4 de la Llei catalana 10/2015. No obstant això, l'acreditació de competències forma part de les matèries incloses per la Llei orgànica 3/2022 en la participació dels agents socials en la governança estratègica, mentre que la decisió acreditadora correspon a l'Administració competent. Per això, el precepte ha d'ésser interpretat de manera que les cambres no assumeixin facultats decisòries, d'avaluació substantiva o d'orientació institucional que desplacin els òrgans públics i els interlocutors socials.

Vint-i-vuitè. Col·laboració en programes de formació

L'article 4.2.*n* permet una col·laboració àmplia en programes establerts per centres docents públics o privats i per les administracions. Aquesta funció pot ésser legítima com a prestació auxiliar, intermediació amb empreses o suport material. Tanmateix, la seva formulació no precisa els límits, els procediments de selecció, les garanties de concurrència ni la separació entre el disseny de programes –inclòs en la governança estratègica en què els agents socials són interlocutors principals– i la mera execució o col·laboració. Aquesta indeterminació justifica que el Consell examini si cal una interpretació conforme o una delimitació legal addicional.

Vint-i-novè. Lectura conjunta dels tres preceptes de formació professional

Considerats de manera aïllada, els articles 4.2.*l*, 4.2.*m* i 4.2.*n* poden ésser interpretats com a funcions operatives compatibles amb la normativa sectorial. Considerats conjuntament, però, atribueixen a les cambres una presència continuada en l'organització de la formació dual, la selecció i validació d'empreses, el control de la programació, l'orientació i acreditació de competències i els programes formatius. Per això, es planteja si la suma d'aquestes atribucions pot alterar l'equilibri institucional del sistema i si l'article 3.2 és suficient per assegurar que no es produeixi una equiparació material amb les organitzacions empresarials i sindicals més representatives.

Per tot això, els grups parlamentaris sotasignats sol·liciten:

Primer. Que la Mesa del Parlament admeti a tràmit aquesta sol·licitud i la trameti al Consell de Garanties Estatutàries.

Segon. Que el Consell dictamini si l'article 25 *bis.c*, inclosos els seus números 1r a 5è, vulnera els articles 14 i 9.3 de la Constitució, en connexió amb els articles 1.1 i 9.2 de la Constitució i 4.2 i 4.3 de l'Estatut, en reservar una part de les vocalies del ple a les empreses de més aportació voluntària.

Tercer. Que el Consell dictamini si la vinculació entre la quantia de l'aportació econòmica i l'accés a l'òrgan suprem de govern d'una corporació de dret públic constitueix una diferència de tracte mancada de justificació objectiva i raonable o desproporcionada respecte de la finalitat de garantir la sostenibilitat econòmica de les cambres.

Quart. Que el Consell dictamini si l'article 25 *bis.c.*1r i l'article 30.2.*c*, en condicionar la permanència en el ple al manteniment de l'aportació durant tot el mandat, vulneren els principis d'igualtat, seguretat jurídica i interdicció de l'arbitrarietat.

Cinquè. Que el Consell dictamini si la remissió al reglament de règim interior de cada cambra dels requisits i del sistema d'elecció de les empreses de més aportació voluntària respecta les exigències de certesa i previsibilitat pròpies de la regulació dels elements essencials de la composició dels òrgans de govern d'una corporació de dret públic.

Sisè. Que el Consell dictamini, per connexió, si els articles 25 *ter.*4 *bis*, 25 *quater.c*, 27.1 i 29.1, en permetre que les vocalies vinculades a les empreses de més aportació voluntària participin en l'elecció de la presidència i del comitè executiu i puguin accedir a aquests càrrecs, intensifiquen la diferència de tracte i resulten contraris als preceptes constitucionals i estatutaris indicats.

Setè. Que el Consell determini el marge de configuració de què disposa el legislador català, dins del marc de la Llei 4/2014, per establir límits i garanties sobre el nombre de vocalies atribuïdes a empreses de major aportació, els criteris de selecció, la prevenció de la concentració de vocalies, la representació de les petites i mitjanes empreses, la permanència en el càrrec i l'accés a la presidència i al comitè executiu.

Vuitè. Que el Consell dictamini si els articles 3.3 *bis* i 4.1.*a* i la disposició addicional tercera són compatibles amb els articles 7 de la Constitució i 45.4, 45.6 i 45.7 de l'Estatut, en la mesura que promouen una participació i representació activa de les cambres en l'acció de govern i en òrgans administratius o organismes públics i publicoprivats de composició plural.

Novè. Que el Consell determini si els preceptes anteriors només són conformes a la Constitució i a l'Estatut si s'interpreten en el sentit que no atribueixen a les cambres la condició d'interlocutores socials ni drets de participació, veu o vot en els espais de diàleg social, concertació, negociació col·lectiva o participació institucional sociolaboral reservats legalment a les organitzacions sindicals i empresarials més representatives.

Desè. Que el Consell dictamini si l'article 4.2.*j*, en habilitar les cambres per participar en òrgans de govern d'infraestructures i sistemes generals, exigeix una previsió sectorial expressa i una justificació vinculada a la naturalesa de cada organisme, i si la seva aplicació ha d'excloure els òrgans propis del diàleg social i de la representació d'interessos empresarials i laborals de part.

Onzè. Que el Consell dictamini específicament si els articles 4.2.*l*, 4.2.*m* i 4.2.*n*, relatius a formació professional, respecten la posició institucional que els articles 7 de la Constitució i 45.4 i 45.6 de l'Estatut reconeixen a les organitzacions empresarials i sindicals, i si són compatibles amb la distinció de l'article 45.7 de l'Estatut entre participació dels agents socials i consulta o col·laboració de les corporacions de dret públic.

Dotzè. Que, en particular, el Consell determini si els conceptes «organització», «selecció i validació», «control i avaluació del compliment de la programació», «informació i orientació» i «col·laboració en programes de formació» només són conformes a la Constitució i a l'Estatut si es limiten a funcions operatives, auxiliars i d'intermediació sota la direcció de l'Administració i dels centres competents, sense comprendre la governança estratègica, el disseny de les polítiques i programes, l'avaluació acadèmica, la decisió acreditadora ni la substitució dels agents socials.

Tretzè. Que el Consell dictamini si la clàusula de salvaguarda de l'article 3.2 és suficient per evitar els solapaments exposats o si, per garantir una interpretació conforme, cal delimitar expressament en els articles 3.3 *bis*, 4.1.*a*, 4.2.*j*, 4.2.*l*, 4.2.*m* i 4.2.*n* i en la disposició addicional tercera el caràcter, l'abast i els límits de la participació cameral.

Catorzè. Que, per connexió o conseqüència, el Consell es pronunciï sobre els altres preceptes del text que puguin resultar afectats pel seu dictamen.

Palau del Parlament, 17 de juliol de 2026

David Cid Colomer, portaveu; Lluís Mijoler Martínez, diputat, GP Comuns. Dani Cornellà Detrell, portaveu; Laura Fernández Vega, diputada, GP CUP-DT

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: LORENA ROLDÁN SUÁREZ, JUNTAMENT AMB TRETZE ALTRES DIPUTATS DEL GP PPC

Reg. 101114

A la Mesa del Parlament

Els diputats sotasignats, integrants del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.*b* i 23.*b* de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució de la Proposició de llei de modificació del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme, per a l'adopció de mesures de contenció de l'especulació en les zones de mercat residencial tensionat (tram. 202-00064/15), i d'una manera especial dels preceptes següents:

– Article 1, mitjançant el que s'addiciona un nou apartat, el 9, a l'article 9 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.

– Per connexió amb l'article 1 de la proposició de llei, es demana també dictamen sobre la constitucionalitat dels següents articles de la proposició de llei:

a) Article 2 que modifica la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 57 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.

b) Article 3 que addiciona nous apartats, el 3 i el 4, a l'article 67 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.

c) Article 4 que addiciona un nou apartat, el 3, a l'article 69 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.

d) Article 5 que addiciona un nou apartat, el 3, a l'article 78 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.

e) Article 6 que modifica l'apartat 3 de l'article 85 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.

f) Article 7 que addiciona noves lletres, la f) i la g) a l'article 213 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.

– Esmenes a l'articulat núm. 1, 2 i 4 del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (Reg. 99268).

– Esmenes a l'articulat núm.1, 7, 8 i 11 del Grup Parlamentari Comuns i Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular-Defensem la Terra (Reg. 99340).

– Esmenes a l'articulat núm.1, 2, 3, 4, 5 i 6 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i Grup Parlamentari Comuns (Reg. 99342).

– Esmenes a l'articulat núm. 3, 4, 5, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 17, 18, 19, 20 i 21 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar (Reg. 99343).

La present sol·licitud de dictamen es fonamenta en els següents,

Fets

Primer. El proppassat 31 d'octubre de 2025, el Grup Parlamentari Comuns (GP Comuns) va presentar al Registre General de la Secretaria General del Parlament la Proposició de llei de modificació del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel que

s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme per a l'adopció de mesures de contenció de l'especulació en les zones de mercat residencial tensionat (tram. 202-00064/15). El text presentat pel GP Comuns incloïa la sol·licitud de tramitar la dita proposició de llei pel procediment de lectura única, previst a l'article 138 del Reglament del Parlament de Catalunya (RPC).

El 4 de novembre de 2025, la Mesa del Parlament va admetre a tràmit la iniciativa legislatura, quin text va ser publicat al Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya (BOPC) número 345 el 10 de novembre de 2025.

Segon. La Junta de Portaveus a la seva reunió del 23 de juny de 2026, després de catorze posposicions, va adoptar l'acord de proposar al Ple del Parlament tramitar en lectura única davant el Ple la proposició de llei presentada pel GP Comuns (BOPC núm.529, de 26 de juny de 2026), i a la reunió tinguda el 30 de juny de 2026, la Junta de Portaveus va acordar incloure a l'ordre del dia del Ple el debat i votació de la proposta de tramitar en lectura única la iniciativa legislativa.

Tercer. A la Sessió Plenària celebrada el 8 de juliol de 2026, el Ple del Parlament, per acord de la majoria, va acordar tramitar en lectura única la Proposició de llei de modificació del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel que s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme per a l'adopció de mesures de contenció de l'especulació en les zones de mercat residencial tensionat, obrint-se un termini d'esmenes a la totalitat i l'articulat.

Quart. Dins el termini fixat per la Mesa del Parlament, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (Reg.98263), el Grup Mixt (Reg.98388), el Grup Parlametari de VOX en Cataluña (Reg.99250) i el Grup Parlamentari de Junts (Reg.99440), han presentat esmenes a la totalitat de retorn de la proposició de llei. Per la seva part, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (Reg. 99268), el Grup Parlamentari Comuns i el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular-Defensem la Terra (Reg. 99340), el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i el Grup Parlamentari Comuns (Reg. 99342) i el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar (Reg. 99343) han presentat esmenes a l'articulat a la proposició de llei.

Totes les esmenes presentades pels diversos grups parlamentaris, tant a la totalitat com a l'articulat, han estat publicades el 20 de juliol de 2026 al BOPC núm.553.

Fonaments jurídics

Primer. Les mesures contingudes a la proposició de llei, així com les esmenes a l'articulat presentades pels grups parlamentaris, no troben empara a l'article 149 EAC i són contràries a la competència exclusiva de l'Estat relativa a les bases de les obligacions contractuals (article 149.1.8 CE)

La Proposició de llei de modificació del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel que s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme per a l'adopció de mesures de contenció de l'especulació en les zones de mercat residencial tensionat (tram. 202-00064/15), presentada pel GP Comuns i que està sent tramitada pel procediment legislatiu de lectura única (art. 138 RPC) per acord del Ple del Parlament, porta com a causa «*la necessitat d'articular una mesura limitativa que freni les conseqüències de l'actuació del mercat immobiliari amb finalitats purament espúries*». Així consta a l'exposició de motius de la proposició de llei, quin text continua dient que el motiu de la mesura que es proposa és perquè s'està «*contravenint el principi rector de l'urbanisme de desenvolupament urbanístics sostenible en l'elecció del model d'ordenació de les ciutats i, a mes, s'està segrestant la competència en l'elecció d'aquest model a les administracions públiques que són les úniques que tenen competència legal per decidir-ho, en funció de l'interès general, quedant vetada aquesta possibilitat als particulars en funció exclusivament del seu interès propi*».

En aquest context, la proposició de llei, que és objecte d'aquesta sol·licitud de dictamen, conté diverses modificacions del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost,

pel que s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme (TRLUC). La iniciativa legislativa presentada pel GP Comuns, amb un contingut formal de 7 articles i dues disposicions finals, incorpora al seu article 1 l'addició d'un nou apartat, el 9, a l'article 9 del TRLUC que «*habilita al planejament urbanístic per a l'adopció de la mesura extraordinària i temporal de protecció en aquestes zones* [zones de mercat residencial tensionat] *consistent en la limitació temporal de l'adquisició, per qualsevol títol, d'habitatges només per destinar-los a la residència habitual de la persona adquirent i la limitació, també temporal, de l'adquisició, per qualsevol títol, d'edificis sencers d'habitatges i només per destinar-los a arrendament per habitatge habitual en els termes exigits per a les zones tensionades i mentre duri la seva vigència*».

L'addició d'aquest nou apartat a l'article 9 del TRLUC és el nucli essencial de la proposició de llei. La resta de l'articulat de la iniciativa legislativa és conseqüència directa d'aquest article, ja que són disposicions que contemplen modificacions del Decret legislatiu 1/2010 necessàries per garantir l'efectivitat i la implementació de la mesura «extraordinària i temporal» mitjançant el planejament urbanístic.

Així per tant, la present sol·licitud de dictamen del Consell de Garanties Estatutàries (DCGE) centra el seu contingut en la regulació de l'article 1 de la proposició de llei, però la resta d'articles de la proposició, per connexió material al citat article, han de ser objecte d'estudi per part del Consell de Garanties Estatutàries ja que la seva constitucionalitat radica, essencialment, en la constitucionalitat, o no, de l'article 1 de la iniciativa legislativa que tramita el Parlament de Catalunya.

Les modificacions del TRLUC, quin objectiu últim és contenir el «*comportament especulatiu anormal del mercat immobiliari*» es troben emparades, segons la pròpia exposició de motius de la iniciativa legislativa, en el propi Decret legislatiu 1/2010, que és objecte de modificació per la proposició de llei, i en l'Estatut d'autonomia (EAC).

D'una banda al TRLUC, ja que «*el comportament especulatiu anormal del mercant immobiliari, en tant que comporta canvis en el model d'ordenació de les ciutats perquè genera descohesió social i dispersió territorial, obliga als poders públics amb competència en matèria d'ordenació urbanística a intervenir en el mercat immobiliari, a l'empara del previst en l'article 2.1 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel que es va aprovat el Text refós de la Llei d'urbanisme per rescatar i recuperar la funció pública urbanística en l'ordenació urbanística de les ciutats de Catalunya i assegurar el compliment del principi rector de l'actuació urbanística del desenvolupament urbanístic sostenible que obliguen a respectar tant l'article 3 del RDL 7/2015, de 30 d'octubre, pel que es va aprovar la Llei del Sòl i Rehabilitació Urbana, com l'article 3 del Decret legislatiu 1/2010, en la configuració dels models d'ocupació del sòl*».

I, d'una altra, a l'article 149 de l'Estatut d'autonomia que contempla la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'urbanisme que comprèn, entre altres, la regulació del règim urbanístic del sòl, que inclou, en tot cas, la determinació dels criteris sobre els diversos tipus de sòl i els seus usos (art.149.5 *a)* EAC) i la regulació del règim jurídic de la propietat del sòl, respectant les condicions bàsiques que l'Estat estableix per garantir la igualtat de l'exercici del dret a la propietat (art.149.5 *b)* EAC). L'exposició de motius de la proposició de llei és clara quan diu que «*aquest títol competencial fonamenta les mesures que s'adopten*».

Els diputats i les diputades que subscrivim la present sol·licitud de DCGE hem volgut, conscientment, centrar una primera part d'aquesta fonamentació en assenyalar els fonaments jurídics que, a criteri dels que impulsen la proposició de llei, sostenen les mesures que hi conté la proposició, ja que els àmbits competencials sobre els que s'hi sosté la iniciativa legislativa és el principal motiu de la inconstitucionalitat de la proposta i de les esmenes a l'articulat presentades pels grups parlamentari en el corresponent tràmit del procediment legislatiu en lectura única.

La proposició de llei que se sotmet al CGE, segons el propi text de la proposició llei, vol «*articular una mesura limitativa que freni les conseqüències de l'actuació del mercat immobiliari*», i ho fa mitjançant la incorporació a la legislació urbanística, a l'empara de la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'urbanisme, de mesures i mecanismes que limiten l'adquisició d'habitatge.

El nou apartat 9 de l'article 9 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, que es pretén addicionar mitjançant l'article 1 de la proposició de llei, atorga al planejament urbanístic i a les ordenances municipals la previsió que «*els actes d'adquisició i els negocis jurídics que atribueixin o transmetin facultats d'adquisició o de disposició sobre immobles d'ús residencial, habitatges individuals o edificis majoritàriament residencial, hagin de destinar-se a habitatge habitual i permanent de la persona adquirent o a arrendament d'habitatge habitual*». L'article 1 assenyala les condicions a les que s'ha de subjectar aquesta previsió, entres les que destaquem, als efectes d'aquesta fonamentació jurídica, que es troben afectats per aquesta previsió «*a més de la compravenda, els contractes preparatoris o dispositius que comportin l'opció de compra, la promesa de venda, la cessió de posició contractuals o negocis equivalents dirigits a obtenir els mateix resultat*».

Així per tant, aquest article de la proposició de llei, juntament amb les esmenes a l'articulat presentades pels grups parlamentaris, ja que cap de les esmenes modifiquen aquest extrem, obre la porta a que els instruments del planejament urbanístic aprovats per les administracions públiques competents puguin limitar els negocis jurídics destinats a l'adquisició o a l'arrendament d'habitatges obligant a un determinat ús de l'immoble que és objecte del tràfic jurídic entre privats, i fixar les condicions de les transmissions oneroses o gratuïtes dels béns immobles a les zones de mercat residencial tensionat.

Davant aquesta regulació que es pretén aprovar al Parlament de Catalunya cal fer-se la següent pregunta: pot la Generalitat de Catalunya limitar o restringir l'adquisició de béns immobles, a l'empara de la competència exclusiva en urbanisme, fent ús de la legislació en matèria d'urbanisme i mitjançant el planejament urbanístic? Al entendre dels diputats i les diputades que subscrivim aquesta petició de dictamen, la Generalitat de Catalunya no té competències per aprovar aquesta legislació, i de fer-ho, resultaria inconstitucional.

Excedeix les competències en matèria urbanisme (art.149 EAC)

Com ja s'ha assenyalat en aquest mateix fonament, la proposició de llei presentada pel GP Comuns, i que es troba en tramitació en el Parlament de Catalunya, introdueix al TRLUC l'habilitació per a que els respectius instruments de planejament urbanístic contemplin limitacions a les adquisicions d'immobles. Certament, la competència exclusiva en matèria d'urbanisme (art. 149.5 EAC) habilita a la Generalitat adoptar mesures, polítiques o directrius d'ordenació i gestió del territori o determinar mesures de promoció de l'equilibri territorial, demogràfic, socioeconòmic i ambiental, però aquesta competència no és títol habilitant suficient per restringir l'adquisició de béns immobles, quina finalitat última persegueix la proposició de llei que sotmetem a dictamen d'aquest òrgan consultiu de la Generalitat.

Aquesta consideració no es veu alterada pel reconeixement explícit al Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, de la competència de les administracions públiques per intervenir en el mercat immobiliari (art. 2 TRLUC), i que és esgrimida pel grup impulsor de la proposició de llei.

La intervenció en el mercat immobiliari que poden fer les administracions públiques està circumscrita estrictament a l'àmbit de les competència i a les mesures urbanístiques. El nou apartat 9 a l'article 9 del TRLUC que es proposa a l'article 1 de la proposició de llei no té per objecte l'ordenació d'usos urbanístics del sòl, sinó que incideix directament sobre els negocis jurídics de compravenda i de transmissió de facultats de disposició que se celebrin entre particulars. Per tant, es tracta aques-

ta d'una mesura que configura el propi dret de propietat i limita els negocis jurídics entre particulars i que va molt mes enllà de la funció pública urbanística, centrada en l'ordenació, transformació, conservació i control de l'ús del sol, la seva urbanització i edificació.

Per tant, la regulació de la proposició de llei i de les esmenes a l'articulat està circumscrita en aspectes propis de l'àmbit dels contractes i del dret civil i no té cabuda en les competències de la Generalitat en l'àmbit de l'urbanisme.

Aquesta opinió jurídica troba recolzament, per analogia, a la pròpia doctrina consultiva del Consell de Garanties Estatutàries. Amb motiu del dictamen sol·licitat en la tramitació de la Llei 11/2025, de 29 de desembre, de mesures en matèria d'habitatge i urbanisme, el CGE va considerar que (DCGE 5/2025, FJ 3):

«[*P*]*el que fa als preceptes objecte d'examen en aquest fonament jurídic (art. 66 bis i 66 ter Llei 18/2007), i* ***malgrat la innegable connexió que presenten amb el dret a l'habitatge, el seu contingut a efectes competencials no es pot incardinar de manera preferent en aquesta matèria, ja que es refereixen a dues relacions contractuals de caràcter arrendatici****, tal com es desprèn de la mateixa terminologia dels seus títols (arrendament d'habitatges amb caràcter temporal i arrendament d'habitacions) i de la remissió que efectuen, amb diferent abast i segons les situacions descrites, a la legislació estatal sobre els arrendaments urbans d'habitatge i, per tant, a les disposicions que integren el títol II de la LAU. Així, en ambdós preceptes* ***la intervenció del legislador es projecta sobre aspectes que formen part del nucli essencial de la relació contractual civil d'arrendament i, per tant, s'inscriuen, de forma predominant, pel seu contingut i finalitat, en l'àmbit de la regulació dels drets i obligacions derivats del contracte d'arrendament, contracte civil*** *que, a hores d'ara, ve configurat per la LAU.*

En el ***mateix sentit ens vàrem pronunciar en els DCGE 4/2019****, sobre el Decret llei 9/2019, de 21 de maig, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, en l'àmbit de la penyora (FJ 2), i 7/2020, relatiu a la Proposició de llei de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge (FJ 2).* ***Ambdós textos presentaven un contingut similar entre ells, atès que establien previsions relatives a la fixació de topalls per a la determinació inicial de la renda o la seva modificació en els contractes d'arrendament d'habitatge en els supòsits previstos per la mateixa norma, i també tenen similituds amb els dos preceptes objecte del present Dictamen, que recauen, com hem vist, sobre les obligacions contractuals derivades del contracte d'arrendament.***

En els dos pronunciaments, ***aquest Consell ha considerat que les provisions sobre la renda inicial i la seva revisió, així com la normació de les pròrrogues, el règim d'assumpció de les despeses generals, dels serveis individuals i de les obres de millora, constitueixen una regulació substantiva dels drets i les obligacions derivats del contracte d'arrendament, que, sens dubte, pertany a l'àmbit propi de la legislació civil.***»

La present argumentació és plenament aplicable a l'enjudiciament de la constitucionalitat de la proposició de llei. D'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional (STC 120/2024), tot i les indubtables connexions amb el dret urbanístic, sobre el que la Generalitat té competència exclusiva, el contingut de la proposició de llei i de les esmenes a l'articulat no es pot inserir de manera primordial a efectes competencials a l'article 149.5 EAC, ja que la veritable finalitat de la proposició de llei és afectar, a través del TRLUC, els elements essencials d'una relació contractual civil que persegueix l'adquisició o les facultats d'adquisició o la disposició sobre immobles d'ús residencial.

En conseqüència, **el contingut de la Proposició de llei de modificació del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel que s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme per a l'adopció de mesures de contenció de l'especulació en les zones de mercat residencial tensionat, s'ha d'analitzar atenent a la distribució de competències en matèria civil, i no pas atenent a la distribució de competències en matèria d'habitatge o urbanisme**.

Excedeix les competències en matèria civil (art. 129 EAC)

En aquest punt, convé ara preguntar-se si la Generalitat en ús de les seves competències en matèria civil pot dotar-se d'una regulació com la continguda a la proposició de llei. Per als diputats i les diputades que formulen la present petició de dictamen la resposta, novament, és clara: el Parlament no pot aprovar la modificació del TRLUC ja que s'estaria afectant la competència exclusiva de l'Estat en legislació civil que inclou, en tot cas, la regulació de les bases de les obligacions contractuals (art.149.1.8 CE).

Certament, l'EAC reconeix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de dret civil (art.129 EAC), però exclou, explícitament dins l'àmbit d'aquesta competència, les matèries que l'article 149.1.8 CE atribueix en tot cas a l'Estat.

El Tribunal Constitucional ha sostingut en nombroses ocasions que les comunitats autònomes amb dret civil propi poden regular qüestions relatives a contractes civils, però ha exigit sempre que aquesta regulació ha de respectar el límit infranquejable de les «*bases de les obligacions contractuals*», o els elements nuclears de tota relació contractual, que corresponen en tot cas a l'Estat. En el cas de Catalunya ho ha fet de forma explícita quan assenyala que:

> «[*C*]*iertamente,* ***la Comunidad Autónoma de Cataluña cuenta con competencias en materia de Derecho civil*** *(art. 129 EAC), lo que le permitiría, en principio, el establecimiento de normas sobre el contrato de arrendamiento,* ***siempre y cuando no altere su naturaleza ni sus elementos identificadores y nucleares, cuya determinación corresponde a la exclusiva competencia estatal ex 149.1.8 CE*** *(STC 132/2019, FJ 6).*» (STC 120/2024, FJ 5.C.*c*).

Per aclarir l'abast del concepte jurisprudencial relatiu a les «*bases de les obligacions contractuals*», interessa citar la STC 132/2019, de 13 de novembre, que destaca:

> «[*E*]*n definitiva, tenemos que afirmar que cuando* ***el artículo 149.1.8 CE reserva al Estado la fijación de las bases de las obligaciones contractuales*** *no se le otorga para regular de manera concreta y detalla un determinado tipo contractual, sino* ***para dictar aquellas normas que sean esenciales para preservar una estructura de relaciones contractuales con idéntica lógica interna, auspiciada por los mismos principios materiales e iguales para todos los agentes económicos en todo el territorio nacional.***
>
> ***Las bases, por tanto, deben referirse con carácter general y común a todos los contratos o categorías amplias de estos*** *(STC 71/1982), y no pueden comprender la regulación de cada tipo contractual, salvo que en la medida que esta suponga una concreción complementaria de las reglas generales o generalizables a la clase a la cual, por su naturaleza, pertenezca* ***y, en todo caso, deben quedar opciones diversas para que el legislador autonómico pueda ejercer su competencial.***» (FJ 6).

En aquest sentit, el propi TC ha incidit en aquesta mateixa qüestió, quan a la STC 37/2022 (FJ 4) ha establert:

> «[*L*]*a finalidad de* ***la reserva estatal en materia de derecho de contratos radica en la necesidad de garantizar un denominador común en los principios que deben regir las obligaciones contractuales, lo que se consigue cuando las categorías contractuales son las mismas en todo el territorio nacional*** *(STC 132/2019).*»

Y continua dient:

«[*L]as bases así inferidas se refieren al núcleo esencial de la estructura de los contratos y a los principios que deben informar la regulación. **Entre los principios que deben informar la regulación de los contratos se encuentra la autonomía de la voluntad** (STC 157/2021). Por tanto, **este principio de libre estipulación de la renta en los arrendamientos urbanos debe considerarse una base de las obligaciones contractuales**, inferida de la legislación actualmente vigente, en la medida que define uno de los elementos estructurales de este tipo de contrato, el cual, salvo algunos aspectos determinados imperativamente por el legislador (ámbito de aplicación del contrato, fianza y formalización), se rige por los pactos, cláusulas y condiciones determinados por la voluntad de las partes. Pero no sólo por ser una plasmación o concreción de la regla general de primacía de la autonomía de la voluntad, sino **también porque la regulación de la renta y de los criterios para su determinación tiene también una incidencia relevante en la actividad económica, puesto que afecta al sector inmobiliario y al alquiler de viviendas, lo que justifica su regulación estatal en garantía del principio de unidad de mercado***».

A la llum d'aquesta consolidada jurisprudència, aquests diputats i diputades creiem fonamentada l'opinió que l'article 1 de la proposició de llei, els articles que el complementen i les esmenes que pretenen modificar-ho tenen efectes sobre els elements essencials dels contractes de compravenda i arrendament dels béns immobles situats a les zones de mercat residencial tensionat sobre els que es projecte la modificació del TRLUC, i per tant, atempten contra l'article 149.1.8 CE. Dos són els principals motius.

En primer lloc, perquè la modificació que es pretén introduir en el TRLUC incideix sobre l'autonomia de la voluntat de les parts i sobre el principi de lliure disposició de la propietat privada en supeditar l'eficàcia d'aquest tipus de negocis jurídics a la intervenció de l'Administració pública.

El principi d'autonomia de voluntat i la llibertat de les parts en la contractació en general formen part de les bases de les obligacions contractuals (art. 149.1.8 CE) i, per tant, són una matèria de competència estatal (SSTC 132/2019, 37/2022, 118/2022, 150/2022 i 120/2024). Aquest principi està regulat a l'art. 1255 CC, que té el seu equivalent en el dret civil català en el principi de llibertat civil (art. 111-6 CCC). Aquesta llibertat comprèn la llibertat de les parts per celebrar o signar un contracte i la llibertat d'escollir-ne el contingut o l'objecte.

La proposició de llei en tramitació en el Parlament de Catalunya objecte d'aquesta petició de dictamen clarament limita l'autonomia de la voluntat de les parts, ja que les parts d'una relació contractual no podran decidir lliurement amb qui contractar, per exemple, amb ciutadans no residents a Catalunya, i quin negoci jurídic celebrar, per exemple, un arrendament o una compravenda amb un tercer. Així, l'addició d'un nou apartat a l'article 9 del TRLUC no redefineix tècnicament la capacitat jurídica (estatut personal), sinó que introdueix una prohibició general de contractar en determinats casos que restringeix la llibertat de contractar i la llibertat de pactar, en excloure finalitats lícites (inversió, arrendament, etc.) i condicionar l'ús de l'immoble després que s'hagi signat el contracte.

Així mateix, la nova obligació de destinar l'immoble a la residència habitual del comprador, a l'arrendament per a habitatge habitual, o bé per a familiars amb una relació de parentiu de segon grau o de primer grau d'afinitat, **interfereix en la lliure configuració del contracte de compravenda. Per tant, no hi ha dubte que s'han afectat elements estructurals del contracte de compravenda**.

En segon lloc, perquè la regulació de **la proposició afecta a elements essencials dels contractes com la seva causa i objecte**. La causa del contracte perquè al exigir la proposició de llei que la causa del contracte incorpori obligatòriament una «finali-

tat residencial», s'està alterant l'estructura mateixa del contracte de compravenda al considerar com a causa il·lícita la compravenda amb altres finalitats. I l'objecte perquè la iniciativa legislativa en tramitació prohibeix que un bé immoble pugui ser objecte de la compravenda.

En definitiva, **la conculcació de l'art. 149.1.8 CE no deriva del fet de que la norma incideixi en contractes vinculats a l'habitatge, sinó que la mesura projectada altera l'economia interna de la compravenda en condicionar la finalitat de l'adquisició i restringir la llibertat de contractació, alhora que afecta elements nuclears del contracte, com ara la causa i l'objecte**.

Per tots els motius anteriors adduïts, considerem que les mesures contingudes a la Proposició de Llei són inconstitucionals, atès que es projecten sobre una matèria atribuïda a l'Estat (article 149.1.8 CE) i, per tant, indisponible per al legislador autonòmic. La proposició de llei regula aspectes que incideixen sobre els principis estructurals d'autonomia de la voluntat i de lliure disposició de la propietat privada, essent aquests aspectes reservats en exclusiva a l'Estat i pertanyents al dret civil, la qual cosa, al seu torn, impedeix regular-los en normes de caràcter administratiu.

Segon. La regulació de la proposició de llei és contrària a la propietat privada consagrada com a dret fonamental a l'article 33 CE.

La Constitució reconeix el dret a la propietat privada, delimitat d'acord amb la seva funció social, tot establint, així mateix, que la seva privació només pot donar-se per causa justificada d'utilitat pública o interès social a través d'indemnització i de conformitat amb el que disposa la Llei (art. 33 CE). Volem començar assenyalant els termes en els que la Constitució recull el dret a la propietat privada perquè justament la proposició de llei objecte d'aquesta petició de dictamen invoca una limitació a aquest dret per a justificar la constitucionalitat de les normes que es projecten.

En efecte, l'exposició de motius fa menció a la jurisprudència del TC en relació a la «funció social» de la propietat privada com a fonament de la constitucionalitat de les modificacions del TRLUC que incorpora la proposició de llei. Sense entrar a valorar la jurisprudència constitucional relativa a la funció social de la propietat privada citada a l'exposició de motius, aquests diputats i diputades dissentim que les modificacions de la legislació d'urbanisme de Catalunya que incorpora la proposició de llei puguin trobar empara en aquesta limitació constitucional del dret a la propietat privada (art. 33.2 CE).

La proposició de llei amb la mera invocació a l'exposició de motius de la «*funció social*» de la propietat privada i la ressenya a la jurisprudència constitucional pretén donar aparença de constitucionalitat als articles de la proposició quelcom és no admissible ja que no la simple al·legació a la «funció social de la propietat privada» no pot esdevenir en un instrument legitimador de qualsevol restricció, ni pot operar contra l'interès de la col·lectivitat. La justificació de la «funció social» de la propietat privada exigeix un ancoratge real en l'interès públic i el ple respecte al contingut essencial del dret a la propietat.

El Tribunal Constitucional a través de la seva jurisprudència ha determinat quins són els elements essencials del dret a la propietat consagrat a l'article 33.1 CE. Segons la jurisprudència constitucional, els elements essencials del dret a la propietat està format pel conjunt de facultats que són imprescindibles per tal que aquest dret tingui sentit i pugui ser reconegut com a tal. Facultats entre les que es troben l'ús del bé; el gaudi del bé (gaudir dels fruits i beneficis); i la disposició del bé (venda, transmissió gratuïta, arrendament, etc.). Així ho assenyala, entre d'altres, la STC 37/1987, quan diu que,

> «[*e*]*l* ***núcleo esencial del derecho de propiedad consiste en la facultad de usar, disfrutar, consumir y disponer de la cosa o derecho sin más limitaciones que aquellas que se impongan mediante Ley o no vayan más allá de lo que en cada momento se considere razonable por la sociedad***.»

Més recentment el TC ha determinat quins són els límits que, a través de la llei, es poden imposar a les facultats que integren el nucli essencial del dret a la propietat, i ho ha fet al considerar a la STC 204/2004 que,

> «[*D*]*e este modo,* ***se rebasa o se desconoce el contenido esencial cuando el derecho queda sometido a limitaciones que lo hacen impracticable, lo dificultan más allá de lo razonable o lo despojan de la necesaria protección*** *(SSTC 11/1981, FJ 10 y 37/1987, FJ 2).*»

D'acord amb aquesta interpretació, i tenint en consideració el nucli de facultats que conformen el contingut essencial del dret a la propietat i els interessos de la col·lectivitat que la funció social, en principi, està cridada a promoure (que no formaria part del contingut essencial), considerem que **la proposició de llei i les esmenes a l'articulat presentades vulneren el dret natural i constitucional de propietat privada (art. 33.1 CE) perquè no supera el test de proporcionalitat (idoneïtat, necessitat i proporcionalitat en sentit estricte), en la línia del cànon formulat per la STC 48/2005.**

Segon la STC 48/2005, una mesura, als efectes de la funció social de la propietat, només és **idònia** si contribueix de forma significativa a la fi constitucionalment legítima. En aquest sentit, la proposició de llei no aporta dades empíriques concloents que acreditin que l'anomenada «compra especulativa» (concepte, per cert, sense una definició legal a la proposició de llei) sigui la causa determinant de l'encariment dels preus del mercat immobiliari o de l'expulsió residencial.

És oportuna portar aquí l'opinió del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) que ha considerat que,

> «[*l*]*as razones justificativas que puede invocar un Estado miembro deben ir acompañadas de pruebas adecuadas o de un examen de la idoneidad y de la proporcionalidad de la medida restrictiva adoptada por dicho Estado, así como de datos precisos en los que pueda sustentarse su alegación» y, por tanto, que se «debe proporcionar al órgano jurisdiccional que ha de pronunciarse sobre esta cuestión todos los datos que le permitan comprobar que dicha medida cumple las exigencias del principio de proporcionalidad*». (STJUE de 6 de març de 2018, C-52/16 i C-133/16).

Els promotors de **la iniciativa legislativa i els esmenants a l'articulat no han aportat un fonament econòmic i empíric**. Tampoc ho fa l'exposició de motius de la proposició de llei, llevat d'una referència limitada en la que s'argumenta de forma molt feble i pobre, sense dades concretes, que existeixen polítiques comparades en altres països del nostre entorn en els que s'han limitat les adquisicions de béns immobles. **Per tant, una mesura que no acredita la seva eficàcia real, o que exhibeix efectes contraproduents, difícilment pot superar el judici d'idoneïtat exigible per restringir intensament les facultat dominicals.**

En relació a la **necessitat**, el TC ha considerat que entre alternatives igualment eficaces, el legislador ha d'escollir la mesura menys lesiva. En aquest sentit, la necessitat exigeix que el legislador ha d'apostar per alternatives reguladores menys intenses per a aconseguir la finalitat pretesa.

Certament, hi ha altres alternatives menys intrusives per abordar el fenomen de l'adquisició d'habitatges per a fins del lloguer residencial, per exemple, incentius positius com a beneficis fiscals al lloguer, i en particular, el foment de la propietat compartida i la propietat temporal per facilitar el accés a un habitatge en propietat de manera assequible i sostenible en el temps. Així, es disposen d'alternatives reguladores menys intenses que la limitació de l'adquisició d'habitatge i, especialment, opcions estructurals de política d'accés a l'habitatge que no passen per prohibicions general del tràfic jurídic, com s'ha apostat en aquesta proposició de llei.

Per últim, la **ponderació** (proporcionalitat en sentit estricte) exigeix la comparativa amb beneficis reals per a l'interès general.

Les mesures contingudes a la proposició de llei, i que es mantenen de forma essencial a les esmenes a l'articulat imposen una càrrega d'enorme intensitat sobre el propietari i sobre el mercat. En la present modificació del TRLUC els beneficis apareixen incerts per manca d'evidència causal suficient i per l'ambivalència dels resultats comparats. En canvi, els perjudicis són certs: (i) s'altera la utilitat individual pròpia del domini en buidar de contingut rellevant el *ius disponendi* i l'aprofitament econòmic legítim; (ii) es converteix l'habitatge en una titularitat funcionalitzada de forma rígida (només viure o arrendar sota condicions), i (iii) es desplaça sobre determinats propietaris i adquirents una càrrega que, en termes de política pública d'habitatge, correspon primàriament als poders públics (art. 47 CE), fet que suposa un patró de trasllat de càrregues difícilment justificable quan no concorre un veritable benefici col·lectiu. **En aquestes condicions, el «just equilibri» es trenca ja que la proposició de llei va més enllà de la funció social, perquè no es limita a compatibilitzar l'exercici del domini amb interessos generals mitjançant límits raonables**, sinó que redefineix la licitud mateixa d'adquirir i disposar, imposant un model únic de propietat (residencial obligatòria o arrendament residencial regulat) que resulta desproporcionat davant d'un benefici no provat.

Així, **en atenció al cànon de proporcionalitat estricte que requereix la jurisprudència constitucional, les restriccions previstes a la modificació del TRLUC no queden emparades per les limitacions que es poden imposar a la propietat privada en ares de la seva funció social.** Com s'ha acreditat anteriorment, la idoneïtat de les mesures no és suficient, no supera el judici de necessitat al existir alternatives menys lesives, i fracassa en la ponderació final pel desequilibri entre la intensa usurpació de facultats dominicals i l'incert guany per a l'interès general.

Abans però de concloure aquest segon fonament de dret cal fer referència a dues qüestions més.

D'una banda la incoherència de l'exposició de motius en entendre la jurisprudència constitucional que esgrimeix per a emparar les mesures entorn a la funció social de la propietat i les mesures que realment es positivitzen a l'articulat de la proposició de llei.

Segons l'exposició de motius, el Tribunal Constitucional considera que «*limitar la màxima expectativa de negoci econòmic de la persona propietària, però sense eliminar-la i mantenir-la d'acord amb els preus de mercat, no fa irrecogniscible el dret de propietat*.» I continua dient «*d'acord amb aquesta doctrina constitucional, la mesura limitativa que ara es proposa en l'àmbit de les adquisicions d'habitatge* [...] *resulta ser plenament constitucional*» encara que rebaixi l'expectativa del benefici econòmic previst (no serà tant alt com el que s'obtindria si es tornés a vendre a un inversor o es llogués a qui no tingui intenció d'implantar la seva residència habitual en l'habitatge adquirit.

Veiem per part que el preus en aquestes adquisicions d'habitatge no seran els preus del mercat. Així, en aquest sentit **la doctrina del TC per a fer recognoscible el dret de propietat no té lloc en aquesta proposició de llei ja que hi manca un dels requisits exigits per l'alt tribunal.**

I d'una altra, una referència a la garantia institucional de l'herència com a part integrant del dret a la propietat previst a l'article 33.1 CE. El dret a la propietat, sens dubte, inclou la facultat de la persona a decidir el destí dels seus béns després del seu traspàs sense que passin a ser de domini públic. En aquest sentit, per tant, el legislador ha de respectar també el contingut essencial del dret a la propietat (art. 53.1 CE).

Si bé el text d'aquesta proposició de llei que modifica el TRLUC no contempla de forma explícita límits d'usos per a les adquisicions d'habitatges *mortis causa*, hem de considerar que existeixen de forma implícita ja que l'article 1 de la proposició que addiciona l'apartat 9 a l'article 9 del TRLUC no distingeix entre negocis *inter vivos* i *mortis causa* (principi *ubi lex non distinguit*), així com tampoc diferencia entre negocis onerosos i gratuïts.

L'art. 531-1 CCC preveu que «[*p*]*er transmetre i adquirir béns, cal, a més del títol d'adquisició, la realització, si escau, de la tradició o els actes o les formalitats establertes per les lleis.*» Entre els títols que fonamenten l'adquisició d'un dret real, com el de propietat, es troba la successió *mortis causa*, sempre que l'institut hereu accepti l'herència. Per tant, aquesta successió esdevé un «acte de adquisició» en el sentit a dalt apuntat que transmet facultats de disposició sobre béns immobles i queda afectat per les previsions de la proposició de llei que es causa d'aquesta petició de dictamen.

Aquesta opinió queda refermada quan hi ha esmenes a l'articulat que busquen excloure de l'àmbit material de la iniciativa legislativa justament les adquisicions *mortis causa*.

Tots aquests raonaments ens porten inexorablement a concloure **que el nou apartat 9 de l'article 9 del TRLUC que s'addiciona a través de la proposició de llei del GP Comuns, així com la resta de l'articulat de la iniciativa i les esmenes que mantenen la vigència de les restriccions operades en aquest nou apartat de l'article, no respecta els límits constitucionals, inclòs el contingut essencial del dret a la propietat, que han de respectar qualsevol mesura que intervingui en l'habitatge** (STC 26/2025).

Així mateix, **l'apel·lació a la funció social de la propietat (art. 33.2 CE) no empara les mesures contemplades a la proposició de llei, resultant ser contràries al contingut essencial d'aquest dret (article 33.1 CE), com de igual forma són contràries a aquest article, juntament a l'article 53.1 CE**, les limitacions implícites que existeixen en les transmissions de la propietat *mortis causa*.

Tercer. Les limitacions en l'adquisició o el lloguer d'habitatge que s'hi recullen a la proposició de llei i a les esmenes a l'articulat presentades atempten contra la igualtat (139.1 CE) i la competència exclusiva de l'Estat de l'article 149.1.13 CE.

L'articulat de la proposició de llei, i especialment l'article 1 de la iniciativa legislativa, produeix un tracte territorialment asimètric entre propietaris en una matèria netament civil que vulnera la igualtat bàsica de posicions jurídiques garantida per l'article 139.1 CE (una manifestació concreta del principi de igualtat de l'art. 14 CE), atès que aquesta asimetria es fonamenta en àmbits reservats al Estat (art. 149.1.1 i 149.1.8 CE) i no a la Generalitat i altera les bases de les obligacions contractuals i les condicions bàsiques d'igualtat en l'exercici de drets.

Aquesta opinió la fonamentem en la pròpia jurisprudència del TC (STC 132/2019) en la que recorda que una mínima regulació uniforme en matèria de contractes és necessària en ser el contracte un instrument jurídic al servei de l'economia que ha orientar-se al compliment dels principis d'unitat de mercat i lliure circulació de persones i béns (art. 139 CE), solidaritat i equilibri econòmic (art. 2 i 138 CE) i planificació general de l'activitat econòmica (art. 131 CE).

En relació a aquesta qüestió és també important portar a col·lació el que ha declarat el TC sobre la unitat de mercat. Des d'una jurisprudència molt primerenca, el TC ha considerat que la unitat de mercat opera com un límit de les competències autonòmiques (STC 71/1982, de 30 de novembre), terme aquest, el de «mercat», que equival a «mercat nacional» o «mercat espanyol», és a dir, a l'espai econòmic unitari, reconegut implícitament com a tal per l'art. 139.2 CE (STC 1/1982, de 28 de gener). A més, el TC ha precisat que la igualtat territorial no exigeix uniformitat absoluta (pròpia d'un Estat unitari), però sí que la compatibilitat entre la unitat econòmica de la Nació i la diversitat jurídica que deriva de l'autonomia s'ha de cercar un equilibri entre tots dos principis, per la qual cosa cal atendre que,

> «[*l*]*a* ***regulació autonòmica es dugui a terme dins l'àmbit de la competència de la Comunitat; que aquesta regulació així que introductora d'un règim divers del o dels existents a la resta de la Nació, resulti proporcionada a l'objecte legítim que es persegueix, de manera que les diferències i peculiaritats previstes en ella resultin adequades i justificades per la seva fi, i, finalment, que quedi***

en tot cas fora de perill la igualtat bàsica de tots els espanyols» (STC 88/1986, de 1 de juliol).

No podem perdre de vista que la proposició de llei impulsada pel GP Comuns i que es objecte d'aquesta petició de dictamen es projecta sobre la pràctica totalitat del mercat immobiliari de Catalunya, motiu que ens porta a considerar que **les limitacions contemplades a la iniciativa legislativa fragmenten de forma intensa l'espai econòmic en un element essencial del tràfic jurídic, la compravenda immobiliària.**

Així quan, en el present cas, **a través de la legislació autonòmica s'incideix directament en la llibertat de contractació i en l'estructura contractual del mercat immobiliari, com s'ha posar de manifest i s'ha acreditat en els fonaments jurídics precedent, s'està constituint una forma d'intervenció a l'activitat econòmica, i s'està lesionant la igualtat bàsica de posicions d'arrendadors i arrendataris al territori nacional** (arts. 139 CE, 149.1.1 CE i 149.1.13 CE).

Quart. Les mesures de la proposició de llei infringeixen la llibertat d'empresa prevista a l'article 38 CE.

Els diputats i les diputades d'aquest grup parlamentari creiem que la proposta de prohibir a determinades persones físiques i jurídiques l'adquisició d'habitatges amb finalitats d'inversió, arrendament o rehabilitació prevista a l'article 1 de la proposició de llei, vulnera el nucli essencial de la llibertat d'empresa garantida a l'article 38 CE.

La llibertat d'empresa protegida per la Constitució s'emmarca en l'economia de mercat i implica que els poders públics han de garantir i protegir el seu exercici i la defensa de la productivitat, d'acord amb les exigències de l'economia general i, en el seu cas, de la planificació. Aquesta llibertat constitucional ha estat interpretada pel TC (per totes, STC 121/2018) i ha establert que la llibertat d'empresa «***no només protegeix la lliure creació d'empreses, sinó també el dret a iniciar i sostenir en llibertat una activitat empresarial i a oferir serveis o productes al mercat.***»

La proposició de llei en tràmit, i especialment el seu article 1 al contemplar la mesura consistent en què, quan s'adquireixin edificis sencers, aquests s'hagin de destinar a lloguer, **comporta una restricció a la lliure activitat d'aquelles empreses** que, entre el seu objecte social, tenen, entre d'altres, la gestió d'actius immobiliaris o l'adquisició i rehabilitació d'immobles per a la seva posterior venda. I és que, aquesta restricció no preveu cap mena d'excepció per a aquells supòsits en què els immobles adquirits sencers han estat sotmesos a actuacions de renovació o rehabilitació.

Des d'aquesta òptica, **ens trobem davant una proposició de llei que afecta al dret a la llibertat d'empresa i que es plantegen restriccions excessivament oneroses i que, addicionalment, afectarien de manera clara la unitat de mercat, al aplicar-se únicament a Catalunya i no a la resta del territori nacional. Una contravenció de l'article 38 CE i un buidatge del dret que protegeix que, com s'ha acreditat anteriorment, no pot justificar-se sota la funció social de la propietat (art.33.2 CE).**

Cinquè. La proposició de llei i les esmenes infringeixen el principi de seguretat jurídica (article 9.3 CE).

Com s'ha acreditat ja, la proposició de llei empara l'addició al TRLUC de nous articles, i especialment les restriccions previstes a l'article 1 de la proposició de llei en base a la competència exclusiva que la Generalitat posseeix en matèria d'urbanisme (art.149.5 EAC). Tanmateix, s'ha acreditat que les obligacions de naturalesa civil que imposa la proposició de llei excedeixen l'àmbit de l'activitat administrativa en matèria d'urbanisme i d'ordenació del territori, ja que el que veritablement es fa és regular aspectes contractuals, i per tant, s'envaeix una competència reserva a l'Estat.

Doncs bé, tenint en compte que **les modificacions del TRLUC es tradueixen en que, per via urbanística, es condiciona el contingut del dret de propietat i s'imposa un determinat règim civil d'ús i arrendament, s'està produint una extralimitació normativa.**

A més, en introduir-se mesures de naturalesa civil en una norma de caràcter administratiu –com el TRLUC– i no en la norma bàsica en matèria d'obligacions i contractes es vulnera l'article 9.3 CE.

A aquest respecte, cal tenir en compte la doctrina constitucional clàssica relativa al principi de seguretat jurídica, recollida a la STC 14/2021:

«[*l*]*a seguridad jurídica se ha de entender cómo la certeza sobre el ordenamiento jurídico aplicable y los intereses jurídicamente tutelados (STC 156/1986, de 31 de enero, FJ 1), procurando la claridad y no la confusión normativa (STC 46/1990, de 15 de marzo, FJ 4), así como la expectativa razonablemente fundada del ciudadano sobre cuál debe ser la actuación del poder en la aplicación del derecho (STC 36/1991, de 14 de febrero, FJ 5).*

*En definitiva, **sólo si en el ordenamiento jurídico en el que se insertan**, y teniendo en cuenta las reglas de interpretación admisibles en derecho, **el contenido u omisiones de un texto normativo produjeran confusión o dudas que generaran en sus destinatarios una incertidumbre razonablemente insuperable sobre la conducta exigible para su cumplimiento o sobre la previsibilidad de sus efectos, se podría concluir que la norma infringe el principio de seguridad jurídica.***»

El que es desprèn d'aquesta jurisprudència és que si el contingut o les omissions d'una norma generen confusió o dubtes que comportin una incertesa rellevant en els seus destinataris, s'haurà vulnerat el principi de seguretat jurídica.

Convé assenyalar que l'elecció de la competència en virtut de la qual s'ha elaborat la Proposició de Llei no és casual. En efecte, tot apunta a que els promotors de la iniciativa legislativa i dels grups esmenants tracten d'emparar les mesures que s'hi contemplen a la proposició de llei i que afecten el contracte de compravenda d'habitatges en la seva competència en matèria d'urbanisme, atès que en l'àmbit del dret civil els límits competencials són més rigorosos per a les comunitats autònomes.

En definitiva, **la introducció de regles pròpies del dret civil en una norma sectorial de naturalesa administrativa altera la coherència del sistema normatiu i dificulta la identificació del règim jurídic aplicable, fet que comporta que la proposició de llei resulti contrària al principi de seguretat jurídica (art. 9.3 CE), a més d'envair competències de l'Estat en matèria civil i de no poder emparar-se en l'article 149 EAC**.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2026

Alejandro Fernández Álvarez, president; Lorena Roldán Suárez, portaveu; Juan Fernández Benítez, Manuel Reyes López, portaveus adjunts; Montserrat Berenguer Messeguer, Míriam Casanova Domènech, Cristian Escribano Ramírez, Àngels Esteller Ruedas, Pau Ferran Navarro, Eva García Rodríguez, Pere Lluís Huguet Tous, Hugo, Manchón García, M. Belén Pajares Ribas, Jaume Veray Cama, Alberto Villagrasa Gil, diputats, GP PPC

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: JEANNINE ABELLA I CHICA, JUNTAMENT AMB TRENTA-QUATRE ALTRES DIPUTATS DEL GP JUNTS

Reg. 101131

A la Mesa del Parlament

Els diputats sotasignats, integrants, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.*b* i 23.*b* de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució de la Proposició de llei de modificació del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme, per a l'adopció de mesures de contenció de l'especulació en les zones de mercat residencial tensionat (tram. 202-00064/15), i d'una manera especial dels preceptes següents:

Primer. Improcedent utilització del procediment d'aprovació per lectura única i vulneració del principi d'Autonomia Local consagrat als articles 137 i 140 de la Constitució espanyola i als articles 84 i 85 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya

a) Per no adequar-se la proposició de llei als requisits de naturalesa del contingut i de simplicitat de la formulació que disposa l'article 135 del Reglament del Parlament de Catalunya i que va ser reafirmat pel dictamen 1/2008, de 26 d'abril, del mateix Consell.

b) Per impedir, arran de la tipologia de tramitació per lectura única, la participació dels ens locals en el procediment de tramitació de normes legislatives que els ocupi, tal com succeeix als articles 2 i 6 de la proposició de llei.

Segon. Vulneració del contingut essencial del Dret de Propietat regulat a l'article 33 de la Constitució espanyola

– El conjunt de la proposició de llei (articles 1 a 7) i les esmenes presentades que modifiquen el seu contingut restringeixen la facultat essencial del Dret de Propietat, com és la llibertat de disposició, matèria que configura el contingut essencial i està protegida pel text constitucional.

Tercer. Vulneració del marc competencial estatutari en matèria de Dret Civil i Urbanisme previstos als articles 129 i 149 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya

– Per alterar en el conjunt de la proposició de la llei (articles 1 a 7) i les esmenes presentades que modifiquen el contingut l'element essencial dels contractes de compravenda que, en tant que un element bàsic del Dret Civil, no pot ser regulat per una llei administrativa i/o urbanística.

Quart. Vulneració dels principis estatutaris i constitucionals de llibertat d'empresa, llibertat de circulació i establiment de persones, béns i serveis previstos a l'article 4 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i als articles 38 i 139.2 de la Constitució Espanyola, regulat també al Tractat de Funcionament de la Unió Europea

– La limitació de les compravendes a ésser destinades a primera residència del comprador o primera residència d'un possible arrendatari o arrendatària futura que es proposa al conjunt de la proposició de la llei (articles 1 a 7) i les esmenes presentades que modifiquen el seu contingut, restringeix les llibertats individuals i col·lectives reconegudes en els ordenaments com a drets propis dels ciutadans.

Cinquè. Vulnera el principi de Seguretat Jurídica consagrat a l'article 9.3 de la Constitució Espanyola

– La proposició de llei en el seu conjunt (articles 1 a 7) i les esmenes presentades que modifiquen el seu contingut vulneren el principi de seguretat jurídica en la seva integritat en contenir una regulació fonamentada en conceptes jurídics indeterminats; tenir una contradicció interna que posa en dubte la seva viabilitat; establir un

règim d'incompliments (teòrics), infraccions a sancionar, sense concretar les regles d'imputació de les responsabilitats; i ser insuficient.

Sisè. Sobre les esmenes a l'articulat presentades

– Les esmenes presentades que modifiquen el contingut de la proposició de llei no afegeixen, en general, cap alteració rellevant sobre el mateix atès que bàsicament manté la mateixa proposta. És a dir, en cap cas s'altera la proposta bàsica que és el de la limitació de la facultat de disposar i, en conseqüència, tenen els defectes essencials que s'han posat de manifest.

Antecedents

El grup parlamentari Comuns va registrar el 29 d'octubre de 2025 la Proposició de llei de modificació del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme, per a l'adopció de mesures de contenció de l'especulació en les zones de mercat residencial tensionat, publicada al Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya (BOPC) el 10 de novembre de 2025 (tramitació 202-00064/15).

La proposició de llei consta d'un total set articles que estableixen les següents modificacions:

– Article 1. S'afegeix un nou apartat 9 a l'article 9 del Decret Legislatiu l/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme. Article 9. Directrius per al planejament urbanístic.

– Article 2. Es modifica l'article 57. el subapartat b) de l'apartat 2) amb la següent redacció: Article. 57. Plans d'ordenació urbanística municipal.

– Article 3. S'afegeix un punt 3) i 4) a l'art. 68. Article. 68 Plans especials urbanístics autònoms.

– Article 4. S'afegeix un nou apartat 3) al article 69, amb la següent redacció: Article 69. Determinacions urbanístics.

– Article 5. S'afegeix un nou apartat 3) a l'art. 78. amb la següent redacció: Article 78. Formulació del planejament urbanístic derivat.

– Article 6. Es Modifica el punt 3) de l'art. 85. que quedarà redactat de la següent forma: Article 85. Tramitació dels plans d'ordenació urbanística municipal i dels plans urbanístics derivats.

– Article 7 S'afegeixen dos lletres noves f) i g) a l'article 21 3 amb la següent redacció: Article 213. Infraccions urbanístiques molt greus.

La iniciativa va prosperar el debat de la tramitació directament i en lectura única davant el Ple en la sessió 49, celebrada el 8 de juliol de 2026.

En tramitar-se per lectura única, no s'han produït audiències ni s'han pogut rebre aportacions de cap dels sectors econòmics afectats ni de les entitats de representació dels ens locals, aquestes darreres els ajuntaments dels quals hauran de desplegar la norma als seus respectius municipis.

En data 20 de juliol de 2026 es publicaven al BOPC les esmenes a l'articulat presentades pels grups parlamentaris dels Socialistes i Units per Avançar; dels Socialistes i Units per Avançar - Comuns; dels Comuns - Candidatura d'Unitat Popular; i d'Esquerra Republicana de Catalunya, i que, juntament amb la proposició de llei, sotmetem a la consideració d'aquest Consell.

Fonaments jurídics

A) Vulneracions fonamentades en raons formals

Primer. Improcedent utilització del procediment d'aprovació per lectura única i vulneració del principi d'Autonomia Local consagrat als articles 137 i 140 de la Constitució Espanyola i als articles 84 i 85 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya

c) Per no adequar-se la proposició de llei als requisits de naturalesa del contingut i de simplicitat de la formulació que disposa l'article 135 del Reglament del Par-

lament de Catalunya i que va ser reafirmat pel dictamen 1/2008, de 26 d'abril, del mateix Consell.

d) Per impedir, arran de la tipologia de tramitació per lectura única, la participació dels ens locals en el procediment de tramitació de normes legislatives que els ocupi, tal com succeeix als articles 2 i 6 de la proposició de llei.

L'article 135 del Reglament del Parlament de Catalunya disposa:

1. Un projecte de llei pot ésser tramitat directament i en lectura única pel Ple del Parlament o per una comissió, si la naturalesa del projecte ho aconsella o la simplicitat de la formulació ho permet. La tramitació en lectura única ha d'ésser acordada pel Ple del Parlament, a proposta del Govern, de la Mesa del Parlament, un cop escoltada la Junta de Portaveus o a iniciativa d'aquesta.

2. El grup parlamentari promotor d'una proposició de llei en pot sol·licitar la tramitació pel procediment de lectura única. Correspon al Ple del Parlament d'acordar-la, a proposta de la Mesa, un cop escoltada la Junta de Portaveus o a iniciativa d'aquesta, sempre que la proposició de llei compleixi els supòsits habilitants que estableix l'apartat 1.

3. El debat de la iniciativa legislativa en lectura única se subjecta a les normes establertes per als debats de totalitat; finalment, el conjunt de la iniciativa se sotmet a una sola votació.

Aquest Consell de Garanties Estatutàries en el seu dictamen 1/2008, de 26 d'abril, va recollir els requisits per l'adequada utilització del procediment de tramitació d'iniciatives legislatives en lectura única. En concret exposa:

«Tal com ja vam exposar a bastament en el DCGE 7/2017, ***el mecanisme de lectura única és un procediment per a l'aprovació de lleis de caràcter excepcional, ateses les notes de brevetat i simplicitat que el defineixen, que comporta la supressió de fases determinants del procediment legislatiu ordinari.*** *Així, aquesta via prescindeix, en tot cas, del tràmit de ponència i llur informe, de les compareixences prèvies a l'obertura del termini d'esmenes i generalment del treball de la comissió legislativa amb el corresponent dictamen, llevat que sigui substanciada en comissió, supòsit que comporta l'eliminació del debat i la votació finals davant l'òrgan plenari.*

L'absència dels esmentats tràmits, com també vam assenyalar en aquell moment, redueix la intensitat tant quantitativa com qualitativa del treball parlamentari, en detriment del ple exercici del ius in officium del conjunt dels diputats, especialment el de la minoria, amb la consegüent afectació del procés de conformació de la voluntat política de la cambra.

Per tant, com hem reiterat, l'ús d'aquest procediment s'hauria de restringir a supòsits d'ampli consens entre els grups parlamentaris o de regulacions d'escassa entitat que hagin de ser aprovats per raó de l'interès general o d'afavoriment d'algun bé jurídic a través de l'acció normativa. I, addicionalment, s'ha de tenir present que la circumstància de la urgència per si sola no pot esdevenir una justificació per optar per aquesta via, *en la mesura que els requisits que emparen la modalitat de la lectura única són únicament els que recordarem tot seguit, i que, per contra, la motivació d'una eventual pressa en l'aprovació de la llei ha de ser vehiculada, especialment en els sistemes parlamentaris unicamerals, mitjançant l'opció de la reducció dels terminis que permet la normativa parlamentària (l'art. 107 RPC preveu una declaració d'urgència ordinària i una altra d'extraordinària).*

Un cop assenyalada la seva excepcionalitat, convé recuperar a continuació ***els dos requisits que habiliten l'activació de la lectura única,*** *la qual és decidida en darrera instància pel Ple, segons prescriu l'article 138 RPC i que, com també vam veure a títol comparatiu en el DCGE 7/2017, són previstos de forma generalitzada en la pràctica totalitat del conjunt de normes d'organització de les*

assemblees legislatives autonòmiques i en els reglaments del Congrés i del Senat: ***el de la naturalesa i el de la simplicitat.***

Aquí, cal recordar que les normes d'organització parlamentària, en els aspectes essencials de la funció representativa, actuen com a cànon de constitucionalitat i d'estatutarietat en l'examen de les qüestions relatives als procediments legislatius, en la mesura que són expressió i alhora condició per a la realització del dret fonamental de participació política ex article 23 CE, així com de diversos preceptes de l'Estatut relatius a les institucions d'autogovern (entre d'altres, art. 55, 64, 67, 74 i 75 EAC).

.../...

I a aquesta consideració principal del raonament en curs, a més, podríem afegir-hi com a complementària, en paraules de la nostra doctrina mateixa, que ***la lectura única no esdevé «una opció gaire adequada en casos d'elevada sensibilitat social o política de la matèria en els quals es dona una evident manca de consens mínim entre les forces parlamentàries»*** *(DCGE 7/2017, FJ 3.2). Sobre l'anterior, hem de recordar que el nostre criteri és més restrictiu que el del Tribunal Constitucional, el qual s'ha manifestat més flexible en l'acceptació de la tipologia de matèries susceptibles de ser tramitades per aquesta via excepcional (STC 139/2017, FJ 2.3).*

.../...

Quant a la simplicitat de la iniciativa legislativa, com a requisit o condició alternativa a la naturalesa, tampoc considerem que concorri en el cas de la present Proposició de llei. La brevetat o la formulació succinta de la literalitat del text dels preceptes que són objecte de la reforma no permeten traduir-la de manera immediata en una conclusió favorable a aquesta exigència reglamentària.»

La proposició de Llei de modificació del Decret Legislatiu 1/2020, de 3 d'agost pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme per l'adopció de mesures de contenció de l'especulació en les zones de mercat residencial tensionat:

a) Està composada per 7 articles i dues disposicions finals.

b) Modifica 7 articles del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de a Llei d'Urbanisme.

c) Es fonamenta i justifica en interès general d'intervenció en el mercat de l'habitatge, i té per objecte revertir de forma radical la situació actual. Comporta per una subversió total i absoluta de les regles tradicionals en la transmissió d'immobles, vigent des de la codificació de les normes modernes i fonamentada en la llibertat de pactes.

d) Té una alta incidència pública i rellevància social atès que afecta a un dret propi dels ciutadans propietaris, que són una part important de la totalitat de ciutadans de Catalunya i de de fet, a tots aquells ciutadans que simplement vulguin accedir a la propietat per primera o no vegada. Per tant, afecta de forma general a tots els ciutadans de Catalunya.

e) No genera consens polític entre les forces polítiques de Catalunya.

Concretat aquests trets, és evident la improcedència de la utilització del procés de lectura única en el cas de la proposició de llei que ens ocupa. I ho és atès que no compleix els requisits exigits. Ni per la naturalesa del seu contingut ni per poder-se considerar que es reserva la condició de simplicitat.

Però, a més de la seva improcedència i vulneració de la legalitat, la decisió d'emprar aquest procediment vulnera el principi de l'autonomia local.

El principi d'Autonomia local, es consagra a la Constitució Espanyola, en concret als articles 137 i 140 i a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, articles 84 i 85.

L'article 84 de l'Estatut d'Autotomia de Catalunya estableix en el seu apartat 1 que:

«Aquest Estatut garanteix als municipis un nucli de competències pròpies que han d'ésser exercides per aquestes entitats amb plena autonomia, subjecta només a control de constitucionalitat i de legalitat.»

A la seva vegada, la Llei 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, en el seus articles 1 i 2 consagra la garantia que els ens locals puguin defensar els seus interessos i participar en les decisions que els afectin.

El Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya**,** en el seu article 3 determina:

«Ens locals territorials

El municipi, la comarca i la província tenen naturalesa territorial i gaudeixen d'autonomia per a la gestió dels interessos respectius.»

La definició d'autonomia local la trobem a la Carta Europea de l'Autonomia Local de 15 d'octubre de 1985 (article 3.1):

«Per autonomia local s'entén el dret i la capacitat efectiva dels ens locals de regular i gestionar una part important dels assumptes públics, en el marc de la llei, sota la seva pròpia responsabilitat i en benefici dels seus habitants.»

La doctrina ha vingut delimitant la definició del principi com «*el dret dels ens locals a intervenir en tots els assumptes que afectin directament el cercle de la definició de seus interessos, atribuint-los les competències que escaigui en atenció a les característiques de l'activitat pública de què es tracti i a la capacitat de gestió de l'entitat local, de conformitat amb els principis de descentralització i de màxima proximitat de la gestió administrativa als ciutadans*»

La Sentència del Tribunal Constitucional 170/1989, de 19 de octubre, estableix:

«Este Tribunal ha declarado que la autonomía local, tal y como se reconoce en los arts. 137 y 140 C.E. goza de una garantía institucional con un contenido mínimo que el legislador debe respetar (STC 84/1982). Esa garantía institucional supone el «derecho de la comunidad local a participar a través de órganos propios en el gobierno y administración de cuantos asuntos le atañen, graduándose la intensidad de esta participación en función de la relación existente entre los intereses locales y supralocales dentro de tales asuntos o materias. Para el ejercicio de esa participación en el gobierno y administración en cuanto les atañe, los órganos representativos de la comunidad local han de estar dotados de las potestades sin las que ninguna actuación autonómica es posible» (STC 32/1981, fundamento jurídico 2.º). Más allá de este límite de contenido mínimo que protege la garantía institucional la autonomía local es un concepto jurídico de contenido legal, que permite, por tanto, configuraciones legales diversas, válidas en cuanto respeten aquella garantía institucional .../...

Sería contrario a la autonomía municipal una intervención inexistente o meramente simbólica que hiciera inviable la participación institucional de los Ayuntamientos.»

El principi d'autonomia local garanteix, en qualsevol cas i com a conseqüència de la configuració del seu dret d'intervenció, el dret dels ens locals a participar en la tramitació de les normes legislatives que regulin àmbits que afectin als seus interessos i, especialment, que afectin a aquelles matèries en les que tenen assignades competències pròpies.

La participació dels ens locals en la tramitació parlamentària de lleis és un principi fonamental de l'Estat descentralitzat i de l'autogovern local. La seva finalitat és garantir que els municipis, províncies i altres entitats locals puguin expressar la seva posició sobre les normes que afecten directament les seves competències o interessos.

La participació dels ens locals en l'elaboració de normes que els afecten està emparada també pel mandat constitucional de facilitar la participació dels ciutadans i els seus representants en la vida política, econòmica, cultural i social articles 9.2, 23.1 i 105 de la Constitució Espanyola.

L'article 85 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya disposa també que:

«El Consell de Governs Locals és l'òrgan de representació de municipis i vegueries en les institucions de la Generalitat. El Consell ha d'ésser escoltat en la tramitació parlamentària de les iniciatives legislatives que afecten de manera específica les administracions locals i en la tramitació de plans i normes reglamentàries de caràcter idèntic. Una llei del Parlament regula la composició, l'organització i les funcions del Consell de Governs Locals».

Cal recordar, als efectes que el Reglament del Parlament de Catalunya en el seu article 117.4 estableix:

«4. En les proposicions de llei que afectin directament els ens locals, han d'ésser escoltats de manera preceptiva el Consell de Governs Locals i, si escau, les entitats representatives dels ens locals.»

La Llei 12/2010, de 19 de maig, del Consell de Governs Locals, estableix al seu article 3.2.a) que:

«El Consell De Governs Locals té les finalitats següents:

a)Participar en la tramitació parlamentària de les iniciatives legislatives i en la tramitació de plans, normes reglamentàries i avantprojectes de llei que afecten de manera específica les administracions locals .../...»

Doncs bé, la proposició de Llei de modificació del Decret Legislatiu 1/2020, de 3 d'agost pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme per l'adopció de mesures de contenció de l'especulació en les zones de mercat residencial tensionat, té per objecte una regulació que afecta directament i únicament a una Llei d'urbanisme, matèria respecte de la qual els ens locals tenen competències pròpies amb absoluta incidència en els seus interessos i els seus àmbits d'actuació. Cal recordar que l'article 1 estableix que la limitació dels negocis jurídics es produeix a través del planejament o les ordenances municipals i per tant, és d'iniciativa i voluntat municipal.

Doncs bé, en la tramitació d'aquest Projecte, malgrat tenir per objecte matèries que afecten de forma directa als seus interessos i que li són pròpies, les entitats que representen als ens locals no han pogut intervenir en cap moment en cap tràmit legislatiu.

A la pràctica, tot i modificar i alterar la normativa urbanística, se'ls ha impedit intervenir en un procés legislatiu que afecta de forma directa als seus interessos i les seves competències.

Existeix, per tant, una clara i manifesta vulneració del dret de les entitats locals de participació en la tramitació d'una text legal que afecta de forma directa a matèries de la seva competència pròpia el que representa una vulneració del principi d'autonomia local consagrat en el text constitucional, en l'Estatut de Catalunya i en el desplegament normatiu corresponent (indicat anteriorment).

És evident, per tant, que existeix un vici de nul·litat del Projecte de Llei tramitat i una vulneració dels textos constitucional i estatutari per vulneració de drets, que afecta a l'essència del dret a la participació dels ciutadans a través dels ens locals i, per tant, del principi d'Autonomia Local.

B) Vulneracions sobre raons materials

Segon. Vulneració del contingut essencial del Dret de Propietat regulat a l'article 33 de la Constitució espanyola per la restricció del seu exercici

– El conjunt de la proposició de llei (articles 1 a 7) i les esmenes presentades que modifiquen el seu contingut restringeixen la facultat essencial del Dret de Propietat, com és la llibertat de disposició, matèria que configura el contingut essencial i està protegida pel text constitucional.

L'art. 33 CE reconeix el dret a la propietat privada, sotmès a reserva de llei (art. 53.1 CE). La doctrina del Tribunal Constitucional (STC 37/1987) defineix el contingut essencial com la facultat de «usar, disfrutar, consumir y disponer de la cosa... sin más limitaciones que aquellas que se impongan mediante Ley o no vayan más allá de lo que en cada momento se considere razonable por la sociedad». La STC 61/1997 afegeix que aquest contingut essencial «constituye una garantía constitucional en favor del individuo, algo a respetar por el legislador en cada caso competente, no para regular». Per tant, no cap justificació alguna ni finalitat legítima que faci admissible una norma que restringeixi la facultat essencial del dret. Es per aquest motiu que l'article 53.1 CE protegeix aquest nucli davant el legislador amb independència de l'argumentació que ho recolzi.

La proposició de llei condiciona el propi accés a la propietat al fet que el comprador acrediti davant l'Administració una destinació predeterminada (article 9 i article 11). Aquesta tècnica constitueix una restricció al dret fonamental reconegut per a Constitució, i no una simple limitació, de major intensitat jurídica, en operar sobre el propi naixement i contingut del dret i no sobre el seu exercici.

La mesura no supera el **judici de necessitat.** La imposició d'una obligació general i automàtica de mantenir l'habitatge com a residència habitual durant un període mínim de cinc anys constitueix una restricció molt intensa del dret de propietat (article 9). No s'acredita que no existeixin mesures menys restrictives igualment eficaces per assolir els mateixos objectius. Si hi ha alternatives menys restrictives que permeten assolir la mateixa finalitat amb una eficàcia comparable, el requisit de necessitat no quedaria satisfet.

En el judici de **proporcionalitat** en sentit estricte és on la mesura presenta les majors dificultats de constitucionalitat. L'obligació legal de destinar l'habitatge a residència habitual durant cinc anys impedeix al propietari exercir algunes de les facultats essencials integrades en el dret de propietat, especialment la facultat de decidir lliurement el destí econòmic del bé. Durant aquest període, el propietari no podria utilitzar-lo com a segona residència o adaptar-ne l'ús a circumstàncies personals o familiars sobrevingudes. Aquesta limitació afecta directament una de les manifestacions essencials del dret de propietat: la facultat de gaudi i d'aprofitament econòmic del bé. Encara que l'article 33.2 CE admet que la funció social delimiti el contingut del dret de propietat, el Tribunal Constitucional ha reiterat que aquesta delimitació no pot arribar a buidar-ne el contingut essencial ni anul·lar la utilitat individual del dret. En aquest cas, la imposició d'un ús obligatori s'ha de considerar una càrrega singularment intensa, especialment perquè s'aplica de manera general, automàtica i indiscriminada, sense valorar les circumstàncies particulars del propietari ni la concurrència efectiva d'un comportament especulatiu. La norma proposada tampoc defineix aquest comportament especulatiu i sembla a ser que la simple transacció amb habitatge cabria, en funció del destí que vulgui donar-li l'adquirent ja qualificaria l'operació com especulativa, afectant, també, al venedor, que sense poder decidir sobre quin ús en farà l'adquirent, pot veure les seves possibilitats de venda reduïdes per l'entrada en vigor d'aquesta norma.

Tercer. Vulneració del marc competencial estatutari en matèria de Dret Civil i Urbanisme previstos als articles 129 i 149 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya

– Per alterar en el conjunt de la proposició de la llei (articles 1 a 7) i les esmenes presentades que modifiquen el contingut l'element essencial dels contractes de compravenda que, en tant que un element bàsic del Dret Civil, no pot ser regulat per una llei administrativa i/o urbanística.

La regulació objecte de la present petició, té per objecte establir la prohibició de realitzar compravendes de béns immobles (en les zones delimitades com a zones tensionades) si l'immoble objecte de la compravenda no es destina a habitatge propi del comprador (o es destina a arrendament d'habitatge habitual d'un tercer).

Aquesta prohibició és potestativa dels Ajuntaments i es pot establir mitjançant els instruments urbanístics o ordenances municipals (que no és un element urbanístic).

S'estableix, per tant, una afectació directa, a mode de limitació, sobre l'autonomia de la voluntat i el principi de llibertat de pactes, elements essencials de tot negoci contractual (i per tant també del de compravenda).

L'article 129 de l'Estatut de Catalunya:

«Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de dret civil, excepte en les matèries que l'article 149.1.8 de la Constitució atribueix en tot cas a l'Estat. Aquesta competència inclou la determinació del sistema de fonts del dret civil de Catalunya.»

L'article 541.1 del Llibre V del Codi Civil de Catalunya:

«1. La propietat adquirida legalment atorga als titulars el dret a usar de forma plena els béns que en constitueixen l'objecte i a gaudir-ne i disposar-ne.»

L'article 149 de l'Estatut de Catalunya estableix:

«1. Correspon a la Generalitat en matèria d'ordenació del territori i del paisatge la competència exclusiva, que inclou en tot cas:

a) L'establiment de les directrius d'ordenació i gestió del territori, del paisatge i de les actuacions que hi incideixen.

b) L'establiment i la regulació de les figures de planejament territorial i del procediment per a tramitar-les i aprovar-les.

c) L'establiment i la regulació de les figures de protecció d'espais naturals i de corredors biològics, d'acord amb el que estableix l'article 144.2.

d) Les previsions sobre emplaçaments de les infraestructures i els equipaments de competència de la Generalitat.

e) La determinació de mesures específiques de promoció de l'equilibri territorial, demogràfic, socioeconòmic i ambiental.

2. La determinació de l'emplaçament d'infraestructures i equipaments de titularitat estatal a Catalunya requereix l'informe de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat.

3. Correspon a la Generalitat, en matèria d'ordenació del litoral, respectant el règim general del domini públic, la competència exclusiva, que inclou en tot cas:

a) L'establiment i la regulació dels plans territorials d'ordenació i ús del litoral i de les platges, i també la regulació del procediment de tramitació i aprovació d'aquests instruments i plans. b) La gestió dels títols d'ocupació i ús del domini públic maritimoterrestre, especialment l'atorgament d'autoritzacions i concessions i, en tot cas, les concessions d'obres fixes a la mar, respectant les excepcions que es puguin establir per motius mediambientals en les aigües costaneres interiors i de transició.

c) La regulació i la gestió del règim econòmic financer del domini públic maritimoterrestre, en els termes que estableix la legislació general.

d) L'execució d'obres i actuacions al litoral català que no siguin d'interès general.

4. Corresponen a la Generalitat l'execució i la gestió de les obres d'interès general situades al litoral català, d'acord amb el que estableix l'article 148.

5. Correspon a la Generalitat, en matèria d'urbanisme, la competència exclusiva, que inclou en tot cas:

a) La regulació del règim urbanístic del sòl, que inclou, en tot cas, la determinació dels criteris sobre els diversos tipus de sòl i els seus usos.

b) La regulació del règim jurídic de la propietat del sòl, respectant les condicions bàsiques que l'Estat estableix per garantir la igualtat de l'exercici del dret a la propietat.

c) L'establiment i la regulació dels instruments de planejament i gestió urbanística, i també de llur procediment de tramitació i aprovació.

d) La política de sòl i habitatge, la regulació dels patrimonis públics de sòl i habitatge i el règim de la intervenció administrativa en l'edificació, la urbanització i l'ús del sòl i el subsòl.

e) La protecció de la legalitat urbanística, que inclou, en tot cas, la inspecció urbanística, les ordres de suspensió d'obres i llicències, les mesures de restauració de la legalitat física alterada, i també la disciplina urbanística.

6. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de dret de reversió en les expropiacions urbanístiques en el marc de la legislació estatal.

D'acord amb la distribució competencial de l'Estatut de Catalunya establerta als articles 129 i 149 de l'Estatut, resulta improcedent i mancat de competència regular una matèria d'àmbit civil, i en concret una regulació que afecta a un element essencial del contracte de compravenda que altera a la facultat de disposició del titular del dret de propietat, a través d'una norma administrativa, en aquest cas, pròpia de la matèria d'urbanisme.

I especialment, com en el cas que ens ocupa, quan, tot i que formalment es modifica una llei urbanística, el veritable objecte de regulació és estrictament matèria civil contractual. Concretament, el contingut efectiu de la regulació és l'establiment d'un règim nou i propi sobre els contractes de compra venda de béns immobles, que afecta a la voluntat de les parts i que en delimita i limita la facultat de disposició.

És acceptat per la doctrina i la jurisprudència constitucional, derivat del principi legal i constitucional de la funció social de la propietat i en definitiva del seu caràcter estatutari, que el contingut del dret ve delimitat per les lleis. És a dir que la propietat no té un contingut preestablert i que aquest ve delimitat per la funció social.

L'article 33 de la Constitució Espanyola estableix:

1. Se reconoce el derecho a la propiedad privada y a la herencia.

2. La función social de estos derechos delimitará su contenido, de acuerdo con las leyes.

3. Nadie podrá ser privado de sus bienes y derechos sino por causa justificada de utilidad pública o interés social, mediante la correspondiente indemnización y de conformidad con lo dispuesto por las leyes.

Així, l'ordenament jurídic i especialment l'urbanístic, són eines que poden dotar a la propietat del contingut real. De facto, quan un planejament urbanístic classifica sòls segons categories, està establint diferències de valor real del bé o també quan estableix obligacions i càrregues en el desenvolupament del procés de gestió. I és exactament el que significa caràcter estatutari, dotar el dret de contingut que al final, es reflecteix en el seu valor econòmic. Per aquesta raó la pròpia Constitució estableix que qualsevol afectació al contingut derivada d'una funció social haurà de ser indemnitzada.

És acceptat actualment pels Tribunals i per la Doctrina, per tant, que mitjançant normativa administrativa, i també urbanística, es puguin prendre mesures que, en protecció i garantia del dret a un habitatge digne, afectin al contingut del dret de propietat, com s'ha estat la validació de decisions com la contenció de rendes o la de certes obligacions dels propietaris a l'hora de desallotjar o proveir d'habitatge a persones vulnerables.

Ara bé, aquestes circumstàncies no tenen res a veure amb el que ens ocupa en la regulació que és objecte de petició de dictamen.

I la doctrina i jurisprudència actual no aplica ni pot aplicar sobre un text el qual mitjançant una llei urbanística, regula el règim jurídic d'un instrument de naturalesa juridicoprivada com és la compravenda, alterant els principis bàsics del contracte i les obligacions del negoci jurídic.

I no ho permet perquè la norma administrativa proposada no regula el contingut del dret de propietat, si no que té per objecte alterar les obligacions contractuals del negoci jurídic de la compravenda.

No és admissible que una llei urbanística reguli, delimiti i limiti la facultat de disposició pròpia del negoci jurídic de la compravenda, alterant a més, la llibertat de contractació que té tot propietari reconeguda.

Aquesta és una matèria exclusiva i reservada a les normes de naturalesa civil.

Cal afegir, en tot cas que més enllà de la simple enunciació, que en el text no es justifica degudament i fonamentadament quina real repercussió té en les polítiques públiques d'habitatge una mesura com la proposada. La proposició no conté en cap cas cap justificació raonada i basada en fets que pugui acreditar la incidència que una mesura d'aquest calat i profunditat té o pot tenir per facilitar l'accés a l'habitatge i generar habitatge assequible.

Quart. Vulneració dels principis estatutaris i constitucionals de llibertat d'empresa, llibertat de circulació i establiment de persones, béns i serveis previstos a l'article 4 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i als articles 38 i 139.2 de la Constitució Espanyola, regulat també al Tractat de Funcionament de la Unió Europea

– La limitació de les compravendes a ésser destinades a primera residència del comprador o primera residència d'un possible arrendatari o arrendatària futura que es proposa al conjunt de la proposició de la llei (articles 1 a 7) i les esmenes presentades que modifiquen el seu contingut, restringeix les llibertats individuals i col·lectives reconegudes en els ordenaments com a drets propis dels ciutadans.

L'article 4 de l'Estatut de Catalunya estableix:

«Article 4. Drets i principis rectors

1. Els poders públics de Catalunya han de promoure el ple exercici de les llibertats i els drets que reconeixen aquest Estatut, la 214 Art. 4 Estatut d'Autonomia de Catalunya Constitució, la Unió Europea, la Declaració universal de drets humans, el Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i els altres tractats i convenis internacionals subscrits per Espanya que reconeixen i garanteixen els drets i les llibertats fonamentals.

*2. **Els poders públics de Catalunya han de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat dels individus i dels grups siguin reals i efectives; han de facilitar la participació de totes les persones en la vida política, econòmica, cultural i social, i han de reconèixer el dret dels pobles a conservar i desenvolupar llur identitat.***

3. Els poders públics de Catalunya han de promoure els valors de la llibertat, la democràcia, la igualtat, el pluralisme, la pau, la justícia, la solidaritat, la cohesió social, l'equitat de gènere i el desenvolupament sostenible.

L'article 139 de la Constitució estableix en el seu apartat 2:

«Ninguna autoridad podrá adoptar medidas que directa o indirectamente obstaculicen la libertad de circulación y establecimiento de las personas y la libre circulación de bienes en todo el territorio espanyol.»

I l'article 38:

«Se reconoce la libertad de empresa en el marco de la economía de mercado. Los poderes públicos garantizan y protegen su ejercicio y la defensa de la productividad, de acuerdo con las exigencias de la economía general y, en su caso, de la planificación.»

La UE, la normativa general de la qual és aplicable al territori de l'estat espanyol i que, per tant, forma part de l'ordenament jurídic de Catalunya té com a objectiu permetre als seus ciutadans estudiar, viure, comprar, treballar i jubilar-se a qualsevol país de la UE, a més de gaudir de productes de tot Europa. Per això garanteix la lliure circulació de mercaderies, serveis, capitals i persones al mercat interior

únic de la UE. Amb l'eliminació de barreres tècniques, jurídiques i burocràtiques, la UE també permet als ciutadans desenvolupar activitats comercials i empresarials lliurement.

El Mercat interior es basa en l'efectiva garantia de 4 llibertats: la lliure circulació de treballadors, mercaderies, serveis i capitals.

El dret a crear una empresa, fins i tot per compte propi, i a prestar serveis en altres Estats membres està garantit pels tractats fundacionals de la Unió (llibertat d'establiment i lliure prestació de serveis). L'objectiu d'aquests drets és garantir que els particulars i les empreses que operen legalment a la Unió puguin:

1. exercir la seva activitat de forma permanent en un altre Estat membre;

2. i, oferir i prestar temporalment els seus serveis en altres Estats membres sense traslladar-se, en les mateixes condicions que els nacionals del país d'acollida.

Aconseguir aquests objectius implica facilitar al màxim l'exercici d'aquestes llibertats.

En la directiva de Serveis 2006/123/CE es reforça la llibertat de prestar serveis dins la Unió. Té com a objectiu la creació a la Unió d'un mercat de serveis únic i obert, alhora que es garanteix la qualitat dels serveis prestats als consumidors.

A la seva vegada és vocació de la Unió europea, oferir als seus ciutadans un espai de llibertat, seguretat i justícia sense fronteres interiors, en el qual estigui garantida la lliure circulació de persones conjuntament amb mesures adequades en matèria de control de les fronteres exteriors, asil, immigració i de prevenció i lluita contra la delinqüència. Es regula al Reglament (UE) núm. 492/2011, relatiu a la lliure circulació dels treballadors dins de la Unió.

A la seva vegada, el Tractat de Funcionament de la Unió Europea té per objectiu el de suprimir totes les restriccions als moviments de capitals entre els Estats membres, així com entre Estats membres i tercers països, amb excepcions aplicables a certs casos. La lliure circulació de capitals constitueix la base del mercat únic i complementa les altres tres llibertats fonamentals. El seu objectiu és facilitar l'assignació transfronterera eficient de capital físic i financer amb finalitats d'inversió i finançament. **En el cas dels particulars, això significa la capacitat d'obrir comptes bancaris a l'estranger, comprar accions en empreses estrangeres, invertir allà on els rendiments siguin més favorables i comprar béns immobles en un altre país.** Per a les empreses, permet la inversió i la propietat d'altres empreses europees, així com la capacitat de recaptar fons en els mercats més rendibles.

Els contractes, i entre ells els de compravenda, es configuren com l'eina bàsica i necessària per tal de fer efectius el drets esmentats i reconeguts arreu. Així s'ha entès jurisprudencialment i doctrinalment. Per exemple, el dictamen d'aquest Consell 7/2020, de 5 d'agost, sobre la Proposició de llei de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge, reconeix que:

> «*En un sentit semblant a la doctrina d'aquest Consell sobre el paper cabdal que hem dit que tenia el contracte com a eina jurídica habitual en l'intercanvi i aprofitament de béns, la mateixa Sentència justifica la necessitat d'una mínima regulació uniforme mitjançant la fixació de bases, tot argumentant que, com que* ***el contracte és un instrument jurídic al servei de l'economia, «ha de orientarse al cumplimiento de los principios de unidad de mercado y libre circulación de personas y bienes (art. 139 CE), solidaridad y equilibrio económico (arts. 2 y 138 CE) y planificación general de la actividad económica (art. 131 CE)».*** *I afegeix que totes aquestes normes constitucionals persegueixen l'ordenació general de l'ordre públic econòmic i esdevenen regles essencials en l'ordre jurídic global en ser les que determinen l'estructura i el sistema econòmic de la societat.»*
>
> *«En aquest sentit, la STC 132/2019 ha assenyalat, des de la perspectiva constitucional, que el fonament mateix de la institució del contracte «se encuentra ante todo en el principio general de libertad que se deduce del art. 10 CE, al consagrar el principio de la dignidad de la persona y del libre desarrollo de la*

personalidad, y del art. 1.1 CE, que encuentra necesariamente su reflejo en el ámbito económico». En aquest context afegeix, a més, que la institució del contracte «encuentra también fundamento constitucional en el art. 38 CE, ***por el que se reconoce la libertad de empresa en el marco de la economía de mercado, lo que supone innegablemente la libertad de iniciativa privada en el campo económico y la libertad de los particulares de constituirse en agentes económicos mediante la contratación»*** *(FJ 6).*

És per això que la limitació en la facultat de disposició que conté la proposició i que ve a prohibir la celebració de determinats tipus de contractes de compravenda de béns immobles, **vulnera de forma directa a principis europeus, constitucionals i estatutaris esmentats. I ho fa en tant limitant les compravendes a ésser destinades a primera residència del comprador o primera residència d'un possible arrendatari o arrendatària futura, restringeix les llibertats individuals i col·lectives reconegudes en els ordenaments com a drets propis dels ciutadans.**

Cinquè. Vulnera el principi de Seguretat Jurídica consagrat a l'article 9.3 de la Constitució Espanyola

– La proposició de llei en el seu conjunt (articles 1 a 7) i les esmenes presentades que modifiquen el seu contingut vulneren el principi de seguretat jurídica en la seva integritat en contenir una regulació fonamentada en conceptes jurídics indeterminats; tenir una contradicció interna que posa en dubte la seva viabilitat; establir un règim d'incompliments (teòrics), infraccions a sancionar, sense concretar les regles d'imputació de les responsabilitats; i ser insuficient.

L'Article 9.3. de la Constitució Espanyola, disposa:

«La Constitución garantiza el principio de legalidad, la jerarquía normativa, la publicidad de las normas, la irretroactividad de las disposiciones sancionadoras no favorables o restrictivas de derechos individuales, la seguridad jurídica, la responsabilidad y la interdicción de la arbitrariedad de los poderes públicos»

Com estima el Tribunal Constitucional «*lo fundamental que hay que proteger es la confianza, ya que el no hacerlo es atacar a la buena fe que, ciertamente, se basa en una coherencia de comportamiento en las relaciones humanas y negociales*»» (STC 27/1981) i és que «***Los principios de seguridad jurídica, buena fe, protección de la confianza legítima y la doctrina de los actos propios informan cualquier ordenamiento jurídico, ya sea estatal o autonómico, y constituye un componente elemental de cualquiera de ellos, al que deben someterse en todo momento los poderes públicos»*** (STS de 15 de gener de 2019, rec. 501/2016).

L'article 9.3 de la Constitució Espanyola, consagra, com a principi que «la Constitució garanteix el principi de legalitat, la jerarquia normativa, la publicitat de les normes, la irretroactivitat de les disposicions sancionadores no favorables o restrictives de drets individuals, **la seguretat jurídica, la responsabilitat i la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics.»**

Representa aquest principi, **la certesa que es coneix o pot conèixer el previst com a prohibit, manat i permès pel poder públic respecte als seus ciutadans.** Significa, com ha manifestat el Consell d'Estat en la seva Memòria de l'any 1992, que tots, tant els poders públics com els ciutadans sàpiguen a què atenir-se, la qual cosa suposa d'una banda un coneixement cert de les lleis vigents i, de l'altra, la confiança en l'estabilitat de les normes i de les situacions que s'hi defineixen.

Certesa i estabilitat, que han de coexistir en un estat de Dret i que es configuren com a pilars de la garantia de protecció dels ciutadans en front l'Administració i el Govern i el propi poder legislatiu.

El principi de seguretat jurídica és la base per al desenvolupament de qualsevol nació. Un ordenament jurídic incapaç d'atribuir seguretat jurídica impedeix el desenvolupament d'activitats per part dels ciutadans. La idea de seguretat jurídica

no està només en la protecció de l'individu en relació amb els actes de l'Estat, sinó que es configura, sobretot, com un postulat de relació convenient entre la societat i l'Estat.

La seguretat jurídica pretén la protecció de l'individu ciutadà quant a les seves perspectives, és a dir, un ordenament jurídic que reflecteixi i sigui interpretat d'acord amb les normes vigents i de forma raonable, de manera adequada a les seves finalitats i a l'interès de la col·lectivitat. **L'ordenament ha de coordinar les interaccions humanes i les conseqüències jurídiques de la regulació de les conductes han de proporcionar seguretat als ciutadans, propiciant la planificació d'accions futures, de manera que les conseqüències d'aquestes accions siguin previsibles**. S'ha de donar al ciutadà l'oportunitat de preveure les conseqüències de la seva conducta, confiant en la concreció del Dret al qual està sotmès i que no serà víctima d'actuacions arbitràries.

S'ha d'entendre, per tant, el principi de seguretat jurídica, com «*l'expectativa raonablement fundada del ciutadà en quina ha de ser l'actuació del poder en l'aplicació del Dret*» (STC 36/1991, FJ 5).

I va ser la sentència del Tribunal Constitucional del 7 d'abril de 2005 la que va resumir la doctrina en matèria de seguretat jurídica per afirmar que aquest principi **s'ha de veure com la certesa sobre l'ordenament jurídic aplicable i els interessos jurídicament tutelats, procurant la claredat i no la confusió normativa. És més, que s'ha de veure com l'expectativa raonablement fundada del ciutadà sobre quina ha de ser l'actuació del poder en l'aplicació del Dret**.

> *«La seguridad jurídica entendida como la certeza sobre el ordenamiento jurídico aplicable y los intereses jurídicamente tutelados (STC 15/1986, de 31 de enero, FJ 1), como la expectativa razonablemente fundada del ciudadano en cuál ha de ser la actuación del poder en la aplicación del Derecho (STC 36/1991, de 14 de febrero, FJ 5), como la claridad del legislador y no la confusión normativa (STC 46/1990, de 15 de marzo, FJ 4)» (STC 104/2000, de 13 de abril, FJ 7* [...]»

O la més recent Sentència del Tribunal Constitucional 42/2022, de 21 de març, que de forma profusa i extensa exposa i explica:

> *«B)* Seguridad jurídica y confianza legítima
>
> *La demanda invoca el principio de seguridad jurídica (art. 9.3 CE), en su dimensión de la confianza legítima. Como es conocido, la alegación sobre una vulneración de lo dispuesto en el art. 9.3 CE no se encuentra protegida por el recurso de amparo (STC 144/1987, de 23 de septiembre, FJ 2). No obstante, este tribunal ha tenido la ocasión de pronunciarse en reiteradas ocasiones sobre este principio. Así, puede citarse la STC 181/2016, de 20 de octubre, FJ 4, sobre la ausencia de un derecho o garantía a la inmutabilidad del ordenamiento jurídico, que proteja frente a los cambios normativos; o la STC 51/2018, de 10 de mayo, FJ 5, sobre las limitaciones impuestas a la acción del legislador, en una doctrina que, inicialmente elaborada para las normas tributarias (a partir de la STC 126/1987, de 16 de julio), con posterioridad ha sido aplicada a cualquier ámbito normativo, lo que requiere una valoración casuística (ver, en esta línea, SSTC 182/1997, de 28 de octubre; 270/2015, de 17 de noviembre, o la ya citada STC 181/2016, de 20 de octubre).*
>
> *Fuera del ámbito de las modificaciones normativas, este tribunal se ha pronunciado en diversas resoluciones. Así, en la STC 6/2019, de 17 de enero, FJ 6 d), se hacía referencia a otras vertientes de este principio. A tal efecto, se puede citar la que «deriva, [...] en el terreno jurisdiccional, de las actuaciones precedentes de un órgano de justicia en el mismo proceso o en otros similares, susceptibles de configurar un criterio previsible de proceder, el cual sin embargo deja de seguirse sin razón que lo justifique y con menoscabo de la posición de una de las partes, lo que también hemos reputado como una quiebra de aquel principio, con vulneración de un derecho fundamental (entre otras, SSTC 58/2000, de 28 de febrero, FJ 4;*

135/2008, de 27 de octubre, FJ 4, y 13/2017, de 30 de enero, FJ 2)». O la que se refiere a una «aplicación razonable de las normas jurídicas procesales otorgantes de derechos, obligaciones y cargas a las partes, cuya inobservancia determina la lesión del derecho a la tutela judicial efectiva (art. 24.1 CE), puesto que entonces 'sufre la confianza legítima generada por los términos en que fue conformada la realidad jurídica en el proceso' [...]*». Del mismo modo, en la STC 179/2015, de 7 de septiembre, FJ 2, como reiteración de lo expuesto en otras anteriores (SSTC 75/2015, 76/2015 o 78/2015) se resaltaba que la evolución de la jurisprudencia no es en sí contraria a este principio. Finalmente, en la STC 70/2018, de 21 de junio, FJ 10, se abordaba la aplicación del principio de confianza legítima en el supuesto concreto del silencio positivo en materia de autorizaciones administrativas.*

Un recorrido por la doctrina expuesta permite llegar a la conclusión de que el principio de seguridad jurídica, se ha centrado fundamentalmente en el ámbito de los cambios normativos (singularmente, en la aplicación retroactiva de las normas tributarias o en las que afectan a las actividades económicas sujetas a intervención administrativa) y jurisprudenciales.

Conforme a lo expuesto en la STC 14/2021, de 28 de enero, FJ 2, con cita de las SSTC 136/2011, de 13 de septiembre, FJ 9; 234/2012, de 13 de diciembre, FJ 8, y 81/2020, de 15 de julio, FJ 14 b); la seguridad jurídica ha de entenderse como la «certeza sobre el ordenamiento jurídico aplicable y los intereses jurídicamente tutelados» (STC 156/1986, de 31 de enero, FJ 1), procurando «la claridad y no la confusión normativa» (STC 46/1990, de 15 de marzo, FJ 4), así como «la expectativa razonablemente fundada del ciudadano en cuál ha de ser la actuación del poder en la aplicación del Derecho» (STC 36/1991, de 14 de febrero, FJ 5). En definitiva, «solo si en el ordenamiento jurídico en que se insertan, y teniendo en cuenta las reglas de interpretación admisibles en Derecho, el contenido o las omisiones de un texto normativo produjeran confusión o dudas que generaran en sus destinatarios una incertidumbre razonablemente insuperable acerca de la conducta exigible para su cumplimiento o sobre la previsibilidad de sus efectos, podría concluirse que la norma infringe el principio de seguridad jurídica» (SSTC 96/2002, de 25 de abril, FJ 5; 93/2013, de 23 de abril, FJ 10, y 161/2019, de 12 de diciembre, FJ 4, por todas).

Una vertiente de la seguridad jurídica es el denominado principio de confianza legítima, que cuenta con respaldo normativo expreso en el art. 3.1 e) de la Ley 40/2015, de 1 de octubre, de régimen jurídico del sector público (LRJSP), como principio general de actuación de las administraciones públicas. En sus orígenes fue una creación jurisprudencial, de la que se encuentran numerosas referencias en la doctrina del Tribunal Supremo (ver, en tal sentido, la sentencia de su Sala Tercera de 30 de octubre de 2012, dictada en el recurso núm. 1657-2020, con reseña de otras muchas anteriores, citada en el informe del Ministerio Fiscal). Este reconocimiento normativo y jurisprudencial no puede desconocer, sin embargo, su profundo anclaje constitucional, bajo el principio de seguridad jurídica consagrado en el art. 9.3 CE y, en lo que ahora interesa, también en relación con el principio de legalidad sancionadora (art. 25.1 CE), como garantía de previsibilidad de la norma y de su aplicación.

La seguridad jurídica puede entenderse en este ámbito como el conjunto de facultades y obligaciones que deben presidir las relaciones entre la administración y los ciudadanos, y que permite a estos conducirse en su actividad con garantía de certeza sobre los límites y las consecuencias de sus propios actos.

Desde la perspectiva que es propia de este tribunal, el principio de confianza legítima, como expresión o vertiente de los principios más generales de seguridad jurídica y de legalidad sancionadora, habilita al ciudadano para realizar una conducta legítima bajo el amparo de una previa y consolidada actuación de la administración pública, con apariencia de licitud, y le protege frente a cam-

bios relevantes no justificados de los criterios de actuación administrativa que le hayan generado un perjuicio para sus legítimos derechos e intereses que no tenga la obligación de soportar. En consecuencia, los elementos necesarios para poder acogerse al principio de confianza legítima serían los siguientes:

a) Conducta legítima del ciudadano. La confianza legítima no puede ser alegada cuando la conducta ciudadana no encuentra amparo alguno en el ordenamiento jurídico, es decir, cuando se trata de una conducta notoriamente ilegal. No se puede invocar la seguridad jurídica, que es el fundamento del principio de confianza legítima, respecto de conductas que sean antijurídicas.

b) Conducta basada en una previa y consolidada actuación administrativa. El ciudadano ha de desarrollar su conducta sobre la base de hechos externos concluyentes, que revelen de forma inequívoca un determinado criterio de actuación administrativo. No puede tratarse de meras suposiciones o deducciones implícitas de la actividad o inactividad administrativa, ni tampoco de meras opiniones o interpretaciones divergentes del ordenamiento jurídico, que tienen su cauce normal de resolución en la vía jurisdiccional correspondiente.

c) Apariencia de licitud de la actuación administrativa. El ciudadano ha de realizar su conducta con la creencia racional y fundada de que es adecuada a Derecho. El principio de confianza legítima solo protege frente a una actuación administrativa que, precisamente por su apariencia de legitimidad, ha motivado la conducta ciudadana. El ciudadano no debe adecuar su conducta a las actuaciones administrativas manifiestamente ilegales.

d) Quebrantamiento de la confianza depositada en la actuación administrativa. La esencia de este principio se pone de manifiesto ante una modificación relevante de los criterios de actuación consolidados previamente, sin justificación alguna. De esta forma, se defrauda la confianza del ciudadano que, hasta entonces, había guiado su actuación conforme a los parámetros establecidos por la administración. La modificación ha de referirse a elementos relevantes de la actuación administrativa, es decir, que produzcan efectos en la esfera de bienes y derechos del ciudadano, y que no ofrezcan una justificación suficiente basada, por ejemplo, en hechos imprevisibles o causas de fuerza mayor o de prevalencia del interés público.

e) Perjuicio para el ciudadano que no tenga la obligación de soportar. El principio de confianza legítima solo puede tener virtualidad en los casos en que, como consecuencia del cambio de actuación administrativa, se ha producido un perjuicio para el ciudadano, no necesariamente económico o patrimonial. Además, debe tratarse de un perjuicio que el ciudadano no esté obligado a soportar, de forma que las causas imprevisibles, de fuerza mayor o de prevalencia del interés público podrían justificar un cambio en la actuación administrativa.

f) Protección frente a la actuación administrativa. El principio de confianza legítima protege al ciudadano ante una modificación injustificada de la actuación administrativa, mediante su declaración de nulidad y el consiguiente restablecimiento de sus derechos e intereses. Eso no impide una eventual indemnización de daños y perjuicios, pero no estaría basada en el principio de confianza legítima, sino que habría de ajustarse a los requisitos previstos en la normativa vigente para la protección de otros derechos como el de propiedad (Ley de 16 de diciembre de 1954, sobre expropiación forzosa) o para la declaración de responsabilidad patrimonial de las administraciones públicas (arts. 32 y siguientes LRJSP).

g) El principio de confianza legítima es predicable respecto de la actividad discrecional de la administración, pero no puede entrar en juego cuando se trata de una actividad reglada, porque entonces la conducta administrativa y la del ciudadano solo pueden adecuarse a lo dispuesto en el ordenamiento jurídico, y su eventual incumplimiento dará lugar a las acciones legales correspondientes.

El principio de confianza legítima no puede superponerse a lo dispuesto en la propia legalidad, que es la máxima expresión de la seguridad jurídica.

El propi Consell de Garanties Estatutàries en el dictamen 2/2021, de 29 de juliol, sobre la vulneració del principi de seguretat jurídica, disposa que:

«Segons ha reiterat la jurisprudència constitucional i aquest mateix Consell .../... Les lleis aprovades en el marc de les institucions i el procediment legislatiu democràtics compten amb la presumpció de validesa pel que fa a la seva interpretació, de manera que ***només podem considerar vulnerat aquest principi quan el contingut o les omissions d'un text normatiu produeixen confusió o dubtes que generen en els seus destinataris una incertesa raonablement insuperable sobre la conducta exigible o sobre la previsibilitat dels seus efectes*** *(STC 150/1990 de 4 d'octubre FJ8; 96/2002, de 25 d'abril, FJ 5; 212/1996, de 19 de desembre, FJ 15 i 248/2007, de 13 de desembre, FJ 5 .../...*

Ara bé, també hem posat de manifest que no de tota la tècnica legislativa deficient se n'ha d'inferir sempre una infracció constitucional, ja que, per tal que una norma esdevingui invàlida per aquest motiu, atès el caràcter excepcional del judici d'inconstitucionalitat esmentat ***'cal que la configuració de la seva regulació impossibiliti que els destinataris, de manera insuperable, coneguin les conseqüències que es puguin derivar de la seva aplicació*** *... essent per regla general la jurisprudència constitucional deferent cap al legislador DCGE 8/2017 FJ 2; fent citació dels DCGE 6/2016 FJ 3 i DCGE 18/2015 de 26 de novembre ...».*

En resum, el principi de Seguretat Jurídica i la seva vessant de la confiança legítima, implica que tots els poders públics han de vetllar per a que les seves actuacions generin un marc normatiu i d'actuació que permeti que els ciutadans puguin prendre decisions amb el convenciment i certesa de legalitat i perdurabilitat que les faci possibles i efectives.

El principi de seguretat jurídica protegeix els drets dels ciutadans envers els poders públics i esdevé garant, en essència, de l'Estat de Dret.

Doncs bé, hi ha diverses propostes normatives que contempla la Proposició de Llei, fruït de la tècnica legislativa deficient, que generen una evident i manifesta situació d'inseguretat jurídica.

En primer lloc, es fonamenta en un concepte jurídic indeterminat com és el de «compra especulativa» o «especulació» que ni s'esmenta ni es defineix a l'articulat, malgrat sí es fa en el títol.

En aquesta línia de poca transparència, genera indefensió, per desproporcionada, la mesura de prohibir els contractes de compravenda en general és a dir tots i no només els que generen la situació de «compra especulativa» o «especulació» tenint en compte que les compravendes d'immobles tenen diverses raons, circumstàncies i finalitats.

En segon lloc, té una contradicció interna que posa en dubte la seva viabilitat i sentit. El que es pretén és evitar que una persona (física o jurídica) vengui a un tercer per «especular» (entendrem especular, per coherència, com a assolir una benefici abusiu).

Doncs bé, tal i com està plantejada la redacció resulta que el compliment de la previsió (i per tant, la conducta que s'adapta a la prohibició) en realitat recau sobre l'adquirent (subjecte qui no pretendria especular), deixant al venedor lliure de tota responsabilitat de compliment i això atès que qui ha de complir l'obligació de destinar-lo a primer habitatge o a lloguer de primer habitatge és l'adquirent no el venedor (que en principi és a qui se li generaria el guany econòmic)

En efecte, tal i com està redactat, amb una tècnica que definim com deficient, podria donar-se el cas d'una compravenda en la que en l'escriptura notarial tot es faci de forma «correcte», el venedor faci el negoci jurídic i rebi un preu (de mercat per tant podem intuir que alt i que es pogués considerar especulatiu) i que sigui el comprador qui no destini l'habitatge a les finalitat establertes. I aleshores qui respon? aquell qui ha fet el negoci «especulatiu» (que el fa de forma efectiva) o el comprador que és qui

ha pagat un preu de mercat i potser per sobre. Això evita la compravenda «especulativa» que és l'objectiu que fonamenta una limitació d'un dret legal i constitucional?

En tercer lloc, fruit d'aquesta contradicció es produeix inseguretat jurídica en l'article 7 en establir conductes com a infraccions a sancionar sense concretar les regles d'imputació de les responsabilitats.

I, en darrer lloc, és insuficient i genera inseguretat ja que s'està establint una prohibició i/o limitació d'un negoci jurídic privat i no consta ni es concreta ni es contemplen quines indicacions ha de tenir la formalització dels documents jurídics privats de compravendes, quin és el seu contingut, quines obligacions o manifestacions han d'incorporar-se, quin és el paper dels notaris...

Tampoc contempla un règim de transitorietat, el que provoca també una evident inseguretat jurídica.

En definitiva no s'inclou (òbviament atès que improcedentment s'empra normativa urbanística) cap de les qüestions que cal regular quan estableixes una afectació en un negoci privat propi de la matèria civil.

La regulació en el seu conjunt és insuficient, contradictòria i en general provoca una evident inseguretat jurídica.

Sisè. Sobre les esmenes a l'articulat presentades

– Les esmenes presentades que modifiquen el contingut de la proposició de llei no afegeixen, en general, cap alteració rellevant sobre el mateix atès que bàsicament manté la mateixa proposta. És a dir, en cap cas s'altera la proposta bàsica que és el de la limitació de la facultat de disposar i, en conseqüència, tenen els defectes essencials que s'han posat de manifest.

En tot cas:

a) En l'escrit d'esmenes presentat pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per avançar, en concret l'esmena 21 si que es subsana la manca de règim transitori. La resta no alteren les consideracions fetes en el present escrit.

b) L'escrit d'esmenes presentat pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per avançar i el Grup Parlamentari Comuns no altera les consideracions fetes en el present escrit.

c) L'escrit d'esmenes presentat pel Grup Parlamentari Comuns i pel Grup parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular– Defensem la terra, no només no alteren les consideracions si no que proposen un sistema limitatiu més agreujat que amplia la limitació a les transmissions *mortis causa*.

Conté a més, la modificació d'altres normes, de caràcter administratiu com la Llei de l'habitatge, ampliant l'objecte de la proposició de Llei de forma improcedent.

d) En l'escrit d'esmenes presentat pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, en concret l'esmena 4 si que es subsana la manca de règim transitori. La resta no alteren les consideracions fetes en el present escrit.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2026

Jeannine Abella i Chica, portaveu adjunta; Albert Batet i Canadell, Jordi Bertran i Luengo, Joaquim Calatayud Casals, Joan Canadell i Bruguera, Toni Castellà i Clavé, Agustí Colomines i Companys, Francesc de Dalmases i Thió, Ennatu Domingo i Soler, Anna Erra i Solà, Mercè Esteve i Pi, Jordi Fàbrega i Sabaté, Anna Feliu i Moragues, Glòria Freixa i Vilardell, Rosa Jové i Montañola, Sònia Martínez i Juli, Laura Martínez Portell, Jordi Munell i Garcia, Anna Navarro i Descals, Irene Negre i Estorach, Noemí Nieto i Fumanal, Montse Ortiz i Martí, Isaac Padrós i Suarez, M. Àngels Planas i Crous, Ignasi Prat i Sarri, Lluís Puig Gordi, Carles Puigdemont i Casamajó, Carme Renedo i Puig, Josep Rius i Alcaraz, portaveu adjunt; Josep Rull i Andreu, diputat; Mònica Sales de la Cruz, presidenta; Maite Selva i Huertas, Judith Toronjo i Nofuentes, Ariadna Urroz Segura, diputats; Salvador Vergés i Tejero, portaveu, GP Junts

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes

Programa d'activitats del Pla de seguretat viària a Catalunya per al 2026

334-00091/15

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Reg. 98466 / Coneixement i tramesa a la Comissió de Territori i Habitatge: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

Us trameto la documentació de l'expedient corresponent a l'Acord del Govern pel qual s'aprova el Programa d'activitats del Pla de seguretat viària de Catalunya per al 2026 (SIG26ISP0804), aprovat en la sessió del Govern del dia 7 de juliol de 2026 i publicat en el DOGC núm. 9704, del dia 9 de juliol de 2026.

Barcelona, 10 de juliol de 2026
Javier Villamayor Caamaño, secretari del Govern

Acord GOV/ /2026, de 7 de juliol, pel qual s'aprova el Programa d'activitats del Pla de seguretat viària de Catalunya per al 2026

D'acord amb els articles 2.4.*j*) de la Llei 14/1997, de 24 de desembre, de creació del Servei Català de Trànsit, i 3.*l*) del Decret 102/1998, de 15 d'abril, de desenvolupament de les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria de trànsit, circulació de vehicles i seguretat viària, correspon al Servei Català de Trànsit impulsar l'elaboració, cada tres anys, del Pla de seguretat viària i els programes inclosos en aquest Pla, en el marc de la Comissió Interdepartamental, que s'han de sotmetre a l'informe de la Comissió Catalana de Trànsit i Seguretat Viària, els ha d'aprovar el Govern de la Generalitat i s'han de trametre al Parlament de Catalunya.

D'acord amb l'article 20.2 de la Llei 14/1997, correspon a la Comissió Catalana de Trànsit i Seguretat Viària emetre un informe sobre el Pla de seguretat viària, fer el seguiment del seu desenvolupament, valorar-ne el resultat final i elevar les conclusions al conseller o consellera del Departament d'Interior i Seguretat Pública.

Atès que, en data 2 de juny de 2026, la Comissió Catalana de Trànsit i Seguretat Viària ha emès un informe favorable sobre el Programa d'activitats per a la seguretat viària a Catalunya per al 2026, les activitats del qual depenen del Pla de seguretat viària per als anys 2024-2026, aprovat per l'Acord del Govern GOV/105/2024, de 30 d'abril (DOGC núm. 9155, de 3.5.24); Atès que, d'acord amb l'article 2.4.*j*) de la Llei 14/1997, correspon al Govern aprovar el Programa; A proposta de la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el Govern

Acorda:

1. Aprovar el Programa d'activitats del Pla de seguretat viària de Catalunya per al 2026, que s'adjunta com a annex.

2. Trametre el Programa al Parlament de Catalunya, un cop aprovat pel Govern de la Generalitat.

3. Les actuacions derivades d'aquest Acord han de garantir l'ús del català com a llengua pròpia de les administracions públiques de Catalunya i, si escau, de l'occità, aranès a l'Aran, així com els drets lingüístics de la ciutadania en totes les activitats de comunicació, difusió i prestació de serveis i, en general, el compliment de la normativa en matèria de política lingüística.

4. Publicar aquest Acord al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, tret de l'annex, que es pot consultar a través del web del Servei Català de Trànsit del Departament d'Interior i Seguretat Pública.

Barcelona, 7 de juliol de 2026
Javier Villamayor Caamaño, secretari del Govern

N. de la r.: La documentació esmentada es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.

Informe d'orientacions pressupostàries relatiu al 2026
334-00092/15

PRESENTACIÓ: CONSELLERA, DEL DEPARTAMENT D'ECONOMIA I FINANCES
Reg. 98751 / Coneixement i tramesa a la Comissió d'Economia i Finances: Mesa del Parlament, 21.07.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb allò que disposa l'article 31.3 bis del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, i per tal que es faci arribar a la Comissió d'Economia i Finances, us faig tramesa de l'*Informe d'orientacions pressupostàries*, en el qual s'informa de l'estat d'execució i prospectiva de liquidació del pressupost 2026, i del marc macroeconòmic, social i fiscal que emmarquen l'elaboració del pressupost pel 2027, així com del seu escenari pressupostari a mitjà termini.

Barcelona, 14 de juliol de 2026
Alícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances

N. de la r.: La documentació esmentada es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.

Memòria del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts corresponent al 2025
334-00093/15

PRESENTACIÓ: MARGARIDA TROGUET I TAULL, DEL CONSELL NACIONAL DE LA CULTURA I DE LES ARTS
Reg. 98815 / Coneixement i tramesa a la Comissió de Cultura: Mesa del Parlament, 21.07.2026

Al president del Parlament

Senyor,

Em plau enviar-vos la *Memòria d'activitats 2025* del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts, corresponent a l'activitat de l'any passat, que complementa *l'Informe anual sobre l'estat de la cultura i de les arts 2025*, que us vam lliurar personalment el passat 15 de juny, en compliment del que estableixen els articles 7.2 *e* i 18.2 de la Llei 6/2008, del 13 de maig, del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts.

Ben cordialment,

Barcelona, 15 de juliol de 2026
Margarida Troguet Taull, vicepresidenta i presidenta en funcions

N. de la r.: La documentació esmentada es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.
